

ВЕЛИКОТО СЕГА Dunov
Настоящето гради бъдещето

АБСОЛЮТНА ИСТИНА

Размишление

Научихте ли Молитвата на Асшаила?

Нека всеки сам си прочете Евангелието от Йоана. Добре е всеки да си носи по едно Евангелие.

Казвам: каквото правите, правете го за Господа. Като влезете в клас, пазете мълчание, бъдете съсредоточени. Като ученици вие трябва да говорите истината. На ученика не се позволява никаква лъжа. Лъжата е двоен грях. Като направиш една погрешка и не искаш да я признаеш, ти излъгваш. От вас се иска да осветявате името Божие. Ако вие не направите това, ще дойдат други, те ще осветят името Божие. Ако обичаш Бога, ти ще пазиш името Му священо, а същевременно ще почиташ и хората. Казват, че някога съм постъпвал по човешки. Щом е така, всякога ще постъпвам по Божествено. Както и да постъпвам с хората, те всякога са неблагодарни. Бог им е дал живот, дал им е ум и сърце, дал им е всички блага и те пак са неблагодарни. От хиляди години Бог работи за вас и пак с т е неблагодарни. Казано е в Писанието: „Волът познава господаря си, а Израил не познава Господа“. Ако човек не въздържа ума и сърцето си, как ще познае Господа? Ако се караш с всички хора, как ще служиш на Господа? Това се отнася до всички, без изключение. И между вас няма нито един, какъвто трябва да бъде. Днес говоря на всички. Ако не сте доволни, идете в света, там ви чака камшик. Ако не изпълнявате Божията воля, от вас нищо няма да остане. Това да го знаете! Онези, които изпълняват Божията воля, делата им ще просветнат.

I' 5

Казано е в Писанието: „Бъдете свършени, както е свършен Отец ваш небе сн“. Сега ще направя един опит да видя кои от вас са свършени и кои не са. Ще ви поля с малко газ и ще драсна една клечка кибрит да видя ще се запалите ли или не. Ако с< запалите и изгорите, вие сами ще знаете от кои сте; ако не изгорите, пак ще знаете от кои сте. Знание е нужно на човека. Ако знанието не повдига човешкия живот, то н_е е истинско. То е товар, с който човек сам не може да се справи. Ако знанието не се превърне в светлина, на к о я т о човек може да чете, то не е истинско знание. Колкото повече се пробужда съзнанието на човека, толкова повече се увеличава и светлината му. Като знаете това, р а б о т е т е върху пробуждане на съзнанието

си, не го приспивайте. В Царството Божие може да влезе само човек с будн_о съзнание. Там не се приемат стари, хилави, с треперещ*! ръце и крака. Помнете: в Божествената Школа се приемат само млади хора. Какво ще стане със старите? Старият трябва да се подмлади, а младият да се превърне на слънц_е, да свети. Това изисква Божественото учение. То носи р_е_д_и_порядък навсякъде. Ученикът носи уханието на ц_в_е_т_я_т_а_. Божественото учение изключва всякаква нечистота.

Някои от вас още <е държат за църквата, за проповедите на своите пастири. Те са свободни, нека отидат при тях да им проповядват. Ако мислите, че учението на света е право, идете в света. Тогава аз ще бъда свободен. Едно ще знаете: ако т_ъ_р_с_и_т_е_лесен път на спасение, никъде няма да го намерите. „Лето Божията Любов е изопачена, там не може да има спасение. Временно залъгване може да има, но не и това, кое_то търсите. Като ви наблюдавам, виждам, че някои идат при мене с единствената цел да им разкрият известни тайн_и. Хиляди години още да с_т_о_я_т при мене, няма да им открият нищо. Защо? Защото още не са готови за това знание. После ще се оплакват, че не съм ги погледнал както трябва. Как ще ги погледна както те искат, когато се опитва_т да ме лъжат? „Учителя не се от-
6

несс добре с мене". Как ще се отнеса добре, когато тъпчеш истината с краката си? Какво отношение мога да имам към онзи, който осквернява с ума си Божественото знание, а със сърцето си опетнява Любовта на Бога? Това се отнася за всекиго от вас - никого не изключвам. Между вас няма нито един истински праведен човек. Затова казвам: ако твоята неправда не се превърне на правда, не можеш да станеш човек. Ако неправдата на света се превърне в прав_да, може нещо да се очаква от този свят. Опитай се днес да кажеш на някого, че не е праведен. Той ще каже: „Баща ми е благороден чо_в_ек, майка ми е праведна". Питам: какво ще кажете за честността на народа, ако сам царският син краде? Следователно ако и вие, които вършите волята Божия, крадете, де е вашата честност? „Но аз съм изпълнил всичко, което се иска от мене". Само веднъж ли? Не ставайте слуги на дявола, на отрицателните сили. Ако не прилагате Божественото знание, ще се натъкнете на знанието на черната ложа, от което произтичат всички нещастия. „Но Бог ще ни помогне". Как ще ви помогне, когато нямате една велика идея? „Ще се молим". Ще се молите, но няма да получите отговор на молитвата си. Мислите ли, че ако нямате успех, Бог е с вас? Докато не станеш едно с

Бога, да имаш непреривен мир в душата си, да изпълняваш волята Му, никога не можеш да имаш пълен успех. От всички се иска да турите ред и порядък в себе си; да се справите с онази компания от духове, които бушуват във вас. Вие с т е председателят на тази компания. Ако не турите ред и порядък в тази компания, от вас нищо няма да остане. Не се опитвайте да извинявате вашите членове. Не се позволява никаква лъжа! Не изопачавайте истината, не изопачавайте и моите думи. Не лъжете в мое име, не позволявам! Помнете: който лъже в мое име, нищо няма да остане от него. „Тъй каза Учителя“. Десет пъти проверете това, което съм казал, но не лъжете в мое име. Не лъжете и в името Божие! В Школата не се позволява абсолютно никаква лъжа! След всичко това ще дойде някой

7

да говори за любовта. в Сакбо ще говориш на гладния за любовта? Ще нахраниш гл_адния, нищо повече. Като го нахраниш, ти си изпълнил во_лята на Бога. Ще дойде някой да ми разказва, че Бог му се я: Вил. Това е механическо разбиране. Мина бремето на тези лъжи. Ако отсега нататък Бог може да ни говори, де остава истината? Пъпката, която днес се разцъфтява, се е приготвяла от дълго време за този процес. Много пъти е цъфтяла тази пъпка. Казваш: „Слънцето изгря“. Много пъти е и_згрявало слънцето, но ти не си го видял. Следователно а к о ти още не си цъфнал, гледай да цъфнеш. Силата на човека се крие в пукването на пъпката, в нейното разцъфтяване.

Млади и стари, бси-чки трябва да разбирате правилно живота. Някои от вас м-ислят, че няма какво повече да учат. Изучавали ли с т е закона на жертвата? Като живеете, ще се учите да жертвате. От вас се иска да живеете правилно, за да изправите живота си. Ако сами не го изправите, аз ще го изправя. Но горко (Зи тогава! Такова изправяне ще стане, каквото не с т е мисл_или. Сами ще видите какво ще дойде, но не чакайте да дойде този ден. Ако мислите, че като дойде войната, работияте ви ще се оправят, вие с т е загубени. Ие чакайте да залезе слънцето, че тогава да се оправят работите ви. Не, р а б о т и т е ви ще се оправят, докато грее слънцето. Използвайте този момент. Очистете сърцата си според свободата, която Бог ви е дал. Защото кой каквото е сям, то(^а иде жъне. Законът с строг. Кой каквото прави, сам ще носи последствията си. В бъдеще бащата няма да отговаря за сина си, нито майката за своята дъщеря. Мина времето, когато родителите отговаряха за децата си. Едно вр-еме за злото се въздаваше до четвъртото поколение. Сег а всеки сам ще отговаря за погреш-

ките си. Никой за никого няма да плаща. Ето защо който влиза в класа, трябва да пази хармония. Всеки да има вътрешен мир. Като дойдете зпук, вместо да говорите, отворете си Евангелието и ч е т е т е . За следния път всеки да носи Евангелието и да чете. Ако няма възможност да носи цяла-

8

та книга, да си препише само главата, определена за четене. Иначе няма смисъл да се събираме. Ако Божието благословение не дойде върху нас, какъв смисъл имат събранията ни? Не е позволено да си играете с Бога. Това е най-опасното нещо В света! Ще се изправите пред Бога да искате това-онова, а ще правите каквото ви дойде наум. Ще обещаваме нещо, без да го изпълните. Не, обещаеш ли нещо за Господа, ще го изпълниш! Кажеш ли веднъж, че ще служиш на Бога, ще изпълниш обещанието си. И живота ти да коства, ще служиш на Господа.

Като ви наблюдавам, виждам, че с т е се отпуснали, не работите както по-рано. Искате да бъдете свободни. Бездействието не е свобода. Живейте и работете така, всеки да види, че у вас има нещо особено. Всеки да види Божественото във вас. „Слабости имаме, нали сме хора?" Всеки може да си има някаква слабост, обаче лъжата се изключва. Не е позволено на човека да лъже! Аз имам най-голямото о т връщане към лъжата. Всичко може да се прости на човека, но лъжата — никога. Другите ви грехове могат да се простят , но лъжата никога не се прощава. Като ви срещна, едно нещо искам от вас: да сте свободни от лъжата. Искам да видя, че прогресирате, но без лъжа. Абсолютно никаква лъжа! Не позволявай на лъжата да застане между тебе и Бога като препятствие. Дето е лъжата, там всички работи се развалят. Не туряйте никаква преграда между Бога и вашата душа! Не питайте до кого се отнася това. Аз говоря за всичките хора. Това се отнася до всички, без изключение. Аз не говоря само за абсолютната чистота. Преди да дойдете до чистотата, вие трябва да изключите лъжата от своя път. Тя прекъсва всякакво развитие. След лъжата иде смъртта. Който лъже, сам прекъсва връзката на своя живот.

Работете върху себе си, за да се освободите от лъжата. Само така ще дойде мирът. Дето има лъжа, там не може да има мир. С лъжата си служат, а за мир говорят! Мирът ще дойде, когато лъжата престане. Мирът трябва да

9

застане между Бога и н ас- Христос казва: „Моят мир ви давам". Сега, като излезет_е от класа, ще кажете, че Учителя ви нахока. Това не е хоканс. Кажете: „Учителя иска от нас

да се освободим абсолютно от лъжата". Това е истината. Не кажете ли истината, вие си служите с друга лъжа. Защо ще говорите това, което не е казано? Срещна една млада сестра и я погледна. Защо я погледнах? Искам да ѝ кажа да не лъже. Казвам ѝ мислено: „Ти си млада, едва сега влизаш в света и лъжеш". Срещна една стара сестра, и нея погледна; казвам ѝ мислено: „Сестра, единият ти крак е в гроба, внимавай да не лъжеш". И младите, и старите трябва да говорят истината. Някога и мене поглеждат накриво. С това хората ме питат: „Защо позволяваш на учениците си да лъжат? Защо позволявали и на духовете да ни лъжат?" Така те ме правят техен съучастник. Не, аз не мога да бъда техен съучастник. Има нещето, в което не мога да участвам — това е лъжата.

Ще кажете, че не може без лъжа. Може и без лъжа. Без лъжа ще бъде вече! Аз съм доста снизходителен към вас. Всички грехове могат да се простят, но лъжата — никога. За предпочитане е Всеки грях, но не лъжата. Ако един човек не е направил нито един грях, а само лъже, все едно че е извършил всички грехове. В това отношение той е най-големият грешник, той е непоправим. Дяволът е баща на лъжата. Понеже той лъже, никой не може да го спаси. Щом престане да лъже, другите му грехове лесно ще се простят. Помнете: лъжата — не се прощава. „Какво да правя, когато мине през ума ми една лъжлива мисъл?" Хвани я за ухото и я изнеси навън с думите: *Никаква лъжа!* Това са думи на Учителя. „Какво да правя след това?" Ще говориш истината. И като те питат какво говори Учителя, кажи: Учителя ни говори да изхвърлим лъжата навън. Ще кажете, че съм бил разгневен. Това е лъжа. Гневът нищо не помага. Какво ще направя е гнева си? Значи ще се намръщя, ще си повдигна гласа, ще викам. Не, с това нищо не се постига.

10

Повтарям: никаква лъжа! Помнете: ако искате да имате Божието благословение през тази година, откажете се от лъжата. Иначе всичко ще изгубите. Аз не искам нито един от вас да бъде оцетен. Аз поддържам вашия интерес. Ако ви оставя с лъжата, вие съвсем ще се объркате. Лъжата не е присъщо качество на човека, тя е присадена от друга култура. Вие не можете да я обичате. Лъжата има животински произход.

Ще прочета 1 глава от Евангелието на Йоана: „В начало бе Словото и Словото бе у Бога". (1 ст.). Под „Слово" разбирам разумността. Значи в началото бе разумността.

„И виделината свети в тъмнината, и тъмнината я не обзе". (5 ст.) Защо не я обзе? Защото разумността бе там.

„И Словото стана плът и всели се между нас". (14 ст.)

„И видяхме славата Негова, слава, както на Единороднаго от Отца — пълен с благодат и истина". (14 ст.) Там, дето има благодат, дето има истина, там няма никаква лъжа. Дето има лъжа, няма благодат, няма истина, няма Слово, нито разумност.

„Никой никога не е видял Бога: Единородният Син, Който е в пазухата на Отца, Той Го изяви". (18 ст.) Защо никой не е видял Бога? Защото повечето хора си служат с лъжата. Всеки, който лъже, не може да види Бона. Ако искаш да Го видиш, освободи се от лъжата.

„И изповяда, и не се отрече; и изповяда: Не съм аз Христос". (20 ст.)

И попитаха го: „А кой си? Илия ли си ти? И казва: Не съм. Пророкът ли си ти? И отговори: Не". Макар че беше смел човек, пророк Илия се уплаши от една жена и избяга в пустинята. Този страх остана и у Йоана. Затова като го запитаха не е ли Илия, той отрече. От кого се отрече? От страхливия Илия.

И рече: „Аз съм глас на едного, който бика в пустинята: Оправете пътищата Господни, както рече пророк Исаия". (24 ст.) Йоан искаше да каже, че не е онзи Илия, който изби пророците. Той е онзи глас, който казва: „Оправе-

11
те пътищата Господни!" Значи Йоан не е старият Илия, но новият.

„А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито пророкът?" (25 ст.)

„И свидетелства Йоан и рече: Видях Духа, Който слизаше' като гълъб от небето и остана на Него". (32 ст.)

„И аз Го не знаех, но Този, Който ме проводи да кръщавам с вода, Той ми рече: На когото видиш, че слиза Духът и остава на Него, Той е, Хойто кръщава с Духа Светаго". (33 ст.) Този говори Истината. Който лъже, на него Духът не може да слезе.

„И аз свидетелствам, че Този е Син Божий". (34 ст.)

Кой е Син Божий? Който никога не лъже.

„И като се обърна 1Л исус и видя, че идат подире му, казва им: Що търсите? А _гпе му рекоха: Раби, де живееш?" (38 ст.) Казва им: „Елате и Вижте! Дойдоха и видяха де живее, и останаха при Него през този ден; а часът беше около десет". (39 ст.) Христос живее там, дето няма лъжа.

„Намерихме Месия, което се тълкува Христос". (41 ст.)

Значи намерихме Онзи, Който никога не лъже. Намерихме сина Йосифов, Който никога не лъже.

„И рече му Натанхил: От Иазарет може ли да излезе

нещо добро?" (46 ст.) Другояче казано: От Иазарет може ли да излезе човек, к о й т о да не лъже?

„Видя Иисус Натанзила, че иде към Него и каза за него: Ето истински израилтянин, в когото лукавщина няма". (47 ст.) Този е човекът, к о й т о е готов да говори истината.

„И казва му: Истина, истина ви говоря: от нине ще видите небето отворено, и ангелите Божии да възлезват и слезват над Сина Человеческаго". (51 ст.) Синът дойде, когато лъжата трябваше да се изхвърли навън,

И тъй, тази година р а б о т е т е върху онова, което е добро пред Господа. Не мислете само за себе си. Ако вярвате, че Бог живее във всички хора, работете за общото дело.

Тогава и Бог ще вижда през очите на всекиго, че изпълнявате Неговата воля. Дойдеш при мене да ми искаш 100 лева

12

назаем. Аз виждам, че с тези пари искаш да купиш едно въже, да обесиш някого. Ще изпълня ли волята Божия, ако ти дам тези пари? Аз ще изпълня волята Божия, като изпратя двама души да те набият хубаво и с носилка да те занесат на леглото. След това аз сам ще дойда да те лекувам. Това .тачи да изпълниш волята на Бога. Следователно страданията идат да те запазят от престъплението, което си намислил да правиш. Ще те набият, ще боледуваш малко, но

ще се изправиш. Както вървиш, паднеш и счупиш крака си.

Защо? Сгрешил си нещо. Кракът страда заради тебе, но ще те научи да не грешиш. Той се отказва да ти служи. Казва:

„Бог ме направи да ти служа, но без никаква лъжа. Ако ме караш да лъжа, не се мръдвам от мястото си". Наистина

няма по-красиво нещо да срещнеш човек, в когото няма никаква лъжа. Няма по-красиво лице от това, което никога

не лъже. То е ангелско лице. Всичко може да каже, но лъжа — никога! Който не лъже, носи греховете на хората. Който

лъже, носи своите грехове, за които няма изкупление. Те са греховете на дявола. Ако ви питат какво ви говори Учителя

днес, кажете: Да живеем без лъжа. Ето истината.

Обърнете се към Бога със следната мисъл: *Господи, дутата ми желае да дойде мирът във всичката си пълнота.*

Де е мирът? Дето няма лъжа. Сега - вие, софиянци, през цялата седмица ще ставате в 4,30 часа да изпълнявате наряда.

Още със ставането ще си кажете: „Без лъжа!" Ще скъсате връзките си с лъжата. Ще се разведете с нея. Лъжата

е жената, а вие сте мъжът. Аз ви развеждам с тази жена.

Никой няма право да се жени за лъжата. Ще останете девствени!

Лъжата е първата жена-блудница. Ако се свържете

с нея и родите деца, мислите ли, че те ще бъдат добри?

Мислите ли, че те ще имат възвишени желания? Никакъв

съюз с лъжата! Ако се жените, съветвам ви да се свържете с истината. Пита ме някой да се ожени ли. Ожени се, но само за истината. „Трябва ли да се женим?" Женете се. За кого? За истината. Който влиза в класа, трябва да се разведе с лъжата и да се ожени за истината.

ИСТИНСКИ ПОКЛОННИЦИ

Размишление

Питам: колко пъти четохте досега 4 глава от Евангелието на Йоана? Ще кажете, че с т е я чели много пъти. Важно е точно колко пъти с т е н чели. Кос число е множествено? Нещата трябва да бъдат точно определени. Например казваш: Този е светски човек, онзи е духовен. По какво се различава светският човек от духовния? Всеки от вас има известна представа за светския и за духовния човек. Казваш: Светският човек не следва Божия път. Обаче и в Писанието е казано, че и бесовете вярват в Бога и треперят от Него. При това пак са бесове. Вярата им не ги спасява. Онази вяра, която внася в човека страх и трепет и която не внася в него истинско разбиране за живота, не е вяра. Едно е важно: човек не може да живее вън от Бога. Както и да разбирате живота, истинският живот е в Бога. Христос казва: „Както Отец има живот в Себе си, така е дал живот и на Сина си“. Животът се предава от човек на човек, както запалената искра предава топлината си от едно дърво на друго.

Що е Бог? Колкото и да измъчвате ума си да определите що е Бог, не можете да го разрешите. Ако искате да си Го представите по форма, нищо няма да разберете. Вашият ограничен ум не може да обхване Бога. Ако си Го представите по сила, пак не можете да Го разберете. Ако кажат е , че Бог е всесилен, какво ще разберете? Вашият ум не може да схване смисъла на тази идея.

Ла се върнем към въпроса за светския и духовния човек. Светският човек не може с нищо да се задоволи. Той е не-
15

наситен, ламти за всичко. Навсякъде търси удобства. Стремежът му е един: да и ма всичко изобилно, от нищо да не е лишеи. Ако има един милион лева, ще се стреми да спечели още един; ако има два, ще иска още два милиона. Целият свят да му се даде, все иде иска още нещо. Светският човек има много желання. Защо има толкова желання? Защото е слаб, ленив. Той седи на едно място и си казва: „Да имам един кон или един автомобил, по цял ден ще се разхождам. Да има кой да ме качи на планината!“ Слабият и мързелив човек е като децата. Той постоянно мечтае: „Да има кой да ми направи сега една баница! Да имам слугиня на разположение да ми донесе дрехите, обувките, да се облека, да отида на разходка!“ Такова нещо е светският човек — човекът на удоволствието. Ако заболее, веднага вика лекари да му помогнат, да го прегледат външно и вътрешно, да не би да има някакъв процес. Но Тсакто и да живее, той ще умре.

Преди години на няколко американци дошла идеята да отидат на север и таги да си направят един хубав дворец от лед. Те реализирали ^идеята си: направили си от лед един дворец, който струвай милиони. Прекарали там зимата, от което били много доволни. Като дошла пролетта, дворецът започнал постепенно да се топи. През л я т о т о дворецът им изчезнал съвършено, нищо не останало от него.

Светските хора имат такива хубави дворци, богато мебелирани, но всичко това: е временно. Казано е 0 Писанието, че. 6 края на века ледените палати ще се стопят и светът ще се преобрази. Свепкият човек живее в света на промените. Може ли такъв човек да бъде щастлив? Докато е студено, вие се оплаквайте от студа, с нетърпение очаквате пролетта. Щом дойде тя, дворецът ви се стопява и вие с т е нещастни, Доб ре е да живееш на север, но дървен материал е нужен, с к о й т о да си направиш дървена къщичка. Който разбира живота, т о й съпоставя нещата; той знае какво търси и какво очаква. Казвате, че търсите любовта. Определете какво нещо е любовта. Определете какво нещо е истината. Ние познаваме любовта по две неща, а 16

именно: дето е любовта, т ам има свобода. Това са качествата на духовната любов. Изобщо любовта на духовния и на светския човек коренно се различават.

Духовният човек се определя по-мъчно от светския. Неговата любов възкресява. Любовта на духовния човек носи със себе си едно малко ножче. Като види някого вързан, тя прерязва връзките му и го освобождава. Любовта на светския дава само външно, не и вътрешно. Така постъпва добрият господар с коня си. Той го среши, приглади го, нахрани го, после му туря юлар на главата и го впряга на работа. При светската любов колкото повече те обичат, толкова повече грижи полагат за тебе, но и толкова повече те ограничават. Изобщо колкото по-голяма е любовта на светския човек, толкова по-големи са ограниченията. Като те люби светски човек, ако не вървиш според изискванията му, той те заплашва, че ще те убие. Ако някой българин отиде в Германия и приеме германско поданство, като се върне в България, не го признават вече за български поданик. Същото е и с германец, който живее в България и приеме българско поданство. Като се върне* в Германия, не го признават за германски поданик. Такъв е ограниченият човешки живот. Въпреки ограниченията, ние искаме да учим. Добре е човек да учи, но ако след свършване на училището замине за другия свят, какво го ползва ученето? Ако имаш знание и не можеш да го използваш, защо ти е то?

Ако имаш крака и не можеш да ги използваш, защо ти са те?
Ние трябва да бъдем господари на това, което имаме, за да се ползваме от богатата, дадени от природата.

Сега — да дойдем до духовната страна на живота. Духовен човек си, но настане у тебе едно помрачение и ти се разсърдиш. Дойде някой при тебе, не го приемаш: сърдиш се, викаш и го изпъдиш. Де е твоята духовност? Така постъпва и животното. Докато го храниш, то е добро, меко, никого не напада. Щом огладнее, проявява своята жестокост. Аз имам едно черно куче, много честолюбиво. Мнозина са опитали неговото честолюбие. Гледам, един брат се-

I — • Ч Щ р ^ 17

РБ „Ст.Чилширо8"

ШУМЕН

ди, отправил погледа си към кучето. В това време кучето стои до него и гледа на изток. Братът се обърна към кучето и го поглади по главата.. Той иска да му каже: „Това, което аз виждам, ти не го виждаш и не можеш да го разбереш". Кучето, раздразнено от докосването на ръката по главата' му, скочи веднага, хвърли се върху брата и го хвана за рамото. Братът се стресна и се отстрани. Отидох при него и му казах: Не трябваше да хващаш кучето по главата, то се дразни от това.. Кучето се е хвърляло и върху някои от сестрите. Защо? Вае не знаете една от характерните черти на животните. Никога животното няма да те ухапе, ако го гледаш право в очите. То хапе само когато е зад човека.

Един ден дойде една сестра при мене. Кучето беше легнало пред вратата ми. Тя се показва смела и го ритна, да си отвори път. То веднага скочи, хвана я за рамото. Тя се изненада. То искаше да каже: Какво право имаш да ме буташ? Тя си пошепна: „Какво лошо куче!" Аз постъпвам другояче с кучето. Като видя, че лежи пред вратата ми, погледна го в очите и му казвам: *Моля*, бъди т ъй добър, искам да мина! То ме погледне и стане о т мястото си. Аз познавам характера на това куче. Ако го бутнеш отзад, то веднага скача и се хвърля върху човека. К а т о не знаеш характера му, ще се натъкнеш на голяма изненада. Като привеждам този пример, искам да ви покажа, че и вие имате такова естество, с кое т о трябва да се справите. За това естество и Павел говори. То е подобно на моето черно куче. Нисшето естество в животните си има свои закони и ако не ги знаете, то ще ви причини голямо нещастие. Следователно кучето е добро само за себе си. Някои казват, че кучето е лошо. Ни най-малко не е лошо, но не трябва да го закачате. Това черно куче играе с малките, забавлява се с тях. То се прави, че

нищо не разбира и таюа ги забавлява. Събират се около него 5-6 малки кученца и го закачат, то се бори с тях — като добър педагог - и поел е се отдалечава. Като не знаем как да постъпваме с кучето, казваме, че то е лошо. Това са наши разбирания. Тогава кой е лош: кучето или ние? Също така и нисшето естество б човека не е лошо, ако знаете как да се правите с него. После ще питате защо Бог е направил света така. Той го е направил така, за да се учат хората. Докато вървите по пътя на нисшето си естество, вие ще се атъквате на големи противоречия.

И тъй, докато с т е в противоречия, вие се намирате б оложението на онзи индуски земеделец, който хващал големи и най-разнообразни змии, турял ги б една каца В колибата си и ги изнасял за Европа. Една вечер той забравил да намести капака на кацата и си легнал. Змиите отхвърлили капака настрана и излезли от кацата. Като се видели свободни, те плъзнали из стаята и се увили около врата на своя господар. Сутринта като станал, той се видял цял обвит със змиите. Особено една от кобрите така се увила около врата му и така го гледала в очите, че най-малкото помръдване би му коствало живота. Той успял да запази присъствие на духа и не мръднал — чакал отнякъде спасение. В това време в колибата влязъл слугата му, умен човек. Като видял господаря си в това положение, той веднага съобразил какво да прави. Внссъл един котел с мляко в колибата и го сварил. Змиите усетили миризмата на вареното мляко и веднага се отпуснали от врата на земеделеца и отишли към млякото. Като се видял свободен, той ги изловил една по една, отново ги турил в кацата и наместил капака добре. Питам: какво ще правите вие, ако вашите ръце не са свободни и нямате котел с мляко? Ще се намерите б положението на този индус, когото нападнали змиите. При най-малкото помръдване кобрата ще ви клъвне. Нейната отрова е една от най-силните, тя причинява смърт.

Самарянката каза на Христа: „Господине, гледам, че Ти си пророк. Бащите ни в тази гора се покланяха, а вие казвате, че в Йерусалим е мястото, дето трябва да се кланяме.

Ти какво ще кажеш на това?" Какво означава думата *гора*? Тя има символично значение. Иначе човек не би бил толкова глупав - да се кланя на една гора. В дадения случай думата 19

гора означава стабилен човек, на когото може да се разчита. Приятелят ти стави министър. Ти разчиташ на него и казваш: „Да имаме поне един малък Господ на земята". В тази гора могат да влязат един, двама, трима, а може и десет министри, ваши близки. Тогава гората ще стане по-голяма.

Това са все ваши близки, на които разчитате. Евреите пък се кланяли в Йерусалим — на един град. Какво означава думата *град*? Тя означава, известна философия, известни каба-листични учения, к о и т о хората не са учили.

Самаряните се покланяли на гората, а евреите — на Йерусалим. Значи евреите търсили спасението си в Йерусалим.

Христос им казва: „Действително спасението иде от юдеите, но иде времето и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят Отцу в Дух и Истина; защото Отец такъв иска поклонниците си“. Значи иде време и близо е, когато истинският поклонник няма да се кланя нито на тази гора — т.е. на хората, на техните знания, на техните къщи и богатства, н и т о пък на този град — т . е . на човешките учения, но ще се покланя на Отца в Дух и Истина. С това Христос иска да каже: Докато всички се молят на хората и вярват в тях, те са в заблуждение И докато вярват в човешки учения, те са пак в заблуждение. Един вярва в силния човек и му казва: „Ти си силен, богат човек, все ще ми дадеш нещо назаем“. Но и това не помага. Друг вярва в знанието, което ще придобие. Например някой може да знае много неща за ада, за рая, както Данте, Милтон, но какво се ползва от т о в а знание?

Ла допуснем, че някой от вас е бил в рая и сега е дошъл оттатък. Какво ще ви ползва, че с т е били в рая? Все ще имате една малка придобивка. Хората ще ви отдадат известна почит. За да отидеш в рая» трябва да имаш вътрешна връзка с Бога. Ако нямаш такава връзка, не можеш да бъдеш в рая. Без любов в себе си ти не можеш да отидеш там. Така ти не можеш да отидеш в коя и да е държава, ако не знаеш езика, който се говори там. Докато не обикнеш даден човек, не можеш да се интересуваш от него. Една аме-

20

риканка обикнала един българин и казала: „Докато не бях го обикнала, не се интересувах от българите, не знаех де е тяхната държава. Мислех, че те са някъде в Африка, повече не се интересувах. Откак обикнах този българин, веднага взех картата на Европа и започнах да търся де е България. Разбрах, че тя е една малка държава, която се е освободила едва преди 50 години“. Тъй щото ако човек не обикне Бога, не може да знае какво нещо е раят.

Казвам: знайте, че гневът, омразата са качества, които идат от един долен свят. Когато някой каже „мене“ — това е адът. Това лично местоимение на стар египетски език означавало *ад*. Казваш: „Познаваш ли ме кой съм аз?“ Да, познавам т е . Който казва „познаваш ли ме“, т ой живее в ада. По какво се отличава адът? По това, че там е вечният

огън, който гори и разрушава. По какво се отличава светът? Той е място на крайното тщеславие, място на удоволствия. Когато търси удоволствия, човек е в света. По какво се отличава духовният човек? Той се отличава по това, че иска свобода за всички хора. Той иска всички хора да бъдат свободни като него; всички хора да са радостни и весели, както той е радостен и весел. Радостта, веселието са основните качества на духовния човек. Духовният свят се изявява чрез радостта. Там няма скръбен човек, там всички са радостни. Ако решите да отидете при Господа да Му разкажете всичките си скърби, мислите ли, че Той ще ви изслуша? По този начин не можете да отидете при Бога. Колкото и да се оплаквате от Ивана, от Драгана, Той няма да ви приеме и ще каже: „Когато вие двамата се примирите и между вас изчезне всякаква омраза, само тогава ще дойдете при мене“. Даже и Христос, като напусна земята, не можа да отиде на небето, докато още на кръста не се примири с евреите. Това е закон. Мислите ли, че Христос трябваше да каже, че ще отиде при Бога да се оплаче от евреите, дето Го разпнаха? Не, Христос се обърна към Бога с молитвата: „Господи, не им вменявай това в грях. Те не разбират закона. Прости им! От моя страна, аз не ис-

21

кам да имам някакво горчиво чувство към евреите. Аз нямам нищо против тях“. Трябваше ли Христос да ги намрази поради това, че те забиха гвоздеи в тялото Му? Ако не бяха гвоздеите, Христос нямаше да отиде на небето. Ако от сутрин до вечер ти държиш в ума си своите страдания и мислиш, че като т е б е няма друг страдащ в света, ти няма да пристъпиш при Бога. То е все едно някой българин да влезе с калните си цървули в салон, постлан с меки килими. Мнозина от вас седят с цървулите си и мислят, че така ще отидат на небето.

Днес аз ви говоря: на език, който се отнася само до външната страна на въароса. Когато се говори за чистота, аз я разглеждам като качество, потребно навсякъде. Водата трябва да бъде чиста, въздухът трябва да бъде чист, хлябът, храната също трябва да бъдат чисти. Растенията, земята, камъните — бсичко трябва да бъде чисто. Когато въздухът изгуби чист о т а т а си, той се отразява вредно върху нас. Когато растенията изгубят чистотата си, също се отразяват вредно върху нас. Изобщо когато предметите изгубят чистотата -си, те се отразяват вредно върху целия живот. Ако и знанието изгуби чистотата си, и това се отразява зле върху хората. Да говориш едно, а да мислиш друго - това е нечистота. Всяка дума трябва да бъде чиста.

Христос казва: „14 де време и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца в Дух и Истина". Тогава ще дойде истинското разрешение на великия вътрешен закон. Защо? Защото в любовта към Бога стои разрешението на всички лични въпроси. Не е нужно да се отделим от света, но глр-ябва да познаваме свойствата и проявите на света. Ако дивеем в Божията Любов, ще видим, че и адът не е лош. ЛС и т е л и т е на ада сами за себе си са добри, но ако при сегашните условия ние се намерим в ада, същите негови жители иде ни причинят големи пакости. По отношение на нас а д ъ т е лошо място, но сам за себе си той е отличен. Същото може да се каже и за света: по от- 22

ношение на нас той може да е лош, но по отношение на себе си той е добър.

И тъй, когато човек възприеме и разбере Божията Любов, тогава той живее в Бога и Бог живее в него. И той ще каже, както някога Давид е казал: „И б рая да живея, и в ада да отида, б душата ми ще има само радост". При това положение каквато работа и да започне човек, ще я свърши с радост и бодрост. Той ще бъде доволен от всичко. Който има Божията Любов б себе си, никога няма да бъде гладен, няма да страда, няма да ходи бос и окъсан. За него страданието е приятност. Сега вие страдате, понеже не разбирате страданията и злото.

Ще ви приведа един пример, да видите как разумният човек използва злото. Един ученик не обичал учителя си и търсел случай да му причини някаква пакост. Един ден му дошла идеята да постави пред вратата на учителя си няколко големи камъни и така да задръсти изхода. Учителят не ще може да излезе. Както намислил, така направил. Донесъл няколко големи камъни и ги сложил пред вратата на къщата. Като видял това, учителят излязъл през прозореца, извикал един майстор, на когото поръчал да издяла от тези камъни стъпала, които поставил пред вратата на къщата си. Като го питали отде е взел тези хубави камъни на стъпалата, той отговорил: „Един от моите любезни ученици ми ги донесе".

Често и на вас донасят такива камъни, слагат ги пред вратата ви, но вие вдигате шум. Какво ще направите с тези камъни? Вместо да викате и вдигате шум, постъпете и вие като онзи учител. И като ви питат отде донесохте тези хубави камъни, кажете: „Един мой добър приятел ми ги донесе". Ако не можете така да гледате на вътрешната страна на живота, нищо няма да постигнете. Аз съм виждал какво правят децата, когато майка им даде нещо за ядене.

Майката дава на д е т е т о си парче хляб, намазан с масло. То излиза вън и започва да яде и да подскача от радост. Незабелязано до него се приближава едно голямо куче, дръпва

23

парчето хляб и го изяжда. Детето се връща вкъщи разплакано и разправя на майка си как кучето му изяло хляба. Майката го успокоява и му дава друго парче хляб с масло. То взима хляба и излиза на двора, но вече държи хляба високо и така го яде. Сега то е Внимателно, пази се от кучето.

• Казвам: черното куче представя дявола б света. Дали вярвате в това, или не вярвате — то е друг въпрос. Това, което в даден момент ви взима хляба, което ви нарушава вътрешния мир и спокойствие, е дяволът. Ето защо, като имаш парче хляб б ръката си, не я махай нагоре-надолу като детето, но я дръж високо, да не те нападне черното куче и да вземе хляба т и . Дръж здраво хляба в ръката си и като дойде черното куче при теб, кажи му: „Сега аз ще се нахраня, а после, ако май ка ми даде хляб с масло за тебе, добре ще бъде". Защо и дяволът да не си хапне от твоя хляб?

Защото е богат; той е банкер, пълен е с пари, няма защо да го жалиш. Неговата лакомия, неговата завист е голяма. Каквото види у другите, п*ой иска да го вземе за себе си. Най-ненаситното и винаги недоволено същество на земята е дяволът.

Ако мислите, че ще го задоволите, вие се лъжете.

Дяволът е учен, т ой е маг, философ. Като хване някого, той започва да го учи, предава му своето знание. Щом го направи свой ученик, туря г о В обора си — като особен екземпляр — и го показва на приятелите си. Седиш в неговия обор, вързан като кон, и пъшкаш: „Защо попаднах б лапите на дявола?" Защото търсеше щастие по лек път. Така човек не може да бъде щастлив.

Мнозина казват, ч е не вярват в дявола, но въпреки това попадат в неговата п_римка. Като дойде при мене, дяволът ми казва: „Слушай, аз не съм дявол". Какъв си? „Човек, готов за работа". Радвам се тогава, че няма дяволи на земята.

Щом си готов за работа, вземи мотиката и двама ще отидем на лозето да копаям. „Аз не съм навикнал на такава работа". Свободен си тогава, аз ще намеря друг човек да ми помогне. Всеки, който не иска да копае на моето лозе, той е дявол. Който не иска да ми даде една чаша вода, той е

24

дявол. Който не иска да отвори прозорците ми, той е дявол. Някога дяволът иска да се качи на моята кола. Какво ще направя тогава аз? Като го кача на колата си, ще го накарам да седне от дясната ми страна. Друг път той ще ме покани на неговата кола, но аз ще му кажа: Ще се кача на

колата ти, но ще седна от дясната ти страна. Аз никога пи седам от лявата страна на дявола. Щом седна от дясната му страна, той знае вече от кои съм. Погледне ме само В нищо не ме пита. Той се срамува да ме пита от неговите ли съм или от кои съм изобщо. Голям дипломат е той. Не казва, че е дявол, иска да мине за някакво величие. Аз седя до него, разговаряме си, разбираме се. След това слизам от колата му. Той ми казва: „Заповядай и друг път!" А вие какво правите с дявола? Само го хокатс. Казвам ви: не хокайте дявола, защото той ще ви направи големи пакости. Един млад българин често ругаел дявола. Щом работите му не вървели, той постоянно ругаел дявола и го намирал виновен за всичко. Като слушал това, дяволът вложил в сърцето на този българин желанието да си купи магаре. В това време той успял да се престори на магаре. Отишъл един ден българинът на пазара, дето видял, че се продава едно хубаво магаре, а при това и много евтино. Той купил магарето и се зарадвал, че отсега нататък ще има с какво да си носи вода. Един ден той отишъл с магарето за вода, но като стигнал до чешмата, магарето изчезнало: скрило се в курната на чешмата, о т д е т о показвало само ушите си. Той започнал да го дърпа, но не могъл да го извади. Магарето продължавало да маха с ушите си. В това време дошъл един пътник да пие вода. Младият човек му казал: „Моля ти се, помогни ми да извадя магарето си, влязло е в курната". Пътникът погледнал в курната, но нищо не видял. Като помислил, че този човек е луд или се подиграва с него, набил го добре и си заминал. Седи той, поглежда към курната и вижда само ушите на магарето. Дошъл друг пътник, той и него помолил за същото. И този помислил, че се подиграва с него, и той го набил. Изредили се няколко пъти-

25

ци - и всички го били. Магарето продължавало да си маха ушите, но той му казал: „Виждам т е , но на никого не смея да кажа, защото толжова пъти ме биха заради тебе. Не искам повече да ме бия т " .

Всички неестествени желания в човека са вложени все от дявола. Някоя жена иска от мъжа си непременно да й купи лачени обувки, рокли, палто, а той няма пари. Тя вдига скандал въщи, иска т е з и неща от мъжа си. Това не е нищо друго освен неестествени желания, които дяволът е турил в сърцето ѝ. Това е неразбиране на закона. Ако Бог е определил тези неща за тебе, мъжът ти сам ще ги донесе. Щом не ги донася, т ова желание е от дявола. Светостта не се придобива; благородството също не се придобива отвън. Те са вложени в човека. Хубавите неща се придобиват

наистина, но те са резултат от съзнателна, усилена работа върху себе си. Важно е човек да придобие хубавите неща още в този живот. П и т а т е : „Защо човек трябва да дойде на земята?" Да придобие най-хубавите, най-скъпите неща. Вие казвате: „Ние идем, за да се спасим". Спасението е последна работа. Ако отш д е т е на небето, без да с т е придобили нещо ценно и красиво, какво ще спечелите, като отидете там? В Писанието се казва: „Това е живот вечен, да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога". Да познаеш Бога е нужно усилие. Това е и яла наука. Не е лесно нещо. Мнозина мислят така. Като п о з н а е ш Бога, ти ще придобиеш онези ценни неща, чрез кои_то животът се осмисля.

Казвам: вие трябва да се отличавате от другите. Който е познал Бога, т о й лесно се справя с мъчнотиите на живота. Ако всички бихте разбирали така, щяхте да дойдете поне до това, което аз разбирам. Тогава щяхте да имате голяма сила, лесно да влезете в Царството Божие. Ние трябва да бъдем проводници на Божествените сили. Бог се нуждае от хора, които да Го разбират. Само така Неговата сила ще действа в св-ета. Ако очите, които имаш, не могат правилно да възприемат и предават светлината, те нямат значение. Нужно е всеки ден да изработвате все по-26

правилно разбиране за живота. Вие с т е минали вече онова състояние, когато хората са мислели само за спасение. Сега трябва да намерите вътрешния смисъл на живота и да работите.

Казано е: „Иде време и сега е, когато истинските поклонници ще се поклонят на Отца в Дух и Истина". Значи те ще се покланят на Разумното Начало — на Духа. „В Истина" — това е абсолютната свобода, при която могат да се използват всички блага на живота. Ето защо, каквото правите, запитвайте се разумно ли е, носи ли свобода за всички разумни същества. Ако желанието ви към нещо е разумно и носи свобода, изпълнете го. Ако не е разумно и ви ограничава, откажете се от него. Защо трябва да се ограничавате? Някой ви продал евтино една огърлица, но за нея могат да би турят в затвор. Защо ви е тази огърлица? Тя ще ви отнеме свободата. По-добре се откажете от нея, отколкото да лежите в затвор. Не купувайте евтини огърлици. Ако някой ви предлага такава огърлица, искайте от него документ: отде я е купил, защо я продава и т.н. Когато се продава цигулка *Страдивариус*, тя се придружава с документ, от който се вижда, че наистина е такава, от колко години е, защо се продава и т.н. Тази цигулка струва милиони, не може да се купува само на доверие. Следователно когато

дойде някой при мене и се опитва да ми покаже колко много знае, аз му отговарям: Не ме интересува т в о е т о знание, искам да видя каква е твоята любов. Първо аз ще му покажа любовта си, а после той ще покаже своята. Любовта е свидетелство на човека, което показва живее ли Бог в него или не живее. По какво се познава човек, който има любов в себе си? Като влезе в дома на болния и каже само една дума, болният става от леглото си. Ако той влезе в един дом, дето домашните се карат, не живеят в съгласие, достатъчно е да каже само една дума и веднага да настане между тях мир и разбирателство.

Казваш: „Чудно нещо, аз проповядвам на хората, говоря им за Бога, но вместо да ги примиря, аз ги разединявам.“

Защо става така?" Много просто: не носиш Божията Любов в душата си. В случая ти проповядваш някакво учение, което не е Божествено. "Учението за Бога трябва да се проповядва така, че всички да го разбират. Казваш: „Аз съм от новото учение". Кажеш, така и вдигаш знамето нагоре. Като си в новото учение, правил ли си опит да лекуваш болни, да примиряваш хората? Аз говоря в прав смисъл. Аз разглеждам оздравяването като вътрешен процес в човека.

Болният, оздравява в присъствието на любовта, ще каже: „Откак дойде този човек при мене, напълно оздравях". Аз не говоря само за физич-еските промени, те ще станат само по себе си. Като следвате правия път, ще видите, че пътят на любовта води към истинския път на дълбоко, вътрешно разбиране. Иначе ще бъдете жертва на големи заблуждения и противоречия.

Казвате: Учителя още не ни е поверил това, което очакваме. Като наблюдавам духовните хора, те приличат на млада мома, която мечтае да се омъжи, очаква своя възлюбен да и донесе булчинската премяна. Аз съм виждал много моми, облечени в булхка рокля, но все плачат. Питам я: Защо плачеш? „Как да не плача? Аз съм се излъгала в своя възлюбен, той е черен отвътре". И той казва същото: „Излъгах се в своята възлюбена. Отвън е облечена в бяла рокля, а отвътре е черна". Щом и двамата сте черни, това показва, че слънцето не ви огрява. Единият трябва да бъде бял, а другият черен. Един бял и един черен могат да живеят на едно място, но двама не могат. Това е вътрешно неразбиране. Ние очакваме от другите повече, отколкото сами можем да дадем. Животът не се разбира така. Първото нещо, което се изисква от нас, е да разберем любовта, която Бог ни е дал. Щом разберем любовта, останалите въпроси ще се разрешат правилно. „Хората са лоши". Това

е наше субективно схващане. Когато хората се проявяват зле, това се дължи на т е х н и т е интереси. Важно е да разбере човек отношенията си към Бога. Щом разбере тези отношения, той ще разбере и е с т е с т в о т о на хората. „Какво

28

да правим, когато ни предизвикват отвън?" Стойте на-
(I прана. Ако предизвиквате, и вас ще предизвикват. Как пос-
Ипипвате с кучетата? За да не ви лаят, вие им давате хляб.
И те имат свои закони, от които се ръководят. Когато
човек храни горчиви чувства б себе си, той е способен да
направи големи пакости. Понеже Бог те храни с благи чувства,
и ти ще даваш такива. Той ти дава хляб, и ти ще дадеш
от него на кучето. Бог е създал кучето и заради Него
ши си длъжен да го храниш. Като получите писмо от онзи,
когото обичате, няма ли да го запазите? Господ е създал
кучето, затова аз гледам на него като на написано Слово
Божис. От очите му излизат думите, чрез които Бог е съз-
дал всички животни. Аз не искам да бъда като кучето, защото
моето естество коренно се различава от неговото.
Обаче не мога да пренебрегна отношенията, поставени
от Бога.

Като дойда до растенията, до водата и въздуха, аз пазя
същите отношения. Нямам право да нарушавам чистотата
на водата. Ако я наруша, с това нарушавам един велик
закон. Затова човек трябва да бъде внимателен. Само
така може да се живее чист живот — на самоусъвършенст-
ване. Само така ще разберете, че всеки ден си има специфична
програма. Щом се спазва тази програма, животът
става приятен. Иначе страданията идат като естествено
последствие от нарушенията. Те са в реда на нещата.
Като разберем живота, страданията се превръщат в благодат.
Това, което говоря, се отнася само до мистиците,
които искат да разберат не само външното християнство,
но и вътрешното. Ако живеят по обикновен начин, хиляди
години още да живеят, светът няма да се оправи. Както
виждате този свят, още дълго време той ще си върви
така. Щом запалиш огъня, т ой не може изведнъж да изгори
- време е нужно за това. Изгарянето е процес, както из-
гряването и залязването на слънцето. Като изгрее слънцето,
то не залязва веднага. Нужни са 12 часа, докато залезе.
Значи всеки процес има определен период на траене. Важ-

29

но е да се използват условията. Какъв с сегашният живот,
какво можете сега да направите — това е важно.
Христос казва: „Иде Време и сега е, когато истинските
поклонници ще се кланят на Отца в Дух и Истина". Ако

Христос каже: „Дойте м=и да пия“, какво ще Му дадете? Ако 'Гой дойде във вашите сърца, как ще Го посрещнете? Ако в дома ви няма любов, ако в дома ви няма вяра, справедливост и чистота, с какво ще Го> посрещнете? Пет неща трябва да имате, за да посрещнете Христа: вяра, надежда, любов, справедливост и чистота. Това са стъпала, по които трябва да се изкачвате. Днес Христос няма да дойде, както едно време дойде между евреите, които Го разпнаха. Днес това е невъзможно.

Едно се иска от вас: да приложите това, което ви говоря. Направете един опит да приложите думите ми, без да се спъвате. Намерете специфичен метод за това. Много неща са опитвали хората, нека опитат и това, което ви говоря. Те са търсили Бога в пустините, но не са Го намерили. Спорили са за Бога, но пак не са Го намерили. Само един начин има да намериш Бога - изучаване на Словото Божие. Човек трябва да бъде благодарен от живота, каквото и да му се случи. Витати да работи, без да роптае. Животът е велик, разумен процес. Като работиш, ще знаеш, че всички окръжаващи са също така страдащи като тебе. Ще кажеш, че те не разбират. Ме, и те са на същия уровень като тебе; и те имат същите мъчности като твоите. Пожелавай им доброто, за да дойде благословието и върху тебе, и върху тях. Този е пътят на истинското вътрешно разбиране.

МИСТИЧНО РАЗБИРАНЕ

Размишление

Животът има освен външна, още и вътрешна страна, която само мистикът разбира. Под *мистик* разбирам човек на любовта. Вътрешната страна на живота не може да се разбере без любов. Чрез любовта се дохожда до вътрешно разбиране същината на живота. Под *същина паткивота* разбираме вечното б света, т.е. идеала, към който - е стреми душата. Как да разберем тази същина? Ако трябва да се обяснява, тя става неразбрана. Как я разбират хората? Различно: колкото хора, толкова разбирания има. Външната страна на живота се разбира по-лесно, защото тя бе отнася до неговата външна форма.

Коя е външната форма на живота? Ти си фурнаджия, печеш хляб и го продаваш на хората. Това е външната страна на твоята работа. Опечеш хляба, преброиш хлябовете и чакаш да дойдат хора да ги продадеш. Казваш, че фурнаджията прави добро на хората. Това е вътрешната страна на Неговата работа. Защо? Защото никой не вижда това добро. Тогава ще кажем, че и купувачите, като купуват хляба, правят добро на фурнаджията. Според мене и купувачът на хляба, и фурнаджията представят външната страна на живота. Ако хлябът е добре омесен и опечен, пръв фурнаджията се произнася за това. Той носи отговорност за омесването и опичането на хляба, но не и за качеството на брашното. И воденичарят носи отговорност за хляба. И търговецът на житото също носи отговорност. Някога вината е във фурнаджията, някога - във воденичаря, а някога - в търговеца на жито. За предпочитане с обаче хлябът да бъде мал-

И
ко недопечен, но от чисто, прясно брашно, отколкото да е добре опечен, а брашното да е старо и вгорчено.

Казват за някого: „Тохи човек говори добре“. Това е външната страна на човека.. То е все едно да кажете за хляба, че е добре опечен. „Важн-о е какво ще кажат хората за този човек“. Според мене хората не са авторитет. Те са като петлите- Всички петли пеят по един и същ начин. Петлите обичат да се качват на високо и там да кукуригат. И гаргите грачат по един и същ начин. Граченето е особен език, на който гаргите изказват мнението си по някой обществен въпрос из техния свят. Гаргите се събират по много заедно, за да си изкажат мнението върху някой важен въпрос. Ще кажете, че е смешно да се говори за важни въпроси на гаргите. Не е смешно. За вас техните въпроси са маловажни, но за тях са важни. Ние се интересуваме от гаргите дотолкова, доколкото те съставят езика, чрез

който можем да предадем своите идеи. Ако съедините няколко букви, за да образувате думата *любов*, мислите ли, че любовта е в тези букви? Не, любовта не е в буквите, с които се пише думата [^]/обоб. Сто пъти да изговорите тази дума, пак не можете да кажете какво нещо е любовта. „Сърцето ми гори от лю-бов". Че сърцето ти се сгорещило и гори, това не показва, че имаш любов в себе си. Горение-то е признак на известно явление. Има горещина, която носи живот; има горещина, която носи смърт. Една горещина изсушава, а друга — сблажнява. Има известно отношение между горещината а любовта, от една страна, и между влагата и любовта - от друга страна. Тези отношения трябва да се разбират правилно. Някои от вас казват: „Учителя говори за това, върху което аз мислех". Лъжете се, никога не съм говорил Върху това, което вие с т е мислили. Никой говорител не изказва това, върху което слушателите му мислят или са мислили. В 16 гл. от Евангелието на Йоана Христос казва на учениците си: „Дсега отхождам при Тогоз, Който ме е прободил". (5 ст.) Отде е дошъл Христос учениците не знаят; къде отива - и това не знаят. Те

32

маят само, че Христос е дошъл отнякъде и ще отиде ня-дс, нищо повече не знаят.

„Вие ще бъдете оскърбени, но скръбта ви ще се промени на радост". (20 ст.) Скръбта им била човешка. Те мислели, че Христос ще основе царството си на земята, но като им казал, че ще си отиде, започнали да скърбят и да се питат: какво ще стане с нас? Много просто. И с тях е станало това, което става с децата, когато майката напуска дома. Това е голям, обществен въпрос. Когато майката напусне дома, настава рев, плач - всички деца плачат. Какво лошо има в това, че майката напуснала дома си и заминала някъде? Децата плачат, че майка им ги оставила сами. Рано сутринта тя станала, взела мотиката и отишла на лозето. Цял ден тя вдигала и слагала мотиката и вечерта се връща къщи. Децата мислят едно, а майката — друго. Децата плачат, че са сами, а майката знае къде отива и какво ще прави. Разбиране е това!

Често и ние, като децата, изпадаме в същото положение по отношение на Бога. Казваме: „Бог ни остави сами". И в дома ни настава плач и вик. Който мине край тази къща, погледне да види какво става и вижда, че децата плачат, четири реда сълзи т е к а т от очите им. Бог си върши работата, а те мислят, че Той ги е изоставил. Някога учениците казват, че те дават теми на учителя си и той говори по тези теми. Лъжат се т е , учителят преподава по теми,

определени В програмата, а не дадени от учениците му. Не е въпрос само да се говори, а и разбиране е нужно. За да се дойде до вътрешната страна на живота, трябва да се разбере неговата същина. Защо човек не може да хармонизира външния живот със своите вътрешни разбирания? Или защо не може да хармонизира своите разбирания с разбиранията на хората? Защото т о й се натъква на един вътрешен страх, на едно вътрешно съмнение. Днес хората не се разбират, понеже сами са вдигнали естествените прегради, които Бог е поставил между тях. Какво трябва да се направи? Да се поставят тези прегради на местата им. Хора-
3. Великото сега 33

та са развалили пътищата, които Бог някога им е посочил. Те не се разбират, а въпреки това всеки иска да бъде почитан и уважаван от другите. И българинът желае това, но е много горделив и тщеславен. Тези качества му пречат да постигне т о в а , което желае. Той е толкова тщеславен и горделив, че д е т о отиде, веднага дава ухо да чуе какво се говори за него. Дали е вярващ или не, той носи със себе си тщеславието и гордостта. Като религиозен, той става два пъти по-тщеславен. Тщеславието показва, че той търси слава. Чия слава трябва да търси? Славата на Бога. Ако търсиш пари, ще ги намериш у богатите, а не у бедните. Ако търсиш вода, иди при бистрите и чисти извори. Ако търсиш здраве, иди при здравите хора. Ако търсиш красноречиви изрази, ще ги намериш у даровитите хора. Казвам: ако човек няма, пг)рво, отношение към Бога, той не разбира вътрешната страна на живота. Като имаш отношение към Бога, ти търсиш Неговата слава. И Христос казва: „Отивам при О т в д си". Следователно ако не разбереш първото отношение, няма да разбереш и второто, т.е. любовта към ближния си. В това отношение е приложението на любовта. От любовта към ближния се вижда доколко човек е разбрал първото си отношение — любов към Бога. След това ще дойде до т р е т о т о отношение — любов към себе си. Любобта ти към Бога ще бъде толкова вярна и истинна, доколкото имаш любов към ближния си. Тази любов пък ще определи отношенията ти към теб самия. Търсиш слава от хората — обаче те ще те славят и уважават дотолкова, доколкото можеш да им направиш някакво добро. Искаш хората да имат добро мнение за тебе — това е б зависимост о>>т доброто, което си им направил. Искаш да обичаш Бога. Затова трябва да Го обичаш с душата си, със сърцето си, < ума си и с всичката си сила. Ако тези четири неща не вземат участие в твоята любов, ти не обичаш Бога. „Обичам Бога с душата си". Не, ще Го обичаш

и с ума, и със сърцето, и с волята си. Само така животът
34

ши ще се осмисли. След първото отношение иде второто
любов към ближния. Ще го обичаш като себе си.

Това, което ви говоря, е неразбрано за вас. Какво значи
№ любиш с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото
си сърце и с всичката си сила? И това е неразбрано за вас.
шляди години ще минат, докато разберете какво нещо е
любовта към Бога. И бъдеще, като дойдете на земята,
пак ще учите какво значи любов към Бога. Сега любовта се
познава по страданията. Колкото по-голяма е любовта,
пюлкова повече се увеличават страданията. Те са барометър,
по който се определя силата на любовта. На чия лю-
1oB? На мистика. Значи колкото повече се увеличава любовта
му, толкова повече и страданията му се увеличават. Така
е за мистика. Обикновеният човек мисли точно обратно:
колкото повече се усъвършенства, любовта му се увеличава,
а страданията му се намаляват. Това е човешко раз-
Гшране. Ако мислите по човешки и отидете на небето, не
мижете да останете дълго време там. Ш,е прекарате най-
ного сдин-два дни и ще гледате да се върнете по-скоро на
мята. Защо? Скучно ще ви бъде там.

Слушате една мома да казва: „Дотегна ми бащиният дом.
скам да го напусна, да отида в широкия свят, между хора-
а“. Напуска бащиния си дом, но когато хората я напекат
обре, тя казва: „Добре ми беше при родителите. Ще се върна
пак при тях“. Каквото и да казвате, отношенията на бащата
и на майката към децата не могат да се заместят с
никакви други. Така мисли мистикът. Отношенията на Бо-
;• към човешката душа не могат да се заместят с никакви
други отношения. Ако мислиш, че хората могат да те направят
щастлив, ти се лъжеш. Целия свят да ти дават, цялата
вселена да ти обещава, хората не могат да те направят
щастлив. И ангелите да се съберат около тебе, пак ня-
Ма да бъдеш щастлив. Това, което Бог може да ти даде, с
нищо не се сравнява. Ако не си опитал Божията Любов, хиляди
ангели да ти пеят и да те славят, пак обикновен човек
ще си останеш. Така мисли мистикът. Такава е неговата фи-
35

лософия. Защо е така? На. т о зи въпрос сами ще си отговорите.
Ако аз ви отговоря, Вместо да ме разберете, повече ще
се объркате и ще изгубите и това, което имате.

Има нещо съществено в живота - то е познаването
на Бога. Да познаеш Бога — това значи да си намерил великия
смисъл на живота. От този момент ти придобиваш
вечна радост, вечно блаженство. И колкото по-големи стават

страданията ти, толкова повече се увеличава радостта ти. Така е за мистика. Колкото по-големи са страданията му, толкова повече се радва той. По 20 пъти на ден да го бият, той повече се радва. Всичко да му отнемат, той остава тих и спокоен, н^{*}^ губи своя вътрешен мир. Ако това стане с човек, който ил^т обикновено разбиране за живота, той ще се почувствва най-нещастен в света. Според мене нещастен е онзи, к о й т о е лишен от любовта на Бога. Щом я придобие, т ой понася и най-големите страдания с радост. Той има о п и т н о с т т а на мистика. Когато любовта посети човека, тя го свързва с Бога. Тогава именно идат и страданията, но човек е силен, лесно се справя с тях. Като ви наблюдавала, виждам, че лицата ви са посърнали, нещо ви мъчи. Казвате: „Едно време бяхме ревностни, радостни. Какво стана с нас - не знаем". Каквито бяхте едно време, такива с т е и сега. Едно време имахте любов, която ту се увеличавайте, ту се намаляваше. И сега имате такава любов. Коеато мислехте, че имате любов, тя ви посещаваше; когато мислехте, че ще изгубите любовта си, тя ви напущаше. Това н е показва, че някога с т е имали по-голяма любов от сегашната. Смешно е яйцето да казва, че някога е било по-добро, отколкото сега - като пиле. Излюпеното пиле е по^ценно от яйцето. Пилето, като проявен живот, е по-ценно от не-измътеното яйце. Ако яйцето се разговаря с обикновения -човек, т ой ще му се смее; ако се разговаря с мистика, т о й ще го изслуша, защото в яйцето той вижда скрития, непроявения още живот. Значи във всяко живо същество има две страни: вътрешна, скрита в черупката на яйцето, и външна, изявена в излюпеното пиле. Това са два вида ж и в о т — вътрешен и външен, които не

36

ойат да се сравняват. Ако ги сравнявате, ще се натъкнете на неразбрани неща. Засега вие изучавате външния живот. Когато изучавате петела като символ, от него ще бучите много работи. Какво е нужно на петела? Храна и Високо място, дето се качва да кукурига. Казват за някого, е прилича на петел. Значи т ой се проявява, както не трябва. Кой човек се проявява, както трябва? Бил си фурнаджия ели 20 години. Някои от клиентите са били доволни от тебе, а някои не са били доволни. Питам: като не си задоволил всичките си клиенти, какво си постигнал? Като си родал хляба, дал си възможност на едни от клиентите да правят зло, а на други - да правят добро. Какво си постигнал с това?

Казваш: „Аз придобих Божественото знание и Божествената Истина". Измени ли живота си? „Не". Тогава нищо

е си придобил. Каква истина си придобил, ако хората около тебе не са свободни? Какво знание си придобил, ако животът ти не се е подобрил? „Искам да бъда добър, но не тая как да проявя доброто. Каквото и да направя, окръжаващите все ще ми намерят някаква грешка". Някои ще кажат, че хлябът ти или е много препечен, или е малко суров. Се ще намерят да те критикуват за нещо. Други пък ще ажат, че брашното е старо, горчиво на вкус. Така постъпват те и към хлебаря. Ако са недоволни от него, казват:

„I Гие искаме от тебе хубав хляб - нищо повече! Отваряй си ^обре очите, да ни удовлетвориш", фурнаджията се извинява, че му дали старо брашно, вината не е в него. И сегашните Хора, като фурнаджията, се извиняват с лошите условия на живота. Обаче те не са виновни за външните условия. Аз искам да ви обърна внимание на новата мисъл, да мислите по нов начин. Доколко е така аз съдя по вашите постъпки. Наблюдавам някои напреднали сестри как слушат и как постъпват. Както слушат беседата, правят впечатление на свършени, силно предадени на учението. Като се свърши беседата, те се изпреварват коя от тях първа да ми целуне ръка. После се скарват защо едната изпреварила другата. Едната минава за напреднала, и другата минава за

37

напреднала, но и бие, к о и т о ги критикувате, също с т е напреднали. Като говоря за съвършенството, мога да би приведа ред примери от човешкия живот, изпълнен с бели лъжи. Човек трябва да бъде последователен — никаква лъжа! Нито бяла, нито черна. Любовта изисква от човека будно съзнание. Неговата мисъл и съзнание трябва да бъдат в съгласие е Божествената мисъл и съзнание. Щом се наруши това съгласие, той изпитва скръб. Нещо в него му казва: „Не постъпваш добре, не мислиш право". И пророците са правили грешки. Ето, и Иов мина през големи страдания. Иов страда, но беше праведен човек.

Питам: ако отидетзе при Бога, с какво ще се препоръчате?

С четири неща трябва да се препоръчате: да обичате Бога е всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и с всичката си сила. Това са четири врати, четири ключа, от които зависи щастието на човека. С тези ключове си служи и мистикът. Ако не обичаш Господа с всичката си душа, ти си изгубил първия ключ; ако не Го обичаш с всичката си сила, ти си изгубил четвъртия ключ. Изгубиш ли четирите ключа, ти губиш целия си живот. Всеки човек трябва да носи тези ключове в джоба си и внимателно да ги пази. При т о в а той няма право да ги дава на други, те да отключват и заключват. Всеки сам ще си отключва

и заключава. Който изгуби тези ключове, ще се върне назад, на небето, там да ги намери. Ако мислиш, че друг някой може да ти даде ключовете, ти се лъжеш. Това е неразбиране на Божия закон. „Тогава ще страдам“¹. Ще страдаш и ще благодариш за страданията. Те са мерило на любовта. „Страдам, защото децата ми не ме обичат“. Това е мерило за твоята любов, което показва, че любовта ти към Бога е малка. Ако обичаш Бога по всички правила, децата ти ще те обичат. Така мисли мистикът. Който не разбира този закон, той мисли, че страданията му идат по причина, че Бог не го обича. Не е така. Помни: когато любовта на хората към тебе се увеличава, тогава любовта ти към Бога се намалява. Значи разположението на хората към тебе е в състояние да отвлече вниманието ти към Бога. Какво

38

трябва да се прави тогава? Това е друг въпрос. Важно е, че I ега ви изяснявам една истина. Питам: какво ще придобиете, ако страданията ви станат причина да ви отдалечат от Бога? Ако страданията ви станат причина да отвлекат ума ви от Божията Любов, вие ще попаднете в един вят като сегашния. Като не разбират смисъла на страданията, хората се отдалечават от Бога. Имайте любов един м друг, но каква трябва да бъде тази любов? Има любов 1а бащата към синовете и дъщерите, но има и любов на иновете и дъщерите към бащата.

Днес повечето хора живеят за света, а не за Бога. Те се бличат за света. Ще кажете, че това е малко преувеличено. ека е, днес никой не живее за Бога и не се облича за Бога. азваш: Ние не се обличаме за Господа, защото Той не се нтересува от нашето облекло. Важно е, че при Бога не може да отидете голи. Не мислете, че вашите дрехи са паСъхубавите. Аз уподобявам дрехите ви на вашите мисли и чувства. Често вие не с т е доволни от вашите мисли и чувства, т.е. от дрехите, с които се обличате Въпреки това обличате се хубаво, за да се представите на хората. Лруга мисъл ви занимава. Мистикът не мисли така. Докато се обличате за хората, те да ви харесват, вие с т е голи. Вие се обличате от коприната на бубите, а ги считате за глупави, прости същества. След това се хвалите с дрехата, изтъкана от нишките на бубите. Всеки трябва да облече дреха, изтъкана от самия него. Господ казва: „Иди да живееш като бубите“. Така не се живее. Казвате: „Днес Учителя говори точно както ние мислим“. Според вас учителят, професорът говорят, както учениците и студентите мислят. Това не е философия, това е тщеславието , заблуджението на човека. Докато ученикът казва, че

учителят му говори, както той мисли, заблуждението върви с него. Учителят говори според степента на вашето съзнание. Колкото повече съзнанието ви се повдига, толкова и мисълта на учителя се изменя. Това е барометърът, е който се определя степента на вашето съзнание. Аз не говоря за онова съзнание, което някога с т е имали, нито за 39

онова, което ще имате в бъдеще. Аз говоря за сегашното съзнание. За вас е важно онова, което сега влиза в стомаха ви и се превръща в кръв, която сега създава бъдещото ви тяло. Новото тяло ще ви подтикне към Бога. То ще ви свърже с Любовта, която ще дойде чрез вашата душа, вашия ум, вашето сърце и вашата сила, и ще кажете като Христа: „Както ме е Отец научил, така говоря“.

Мистикът, като слуша как ви говоря, няма да каже, че тази сутрин ви понарязаха, но ще каже: Тази сутрин барометърът се повдигна. Ре^ке се невежиат. Ако ви говоря мс-кичко и сладичко, вашата любов е слаба. Обаче ако ви нарежа строгичко, ще кажепие: любовта ни се увеличи малко.

Кое е по-добре за вас: да би кажа, че утре ще ви дам хубав хляб, че ще станете в бъ-деще добри, любещи хора, или да ви кажа истината, както си е? Да ви говоря неверни неща, това значи да ви поставя в положението на ходжата, на когото казали, че ще стаис шейх-юл-ислям.

Един турски бей, к а т о се върнал от Цариград, срещнал ходжата и започнали <|а се разговарят. Ходжата го запитал: „Какво ново има в Цариград?“ „Там се тъкмят да те направят шейх-юл-ислям“. Той не повярВал на думите на бея, но въпреки това станало му приятно. След това колкото пъти срещал бея, все му с-е искало да му каже, че ще го направят шейх-юл-ислям. И на вас казвам: вярно е, че някога с т е били с големи титли, но сега не с т е . Било е време, когато на небето нямало хора к а т о вас, но то е минало време. Иде време, когато трябва да се върнете назад. Това е епохата на труда и работата. Сега вие не с т е облечени, както трябва, виждам това. Обаче ви е имате възможност да смените старата си дреха. Още ед ии-два пъти може да я облечете, но след това трябва да се смени. Под „смяна на дрехата“ аз разбирам да се измени, т . е . да се промени човек вътрешно. Под „смяна на дрехата“ аз разбирам да се изменят и вътрешните възгледи на човека. Всеки ден трябва да изменяш възгледите си. Така мисли м:истикът.

Често идат при мене хора да ми се оплакват от живота.

Една сестра разправяла, че като ми разказвала страда- 40

а си, които късат сърцето й, аз съм се усмихвал. Аз се

смихвам, защото като страдате, виждам, че барометърът ви се е повдигнал. Значи придобили сте нещо. Следователно аз се радвам на вашите страдания. Аз гледам другояче на страданията и на вашите състояния. Казвам на естрата: Няма нищо, за добро е това. „За добро е, но сърцето ми се къса“. Ако някои неща не се късат, зло ще постигне човека. Ако листът на книгата не се обръща, нищо няма да разбереш от нея. Листът трябва да се обръща и и да четеш. „Оголяхме!“ Докато не оголееш, човек не може да станеш. Оголяването е състояние. Оголяването подразбира събличане. То представя смяна на един възглед с друг. То е промеждутък. Човек ту се съблича, ту се облича. Колкото повече оголява той, толкова по-красив става. Така мисли мистикът. Разбиране е нужно! Добре тогава, аз да не, |е усмихвам, но като правя това, аз ви облекчавам, свалям аст от товара ви. Като дойде някой да ми се оплаква, аз е усмихвам, с което му казвам: Много тежък е товарът ти. След това изпращам слугата си да вземе половината от товара му, да го облекчи. Като види това, той казва: „Защо ми взеха товара?“ Да те облекчат. Ти искаш да запазиш всичкия си товар, но да го прехвърлиш на гърба на другите. Ти да бъдеш свободен, а другите натоварени. Питам: ~е е новото разбиране? И петелът кукурига много, за да го уе господарят му и да дойде да го нахрани. „Господарят е амислен, чуди се как да се нареди работата, но петелът, като изкукурига, казва: Господарю, не се безпокой, твоята абота ще се нареди. Днес един твой клиент ще ти донесе десет хиляди лева; след няколко дни ще дойде друг клиент, ще ти донесе още десет хиляди лева“. В народа има "сверие, че когато петелът пес, това е добро предсказание - някой ще донесе пари. Кукуригането иде след страданията и показва, че някой ще ти донесе десет хиляди леба. Когато петелът на Иова изпя най-тъжната песен, неговото имане се увеличи два пъти. Синовете и дъщерите му, отпосле родени, бяха два пъти по-умни и по-здрави от 41

предишните. С това Иоб изгуби ли нещо или придоби? Той придоби нещо по-ценно от това, което имаше по-рано. Казвам: вие още не можете да върбите по пътя на истината. Когато барометърът ви се повдига, страданията ви се увеличават и любовта ви се усилва. Когато страданията се намаляват, не забелязвате, че барометърът ви се намалява. Обаче вие с т е чувствителни, когато страданията ви се увеличават. Който повече страда, има повече любов. Някои хора с т р а д а т повече, защото носят любовта и на другите. Казвам: Братко, заеми ми малко от твоята

любов. Обаче някой, к а т о страда много и не е готов да носи, казва: Братко, вземи си назад любовта, не мога да я нося. Любовта прави хората щастливи. Вие сте оставили щастието си по гърбовете на своите ближни. Всеки трябва да намери ближния си, да вземе своята любов, която му се пада. Ако си оставил любовта на гърба на някой кон, вземи си я. Така ще имаш любов колкото искаш.

Сега — нека остане у Вас мисълта, че страданията са мерило за любовта на човека. Когато започнете да мислите така, вие ще бъдете на правия път и ще се развивате правилно. Ние наричаме т о з и път *път на съвършените*; път на щастливите; п ъ т на безсмъртието; път на вечния живот. Така казва Хриспъос: „Отивам при Отца си и няма да ме видите. И после пак гце ме видите“. Който веднъж е ходил при Бога, той няма да остане там, пак ще се върне да търси Любовта, понеже Бог е навсякъде.

Търсете Любовта с новото разбиране: с любовта на своята душа; с любовта на своето сърце и с любовта на своята сила, за да разберете и ближния си, и себе си. Това ви желая сега — да разбрет-е Божията Любов, да разберете любовта на своите ближни и най-последно — любовта на своята душа.

ПРАВИЛА ЗА ЖИВОТА

Размишление

Изпълнявайте наряда по дух, а не по форма. Всяко нещо, (н-пю се изпълнява по дух, допринася полза на човека. Светлината е полезна на човека дотолкова, доколкото му посочва пътя. Правият път е пътът на светлината. Ще ходиш в пн «и път по дух, ще живееш по дух и ще постъпваш по дух. \к<) живееш по форма, т.е. по буква, ти сам се спъваш, формите са външната страна на физическия живот. Едно фишческо желание в човека е да яде. Това желание е на място. 11с е важно само да задоволиш стомаха си, но храната трябва, ба така да се асимилира, че да внесе нещо в организма. Ако цищо не му се предаде, храната е безполезна.

Същото се отнася и до молитвата. Ако молитвата не внесе нещо в душата на човека, тя е безпредметна. Казваш: „Каквото съм научил, това е достатъчно; повече няма какво да уча". Това е механическо разбиране. Това С застой. Както не може с едно ядене, така не може и с Малко знание. Всеки ден ще ядеш и всеки ден ще прибавяш шо нещо към знанието си. Докато си на земята, не можеш дп кажеш, че всичко знаеш. Придобиването на знанието е Иепреривен проиес. И хората са деца - глупави и умни. Глупавите деца мислят, че много знаят; умните деца мислят, че има много да учат. Който мисли, че много знае, той се представя за силен. Колко силен е той? Ако го натоварят с [ещо, той може да носи най-много 50-60 кг на гърба си. Цяла ланина може ли да носи? Имаш знания, а не можеш да нареиш живота си; имаш знания, а не можеш да се въздържащ, кво знание е това? Ако те смущават най-малките неща, [ен човек ли си ти? Смущението е външен процес. То е 43

резултат на чуждо съзнание, което се намества в човека. Това чуждо съзнание наричат дявол. Той си мисли, че може да бъде като Бога и със своето голямо мнение за себе си влиза в хората и ги отклонява от правия път. Няма място в човека, дето чуждото съзнание да не може да проникне. То управлява човека: кара. го да се моли, да работи повече, отколкото трябва; да учи, да чете, да копае и т.н. Някога става точно обратно. То казва на човека: Няма защо да се молиш, няма защо да учиш, да четеш, да работиш. Ти си създаден да управляваш и да заповядваш, не може други да ти заповядват. Така именно човек започва да се колебае, да се раздвоява, докато дойде в състояние сам себе си да не познава. Павел казва: „Въоръжете се с търпение, докато дойде във вас Христос, т . е . Любовта". Тя ще ви покаже вашия истински вътрешен образ.

Казано е: „Дз се не смуцава сърцето ви". Въпреки това хората се смуцават. Те се страхуват от дявола, т.е. от злото, и го търсят в този-онзи човек. Дяволът няма физически образ. Искаш да станеш богат. Защо? Дяволът в тебе те подтиква да станеш богат. Той ти нашепва: „Виж как живеят другите хора! Всички живеят в охолство, а ти работиш по цели дни и едва изкарваш прехраната си". Ти се поддаваш на това изкушение и си казваш: „Наистина животът ми не е уреден, трудно изкарвам; прехраната си. Ще търся начин да забогатея". Какво виждате в живота? Навсякъде неуредици. Няма богат човек в света, на когото животът да е уреден, както той желае. Защо? Защото истинското богатство е в добродетелите, а не в парите. Да бъдеш добродетелен, мъдър и истинолюбив— това значи да имаш богатство, което никой не може да ти отнеме.

Съвременните хора още сутрин до вечер живеят в смущения и безпокойство. Ако си домакиня, смуцаваш се, че не си приготвила зимнина, че нямаш въглища и дърва за зимата, че дрехите и обувките на децата са стари и скъсани.

Ако си чиновник, смуцаваш се, че заплатата ти е малка и не можеш да изхраниш семейството си. Ако си търговец, смуцаваш се, че търговията ти не върви добре. Може

44

а се напише цял поменик от човешки смущения. Живееш по-60 години на земята и преждевременно остаряваш, пребваш се и заприличваш на стар дядо. Носиш на гърба силям багаж, като някой битпазарджия, но никой не купува токвата ти. Най-после дойде смъртта и купува всичката и стока. Тя съблича старата ти дреха и те изпраща на нзи свят, там да видиш колко си бил умен.

Като наблюдавам хората, виждам колко са оригинални. Не разбират същината на нещата, те им дават кри-и, своеобразни тълкувания. Майката се кара на детето и плаче. Тя си казва: „Плаче детето, значи има възможност да се поправи". Не, детето плаче, защото не е взело овече орехи. То плаче и си мисли как може втори път да аправи по-голяма пакост. Същото мисли и възрастният, ой плаче, но не мисли как да изправи грешката си, а каква о-голяма пакост да направи. Колко пъти децата бъркат боша с орехите без позволение! Грехът не е в това, но те зимат орехи без любов. Всяко нещо, направено без любов, престъпление. Ако търсите причината за престъплени-та, ще я намерите в безлюбието, в скритото желание. ойто обича, всякога дава; който не обича, взима. По това е познаете кой ви обича и кой не ви обича.

Преди години, като правех своите научни изследвания,

ойдох до следното заключение: който дава, любовта действа в него; който само взима, безлюбието действа в него. Когато ти дават, радваш се; когато ти взимат, скърбиш, омрагата Любов се изявява в това, че постоянно дава. Тогава казваме, че любовта се втича в човека. Когато любовта втича, животът се обезсмисля. Докато животът на Бога е влива в нас, ние живеем и се радваме. Обикновено майкара страда, че детето ѝ умряло. Тя се чуди как детето ѝ, толкова здраво, да умре! Когато родителите грешат, децата не могат да живеят дълго време. Детето е богатството на родителите. Щом един от тях греши, то заминава за другия свят. Значи като греши, човек може да заболее. Като греши, той може и да осиромашее. Казваш: „Не искам да бъда богат“. Това е друг въпрос. Обаче ако вземат богатството ти насила, има причина за това.

45

Ново разбиране е нужно ясно на хората. И тогава, като имаш желание да растеш, ще разбереш закона за растенето. Искаш да обичаш — ще разбереш закона за обичта. Да обичаш и да те обичат — в това е смисълът на живота. Кой да те обича? Бог да те обича и ти да Го обичаш. След това иде вторият закон: да обичаш ближния си и ближният да те обича. И най-после — да обичаш себе си. Кой е твоят ближен? Твоят син, твоят брат или твоят приятел? На физическия свят всеки, който те може да ти направи услуга, той е твой ближен. Или на всъщност, на когото можеш да послужиш, ти си негов ближен. За да не изгубиш любовта си, да не се отклонява съзнанието ти от Бога, бъди далеч от света. Оплетеш ли се в света, от сутрин до вечер ти ще мислиш за неща, които смущават духа ти. Например ти мислиш какво ще бъде утре времето. То може да се развали, да има буря, гръмотевици, земетресения. Тези мисли смущават твоя дух. Какво ще придобиеш от тези смущения? По негативен път ти искаш да се измени Божественият ред на нещата. Молиш се: „Господи, дай ни хубаво време, да изоравим нивата си“. Ти искаш да заповядваш на Господа; а някой друг в това време се моли за дъжд. Единият иска хубаво, слънчево време, а другият иска дъжд. Какъв ще бъде отговорът на техните молитви? Половин час ще вали дъжд за единия и половин час ще грей слънцето за другия. Ти имаш право само на половин час време от деня. Колко време ти трябва, за да се нахраниш? Половин час. Аз наричам яденето мярка на работата. За половин час можеш спокойно да свършиш работата си. Докато се храниш, ти искаш да бъде времето хубаво. Щом се нахраниш, казваш: „Сега вече времето може да бъде каквото иска. Аз не искам заради мене целия

ден времето да бъде хубаво".

И тъй, няма по-хубаво нещо от работата. Ще работиш с вяра и ще успееш. Аз не говоря за онази натрапена вяра, която дотяга. Тръгнеш с някой другар; той е замислен, а ти го дърпаш и му* говориш, дърпаш го да те слуша. Той те отблъсне и казва: „Стой настрана, дотегна ми". Искаш да му кажеш нещо, отиваш до ухото му и му шепнеш.

46

ова му е неприятно. Кажи му отдалеч, той ще те чуе и разбере. Нека у вас се създаде навик да бъдете внимателни и да не се натрапвате на другите. Дойде някой при мене и почва да ми разказва своята история, която според него е много интересна. Бил търговец, забогатял и след време изгубил всичко. Дойде друг път и пак ми разправя същата история.

Трети път пак чувам същата история. Аз го наричам „обран поп". Защо го наричам така? Защото един поп, като бършел службата си, спечелил много пари, но го обрали. Той взел поука от това и втори път не допуснал да го оберат. Обикновено хората изпадат в смешно положение: като деца те са недоволни от положението си, като възрастни също са недоволни, като стари пак са недоволни. Слушате дядото цял ден мърмори: жената била непризнателна, синовете и дъщерите — също. Той е недоволен от всички.

Кое е отличителното качество на стария? Той мисли само за ядене. За какво мисли младият? За работа. Обаче има едно състояние, през което всеки човек минава - то е смъртта. Тогава човек не може нито да работи като млад, нито да яде като стар.

Освободете се от старите навици, които ви спъват.

Някой ме пита как да обича. Казвам: Ако ти досега не си се научил да обичаш, никога няма да се научиш. Другояче казано: Ако досега не си се научил как да ядеш, никога няма да се научиш. Кой научи пиленцето да яде? То носи това изкуство в себе си. Следователно има неща, които ние знаем от рождение, те са вложени в нас. Тогава не питай за онова, което знаеш. Ако си го забравил, направи справка, да го възстановиш. Това можеш сам да провериш в съзнанието си.

Достатъчно е да се съсредоточиш, за да стане вътрешно пречистване в съзнанието ти. Всички, които са тръгнали в правия път, се нуждаят от такова пречистване. Бог изисква от всички да работим, да дадем добър пример на другите.

Ако си художник, ще нарисуваш една хубава картина и ще я изложиш - да видиш дали хората ще я харесат. Няма какво да им се говори, те сами ще я оценят. Добре сготвеното ядене не се нуждае от похвали. Сготви, сипи ядене-

47

то в чинията и остави други да го опитат. Ако кажат, че е хубаво, наистина е добре сготвено; ако не го одобряват, значи не е сготвено добре. Обаче ако яденето за мене е хубаво, не значи, че и за другите е хубаво.

Ще ви дам едно правило за живота, което трябва всякога да спазвате. То е сл_едното: не говорете много. Някои от вас говорят много — това е една слабост. Други говорят малко — това е друга слабост. Човек трябва да говори умерено. Ако говориш пред публика, ще вземеш най-много пет минути. Само така ицс станете духовни хора. Под „пет минути“ разбирам пет гминути върху известен въпрос. Не занимавай хората с едно и също нещо. Еднообразието действа убийствено. Божествените работи се свършват за пет минути, а човешки те — за повече време. Имаш нужда от 1000 лева. Отиваш п_ри един свой приятел и му казваш: „Приятелю, моля те да ми дадеш 1000 лева назаем“. Ако свършиш разговора си в пет минути, той ще ти услужи. Ако му говориш десет минути, т о й няма да ти услужи. Защо? Защото го занимаваш с чо&ешки работи. На Божественото никой не се противопоставя. Кой извор е отказвал да ти даде от своята вода? Обаче кладенецът някога може да ти откаже. Защо? Отиваш при него, нямаш въже, нямаш кофа — не можеш да си извапиш вода. Значи изворът, като Божествен, всякога дава. Кладенецът, направен от човека, някога дава, а някога не да&a, При това изворът дава колкото трябва. Това е правият т ъ т на действие. Кладенецът е като хората, т ой казва: „Готов съм да ти дам вода колкото искаш, но условията са неблагоприятни — въже няма, кофа няма“. Така казват и хората. Като объркат работите си, те казват: „Светът е лош, животът е тежък“. Жената мете къщата си, вдигне прах и казва: „Къщата е лоша, много прах събира“. Не е логична къщата, но ти не знаеш как да метеш. Съвременните хора сами вдигат прах, а търсят причината вън.

В любовта — като проява на живота — трябва да се спазва следното: да се дава навреме и да се възприема навреме.

Значи първо ти иде слушаш Бога — като Любов, после

48

ти ще говориш на Бога. Той не обича да Му се говори много. Казано е: „Не бивайте многословни в молитвата си“. Не мисли, че с многото говорене ще постигнеш нещо. Достатъчно е да говориш пет минути. Ако си гладен, кажи: „Гладен съм, Господи!“ Щом кажеш така, хлябът ще дойде. Ако започнеш да плачеш, да разказваш за жена си и децата си, че са гладни, че нямате хляб, никой няма да те чуе. Това е повторение на една и съща песен, в която няма никаква музикалност. „С

:гладна си ли трябва да занимаваме Господа?" По-добре ли правите, като Го занимавате с греховете си? Важно е, като говорите с Него, да не Му отнемате повече от пет минути.

Днес има около петстотин милиона християни в света.

Ако всеки отнеме по п е т минути на Господа, колко време трябва да им даде Той? Бог има много служители — нап- (реднали същества, които изпълняват Неговата работа. Затова се казва, че Бог изслушва всички едновременно и на всички отговаря изведнъж. Казваш: „Ако се моля сам, Бог по-бързо ми отговаря". Зависи каква е молитвата ти. Някога Бог отговаря по-бързо на общата молитва на хората.

Като ученици вие трябва да бъдете досетливи и да живеете в чистота. Това значи: като отиваш при своя приятел, иди с най-хубавата си мисъл и най-хубавото си чувство.

Като отиваш при Бога, иди с най-хубавото си разположение на душата. Ти отиваш там да придобиеш нещо и после да свършиш известна работа. „Кален съм, грешен съм".

Ти не си образувал калта. Вървиш по калния път, естествено ще се окаляш. Калта е от дявола, но щом попаднеш в този път, длъжен си да го изчистиш. Ако не искаше да се каляш, не трябваше да излизаш този ден от къщи. Колко неща има в живота, които отегчават човека! Колко потна имаш на дрехата си, които непременно трябва да се изчистят ! Някои петна лесно се изчистват, а други — мъчно.

Мнозина мъчно разбират нещата, защото в съзнанието им едновременно изпъкват две неща. Например говоря на едного за Божията Любов. Той ме слуша, но мисли за своята любов, решил е да се жени. Грешката е в мене. Докато момата и момъкът мислят за женитба и удоволствия в жи-

4. Великото сега 49

вота, аз не трябва да им -говоря за Божественото. То отпосле ще дойде. Гладният първо трябва да се нахрани. После ще му говориш за Господа. Запазете същото правило за себе си. Внимавайте да не бъдете тягостни на себе си.

Научете се тази година да говорите малко, по пет минути.

Каквото кажеш за п е т минути, да струва брилянти.

Ще говориш пет минути и през това време аз ще броя колко злато струва. Така трябва да се оценяват изказаните думи за пет минути. Ако през време на говоренето се брояха каравелчета, с т о й н о с т т а на изказаните думи нищо не би струвала. Аз ще бъда по-доволен, ако ми говориш пет минути, оценени в златни монети, отколкото пет часа, оценени в каравелчета. Следователно кажи няколко ценни мисли, от които да са доволни всички. Духовният живот е ценен в мислите, в истините, които изнасяш, а не в многото говорене. Казваш: „Трябва да се обичаме!" Това

са каравелчета. Това е човекът, който иска да вземе нещо. Който не говори за любовта между хората, а я прилага, той не иска да взима, но казва: „Аз трябва да давам“. Значи който дава любов, никога не говори за нея. Който взема любов, постоянно говори за нея. Всъщност и той не трябва да говори за любовта. Той има право да говори за любовта само когато получи н_ещо от нея. Преди да е получил нещо, т о й трябва да м*ълчи. Защо? Защото Бог е Любов. Аз не мога да заставам любовта да се изяви към този или онзи. И мене никой не може да ме застави да изявя любовта си към даден човек. Въпреки това хората се налагат един на друг. Казвате: „Ти трябва да обичаш този или онзи“. Имаш право да обичаш онзи, к о й т о ти е направил някаква услуга или някакво добро. Има хора, на които давам много и зная защо давам. На някои пък нищо не давам. Как ще обичам младата мома, която има всичко? Иа нея мога само да се радвам. Богатият ме пита: „Обичаш ли ме?“ Раздай богатството си!

Има една философия й живота, според която човек може да постигне желанията си, да се разбива, сам да е доволен от себе си. Само т а к а т о й ще следва пътя на своето

50

вътрешно разбиране. Това се постига чрез съзнателна работа върху себе си. Следователно ще говориш само пет минути. Всеки, който говори много, аз го изпращам с празна торба. Дойде при мене една циганка с пълна торба. Тя ме пита: „Ще ми дадеш ли нещо?“ Нищо няма да ти дам, торбата ти е пълна догоре. Ако извадиш нещо от нея, ще ти дам цял хляб. Не можеш да говориш много и да получиш нещо. Малко ще говориш, само пет минути.

Казано е в Писанието: „Като отиваш при Господа, ще носиш празна торба“. Следователно ако торбата ти е пълна, ще я изпразниш. „Ще осиромашея“. Значи ти си богат човек. Защо просиш тогава? Щом просиш, трябва да изсипеш богатството от торбата. И тогава, като носиш празна торба, ще получиш нещо. Ако богатият търговец фалира и стане виден астроном, обеднял ли е той? Трябва да обеднееш в едно отношение, за да минеш в друго състояние — по-добро. Ще смениш богатството със сиромашията. Иначе не можеш да станеш нито учен, нито министър-преуседател. В този смисъл, каквито процеси стават във вас — да ви радват. Ако минаваш от едно състояние в друго, радвай се, защото това, което получаваш, е по-хубаво от онова, което си имал. Ти не знаеш какво е определил Бог за тебе. От Божествено гледище радвай се на всичко. Първото правило: Говорете малко, но разумно.

Благодарете от дълбочината на душата си за всичко, което ви се случва. Вземайте участие в общата благодарност към Бога.

Не задържайте дълго време един човешки недъг в ума си. Дръжте в ума си добродетелите на хората. Само така можете да се чистите вътрешно.

Благодарете, че с т е станали, че дишате въздуха. Благодарете за всички мисли, за всички чувства, които ви посещават.

Всяка вечер, преди да си легнете, отделете пет минути от времето си да благодарите на Бога за всичко, което ви е дал. Като си легнеш да почиваш, ти ще отидеш в другия свят, ще се разходиш и сутринта ще се върнеш отново на земята. Ще бъдеш радостен и весел и готов за 51

нова работа. На онзи сВят се отива със специално такси. Тази сутрин вие дойдохте т ук без такси. С такси иде само човекът на любовта, а не онзи, който иде със своята кал. Човекът на любовта иде точно навреме. Щом тръгваш и се колебаеш да отидеш и-ли не, ти не си господар на положението, ти идеш с чугкдо такси. Аз искам всеки да дохожда със своето такси.

Казвате: „Нищо не разбрахме от това, което ни говорихте“. Радвам се, че нищо не с т е разбрали. Давам на някого пари назаем. Той казва: „Разбрах, много ти благодаря. Аз ще ги платя“. Когато г\1 плати, тогава пък аз ще разбера. Когато някой казва, че ще ми плати, той има предвид бъдещето. Той и на с м ъ р т т а казва: „Ще ме почакаш няколко минути — да си платя дълва“. Ако не каже така на смъртта, той не е разбрал закона. Следователно ако дойде нещастие т о или страданието при тебе, кажи: „Дай ми пет минути на разположение да си свърша работата“. Обиди те някой, кажи: „Аай ми п е т минути — да си свърша работата“. Кажи същото и на кред итора. Петте минути ще употребиш за молитва, да благодариш на Бога, че ти е изпратил изпитанието. Законът, е такъв. Първо ще вземеш, после ще плащаш. След това пак ще вземеш и т.н. Значи всяко нещо трябва да се направи на времето си. Ще бъдеш ту длъжник, ту кредитор. Като се помолиш пет минути, или ще даваш, или ще взимаш. Ще имаш две кесии: едната в левия джоб, другата - в д-есзшя. От лявата ще даваш, а б дясната ще туряш. Който има да ти дава например 1000 лева, а не иска да ти ги даде, ти ще му дадеш. Ще бръкнеш в левия джоб и ще му дадеш. Това е новото правило.

ЗАБРАНЕНИЯТ ПЛОД

Размишление

Ще прочета 12 гл. от Евангелието на Матей.

Запишете си следните няколко глави и стихове, върху които ще размишлявате:

Исайя: 30:7; 45:9; 51:12; 56:3; 64:50; Псалом 65:10; Притчи 3:1; 20:21; 21:20; Исзекиил: 10:2; 35:27; Данаил: 7; 12:6; Евангелие на Йоан: 14:27; 18 глава.

(Електрическото осветление постепенно загасва, става тъмно).

Защо става така? Ще кажете, че токът се прекъсна поради някакво нарушение в инсталацията. Според мене това е предметно учение. Така става и с човека. Някога умът и съзнанието му се помрачават и той не вижда ясно. Каквато работа започне, все не успява. Защо става така? Тъмнина е в него. Вън слънцето грее, а вътре в него е тъмно. Той се чуди какво да прави. Каквото и да му се говори, той не иска да слуша. Казва: „Не е така“. Мрачен, неразположен е, не му се живее. Такова е положението на всеки, който е прекъснал връзката си с невидимия свят. Той казва: „Хората са лоши, светът не е добре създаден“. Значи само той е добър, само той е прав. Всички останали са лоши. Не е така. Има нещо криво във всеки човек. Това се вижда ясно, когато човек прекъсне връзката си с невидимия свят. Дето ходи, той се сравнява с хората и намира, че по-добър от него няма. Търси някой да стои по-високо от него, но едва намира такъв, веднага се разочарова и в него. Докато мисли, че е намерил един светия, на другия ден казва: „Излъгах се - и той не стои по-високо от мене“. Влезе в едно

53

общество и мисли, че е намерил това, което търси. След няколко дни казва: „И гаеци хора са заблудени като мене“. Така свършват всички хора — с разочарование както б себе си, така и в окръжаващите. Разочарованията, противоречията са причина за онази вътрешна борба б човека, която източната философил нарича борба между Ормузд и Ариман. От тази борба ще излезеш или победител, или победен, но и в единия, и б другия случай — с пукната глава. Ако те победят, ще се обезсорчиш; ако победиш, ще се насърчиш. И в двата случая се опитва твоята вяра.

Едип чужденец, попа-дюал в едно духовно общество, казвал: „Аз мислех, че като вляза б това общество, ще видя умни хора, светии. А то какво излезе? Това са обикновени хора, които се карат за нищо и никакво — за ядене, за места, за дрехи“. А вие как&о мислите? Че светлината ще изгрее о т т у к и ще обърне целия свят? Ако останеше сега да

изгрее светлината, то е изгубена работа. Светлината отдавна е изгряла. Съществува едно Начало, светлината на което никога не е изгряв ала и никога не е залязвала. Тя залязва само за ония хора, кои то са облечени в плът, в непроницаема материя. И във ваиии я мозък, във вашата къща се прекъсва инсталацията и тогава човек с години изпада в тъмнина, по-страшна от мрачната нощ. Светлината упражнява грамадно влияние върху живота на човека. При тази тъмнина човек е недоволен от дребни работи, които са в състояние да го извадят от релсите. Например върнеш се вкъщи на обяд. Седнеш да обядваш, хапнеш — яденето солено, а ти не обичаш солено ядене. Почваш да се сърдиш, да викаш, че яденето е пресолено. Жената се чуди какво да прави, как да ти угоди. Д_р/г обича солено ядене и се сърди, като му поднесат безеолно. Казвам: на този, който обича безеолно, остави му солта на масата — да си тури колкото обича. На онзи, който обича солено, нека и той си тури в яденето сол по вкус. Значи ти можеш да направиш живота си солен или безеолен. Не оставяй хората да те солят и обезеоляват. Всеки сам се соли и обезеолява. Или другояче казано: не оставяй другите хора да те учат.

54

Ето какво разбирам аз под думите „да те учат“. Някой казва: „Не искам ти да ме учиш. Нямам нужда да ми туряш юлар. Ти да вървиш напред, а аз след тебе; да ме водиш, както искаш. Стига съм вървял по чужди умове“. У всички ора има желание да учат другите, да ги водят. Откъде се С родило това желание у вас? Майката иска да води децата си; мъжът иска да води жена си. Учителят иска да води учениците си; господарят иска да води слугите си. Ако не В< I оставиш да те води, т ой се сърди. И конят, и волът, като им турят юлар на главата, те ритат, искат да се освободят, не са доволни. Господарят ще изгуби доста време, докато им тури юлара. След това ще ги бие, защото не се поддават. Питам: кой кон, като му турят юлар, е станал по-добър? И двадесет години наред да си му турял юлар, като се види свободен, конят всичко забравя. Юларът не поправя човека. Един познат ми разказваше: „На всичко в себе си станах господар — от женитба се отказах, от месо се отказах; не критикувам вече хората, но от една слабост не можах да се откажа: като мина покрай каца с мед, все ще бръкна с пръст, да си близна малко. Макар и несъзнателно, ще бръкна. После ми дохожда наум, че не трябва да правя това, но станало вече“. Казвам му: Щом си се справил с всичко, и с това ще се справиш. „Не зная престъпление ли е, грях ли с това, но все ще бръкна в кацата“. Добро е в

тебе това, че си недоволен от себе си, от лошия навик. Мнозина от вас с т е се справили почти с всички слабости, но все още бъркате в кацата с мед. Защо става така? Сами не знаете. Значи има нещо приятно в това, като бъркнеш и сам си вземеш.

Не е лесно да се освободиш от една слабост. Тя е подобна на нечистите духове. Когато Христос освободи бeнyемия от духа, който го мъчеше, той остана сам, свободен, но не можа да живее при новите условия и каза: Ла се върна в стария дом, в човека, о т д е т о излязох. Той се върна в човека и като намери дома очистен, взе със себе си още седем духове, по-лоши от него. Така и младият иска през-
55

девременно да стане възрастен. И малкото дете иска да стане голямо; стане юноша, пак е недоволен — иска да стане по-голям. Като стигна до едно място, повече не може да расте. Гледаш: лицето му хубаво, с младенчески израз, но и от това не е доволен. Той иска да има брада, мустаци, да бъде по-вн уши телен. К а т о няма какво повече да желае, няма с кого да се сравнява, 1сазва: „Идно време, като бях млад, беше добре. Сега, ден след ден, губя силите си: краката ми, ръцете ми треперят. Не мога сам да си услужвам. Втори път, като дойда на земята, ще си остана вечно млад. Няма да помисля за старост". Обаче дойде пак на земята, но всичко забравил: като д е т е , иска да порасне; като млад, иска да стане възрастен; сега иска да стане като дядо си. Дядото е кацата с меда. Колкото пъти се заричаш да не бъркаш в кацата, все ще бъркнеш.

Питам: как ще разрешите вие въпроса с меда? Има ли право човек да бърка в мс-да? Ще кажете, че без разрешение никой няма право да бърка в меда. Аз отивам по-далеч и казвам: който бърка в меда €ез позволение, не може да стане нито богат, нито силен,, нито учен, нито светия. Човек често бърка б меда, без да знае, че това е мед. Той знае само едно — че му е приятно. Тази приятност няма да ти допринесе нищо ценно. Какъвто си бил, такъв ще си останеш: ако си бил невежа, невежа ще си останеш; ако си бил слаб, беден, пак такъв ще си останеш. Само ще се натъкнеш на недоволството на господаря на меда. Въпреки това, като видиш каца с мед, все ще бъркнеш с пръста си. Казвам: може ли жадният да види чешма и да не се напие от нея? Колкото малко и да пиеш, все ще глътнеш няколко глътки. Какъвто и да си, все ще бръкнеш в кацата с мед. Казвам: не е лесно да се откажеш от меда. Ако се отвикнеш да бъркаш в меда, ти си постигнал нещо. Сега вие се занимавате с велики работи и казвате, че

това е дребно нещо - да се откажеш от кацата с мед. Не, оттам трябва да започнеш — от малките неща. Виждате как постъпват хората с растенията. Кой как мине, все ще

56

I и откъсне един лист и ще го хвърли на земята. Казваш, че колкото повече късаш листата на растенията, толкова повече растат. Не е така. Това е отрицателната страна на въпроса. Няма да късате листата и цветовете на растенията! Казваш: „Живея добре, но нещо ме мъчи“. Мъчи е нещо, защото не спазваш закона за малките работи. Някога това, което те мъчи, е видимо; някога е невидимо. Неразположен си, търсиш причината в себе си, но не я намираш. Търсиш я вън от себе си, пак не я намираш. Като си неразположен, ти не искаш да гледаш нито слънцето, нито цветята, не знаеш какво искаш. Ако си господар, вземеш камшика и търсиш кого да биеш. И като християнин, и като философ, пак си неразположен. Много просто —бръкнал си в кацата с мед без позволение. Като не намериш причината на неразположението си, започваш да критикуваш кой е на правата и кой на кривата страна. Потърси причината в себе си.

Днес когото и да срещнеш — млад или стар, учен или прост, всеки казва: „Аз зная какво правя, няма защо да ме учат другите“. Теоретически всеки знае какво да прави, но практически много въпроси не са разрешени. Важно е как? IV) с изработил човек в себе си. Казваш: „Да съм богат!“ Друг държи богатството. „Да съм силен!“ И силата не е в твои ръце. „Да съм учен!“ И знанието е в други ръце. Ако остане ти да си учен, не ще издържиш на тежестта на знанието. Мъчно е да бъдеш на земята богат, учен, силен. Ако си голям, силен, как ще минеш през тесен отвор? На пътя си срещаш тесен проход и не можеш да се пъхнеш през него — търсиш някой да ти помогне. Защо ти е тогава тази сила? Богат си, но дето минеш, всички те гонят, искат да вземат богатството ти. Защо ти е това богатство? Вижте какво е положението на сърната. На никого зло не прави, но ловецът я дебне, иска да вземе богатството ѝ. Питаш: „Защо гонят сърната?“ За да се повдигне. Като се намери в голяма мъчнотия, тя търси начин как да напусне гората, да се освободи от нея. Следователно мъчнотиите в живо-

57

та имат смисъл дотолкова, доколкото поставят човека при условия да мисли, да пгърси начин да се повдигне. Ако си сърна, как ще разрешиш мъчнотията си? Днес те стрелят, утре те стрелят и за да се освободиш от куршума, навлизаш в дълбоките, гъсти гори. Там те очаква друга опасност:

мечки, вълци, тигри. Как ще се спасиш от тях? Този въпрос може да се разреши умствено, теоретически, но не и практически. Докато си сърна, мъчно ще се справиш. Представи си, че си богат човек, но искаш да се откажеш от богатството си. Това е идея. Отиваш в гората, но след 20 години пак се връщаш в све та и започваш да проповядваш на хората как да се откажа_т от богатството си. Ако можеш да ги убедиш, ще се радват. Ако не можеш, ще съжаляваш. Ще си кажеш: „Напразно прекарах в гората толкова години!" И тъй, отказвай се доброволно от богатството си, защото като товар то е опасно. Ако доброволно се откажеш от него, и другите иде те последват. Носиш запалена свещ б ръката си. Някой те преследва. Какво ще направиш? Изгаси свещта! Опасно е да носиш *запалена* свещ в тъмнината. Кога? Когато те п реследбат. В такъв случай по-безопасно е да минеш гората без свещ, отколкото със запалена свещ. Тури свещта в джоба си, не я хвърляй в гората. Като я изгаси, някой я хвърля настрана и казва: „Не ми трябва вече тази свещ". Не, лъЖеи! се, утре пак ще ти потрябва. На този, който казва, че не му трябва богатство, отговарям: в дадения случай б о г а т с т в о т о не ти трябва, но коя е причината за това? Гонят т е . Проповядваш на хората, че не е нужно богатство. Добре проповядваш, но трябва да знаеш коя е причината ха това. Някой проповядва на хората против богатството, а т о й сам е богат. Например тялото, което имаме, е грамадно богатство. Следователно ако се отказваш от онова богатство, което си придобил, това има смисъл, но не можеш да се откажеш от богатството, с което си роден — своето тяло, своите дарби и способности.

58

Във франция някъде има едно общество —*нудисти* или *долшети*, които ходят голи. Каква идея преследват те с това? Отделили се от хората и ходят голи. Медицината препоръчва като метод за лекуване да ходи човек гол. С т о ва тя иска да даде възможност на болния да използва слънчевата енергия и чистия въздух. Докато си болен, ще 'одиш гол. Като оздравееш, ще се облечеш. Ако и като здрав одиш гол, ти имаш друга идея — да запазиш здравето си, ято използваш направо природните сили. Значи болният оди гол, за да оздравее. Здравият ходи гол, за да не се разболе. Кое е по-добре: да ходиш гол, когато си болен, или когато си здрав? Според мене по-добре е да ходиш гол, когато си болен. Като здрав има много начини да запазиш здравето си. Не е нужно да ходиш гол. Като ходи гол, болният усилва вярата си. А здравият, като ходи гол, губи вярата

си. Как трябва да постъпваме с голия? Ако е болен, ще му кажеш да ходи гол, докато оздравее. Ако е здрав, ще го облечеш. Такъв е законът. Кой трябва да изпълнява закона? Болният. А здравият? Здравият носи закона в себе си, следователно няма защо да го изпълнява външно. Рибата пие ли вода? Тя живее във водата, но не пие вода. Външно тя е чиста, но вътрешно е нечиста. Защо? Нейният живот се основава на насилието. Между рибите съществува нечувано насилие. Те се отличават с крайно мълчание. Никой няма право да се оплаче, да каже какво става в техния свят. Казвате: „И в света, между хората, няма правда“. Няма правда и не може да има. Защо? На земята няма съвършени същества. За да приложиш правото, трябва да бъдеш съвършен. Външно човек може да спазва законите, но вътрешно не ги спазва — не е готов. Той не е организиран своя вътрешен живот. Аз наблюдавам, като дохождате при мене, как седате — и от това си правя заключения. Онзи, който е по-организиран, още като влезе в стаята, погледне столовете и веднага си избира един. Като седне на този стол, той се чувства добре. Друг влезе в стаята и започва да се озърта на кой стол да седне. Погледне към левия, после към дес-

59

ния, колебае се, не знае на кой стол да седне. Като зная, че му предстои известно с традание, аз му посочвам стола, на който да седне — да го освободя от страданието. Не е безразлично на кой стол щ,с седнеш. Всеки стол си има свое специфично влияние. К а т о знаете това, добре е да сменяте стола си, да не седите винаги на един и същ стол. Като сядам на стола си, вие бързате да турите възглавничка, да е по-меко. Днес една сестра иска ключа — да отвори стаята ми, да вземе възглавничката. Тя мисли, че с възглавничката ще окаже почитта си към мене. Казвам: може и без възглавничка. Аз благодаря за такава почит! Ще седна на възглавничка и ще бъда доволен! Кой сяда на възглавничка? Болният, инвалидът, умореният. Аз не съм дошъл на земята да сядам на възглавничка, нито изобщо да сядам. Здравият трябва да стои на краката си и да ходи. Ще дойде ден, когато няма нито да -седате, нито да спите, нито да почивате. Тогава посгпоян но ще ходите. При това няма да стъпвате на твърда псучва, както сега. При това положение ти нямаш нужда от ръце и крака. Докато с т е на земята, краката и ръцете, о ч и т е и ушите би са потребни — всичко ви е потребно. О баче ако се движиш в пространството, нужен ти е умът. И птицата, когато лети във въздуха, крака не й са нужни. Щом кацне на планина, краката й са необходими. Следователно при големите мъчности ти

си във въздуха — т ам крака не ти са нужни. Краката ще си почиват, а умът ще работи. Дето и да си, трябва да пазиш равновесие.

Казвам: като си във въздуха, ще мислиш и с мисълта си ще пазиш равновесие. Прекъснеш ли мисълта си, ти губиш равновесието си, както» и на земята, на твърдата почва.

Казваш: „Чудно нещо, защо нещата не стават, както мисля?"

Не питай, но пази равновесие. Дали мъчнотията с физическа или психическа, Всякога можеш да изгубиш равновесието си. За да не става т о в а , нужно е мисълта ти да работи.

Отиваш при една в р а т а . Бутнеш я — не се отваря. Втори път я бутнеш, пак не се отваря. Всички ти казват, че

60

не може да се отбори. Обаче един човек ти казва: „Натисни малко, вратата ще се отвори". Натискаш малко и врат

а т а се отваря. Какво представя натискането? Мисълта.

Като мислиш, ще отвориш вратата на мъчнотията. Как става това? И вие като децата искате всичко да ви се обясни.

Ако не ви обясняват, сърдите се. Малкото дете се сърни па майка си, че не му приготвила всичко навреме. То иска да яде, да спи и след това да го изведат на разходка. Ако майката е предвидила всичките му нужди и ги задоволи, то е спокойно. И господарят, като малкото дете, изисква всичко от слугата си. Той седи на стол и заповядва. Ако слугата не изпълни всичките му заповеди и желания, той вика, сърди се, иска обяснение от слугата си защо не е свършил работата, както трябва. Значи и възрастният е като детето. И той се сърди, вика, кряска, иска обяснения.

Щом се сърдиш, ти си малко дете, не си господар на положението.

Търсиш майка си, баща си, брат си. Това е естествено положение, не можеш да се освободиш от него. Питам: когато

д е т е т о стане 21-годишен момък, има ли нужда майката да го утешава? Въпреки това срещам и религиозни, и

светски хора, пълнолетни, които очакват още на майка си и на баща си. Още се нуждаят от количка, да ги вози някой.

И вие отивате някъде, очаквате да ви посрещнат добре, да ви нагостят. Това са колички. Ако не постъпят така, бис сте недоволни.

Аз правя сравнение между бас и богатия търговец — милионер.

Докато очакваш да те посрещнат с почести и уважение, да те нагостят, ти си в положението на богатия.

Дето отидеш, ще те приемат добре, ще ти помогнат да съблечеш дрехата си, ще те поканят на мек стол, но като си отиваш, ще те оберат. Ще се съберат около тебе

всички, които са ти услужвали, и ще очакват да им дадеш нещо. Ще платиш за тази почит. Защо ти е тази почит?

Защо ти са услугите на т в о и т е братя и сестри? БОЙ ти е дал толкова блага, толкова удобства — и ти пак си недоволен. Всеки е недоволен от положението си. Младият не е

61

доволен от знанието и от силата си, иска да бъде като другите. Старият също е недоволен от нещо. Досега аз не съм срещал човек, който да е доволен от положението си. Казваш: „Аз съм доволен“. Не говориш истината. На лицето ти чета твоето недоволство. Ако отидеш на Слънцето и се върнеш отново на Земята, ще бъдеш ли доволен? Ще кажеш: „На Слънцето бях, но и там нищо не придобих“. Преди всичко никой няма да ти вярва, че си бил на Слънцето. Ще те нарекат луда смахнат. Пък и ти ще се усъмниш и ще се питаш: „Ходих ли наистина на Слънцето?“ В това отношение ти приличаш на онзи, който търсел правдата в света. Той казвал, че пра вдата трябва да съществува. Дето ставало нещо, той навсякъде се явявал да защитава правдата. Като се намесвал3 все го биели. Един ден т ой видял, че двама души се бият. Лгдиният запитал: „Няма ли тук поне един справедлив чове к — да ми отдаде правото?“ Той чул как се разправят, но си казал: „Не искам повече да бъда бит. Нищо няма да кажа за прабдата. Кой е крив и кой прав — не зная, аз ще си мълча“.

Мнозина мислят, че !като религиозни, ще разрешат всички въпроси. Не е така. Религиозният живот е само условие, но той не разрешава въпросите. Той събужда в човека стремеж към придобиване, но не дава разрешение на житейските въпроси. КазВ аш: Не вярвам в Бога, но като стана религиозен, ще повярвам. Лъжеш се. Религията е условие, а за да повярваш в Бога, трябва да работиш, да придобиеш дълбоко вътрешно разбиране за живота. Лесно се казва „да се обичаме“, но за това с нужна светлина, да знаеш как да я приложиш. „Трябва да б-ъда свободен“. Но трябва да знаеш какво значи да приложиш сбободата. Ако си свободен, за какво ще употребиш свобо-дахпа си? „Ще мога свободно да бъркам в кацата с мед“. №> но това не е съгласно с великите закони. Който бърка в кацата с мед без позволение, т о й влиза в подземиято на гкиВота, о т д е т о не може да излезе. За да излезеш от подземиято, трябва да се справиш със своята слабост. Кажи си сам на себе си, че тази слабост няма

62

а те изведе на добър край. „Помогни ми ти, сам не мога да зляза от подземиято“. За да излезеш, трябва да ти туря и »лар на главата. Аз ще те тегля, а ти ще вървиш след мене. Рначи аз отпред, ти отзад. Ако искаш да знаеш трябва ли I |а бъркаш в меда, питай пчелите. Те плащат скъпо на всеки,

който си позволи да пипа техния мед. Добрият живот (е основава на следния закон: Не бъркай в кацата с мед без позволение. Приятно ми е да бъркна в меда. Изкуство с доброволно да се откажеш от това, което ти е приятно.

Казвам: за да се справи със слабостите си, човек трябва да уравни силите в своя организъм. Това значи: да постави равновесие между ума, сърцето и волята си. Този е пътът, по който човек може да стане господар на своите мисли, чувства и постъпки. В който свят влезеш - 6 света на мислите, чувствата или постъпките, трябва да бъдеш ориентиран. Религиозните и до днес разискват върху въпроса накъде да се молят — на изток или на запад. Значи те още не са ориентирани по този въпрос. Силата на молитвата не е в това на коя страна се молиш, но как се молиш и какви чувства вляйаш в молитвата. Не е безразлично какво носи човек в себе си. Дето седне, той оставя нещо — добро или лошо. Ето защо, като отида б някой дом, аз гледам на кой стол ще седна. Ако в този дом има само един стол, на който не мога да седна, предпочитам да изляза вън, на тревата да седна, отколкото да остана в стаята. „Защо не останеш вътре?" Това е моя работа. Как ще остана в стаята, когато виждам, че след малко ще падне бомба върху къщата и ще ме затрупа? По-добре ще изляза вън, на открито, отколкото да остана в къщата. Вън е по-безопасно. И вътре е приятно. Толкова приятно, колкото да бъркнеш с пръст в меда и да го близнеш. След това трябва да дойде цяла експедиция от невидимия свят да те спасява. Адам и Ева бъркаха в меда, но ги изпъдиха от рай. Де отидоха? В затвора. Ето, вече осем хиляди години как седят в затвора. Първи Адам и Ева бъркнаха в кацата, а след тях — всички останали. И досега още хората бъркат в меда 63

без позволение. Не може ли да не грешат? Може, от тях зависи.

Грехът не е нищо друго, освен бъркане в кацата с мед. Според вас грехът подразбира нещо голямо - убийство, кражба, лъжа. Не е така. ИС най-малкото нарушение на закона е арых. Искаш да те обича_т хората, да те славят, да бъдеш силен, богат, а бъркаш в кацата с меда. Невъзможно е да се ползваш от едно благо и да ис платиш за него. Разумен трябва да бъдеш. Ако си силен., а неразумен, ще хванеш някого и ще го убиеш; ако си учен, ще го оплетеш в мрежата си; ако си богат, ще го заробиш; ако си красив, а не знаеш как да употребиш красотата си, ще причиниш ред нещастия на хората. Прекрасната Елена изкуси Париса и той бъркна в кацата с мед без позволение. Десет години се биха тропиците

и гърците за една красива жена. Какво спечелиха от това? Каква поука ще извлечете от тази война? Ако си грък, В края на краищата ще влезеш в един кон; ако си троянски, ще бръкнеш с пръст в ме да. С коня лесно ще се справиш, ще го закараш в обора, но как ще се справиш с хората в коня? Те ще ти причинят най-голямото нещастие. Кой от Вас не е вкарал гръцкия кон в себе си? Казвате: „Отде дойде тази мисъл в ума на Учителя?" -Много просто. Шивачът, когато погледне дрехата, веднага вижда какво ѝ липсва, какви дефекти има. Тук туря парченце, там туря парченце и скрива дефекта. И аз съм така в майстор-шивач: като погледна, всичко виждам.

Днес всички изучават историята, четат за Троянската война, но не са се поучили от нея. Всеки пъшка, мъчи се, иска да внесе коня в себе си. И троянците мислеха, че като внесат коня в града, работите им ще се оправят. Не само че не се оправиха, но побече се объркаха. Докато конят не беше влязъл в Троя, работата вървеше добре. Щом го внесоха в града, всичко се разруши. Ако влезеш в един скъп хотел, хиляди левове няма да те оправят. Какво да се прави тогава? Не влизай в скъп хотел. С други думи казано: оценявай онова, което Бог ти е дал. Не се стреми към чуждите

64

блага, които в края на краищата ще те заробят. Оценявай своето благо и го прилагай, а към чуждото не се стреми. Докато не прилагаш това, което Бог ти е дал, всякога ще се натъкваш на противоречия. Докато не изпълняваш волята на Бога, всякога ще страдаш и ще търсиш причината за страданията въвн от себе си.

Питаш: „Защо светът е създаден така?" На този въпрос няма отговор. „Защо страдам?" Бръкнал си в меда без позволение. „Какво да правя?" Като влезеш в дюкяна, ще потърсиш господаря и ще му кажеш: „Колко струва медът?"

Ще платиш и ще си вземеш колкото трябва. Започнеш ли да се оправдаваш, че си бръкнал само с един пръст, ти повече ще се объркаш. С този мед, който си взел на пръста си, могат да се нахранят десетина пчели. Според тебе малко мед си взел, но не и според пчелите. Казваш: „Малка е погрешката ми, но тежки последствия носи: изгубих мира, радостта, разположението си". Значи Духът те е напуснал. Щом Духът те напусне, погрешката ти не е малка.

Човек трябва да дойде до истинската мярка на нещата и според случая да си служи с малката или с голямата мярка. Важно е да знаеш кога каква мярка си приложил. За да възстановиш мира, радостта и разположението си, ти се молиш, плачеш, дано Бог ти помогне. Бог помага, но някога

оставя човека да сгреши, да придобие известна опитност. Ако от първия път не научи урока си, Той ще го остави да повтори и потрети опитността, докато научи урока си. Казвам: Бог постъпи по същия начин и с първите човеци. Като сгрешиха, Той ги изпъди от рая. И за да не бъркат втори път б меда, Бог постави ангел при дървото на живота, да не се върнат втори п ъ т в рая. Казваш: „Имам едно непостигнато желание, искам да го реализирам". Нека си остане непостигнато. То е необходимо препятствие в твоя живот. Следователно не се стремете да постигнете всичките си желания. Ако ги постигнете, ще ви се случи някакво нещастие. Нека остане поне едно от желанията ви непостигнато. Защо трябва да бъде така? Не питай, УИсликотосеа 65

то е в реда на нещата. Разумният никога не пита защо последното му желание остава незадоволено. „Как ще се примиря с това?" Ще търпиш. Чрез търпение всичко се постига. Казваш: „Искам да бъда търпелив". От тебе зависи да станеш търпелив. „Как иде постигна това?" Като се научиш да мълчиш. Каквото и д а ти се случи — добро или зло, да търпиш. Например върв иш по улицата и се удариш в един камък. Продължи пътя си, без да кажеш нещо. Ако започнеш да риташ камъка, да се сърдиш, не си търпелив. Щом се блъснеш в него, вдигни го и го тури настрана, за да не се блъснеш и втори път. Ако го подритнеш само, друг някой ще се блъсне в него. Тогава т в о е т о недоволство ще мине в другия. За да не се блъскаш в камък, мини от друго място. Кой е камъкът, в който се блъскаш? Това е една от твоите сестри, които не обичаш. Като минеш покрай нея, ти се блъскаш в някоя черта от нейния характер и оставаш недоволен. Казваш: „Не искам повече да я срещам". Не искаш да я срещаш, но несъзнателно търсиш случай да я видиш, за да намериш някаква грешка в нея. Да виждаш грешката на своя ближен зна<аи да се блъскаш в камъните по пътя. Грешката на твоя ближен събужда отрицателна мисъл в ума ти, която те оцаква. Това помрачава съзнанието ти и ти се сблъскваш.

Двама французи, парижани, отишли да видят как живеят нудистите. Като се разговаряли, облечените се целунали. Един от голите се Възмутил от постъпката им, хвърлил се върху тях и им ударил по една плесница. Намесили се и други нудисти в борбата: едни били против облечените, други ги защитавали, до к а т о най-после парижаните си заминали. След известно време властта повикала голия в Париж, дето му наложили глоба за побой. Той платил глобата и се върнал назад.

Съществуват два вида хора: голи и облечени. Аз считам облечените за грешни, а голите за праведни. „Грешник съм“. Значи ти си облечен чобек. „Започвам да оголявам“. Радвай
66

, защото ставаш праведен. Значи, за да станеш праведен, ябва да бъдеш нудист. Който иска да се домогне до истината, ще оголее, т.е. ще съблече старите си дрехи и ще облече в нови. Не можеш да придобиеш нещо ценно, без а оголееш. В рая Адам беше гол, но имаше знания. Като сгреши, той се облече и изгуби знанието си. Следователно Адам •те гол отвън, облечен отвътре. Като сгреши, стана общинното: облечен отвън, гол отвътре. Сегашните облечени хора ще станат в бъдеще голи. Защо? Защото ще Вля гат във вечния огън, дето всичко изгаря. Там не изгаря Само тялото. Праведните, които сега са голи, в бъдеще ще се облекат. Светските, които сега са облечени, ще оголеят в бъдеще. Сегашните хора се оплакват, че оголели. Чудно нещо, те не съжаляват, че не изпълняват волята Божия, а съжаляват, че нямат дрехи, обувки, къщи и т.н. Човек трябва да избере едно от двете - или да бъде Гол, или облечен. С други думи: да бъде или праведен, или врешен. Той е дошъл на земята гол и отпосле се е облякъл. Червеят е отвън гол. Като се покаже на слънце, веднага умира. Като се говори за голота, хората се срамуват. Срамът тук е на място. Ето защо това, което причинява срам, трябва да се облече. Въпросът за голотата е минал през различни фази на развитие. Някога беше срамно даже лицето да бъде голо. Тогава, особено жените, носеха було на лицето си. Когато искаше да се покаже на някого, жената вдигаше малко булото и пак го спущаше. Срамно беше краката да бъдат голи, затова носеха чорапи. После дойде идеята, че могат да ходят боси. На ръцете пък туряха ръкавици, но видяха, че това не е много удобно. Ако искаш да хванеш нещо, трябва да свалиш ръкавиците. Коя е подбудителната причина да ходи човек гол или облечен? Каквато и да е причината, зад нея седи истината. Който разреши този въпрос правилно, ще се освободи; който не го разреши правилно, ще се ограничи и огрубее. И тъй, булото, ръкавиците, които човек носи, представят различни възгледи. Ръкавиците имат смисъл зимно
67

време — да се пазиш от студа. Обаче лятно време ръкавици не се носят. Ще кажете, че лятно време ръцете трябва да се пазят да не изгарят от слънцето. Това зависи от разбирането. Мисълта за ръкавиците не е важна. Нека остане в ума Ви следната мисъл: Не бъркай в кацата

С мед без позволение. Ще кажете, че това не е никакъв грях. Да, не е грешно, че си бъркал в кацата — никой не те държи отговорен за това:. Обаче нещо в тебе ти нашепва: „Не направи добре, че бръкна в кацата с мед". На това се дължат всички страдания в света. Всъщност няма никакво престъпление, че си близнал малко мед с пръста си. Адам и Ева пожелаха да вкусят от забранения плод, но и до днес човечеството изкупва последствията на тяхното желание. Какъв грях има в това желание? Вкусиха, зарадваха се, но изгубиха свободата си. Като изгубиш свободата си, хората ще те убеждават, че отново ще я придобиеш. Възможно е, но кога ще я придобиеш? Можеше да минеш и по друг път, а не да бъркаш в кацата с меда. Първи Адам и Ева бръкнаха в кацата, а след тях бъркат всички хора. Като отидеш на черква, застанеш на едно място, от д е т о минава свещеникът и поръсва с китка босилек всички присъстващи. Питам: не може ли <(а мине и без ръсене? Може, има и друг начин, но като си влязъл в черква, ще минеш по установения ред. Има едно естествено ръсене: ще излезеш на слънце и ще изложиш гърба си да се грее. Това не е ли естествено ръсене? Да те ръси светлината - разбирам. Какво ще придобиеш, ако те ръсят с китка босилек, потопен във вода? Да ръсиш онзи, к о й т о е припаднал, който е изгубил съзнание — разбирам. Ще вземеш с китката или с ръката си и ще го поръсиш. След малко т ой ще дойде в съзнание. Като помогнете на онзи, който е припаднал, казвате: „Ние го спасихме". Не го спасихте вие. По-добре щеше да бъде, ако го оставите на земята, сам да се съвземе. Той мисли за онзи свят, пренесъл се вече, а вие искате насила да го върнете: разтривате го, ръсите го с вода, но т ой не бърза, иска да придобие някаква опитност. Разправяше ми един

68

ознат подобна опитност, която преживял. Един ден т ой припаднал, изгубил съзнание. Майка му, баба му започнали да го разтриват. Той усещал, че правят нещо с него, но нищо не могъл да каже. Близките му мислели, че е заминал за другия свят. И вие често мислите, че трябва да вървите по < >Г>икийовения път, да не изгубите съзнанието си. Ие е така. Според мене правят път с нормалният.

Ще държите в ума си мисълта, че живеете и се движите в Бога. Това значи да се свържете с Божественото съзнание. При това положение вие никога няма да губите съзнанието си, никога няма да припадате. Тази е безопасната, П1 тинската философия на живота. Така ще спазвате правилата на Божествения свят. Тогава и вие ще обичате всичко, което Бог обича и което Той е направил. Ако не

живееш така, каквото и верую да имаш, при който и учител 11.1 се учиш, както и да се молиш, ти ще бъркаш в кацата с меда. Това ще ти причини нещастие.

Помнете: ако искате да бъдете щастливи, не бъркайте в кацата без позволение! Не желайте да бъдете щастливи; не желайте да бъдете и нещастни; не желайте да бъдете учени, нито силни; не желайте да бъдете невежи и лаби. Човек желае само онова, което няма. Остави в душата си да се развива само това, което Бог е вложил в нея. Знанието, силата принадлежат на Бога. Като живееш в Него, знанието и силата ще дойдат. Не желай онова, което не ти е дадено. Павел се молеше на Бога да го освободи от ръна, който имаше, но Бог му отговори: „Моята сила се оказва в твоята немощ“. Някога вие с т е недоволни от безсилието си и казвате: „Всеки ме тъпчи“. Кой тъпчи малката мушица? Само големите тъпчат. Ако ти си малък, кой ще те тъпче? Ще излезеш от дупката си свободен и никой [Яма да те забележи. Когато казваш, че всеки те тъпчи, ова показва, че се мислиш за голям. Много имаш, затова е тъпчат. Кого обират? Богатия. Обират ли сиромаша? а кого говорят лошо? За красивия, за умния. Всъщност вие слаете неща, които ви носят страдания.

69

Мнозина са идвали при мене да ме питат: „Трябва ли да бъркаме в кацата с мед или не?“ Може да бъркате колкото искате. „Има ли грях за това?“ Грях няма, но има последствия. Медът е за хората, но ще дадеш парите на касиера и ще си вземеш колкото ти трябва. Касиерът трябва да знае, че си взел мед от кацата. Казваш: „Имам право да взема десет пъти повече“. Значи ти постъпваш несправедливо - даваш малко пари, а взимали много мед. „Това е дребна работа“. Кое според вас е едро? „Искаме да ни занимаеш с нещо окултно, да ни кажеш нещо-о от астрологията“. Питам: мислите ли, че само вие с т е учени? Вижте онези риби, от устата на които излиза ебелтина. Те носят в устата си малки електрически лампички, с които си служат. След това ще кажете: „Ние открихме електричеството, ние направихме електрическите лампи“. Не, преди вас рибите направиха електрическите лампички. Те са направени милиони години преди човека. Казваме: Тези риби светят. Светят те, но със своята светлина причиниха хиляди нещастия. Казвам: няма по-велико нещо за човека от това да чувства Божията Мъдрост. „Ла съм като Бога!“ Това значи да бъркаш в кацата. Не е нужно да бъдеш като Бога. Достатъчно е да чувстваш Неговата Мъдрост, да се радваш на това, което Той е създал. Всичко, направено от Бога, е за

тебе. Бъдещето е на т в о е разположение. А ти бъркаш в
кацата и мислиш, че ще постигнеш нещо особено. Освен
че нищо няма да постигнеш, но ще си създадеш нещастия.
Нека остане в ума Ви мисълта да не бъркате б кацата.

„Значи нищо не ми трябва“. Ще правиш това, което ще те
задоволи. Днес ходиш гол — не си доволен; облечен си — пак
си недоволен; слаб си — оиде по-зле. Какво трябва да правиш
тогава? Ако съм на ваше място, е т о как бих постъпвал: за
своето добро няма да мисля; ще мисля за доброто в Господа
и на него ще се радвам. Няма да се отделям от Бога. Какво
съм аз — няма да правя въпрос за това. Ще се радвам на
величието на Бога, на Неговата Мъдрост, на всичко, ко-

70

сто Той е създал. Така именно ще поддържам своето вътрешно
равновесие. Ако започна да разсъждавам на Бога, че е
Велик, всемогъщ и се сравнявам с Него, т ой ще ме изостави.

Аз нямам право да се питам какво мо; > а да създам. Бог е
|гъздал всичко. Аз трябва да изучавам това, което Той е създал.
Иначе ще приличам на Александър Велики, който казал:

„Баща ми победи света. Какво остава за мене да завладея?“

И ние казваме: Бог създаде света. Нали и ние трябва да направим
нещо?

Сега — аз мога да изнеса работите така, че да се обез-
сърчите, но не искам това. Аз се радвам на всичко, създадено
от Бога. По-хубаво нещо от това не може да се създаде.

На мене предстои да изучавам законите на живота и да се
бърна там, дето Бог ме е поставил. Ако си богат, не мисли
за богатството си. Ти не си нито богат, нито сиромаш.

Следователно ако си богат, не мисли, че си богат; ако си
беден, не мисли, че си беден. Богатството е в Господа. Знанието
също е в Господа. Ти не си нито учен, нито невежа.

Аз се радвам на всички: и на богатия, и на бедния. Ако нямаше
богати, нямаше да има и бедни. Казваш, че еди-кой си е
голям грешник. Благодарни на това, защото ако той не беше
грешник, ти нямаше да бъдеш праведен. Ако ти не беше
добър, нямаше да има лош човек на земята. Това са полюси.

Доброто, проявено на земята, носи съблазън за човека.

За онзи, който не разбира живота, всичко е съблазън - и
сиромашията, и богатството; и доброто, и злото; и знанието,
и невежеството. Окултистите обясняват причината
за положението на човека. Те я намират в неговото
минало, във връзка с живота на неговите деди и прадеди.

Това се дължи на кармическия закон, т.е. на закона за причини
и последствия. Дядото не е живял добре — и внуците му
носят последствията на неговия лош живот. Дядо ви е бъркал
б меда, и вие бъркате. Как да се отвикнем? Аз не съм се

отвикнал, че вие ще се отвикнете! Но има една разлика.
Преди да бъркна в кацата с меда, аз турям парите в касата,
претеглям меда и тогава го взимам. Ако и вие вървите
71

по моя път, никога няма да страдате. Следователно колкото
мед претеглиш, толкова ще изядеш. В това се крие разрешението
на въпроса. Ако намерите друг начин за разрешение
на въпроса, приложете го. И ако този начин не носи
страдания, и аз ще би последвам. Обаче аз не намерих друг
начин, освен следния: ще туриш парите в касата, ще гребнеш
от меда и ще го претеглиш. Колкото мед ти се пада,
толкова ще ядеш.

Днес научихте един закон - как да бъркате в кацата с
меда. Законът гласи: първо ще платите, после ще претеглите
меда и най-после ще си близнете. Да се отвикнете да
бъркате в кацата - т о в а е невъзможно. Обаче ще внимавате
да не правите грешката да бъркате в меда и да не плащате.
Първо ще плащате, после ще бъркате. Това е разрешението
на въпроса за забранения плод.

*Проявената любов ни Ауха, проявешта мъдрост па
Ауха, проявената истина на Ауха носят пълния живот
па Бога, на Единния, Вечния Бог на живота.*

ВЪНШНА И ВЪТРЕШНА ВЯРА

Размишление

Ще прочета 16 гл. от Евангелието на Матей.

Днес много от вас кашлят. Кашлицата е предметно учение. Тя показва, че човек има излишен материал в себе си, т.е. излишно богатство, което трябва да раздаде. Щом кашляш, това показва, че си бил неразумен, нарушил си законите на природата: стоял си изпотен на течение или изпотен си пил студена вода. В друго отношение чрез кашлицата се чистят дробовите. Някой иска да стане много богат, учен или силен. И това подразбира натрупване на излишни материали в мозъка. Защо става това натрупване?

Защото той не може да постигне това, което иска. Кашлицата е признак на недоволство, което се предава от човек на човек. В този смисъл и кашлицата се предава от един човек на друг. Всеки може да кашля, т.е. да се зарази, просът е: трябва ли човек да кашля или не? Трябва да кашля, да се изхвърли нечистото навън. Лошо е, когато не знаеш отде е дошла кашлицата и защо е дошла. За да бъдеш драв, не трябва да губиш нито физическата, нито психическата си топлина. Кашлицата иде като последствие от изгубване топлината на организма.

Мнозина, като слушат други да кашлят, се оплакват от кашлицата на другите, но какво ще кажат онези, които кашлят? Ако минават през гора и някой ги гони, те се страхуват да не се закашлят и да намерят следите им. Казвате, че имате вяра. Който мисли, че има вяра, нека я приложи да се справи с кашлицата си. „Ама ние вярваме в Бога,

73
разбираме и Новото учение". Ако наистина вярвате в Бога, а не можете да се справите с кашлицата си, вие нищо не сте разбрали. В това отношение вие приличате на онзи слуга, който работи усърдно на господаря си, но със скритото желание в себе си да му се плати. Значи той не работи с любов. Той всеки ден пише: „Днес изработих толкова, утре — толкова. За 365 деиз трябва да получа толкова". Ще работи на господаря си десет години, господарят ще му одере кожата.

Ще ви дам един пример, да видите как може да се освободите от ограниченията на хората. Имаш къща, двор, градинка, но нямаш вода, не можеш да поливаш цветята си.

Твоят съсед има в двора си и чешма, и кладенец, от д е т о и ти можеш да черпиш вода. Когато е разположен, съседът ти позволява да взимаш от него вода. Обаче някога е неразположен. Какво ще правиш тогава? Отде ще черпиш вода?

Нищо не ти остава, освен и ти да си прекараш водопровод

и направо да си наливай! вода. Иначе ако остане всякога да взимаш вода от съседа, някога той ще бъде разположен, а някога неразположен — нищо не дава. Какво ви пречи да си прекарате водопровод в двора? „Нямаме средства“. Лесно ще намерите средства. Нека онези от вас, които пушат, се откажат временно от тютюна. Това, което спестявате от тютюна, ще употребите за водопровода. Употребете поне половината от парите за тютюна за тази цел. „Можем ли по този начин да се справим с ограниченията?“ Може, но вяра е нужна за това. Вие вярвате в мене, когото виждате отвън, но не вярвате в мене, който съм във вас. Силата на човека е в неговата външна и вътрешна вяра. Вие вярвате в Бога, когото виждате отвън, във всичко, което Той е създал. Обаче не вярвате в Бога в себе си. Само външната вяра не може да ви спаси. Трябва да вярвате и външно, и вътрешно. Например ти вярваш, че аз съм направил една хубава чешма, че водата ѝ тече силно, но не можеш да пиеш от нея. Каква полза от тази вяра? Следователно ако вярваш в Бога, ще вярваш в Него

74

ато Създател на външния свят, но едновременно ще вярваш, че Той живее и вътре в тебе. Този е пътят, по който ще- вървите. „Че нашето верую е такава“. Не, вие вярвате в Бога само отвън, доколкото с теб е слушали да ви говорят в Писанията. Чели с теб Библията, Новия завет и повтаряте как- |и И казал Христос. Обаче още не вярвате на Бога във вас. Ако имате външна и вътрешна вяра, щяхте да заповядате на кашлицата да си отиде. Кашлицата с особен род говор. Тя говори, когато вие не говорите. Ако вие говорите, тя ще.* млъкне.

Много говорители има в човека. Ако той говори, те мълчат; ако те говорят, човек мълчи. Като знаете това, < >ворете вие, а те да мълчат. Ето защо, за да се справиш с кашлицата, ще вярваш в Бога отвън и в Бога вътре в себе ((I. Само така ще опитате моето учение. Кашлицата е пробен камък, чрез който се изпитва силата на вашата вяра. Тя е голям неприятел на човека. Защо? Тя е толкова добре организирана, че трябва много да се бориш, докато се освободиш от нея. За да се справите с кашлицата, започнете първо да правите опити с малката скръб или неразположение, които са ви нападнали. Неразположен си, кажи: „Лз Вярвам в Бога вън от мене; вярвам в Бога и вътре в мене. „Аз и Отец ми едно сме“ — така е казал Христос“. Ако след това неразположението изчезне, ти си на прав път; ако не изчезне, на крив път си. Много просто, може ли да се грееш на печка и да не се стоплиш? Ако не се стоплиш, вината е в

печката; тя е от материал, който не се стопля, или е въображаема печка, нереална. Истинска печка е тази, която може да ви стопли. Кашлицата иде с цел да ви изпита. Тя е професор, който къса слабите ученици, а не силните. Когато ученикът владее материала, професорът мълчи; когато ученикът нищо не знае, професорът говори и изказва недоволството си.

Сега и аз ви питам: какво знаете, какво с т е приложили от наученото? Аз не се интересувам от това колко години сте посещавали училището, колко с т е богати, какви са би-75

ли баща би и майка би, дя^о би и баба би и т.н. Важно е как живеете. „Дма аз съм милионер". Колко даваш на бедните? „По пет лева на човек". То ва показва доколко ти си носител на Божествените идеи, на Божествения план. „Ама аз имам свои идеи, свой план за реализиране". Докато изпълняваш своя план, ти всякога цце бъдеш нещастен. Така създаваш своята карма, както и кармата на цялото човечество.

Някой мисли как да направи живота си щастлив и започва да се урежда материално: купи си къща, ниви, лозе. Радва се на децата си, на жена си, доволен е от живота си. Утре жена му се разболее и умре — и т о й става нещастен. Децата му умират — т ой е оиде по-нещастен. „Какво да се прави?" Ще измениш живота си. Ще живееш първо за Бога, а после за ближните си. Тогава и децата ти, и жена ти ще бъдат здрави. „Защо се събори къщата ми?" Защото не е била здрава. „Защо боледувам?" Не си бил здрав, имало е в тебе нещо болно, неустойчиво. Ако те боли глава или стомах, ще знаеш, че в главата или б стомаха си имаш нещо слабо. Ие съжелявай, че си заболял, но гледай да засилиш слабото място в организма си. Яж здрава, първокачествена храна. Пий всякога чиста вода. Дишай чист въздух. Това са три правила за физическия свят. Ако ги изпълняваш, всякога ще бъдеш здрав. Като дойдеш до света на чувствата и мислите, всякога се храни със здрави мисли и чувства. Приемеш ли едно гниещо чувство в сърцето си и една гниеща мисъл в ума си, непременно ще заболееш.

Често религиозните и духовните хора, даже и учениците на окултизма, очакб агп да видят Господа отвън, така да видят Неговата помоид. Това е механически процес. То е все едно да нагорещяваш желязото в огъня: нагорещиш го — то се зачерви, извадиш го от огъня — то изстива. Пак го нагорещиш, пак изстива. Ту го нагорещяваш, ту изстива — това е механически процес — външно нагриване. Докато туряш въглища в печката, иде се топлиш; щом престанеш да туряш въглища, печката изстива, но и ти изстиваш. При

това печката гори добре, ако въглищата са хубави, едри.
76

(> туряш прах, печката ще загасне. За да се стоплиш, ту-едри, хубави въглища. На същото основание казвам: не ипимавай с малки, дребни идеи. По-добре една идея, но жествена, отколкото много идеи, но човешки. Ама ед-т<\ хубавите въглища били скъпи. Нищо от това - ще рях от тях по-малко. Какъв смисъл има да напълниш чката със ситни въглища, които само пушат и не топ-т?

Питате: за кого говоря днес? За всички кашличави, за ички недоволни, за всички обезсърчени, паднали духом; за ички, които се оплакват, че нямат дрехи, обувки, въгли-І и дърва. За онези, които имат всичко и не се оплакват, тях няма защо да говоря. Те са разрешили въпросите си. говоря за тези, които мислят само за старите си дрехи, ма защо да говоря за онези, които имат нови дрехи — те на прав път. Онези, със старите дрехи, питат: „Какво е бъде положението ни в онзи свят?" Ако и т ам отидете с старите си възгледи, ще бъде същото, както и на земя-а. Как бедния Лазар го приеха в лоното на Авраама? На земята той беше външно беден, а вътрешно богат. С години той седеше пред вратата на богатия, но никога не роптаеше. Той не завиждаше на богатия, не се смущаваше от отношението му към него. Той показва пример на търпение и смирение. Това подразбира човек, който не мисли за старите си дрехи.

Едни художници рисуват Лазара недоволен от положението си, със сълзи на очи; гледа как богатият минава край него, всякога добре облечен и нахранен. Други художници рисуват Лазара с усмивка на лицето; той мислено казвал на богатия: „Не се забравяй, мисли добре, защото един ден и ти ще се намериш б моето положение". На земята Лазар бил предметно учение за богатия, а в другия свят, обратно — богатият бил предметно учение за Лазар. Тих и спокоен седял Лазар пред вратата на богатия и търпеливо понасял съдбата си. Казвам: ако заставиш своята лоша мисъл, лошо чувство или лоша постъпка да ближат твоите рани
77

и да ги излекуват, ти си к а т о Лазара. Той се справял с кучетата, т.е. със своите нисиш. мисли и чувства. Следователно какъв човек си ти, ако не можеш да заставиш писшето в себе си да лиже твоите рали? Това значи да ти превързВат раните и да оздравееш.

Съвременните хора трябва да Влязат в нова фаза на живота, за да се освободят о-т всички обикновени прояви. Да

остане само едно различие: между светлината и тъмнината, доброто и злото, правдата и неправдата, любовта и омразата. И тогава, като говориш за любовта, да знаеш, че живееш в любовта; като говориш за омразата, да знаеш, че живееш в нея. Това значи да различаваш нещата. Ако не ги различаваш, ще ме п и т а т обичам ли те или не. Ето един въпрос, върху' който никога не мисля и никога не съм си го задавал. Бог е Любов. Следователно как ще питам Господа дали ме обича? Не можеш да обичаш един човек вън от Цялото. Това е немислимо. Как ще обичаш пръста на ръката си вън от цялата ръка? Ако се отдели от ръката ти, той губи своята стойност. Ако ти се отделиш от Бога, никой не може да те обича. Ние обичаме част от Цялото, т.е. от Божественото. Щом някой се отдели от Цялото, никаква сила не е в състояние да ме накара да го обичам. Двама души могат да се обичат, ако имат общи идеи, общ център. Могат да се обичат две клончета, дъветата, но ако са на един общ корен. Докато си в областта на любовта, ти ще бъдеш радостен и весел. Вън от любовта никаква радост не съществува. Радостта не е нещо отделно. Тя е като лъчите на светлината. Мине един лъч край тебе, огрее те и ти се зарадваш. Този лъч иде от Слънцето. „Мога ли да го хвана?" Не можеш. Дрехата на лъча можеш да хванеш, но не самия лъч. Светлината е неуловима. Тя носи живот в себе си. Обаче дрехата на светлината е отражение на живота. Ако човек трябва да се грее на лунната светлина, с него всичко е свършено. Много ще стоиш на тази светлина, но нищо няма да получиш. Ако искаш да се стоплиш, излез на слънчевата светлина. Тя носи живот, радост и свобода.

78

Ще направя една аналогия. Ако възприемете едно учение за отражение, дълго време ще се грееете на него и няма да се сгреете. Така много хора възприемат Христовото учение. Те не го търсят в своя ум и сърце, но искат да знаци какво казват за него проповедниците, учените, филозофите и учителите. Казваш на някого: „Слушай ме, какво о ти казвам. Така е казал Учителя". Важно е какво ти си казал и как си го разбрал. Ако твоята кашлица е престанала, азбрал си думите ми. Тогава можеш да говориш и на другите. Ако кашлицата ти не може да мине, чул си думите ми, но не си ги разбрал.

Вчера дойде при мене една сестра - весела, засмяна. Казва ми: „Учителю, много съм радостна". Днес си радостна, а утре ще бъдеш скръбна. Твоите убеждения лесно се изменят, много си лековерна. „Ама аз съм готова на всичко". Ти си установена, лесно ще измениш на убеждението си.

Погледнах я, лицето ѝ се помрачи. Това е неразбиране на нещата. Аз искам да ѝ кажа, че като завали, загърми, затреши небето, тя веднага ще търси място де да се скрие. Аз възнавам един свещеник, крайно благочестив, един от най-
<I т р и т е свещеници, но щом чуе да гърми и да треши небето, той веднага се скрива вкъщи, запалва десет свещи, като на Великден, и започва да се кръсти. Той сам си казваше: „Като чуя гърмежите и видя светкавиците, всичко забравям. Че съм поп, че утешавам хората - всичко изчезва от ма ми. Само се кръстя и моля. Като мине всичко, казвам: трашна работа беше! Не знам на какво да отдам този страх. Отгоре на всичко трябва да паля десет свещи". Това са десет чувства, които някога ти си загасил в себе си. Отвън палиш свещи, но трябва да ги запалиш вътрешно. Много хора, като чуят, че гърми, веднага палят свещи. Те Мислят, че са вече в безопасност. Истинската безопасност е вътре в човека, а не вън от него. Безопасността е във вярата и в любовта ни към Бога. Външните неща са само пособия, по които ученикът учи. Те се менят, както се мени вярата на човека. Като дете той вярва в едно; като

79

възрастен вярва в друго; като стар - в трето. Важно с човек да дойде до истинската вяра, която носи радост и щастие, свобода и вътрешен мир за човека. „Кажете нещо за нас". Какво да ви кажа? Вие още не знаете истинското си име. Всеки от вас минава под известен псевдоним, никой не носи своето име. Като ви гледам, виждам, че всеки е облечен в чужди дрехи, от зивотинска кожа. Като знаете това, отговорете си защо един човек ви е приятен, а друг — неприятен. Срецаш един човек и казваш, че ти е приятен. Да ти е направил някаква пакост, не е; да ти е казал обидна дума, не е. Чудиш, се защо ти е неприятен. Все таки има някаква причина.

Казваш: „Обичам този човек, а не обичам онзи". Защо обичаш единия, а не обичаш другия? „Защото единият ми помага, обслужва ми". Значи ти обичаш само онези хора, които ти помагат, обслужват и които ти са полезни. Това е користолюбие, а не любов. Истинската любов не търпи никаква користолюбива мисъл, никакво користолюбиво чувство. ДД любиш за самата любов - това е истината. Каква печка предпочиташ: желязна или златна? Ако е зима и вън е студено, предпочитам по-теплатната, но пълна с въглища. Ще драсна една клечка кибрит и ще я запала. Обаче през лятото предпочитам златната печка. С други думи казано: правата мисъл ще употребиш тогава, когато нищо друго не може да ти помогне. Щом дойде тя, всичко ще се оправи.

И за любовта е същото. Щом любовта се прояви, човек става здрав. Затова се казва, че тя не се проявява при болезнени състояния на човека. Дето е любовта, там няма противоречия, мъчнотии, болести. Любовта усилва волята. Ако си слабovolен, т оба показва, че любовта не действа в тебе. Това е диагноза- Д е т о е любовта, там има смелост и решителност. Когато Всички хора са отчаяни, любещият е радостен. Той излъчва от себе си сила, както изворът, който напоява всички цветя и растения около себе си. Затова той може да помага на всички. Възможно ли е това? За здравия всичко е възможно, но не и за болния. За 80

ислещите всичко е възможно. Обаче за онези, които не слят и не чувстват, всичко е невъзможно. Радвайте се вашите чувствания, на вашите страдания. Ангелите не ледуват, не страдат, затова не могат да помагат на радащи и болни. Обаче те помагат на здрави хора. Кой е помогне на болния? Светията. Защо? Защото и той е радал, минал е по този път. Следователно страдащият Йсе да влезе в положението на страдащите. Христос дой-с на земята да пострада, да влезе в живота на хората и да Взнае техните страдания. Минал по пътя на страдание-(>. Той знае как да помага на хората.

Сега и вие искате да бъдете носители на Божествено-, да помагате на хората. Как ще им помагате, ако не поз-вате техните страдания? „Да вярваме в Господа!“ Къде е ози Господ? „Аз Го виждам във всичко, което Той е съз-“. Ти Го виждаш, защото имаш здрави очи. Как ще види ичко това слепият? Колкото и да му говориш за небето земята, за слънцето и звездите, т ой казва: „Нищо не виж-ам. Голям мрак е пред очите ми. За какъв Господ ми гово-иш?“ Значи първата ти работа е да отвориш очите на лепия, а после да му говориш. „Как ще му отворя очите?“ "е плюеш на земята, ще направиш малко кал и с нея ще амажеш очите му. После ще го питаш: „Виждаш ли небс-о?“ „Виждам“. На бедния и гладен човек няма да говоря за оспода, но ще му кажа: „Искаш ли да дойдеш с мене?“ „Ис-ам“. Тръгваме заедно и вървим дба-три деня, докато кра-ата се откажат да му служат. Той започва да остава след сне. „Защо не вървиш?“ „Не мога, краката ми отслабнаха, е ме държат“. Ето това е положението на човека, който иВсе без Господа. „Ела да седнем при този извор да си очинем и да почакаме Господа“. „Как може Господ да дойде ри нас?“ „Ще видиш“. Седим и се разговаряме. По едно вре-с виждаме един човек с бели дрехи, с торба на гърба си. ой се спира пред нас, оставя торбата и си заминава. От-

ряме торбата - в нея бял, хубав, добре опечен хляб. „Ето
ози е пратеник на Господа. Видя ли го? Ти трябва да поз-
б 1!сизито сеа Ъ1

наеш Господа. Виж какво е оставил в торбата". Сядаме двамата
с него, отваряме торбата и започваме да ядем. Веднага
силите ни се възстановяват. Това прави Бог. Като се
нахраним, продължаваме пътя си.

Казвате: „Да търсим Господа". Ако във вашия ум не влезе
една светла мисъл, б сърцето ви — едно топло чувство и
във волята ви — едно добро действие, никога няма да намерите
Господа. Този е п ъ т я т за приемане на Божественото.

Радвайте се, когато- то влезе във вас. Когато някой
страда отвън, знай, че това е торбата, оставена за тебе.

Отвори я и виж какво има в нея и му помогни. Ако му направя
добро, аз изваждам негцо от неговата торба. Отиваш
при един бакалии; купуваш нещо и заплащаш с една златна
монета. В случая бедният човек е бакалинът, на когото плащаш,
т.е. правиш му добро. Както между бакалина и тебе
има обмяна, така също има обмяна между бедния човек и
тебе. Мислите, че т о в а е пазарлък. Наистина, пазарлък е,
защото и бедният има какво да даде - памук, ориз и жито.

Той даде едно, а ти — друго. Какво добро си му направил?
Дадеш му 10 лева, срещу к о и т о той ти даде едно кило ориз.

И тъй, обмяната между хората е реалната страна на
живота. Наука, здраве, успех — всичко се постига, когато
хората възстановят нарушеното равновесие между Бога
и своята душа. Тази вр>зка трябва да се възстанови. Не е
важно само какво са писали философите по този въпрос, но
е важно всеки човек да възстанови тази връзка. Щом постигне
това, животът му вече взема друго направление. Влезеш
ли в новата посока на живота, ти си в положението на
онзи .милионер, който е внесъл няколко милиона в касата
си и се чувства осигурен. Или си в положението на онзи
човек, който е влязъл б- парахода, платил си е билета и осигурил
пътуването си. Ши си в положението на онзи земеделец,
който е посял нивата си и очаква добро жито. Връзката
с Бога трябва да се възстанови! Иначе ако си беден,
ще страдаш, ще се съмняваш и колебаеш б мисълта си. Ако
си ученик, ще ходиш пр-и един, втори, т р е т и учител да те
82

учат, но в края на краищата ще бъдеш далеч от същественото.
Една съществена лекция има. Тя е да знаеш основното
в живота. Много лекции ви са нужни, но ако нямат същественото,
те са без съдържание.

Питате: Кое верую е най-право? Не е въпрос за правото
верую. Обаче ако някой ви учи как да мислите и какво да

наравите, това значи да ви ограничи. Ако някой ви учи едно, а прилага друго, той сам ви ограничава. Всъщност той трябва да ви покаже правия път, както и начина за освобождаване от ограниченията. Ако аз отивам при вола и не му покажа какво да прави, научил ли съм го нещо? Виждам, че господарят му е влязъл в кръчмата и пие. Аз се приближавам при вола и му казвам: „Виж, използвай случая да се освободиш. Извади полека главата си от юлара и влез в гората. Мека господарят те търси“. Няма да проповядвам на вола |сое е право и кое — не; няма да му казвам, че господарят му ЕО е хранил цял живот. Това не е истина. Господарят му повече го е измъчвал, отколкото хранил. Ще кажеш, че си господар на вола. Никакъв господар не си. Който пие по кръчмите и оставя говедата си сами, не може да бъде господар. Който впряга животните си безмилостно, не може да бъде господар. Днес хората стават все по-умни и практични. Те си служат с трактори. Ще кажете, че земята дава провечие, когато се оре с волове. Това е въпрос. Ако от чрезмерен труд смъкнеш кожата на вола, какво си придобил? Ако и ти цял ден се тревожиш за нищо и никакво и сипеш здравето си, какво си придобил? Тревогата и без-окойството нищо не допринасят.

Основната идея, която трябва да занимава вашия ум, е да се свържете с Бога и да възстановите хармонията си с Него. От това гледище казвам: една любов съществува в света — любов към Бога. Който не може да люби Бога, нито юбе си може да люби, нито своя ближен. Вън от Божията Любов никаква друга любов не съществува. Всяка друга любов е лъч от Бога, от Неговата Любов. Ако дадеш път на Божията Любов — извора на живота 8 себе си, и твоята

83

любов ще бъде нормална. Без този извор във вас човешката любов е аномална.

Питам ви сега: разбрахте ли ме или не? Лесно е да ме разберете. Давам ви парче хляб. Не го изследвайте, но го вкусете. Като го т у р и т е в устата си, ще го дъвчете, докато стане на кашлица, и после ще го глътнете. Като влезе в стомаха ви, ще разберете какво носи той. Така ще почувствате неговата сила. Съшият закон се прилага и по отношение на любовта. Ще я: приемете, без да я човъркате. Ако се питате що е любовта, о т д е иде, какво носи, нищо няма да постигнете. Аз не съм срещал нито един писател, който като говори за любовта, може да я изясни. За да покаже, че момата и момъкът се обичат много, авторът направи момата да припадне от любов, а момъкът се самоубива. Това е заблуждение. Който се самоубива, няма любов. Казвате,

че Христос умрял от любов към човечеството. Не, хората хванаха Христа, разпнаха Го, насилие употребиха над Него. А Христос се пожертва за техните грехове. Значи Той е страдал от любов. Той е понесъл греховете на хората от любов, но не е умрял от любов.

Казваш: „Готов съм да умра за тебе“. Ако умреш за мене, кой ще ми слугува? Аз предпочитам бола, който ми слугува, да живее, отколкото да умре и да ми покаже, че ме обича. Тази мисъл трябва да остане в ума ви. Само топлината може да противодейства на студа. Щом дойдеш до лошите условия на живота, разрешавай ги с любов. *Под любов* разбирам онази пълнота, която разрешава всички противоречия. И след като разрешите въпроса за любовта, тогава ще започнете истинската работа. Докато не си приел любовта, ти си в затвор — краката ти са оковани, ръцете — също. Трябва да махнеш оковите и да излезеш от затвора. „Какво ще правя след това?“ Ще бъдеш свободен да работиш за Бога - без Вериги, без белези на ръцете. Гривните, пръстените, нанизите на жената са също окови. Момата и момъкът си турят пръстен — да покажат на хората, че са годеници, да не ги грабне някой. Окови са

84
ова. Като видиш пръстен на ръката на някого, казваш: „Ози вол е чужд, нямам право на него“. Никой няма право да уря пръстен на ръката на момка или на момата. Че им урят пръстени, това е друго нещо. Такова е сегашното сруо. Туряш пръстен на възлюбената си в знак на вярност, кажете ми една жена, която е вярна на своя мъж. Пръстемът трябва да бъде вътре, а хората го носят отвън. Те ббират този въпрос буквално. Диамантените пръстени, гърлици, гривни, носени отвън, нищо не допринасят. Това е една истина. Обаче ако отвън наложат да не носите украшения, това е друго ограничение. Който ви е наложил * 1.1 носите украшения, той ви е направил зло. Но и който ви и .ранява да носите, също ви причинява зло. Казваш: „Като слушам това, страхувам се да не нося пръстен. Искате ми се да 1 пръстен, но ще излезе, че с това се задължавам да бъда верен на думата си“. И да носиш пръстен, и да не носиш, и се ограничаваш. Ако верността ти е в пръстена, като мре т в о я т възлюбен, ще бъдеш ли свободна? Като замине ^иъжът ти, ти казваш: „Моят мъж отиде на другия свят“. Престани да мислиш, че той е твой мъж. Когато владиката умре, и в другия свят ли ще бъде владика? Бог не се нуждае нито от владими, нито от професори, нито от търговци, нито от богаташи. Той не се нуждае от професори, които сами не знаят как е създаден светът, а учат другите.

На земята това знание минава, обаче в другия свят не могат да ви приемат с такова знание.

Първо, трябва да имате отношение към Бога, към Любовта. Синът ви завършил гимназия, иска да върши волята Божия, но търси по-високо знание. Той иска да придобие правата мисъл, да разбере как е създаден светът и защо е ръздаден. Отсега нататък ще учите истинската наука. Тора, което досега сте учили, нищо не е. Истинската наука ще ни направи щастливи. Тя ще ни покаже пътя на безсмъртието. Тя ще ни покаже истинското богатство, без да имаме желание да го обсебим. Считай, че каквото имаш, принадлежи на Бога. Това да стане твоя кръв и плът.

85

Считай, че всички хора са едно. Казват, че само бедните могат да приложат Христовото учение. Не само бедният трябва да е готов да изпълни Христовото учение. Това се изисква от всички. Като говоря така, пръв аз съм готов да изпълня учението на Христа. Срецам един беден, без пет парив джоба. Казвам му: „Братко, ще споделя с тебе всичко, каквото имам“. Преброявал! парите си и давам половината на него. После му казвам: „Както виждаш, споделих своето богатство с тебе, но бъди готов и ти да споделиш своето с другите“. Когато проповядвам истината, аз трябва да бъда свободен от всякакво корисшлюбие и егоизъм, да нямам предвид своите лични интереси. За мене е важно доброто на всички, не само м о е т о добро. Ако искате да се повдигнете, дайте път на Божественото. То обединява част и т е в едно стройно цяло, както дървото обединява всички листа и клончета & стройна, хармонична система. Срецаш един човек с добро обществено положение. Казваш: „Бог обича този човек повече от мене“. Това е твое заключение. Бог обича всички и желае от нас да живеем в единство, съобразно Неговата мисъл. Ако живеем според своите мисли, върху нас се трупат последствията на нашите собствени мисли. Бог ни оставя да пожънем последствията на онова, което сами сме създали. Ето защо стремете се да се освободите от своите собствени творения. Не искам да ме разберете криво, както едно време Давид разбра Саула. Като отиде при Саула, Давид го запитва: „Мога ли да воювам с филистимците?“ „С прашката ли? С прашката си не можеш да воюваш“. Дадох му всичките въоръжения: ризница, щ и т и копие. Така облечен, Давид си каза: „Съвсем загазих“. То"й хвърли тези оръжия, взе си торбата и прашката и отиде да се бие с Голиата. И спечели борбата. Съвременните хора приличат на Сауловите войници — въоръжени с шлемове и пушки. Да се освободим от

новите въоръжения и да вземем само прашката. Тя е чиста и Божествена мисъл, чистата Любов, която може да направи всичко.

86

Едно се иска от човека: първо да живее за Бога. След това познае Бога, тогава ще живее за себе си. Казват: „Поза себе си!“ Не, първо познай Бога, а после — себе си. Това е опит, по който иде Истината. Който започва по обратен път: първо да познае себе си, после ближния си и най-после Бога, никога няма да придобие Истината, Бог създаде човека, а не човек себе си. Следователно първо ще възлюбим Бога, а после себе си. Като приложите това, ще имате добри резултати. Това не става насила, но по вътрешно разположение. Направете опит - да видите какъв резултат ще имате. Умът ви ще просветне, сърцето ви ще се подобри. При това положение вие ще бъдете подготвени за другия свят. Няма по-голямо благо за човека от това да влезе в другия свят подмладен, пречистен, като дете. Докато сте още на земята, работете върху себе си, да се освободите от старите възгледи и разбирания, то умре някой, близките му плачат, скърбят за него. Аз виждам, че той стои близо до тялото си, радва се, че Бог го освободил от затвора. Близките му питат: „Нашият човек минал мисли ли за нас?“ Не мисли. Заминалите ви казват: „Излезте от тялото си и елате при нас, да видите колко е любящо тук“. „Какво да направим? Как да постигнем това?“ „Както ние го постигнахме“. „Значи да умрем“. „Ще съблечете старите си дрехи, както ние ги съблякохме“. „Не, аз се искам да умирам“. „Искате или не искате, ще умрете“. „Христос умря“. Обаче след смъртта иде възкресението. „Страшна е смъртта“. Страшна е, когато човек умира без Любов и без знание. Щом умира с любов и със знание, смъртта е привилегия. Дето присъства Бог, смъртта е привилегия.

Нека остане у вас мисълта: Бог, Който е вън от вас, да влезе и вътре във вас. Опитайте се да възлюбите Бога вътре във вас. Ще ви дам една диагноза — да познавате обичате ли Бога. Кашляш много. Кажи си: „Обичам Господа“. Ако кашлицата престане, наистина обичаш Бога. Ако не престане, не Го обичаш. Беден си. Кажи си: „Обичам Бога“. Ако бед-

87

ността те напусне, ти обичаш Бога. Не те ли напусне, не Го обичаш. Невежа си. Кажи си: „Обичам Господа“. Ако невежеството те напусне, ти обичаш Господа. Останеш ли си невежа, не Го обичаш. Някой мисли, че като обича Бога, ще стане невежа. Напротив, когато обзлюбим Господа, умът ти

ще се просвети. Адам беше недоволен от знанието, което имаше, и послуша змията, яде от забраненото дърво с цел да стане като Бога. Като наруши Божия закон, той изгуби и това, което имаше, и стана невежа. Съвременните хора имат много знания, но малко могат да ги използват. Болен си, мъчи те една тежка болест. Обърни се към Господа с думите: „Господи, досега болестта ми е казвала, че тя заповядва. Следователно ще ме напусне, когато тя пожелае. Ако е така, ще ѝ се подчиня. Ако Ти заповядваш, моля Ти се, кажи ми истината. Тогава б Твое име ще ѝ кажа да ме напусне". И аз ви казвам в и м е т о Божие: Да излезе лъжата от вас и да остане истината. Да излезе невежеството от вас и да остане знанието. Да излезе болестта от вас и да остане здравето. Тези неща да не останат като правила във вас и да се страхувате от тях. Като дойде любовта, угост е т е я. Щом дойде противоположното на нея, не го пъдет е , но дайте му от троишците на трапезата. Нека то стои далеч от трапезата. Доброто угощавайте, а на злото давайте само трошици. Щедростта угощавайте, а скъперничеството — само <|а лиже чинията.

Дръжте следното правило б ума си: любовта всякога да е на трапезата и да я угощавате, омразата да е под трапезата и да ѝ давате да ближе чиниите. Това правило се отнася до онези, които искат да бъдат свободни. Този е пътят на свободата. Няма друг път. Той е абсолютен и неизменен. Никакви усилия не са в състояние да го изменят. Никой не може да застави Бога да се измени, в смисъл да намрази човека или да го обикне повече, отколкото трябва. Защо? Защото няма по-силен от Бога. „Не вярвам в Бога". Дали вярваш или не, това ме е важно. Ако Бог ти даде една хубава мома да се огксиш за нея, ще повярваш ли в N8

Него? „Ще повярвам. Готов съм да направя Всичко за Него. 1'| «поб съм да Му служа във всичко, да повярвам в Него". Естествено Бог е вътре б тебе. Чудни са безверниците. Те Ъе вярват б Бога, а вярват в жена си, б децата си, в някой учен или философ. Срамно било да се вярва в Бога! По-голяма простотия от тази има ли? Ако не вярваш, в никого не вярвай! Вярвай б себе си! Защо ще вярваш в този или онзи авторитет? Какво са разрешили пророците? И те нищо не са разрешили. Казват, че Христос понесъл греховете на хората. И тази идея е неразбрана. Защо? Защото като мислими.-, че нищо не ви остава, освен да седнете на трапезата и свободно да ядете и пиете. Не, и вие ще понесете част от тежестите и греховете на хората. Защо трябваше само Христос да носи греховете на света? Негови ли бяха?

Той ли ги създаде?

Като говоря за вашето безверие, не искам да ви убедя в това, но казвам: вие още не с т е се освободили от вашите стари убеждения, от вярванията на вашите деди и прадеди. Ако един ангел ви каже да раздадете всичко на бедните, ще се съгласите ли? Ще го повярвате ли? Ще кажете: „Как да разбираме този ангел? Той може да ни изпитва". Питам: няма ли да вярвате на инженера, когото сте извикали да построи къщата? Той е опитен, знае как да я построи. Ако не знае, аз мога да ви покажа как да я построите. „Как?" Първо ще ви покажа как да любите Господа. Ще любите Бога по особен начин, а не както любите своя приятел. Да обичаш Бога - това значи да забравиш себе си, без да изгубиш съзнанието си. Като дойда до една скала, аз гледам на нея с благоговение. Зная, че тя може да падне върху мене и да ме смачка. В дадения случай тя е по-силна от мене. Има едно състояние, от което познавам, че аз съм по-силен от канарата. В този случай, ако тя се наведе към мене, казвам ѝ: „Ще стоиш права! Аз заповядвам". Ако тя почне да се събаря, аз съм по-слаб от нея. И тогава, ако ме помете от пътя си, аз съм играчка в нейните ръце. Мога ли след това да си въобразявам, че съм някакво величие? Ако съм лист,

89

паднал от дървото, и вляпгърът ме носи, трябва ли да се заблуждавам, да мисля, че ом величие?

Казваш: „Аз имам убождение, сила". Ако можеш да заповядваш на скалата и тя . т е слуша, ти имаш сила, имаш и убеждение. Значи има нещо в тебе, на което можеш да разчиташ. Христос е казал: „Дко имате вяра, ще кажете на тази планина да се премести — и тя ще се премести". Та и вие, ако можете да кажете на канарата да се премести и тя ви послуша, това наричам вяра, разумност. И вие имате много канари в себе си, к о и т о трябва да преместите. Който не може да направи нищо, казва: „Аз съм слаб, но в бъдеще ще се повдигна. Сега съм невежа". От всички се иска да бъдете учени. Ще ви опитам, да видя какво можете да направите. Сега не можем. В б-ъдеще, като дойдем на земята, много неща ще направим. Това е заблуждение. Господ е създал света. Той е предвидил всичко, направил е всичко, няма защо да казвате, че ще направите много неща. Важно е това, което днес правите. К а т о дойдете втори път на земята, пак ще разсъждавате какво можете да направите. „В миналото сме направили много неща". Аз зная какво с т е говорили в миналото. И тогава отлагахте за следното прераждане. Ще кажете, че нищо не помните. Кой ви е крив, че не помните? Аз помня. „Тогава убеди ни". Мога да ви убедя.

„Как ще ни убедиш?" К а т о ви дам няколко милиона лева. Тогава всички ще повярват. Каквото заповядвам, ще го направите. В която страна да. ви изпратя, ще отидете. Тази заповед се изпълнява с пари. Ако ви изпратя някъде, без да ви дам пари, няма да о т и д е т е . Защо? Искam нещо невъзможно о т вас.

Сега вие се питате защо ви говоря така, какво искам да би кажа. Вярa се иска от всички. Ако вярата ви е слаба, ще ви кажа какви ще бъдат резултатите. Един богаташ направил опит да провери честността и вярата на своите длъжници. Той писал &ъб вестниците: „Решил съм да изпълня Христовото учение. За тази цел поканвам всички свои длъжници в определен ден и час да се явят в дома ми, да им

90

Оста всички задължения. Всеки да носи полицата си, за да унищожа." Той имал 500 длъжници. Преди да се явят при ,<), събрали се 499 от тях и започнали да разискват: „Как- I ли са намеренията на нашия кредитор? Той иска да ни и.тита". В определения ден и час в дома на богаташа се явил само един от длъжниците и запитал: „Тук ли е господарят?" пачи от 500 души само един повярвал в доброто намерете на своя кредитор. Останалите още разсъждават как- > ли намерение има техният кредитор.

И досега ние още разсъждаваме какво е искал да каже оспод. Няма какво да разсъждаваш. Ще хлопаш и ще влезеш ИПре. Трябва да се приложи любовта, но по свобода. Кога- 11о Бог дойде да живее в тебе, всичко, което те мъчи, което те обезсърчава, което те прави недоволен, ще изчезне. огава ще дойде истинското щастие и ще кажеш: „Сега Вече разбирам всичко. Разбирам, че Бог живее и в мене". Да, но <>ще не си Го възлюбил. Ти не си намерил вратата към нога. Коя е вратата към Бога? Вярата. Христос казва: „Всичко, каквото попроситс в мое име, ще ви бъде". „Как ще просим?" С вяра и любов. Това се изисква от вас. Вие имате постижения, но временни. Това, което имате, е доб- |ро, но аз искам да придобиете нещо още по-добро. Това именно никой не може да ви го вземе. От вас се иска да бъдете големи герои.

Сега — като ви говоря за вярата, не искам да ви заставя насила да вярвате. Опитайте и вижте какво представлява вярата и какво истината. Това, което може да ви освободи, да възстанови вашето здраве, да ви направи щастливи, е истината. Това, което уравновесява вашата мисъл, което осмисля живота ви, е истината. Новото, което трябва да възприемем, ще ни отнеме нещо, но и ще ни придаде: едно ще вземе, десет ще даде. И любовта също отнема, но

повече дава. Заблуждението обаче повече взема, по-малко дава. Следователно пазете се от това, което по-малко дава, а повече взема. За да се справите с всички заблуждения, усилвайте вярата си в Бога - външно и вътрешно. Вярата

91

в Бога прави човека богат, а безверието води към сиромашия.

Питате: „Как да постъпваме с богатия и как - с бедния?"

На богатия никога не давайте пари. Ако искате да му подарите нещо, изпратете му един хубав плод. А на бедния помагайте с пари. Желая на всички да получите за Новата година по един плод — плода на любовта. От невидимия свят са изпратили на всички по едно писмо с първия плод на любовта. Желая ви ка-ггю го получите, да се зарадвате и да прекарате добре тазтд година.

Като вървите по уладгштс, бъдете будни — да не падне върху вас някоя тухла, керемидата или камък. Не бързайте да се качвате веднага на трамвая. Почакайте да спре напълно и тогава се качвайте. Тази година изисква от вас да бъдете умни, да приложите любовта, която сега особено ви липсва. Живейте в пределит е на любовта, за да бъдете свободни от ненужните страдания, които могат да ви сполетят от небрежност. Разбрахте ли ме? Нека всеки отреже по едно парченце от своя гмл.од и да изпрати на други. Отворете Евангелието от Йоана, 14 гл. 21 стих: „Който има моите заповеди "и ги държи, т ой е, който ме люби; а който ме люби, възлю&ен ще бъде от Отца ми; и аз ще го възлюбя и ще явя себе си нему". Този стих да ви бъде като мотото през цялата година.

Проявената любов зга Ауха, проявената мъдрост на Ауха, проявената истгсиа на Духа носят пълния живот на Бона, на Единния, Вечния Бог на живота.

БОЖЕСТВЕН ИМПУЛС

Размишление

Ще прочета 19 гл. от Евангелието на Матей.

Коя е главната задача, която решава болният? Какво-Пю и да му се говори, т ой иска да разбере по какъв начин може да оздравее. Той казва: „Толкова време вече как боледувам. Не зная как да се излекувам". Сиромасът пък пита само за пари, търси начин да се освободи от сиромашията. Обаче никога не пита как да се освободи от гнева си. Гневливият човек носи тоягата си и когото срещне, налага го на общо основание. Като набие някого, казва: „Слава богу, мина ми гневът". Неговият гняв минава, но какво да каже онзи, който е понесъл ударите на тоягата? Той не е бил гневен. Как ще определите какво представлява човешкият гняв? Кои са отличителните черти на гневливия? Той носи тояга със себе си, лицето му е намръщено, сърдито, току търси човек, върху когото да сложи тоягата си. И като слага тоягата надясно-наляво върху гърба на някого, онзи разбира какво е гневът. Ще дойде ден, когато и той ще опита тоягата на своя гръб. Тогава ще разбере още по-добре какво е гневът.

Има физическо, духовно и умствено разбиране на гнева. Някой напише едно стихотворение, в което влага много свои чувства и преживявания. Веднага критиката се произнася за това стихотворение. Туй е умствен начин за проява на гнева. Поетът опитва вече тоягата на гърба си. Критиците не са нищо друго, освен гневливи хора, които налагат тоягата си по гърба на поетите и писателите. Като

93

опитват много пъти таз-и тояга, някои от тях се отказват вече да пишат. След известно време отново почват да пишат, обаче се оглеждат натук-натам, да не разбере критикът. Те питат къде е критикът и като разберат, че е заминал заиякъде, за почват свободно да пишат. Така е. Когато се чуе, че в гората има мечка, хората рядко минават през този път. Щом разберат, че мечката я няма, вече свободно минават през гората. Следователно не питайте защо има мечки в света. Щом съществуват, има дълбока причина за това. Те имат своето предназначение. Какво е било първоначалното им предназначение аз зная, но няма да ви го казвам. Ако искате да го знаете, ще ви пратя в гората, да ви срещне мечка. П тогава, ако с т е хора, които не разбирате живота, тя -ще ви оплусе. С това мечката иска да каже: „Не се надявах, че с т е толкова невежи, да не знаете защо съм създадена. Вашият път не трябва да се сблъсква с моя. Когато аз минавам, бие трябва да отстъпвате".

„Не може ли да минем първо ние, а после мечката?" Аз ще ви задам друг въпрос: не може ли, когато си гладен, първо да свършиш работата си, а после да се нахраниш? Ако искаш всякога да бъдеш пръв, трябва да обърнеш целия ред на нещата, да тръгнеш по обратен път.

Следователно първо ще се нахраниш, после ще работиш. Този е правилният път в живота. В ума ви трябва да остане следното: не се смущавайте от мечката, в каквато и форма да се яви. Не се смущавайте от сиромашията. Не се смущавайте от болестите. Не се смущавайте и от противоречията. Някой се разболял — смущавате се; оздравяват — радвате се. На какво се дължат смущението и скръбта ви? На какво се дължи и радостта? Човек се радва, когато се освободи от голямо зло, а скърби, когато изгуби възможността да се радва. Например всеки, който изгубва вкуса си и не може да усети сладостта на това, което яде, скърби. Докато е млад, човек се радва; щом остарее, започва да скърби. Защо скърби? Защото няма зъби, не може да дъвчи; изгубил е вкуса си, не може да усеща приятност при ядене.

94

И [е само това, но и стомахът му не работи добре, не може да се храни както трябва. Храната му се задържа в стомаха, дето се вкисва. Питам: ако и вие се вкисвате в живота (И), не с т е ли стари? Вкисването в живота е признак на старост. Като станеш много учен, започваш да философстваш, не вярваш в щастието. Защо? Остарял си вече. Не вярваш, че можеш да проявиш доброто в себе си — остарял си. И вярваш, че можеш да бъдеш благороден — остарял си. Като изгубиш вяра в сегашния си живот, отлагаш за бъдещия, за друг някой живот. Какво се разбира под „друг живот"? Това е все едно да отлагаш полицата си, както правят онези, които имат много да дължат. Мислиш ли, че като отложиш полицата си, ще имаш в бъдеще по-благоприятни условия? И това е възможно, но вероятността да дойдат благоприятни условия с малка. Ти използвай сегашните условия, а за бъдещите не мисли.

Човек трябва да се освободи от своя личен живот. Докато живее в личността, той всякога ще разрешава въпросите си лично. Това значи да ги решава частично. Искаш да бъдеш щастлив — ще бъдеш щастлив, ако престанеш да мислиш за щастието. Скръбиш — престани да мислиш за скръбта. Страдаш — не мисли за страданието. „Как да престанем да мислим за тези неща?" Една вечер един беден негр спрял под прозореца на един богат американец и започнал да свири. Без да пита искат ли да го слушат, той отворил хармониката си и започнал да свири пред къщата.

Американецът се чудел какво да прави - не можел да спи от свиренето на негъра. Тъкмо легнал с децата си да спи и музиката го събудила. Мислел си американецът: „Да взема една тояга и да сляза долу да набия негъра - това е дълга и широка работа". Най-после отворил прозореца и започнал да маха с ръце, да пъди негъра. Обаче последният разбрал, че американецът е доволен от свиренето, затова продължил да свири. Американецът му подхвърлил от прозореца един долар, с желание да се освободи от него. Негърът продължавал да свири. Американецът подхвърлил още един до-

95

лар и негърът все още продължавал да свири. Трети долар хвърлил, но свиренето не преставало. Най-после американецът отворил прозореца и казал на музиканта: „Върби си вече. Утре пак ела, ще ти дам друго нещо". Така той се освободил от негъра. Питам: можаха ли да се разберат богатият американец и бедният негър? Ие се разбраха. Защо? Защото интересите им са различни. Бедният иска да свири, за да изкара повече пари. Богатият пък иска да си почине, затова бил готов да плати скъпо, за да се освободи от негъра. И двамата си служат с парите: американецът, за да се освободи от негъра, а бедният негър — да си изкара прехраната. Направете превод на този пример, да видите какво представляват щастието и нещастieto, както и страданието и радостта.

Питам: на кой гръб ще турите щастието, на кой — нещастieto: на негъра или на американеца? В случая щаст и е т о с на страната на негъра, който свири, а нещастieto — на страната на американеца, който е готов скъпо да плати, само да се освободи от музиканта, да продължи съня си. Следователно нещастieto е на едната страна, а щаст и е т о — на другата. Е т о защо, когато нещастieto дойде при тебе, ти си богат. „Как така?" Много просто. Кой губи парите си: бедният или богатият? Богатият. Той разполага с милиони, които в един момент може да изгуби. Заради парите си той може да изгуби и здравето, и живота си. Само богатият страда. Кой се радва? Само сиромашът се радва. Като знаете това, не се стремете да измените сегашния ред на нещата. Това е невъзможно. Искате да съедините страданието с радостта, щастието с нещастieto, но това е немислимо. Невъзможно е сиромашът да стане нещастен. Той всякога е щастлив. Само богатият може да стане нещастен. В умя на всеки човек стои идеята: Да съм богат! Ако си богат, ти ще бъдеш едновременно и нещастен. Който иска да разбере живота, той трябва да познава вътрешната страна на щастието и нещастieto, на

радостта и страданието. Той трябва да ги разбере като сили, които функционират в живота.

"Ъ

Казваш: „Аз искам да бъда красив". Какво може да ти въпринесе красотата? Много нещо допринася красотата, |» трябва да знаеш как да я използваш. Ако си грозен, всички в те подозират. На красивия всички дават — кой каквото жс. Ако си красив и влезеш в гостилница, веднага ще те въсранят. И беден да си, пак ще те нахранят. Гостил-рчарят казва: „Заповядай!" Той веднага те кредитира. Ваче ако си грозен и влезеш в гостилница, никой няма да С кредитира. Така е и с негрите. За тях има специални и тилници, даже и специални черкви. Когато негър влезе в ••.и пшлница между бели, непременно трябва да седне някъде далеч. Това се дължи на известна омраза към тях. Причината за омразата е кармическа. Предполага се, че според закона на кармата черните са онеправдани от белите, понеже белите дълго време са робували на черните. Днес те им се отплащат по такъв начин. Всичко в света е опре-млено. Например определено е какво може синът да иска от родителите си. Определено е също какъв ще бъде животът на децата. Обаче родителите никога не допускат, че децата им могат да боледуват, да бъдат нещастни. Ако Въпреки тяхното очакване децата боледуват и страдат, родителите не знаят къде е причината — в тях или в самите деца. Всъщност д е т е т о е причина за своите страдания. На същото основание, не мислете, че Бог е причина за вашите страдания. Бог не мисли за страданията и нещастията на хората. Като изучавате Писанието, ще разберете кое може да възмути Господа. Той всякога се е възмущавал, като е виждал заблужденията на хората. Той се е възмущавал, когато виждал как евреите служели на много богове. На това отстъпление или отклоняване от правия път се дължат страданията и наказанията на хората. Питате: Не може ли Бог да не ни наказва, да не се гневи? И това може. Божият гняв е процес, чрез който се чистят човешкото С1)рцс и човешкият ум.

И тъй, за да не цапа ума си, човек трябва да има предвид какви образи да държи в себе си. Какъв смисъл има да 7. Великото сеа 97

държиш образа на мечката в ума си? Има ли смисъл да се влюбваш в мечки, котки, кучета? Може ли човек да се влюби в животни? Има богалпи хора, които толкова обичат котки и кучета, че о с т а в я т всичкото си богатство на котки. Това не е Важно за вас. Има въпроси, които не са важни, но забелязвам, че к а к т о и да разбира нещата, човек

пак си живее, както знае. Например православният, евангелистът или католикът разправят какво е казал Христос, но в края на краищата всеки си живее, както намира за добре. Ние имаме един образец, който ни показва как трябва да живеем. Това е образът на Христа. Казвате например, че жената трябва да се почита. Кой ще даде образец как да се почита? Мъжът пък казва, че и жената трябва да се отнася благородно към мъжа. Но коя жена ще даде образец на благородство? Не говоря за привидно благородство, но такива отношения се искат и от мъжа към жената, както и от жената към мъжа, за да няма нито едно изопачено чувство. Когато жената види мъжа, тя толкова се променя, че губи всякаква естественост. Наблюдавайте жената, да видите каква промяна става с нея, като види красив мъж. Очите ѝ, мускулите на лицето — всичко в нея се изменя. Тя се върти натук-натам, става особена. За такава жена се казва, че е много шавлива. Под „шавлива жена“ подразбирам, че тя е поставена на скара. Без да иска, тя шава, върти се. Тя е в положението на рибата, турена на скара - пържи се. Питам: защо се пържи тя и жената?

Казвам: ако красивата жена и красивият мъж могат да се поставят един друг на скара, красотата им е безпредметна. Това не се отнася - до онези, които са завършили своето развитие - до напредналите деви, които наричаме ангели. Те нямат пол. Ангелът може да вземе каквато форма иска - мъжка или женска. Обаче за него полът е изключен, той не е нито мъж, нито жена. Ангелите, крайно интелигентни и красиви, като дойдат между хората, за да не ги изкушават, веднага се превръщат на лампи с голяма светлина. Като им дотегне да светят, те скриват, т.е. пре-

98

рбат светлината си. Тогава ние казваме, че токът се прервал. След това ангелите се връщат на небето, да си чиват. Това е само за обяснение. Реално ли е това? Може ли се докаже? То може да се докаже толкова, колкото се казва вашата доброта. Искаш да бъдеш добър, а незнайно как. Казваш, че с молитва всичко се постига. Не, молитвата не прави човека добър. Ти си инвалид, качил си се на гърба на един юнак, искаш да те носи. Молиш се на този, на този, да ти дадат нещо — минаваш за беден. Кой как те вижда, всички ти дават по нещо. Ти туряш всичко на гърба на няка и се молиш на Бога да те носи юнакът повече. Какви молитви да четеш, юнакът ще се отегчи от тебе и ще те свали от гърба си. Значи твоите молитви не те набавиха по-добър. Това е отрицателната страна на молитвата.

В Америка има религиозни общества, дето хората се
[ат да се молят за реализиране на своите желания. И това
С е лошо, но целта на молитвата е друга. Като се моли,
Ъбек трябва да се освобождава от отрицателното б сега
си. Вие с т е забравили да се молите както трябва. Съвременните
хора имат много желания, поради което са нещастни.
Те трябва да се научат да дават, а не само да взимат.
И тогава, като ви носи юнакът на гърба си, да бъдете
Ътови на всички да давате по нещо. Ще раздавате всичко,
каквото имате, докато олекнете. Колкото по-лек ставате,
толкова повече време ще ви носи юнакът на гърба си.
мнозина от вас очакват да придобият известни дарби, без
|а работят. Обаче без труд и работа нищо не се дава. Онези,
които очакваха да получат нещо даром, преждевременно
отидоха на другия свят. Каква дарба може да придобие
един гълъб, една гургуличка, една овца или най-последно — една
мечка?

Една от съществените мисли, която трябва да остане
в ума ви, е да живеете вън от личността. Нито един
т вас още не познава себе си. Това не трябва да се доказва,
о река да го доказвам, ще настоявате, че познавате себе
99

си. Питам: кое е първото име, с което са би кръстили?
Ще кажете, че не знаете. Наистина, че не знаете. Вие не
помните кога сте излезли от Бога, какво е било първото
ви име и кои са били пъ рвште ви братя. Че с т е имали братя
и сестри знаете, но к_ои са били те - не помните. Коя
е причината, че с т е забравили вашия произход? Казвате,
че когато с т е били на н е б е т о , вие с т е разполагали с голямо
богатство, били с т е ангели. Ако е така, питам: кое ви
е заставило да напуснете хубавия бащин дом и да слезете
на земята, при този оскъден живот? Това са въпроси, на
които мъчно можете да отговорите. Казвате: „Това ще
научим в бъдеще. Засега н и що не знаем". Прави сте, сегашният
човек се намира при особени, тежки условия на живота,
без да знае защо е станало така. Това е все едно цяла
година да ви угощавапг с различни яденета, в които има
горчица, а само един де н през годината яденето да е сладко.
Какво ще правите? И скате не искате, трябва да ядете
тази храна.

Много хора са идвали при мене и всеки иска да научи
нещо — или от любознателност, или от личен интерес.
Досега никой не е дошъл при мене да донесе нещо; всеки
иска да вземе нещо. Аз съм принуден да се справям с техните
желания. Дойде еди н болен, иска от мене здраве. Защо?
Не е разбрал болестта си. Дойде богатият, и т ой иска

нещо. Той се оплаква о т синовете си, че не го слушали, че постоянно му искали п ари. Искане да знае как да се справя със синовете и дъщерите си, които знаят само да прахосват пари. Дойде няк ой учен да се оплаква, че не му стигало време или средства да завърши своето изобретение.

Идвали са при мене учени с голямо съмнение в мене и се питат вътрешно те ли са по-учени или аз. И вие като тези хора се съмнявате б своите знания и в богатството си. Питам: кое ви пречи да бъдете богати, учени или духовни? Значи искате да кажете, че с т е бедни, невежи, некултурни. Ако е така, .това зависи от вас. Всеки сам е причина да стане беден или невежа. Според мене това са 100

професии, които човек сам си избира. Тогава защо се оплаквате, че сте бедни или невежи?

Не се оплаквайте! Според мене невежиият е по-интересен от учения. Защо? Невежиият е гъста гора, в която юичко ще намериш. Ученият е изкуствено обработена градина.

Аз бих предпочел да живея при невежиия, отколкото при учения. Като по-интересни хора предпочитам грешите пред праведните. Праведният мисли повече за себе и или за малко неща. Грешният обаче мисли за повече неща за повече хора. Един грешен човек решил да стане прабесн и да се освободи от лошите си мисли. За тази цел трябало да раздаде всичкото си имане на бедните. Раздал имас т о си на бедните, но лошите му мисли не го напуснали, ой си казал: „Направил съм някакви нови грехове, защото "шите мисли не ме напуснаха". Седи той и мисли какво да аправи, за да се освободи от лошите си мисли. Ето защо з предпочитам грешния човек. Той постоянно мисли како да направи, за да се очисти от греховете си. Голямо разнообразие има б неговия живот. Праведният седи, доволен от себе си, и казва: „Благодаря на Бога, че не съм като другите хора". Като среща грешника, питам го: Защо толкова осиромаша? „Защото като видя красива жена, започвам да мисля лоши неща". И за всяка лоша мисъл той раздавал

- >т имането си, докато най-после обеднял.

Питам: в какво се заключаваше грехът на първия човек? И желанието му да вкуси малко от забранената ябълка. Какво е казано в Битието? Там е казано, че първо Ева вкуси от забранената ябълка, а после даде и на Адама. Аз извинявам първата жена за нейната погрешка. Тя не е подозирала, че змията ще я излъже. Но как ще извиня сегашните жени? Нали те знаят, че ще ги излъжат? Защо грешат? Първата жена не е имала опитност, обаче втората знаеше, че могат да я излъжат. Защо не се ползваше от опитността на пър-

ата? Нали знаят, че който е вкусил от забранения плод, ищо не е постигнал. Защо пак повтарят същата погрешка? Въпреки всичкото знание, хората пак грешат.

101

За оправдание на своите грешки мнозина са ме запитвали:

„Какво ще правиш,, ако си гладувал три-четири деня и някъде ти предложат лечена кокошка? Вегетарианец си, но си гладен. Няма какво да правиш. Ти какво би направил?"

За мене въпросът е абсолютно решен. Аз ще ям, няма да умра от глад. „Тогава впи не си вегетарианец. Какво ще направиш?" Ще превърна кокошката на хляб. Може ли кокошка да се превърне на хляб? Както хлябът се превръща на кокошка, така и кокошката може да се превърне на хляб.

Ако от житното зърно става кокошка, и от кокошката може да стане житно зърно. Аз зная закона за превръщането на материята, з а т о в а мога да превърна и агнето на хляб. Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления в света се дължат само на нея. Това е дълбокият смисъл защо не трябва да се яде месо. Значи месото носи всички престъпления в себе си. Който яде месо, непременно ще пострада. Не е лошо, че се докосваш до месото, но с докосване то ти възприемаш лошото в него.

Ако плътта е чиста, ч о ъ ек възприема чисти и светли мисли; ако не е чиста, т о ѝ възприема само мисли и нечисти мисли. Като докоснеш богатия, в тебе се явява желание да откраднеш нещо. О т д е иде това желание? От богатия. Той носи в себе си всички престъпни мисли и желания.

Следователно за да живеем добре, ние трябва да пречистим своята плът, да я изтъчем от чиста, фина материя, за да възприема, светли и възвишени мисли. Като наблюдавам човека, виждам доколко хората са чисти. Така познавам ч и с т о т а т а и на мъжете, и на жените. Седя в трамвая. Ако някоя жена се докосне до мене, веднага се оттегля. Защо? Нечиста е. Нечиста мисъл я вълнува. В този случай аз пазя правилото: за да не безпокоя онзи, който е седнал до мене, аз веднага ставам от мястото си. Поведението на тази жена може да се изтъкува двояко: от една страна, тя се страхува да не разбере тайните ѝ; от друга страна, тя се страхува да не схвана мисълта, която я е смутила. Вие ще д а д е т е друго тълкуване: ще кажете,

102

Йе тя не е искала да ме притеснява. Не, ако мислите ѝ бяха чисти, нищо нямаше да я смути.

Питам: трябва ли човек да съжaliaва, че е влязъл в чиста вода, стоплена от слънцето? Друг е въпросът, ако той влезе в нечиста вода. Казвам: съзнанието на човека трябва да се

пречисти. Хората са потънали в кал, от която трябва да се освободят. Въпреки това те говорят за добър и чист живот. Голямо изкуство е при тези условия да живеят чисто. Ако мъжът търси чиста жена, трябва да обиколи цялата земя. Ако намери една такава жена – дева, той ще разбере смисъла на живота. Чистотата поддържа здравето. Колкото повече чисти хора срещаш, толкова по-дълго време ще живееш. Ние сме дошли на земята за чистотата. Защо слиза човек дълбоко в земята — за въглища или за скъпоценни камъни? За скъпоценни камъни. Вие защо с т е дошли на земята — да живеете ли? Не, вие с т е дошли само да изкопаете нещо от земята, за което ви е нужно знание. Бог е скрил богатствата в земята и вие трябва дълго време да копаете, за да ги извадите оттам. За онези, които не са готови, Бог е поставил известни препятствия. Обаче които са готови, трябва да възстановят първоначалната си връзка с Бога. Те ще копаят, ще придобият богатства и ще се свържат с Бога. Само така молитвата им ще бъде чута.

Вървиш из гората и се страхуваш да не те нападнат разбойници или мечки. Ако се развали времето, пак се страхуваш — да не се простудиш. Защо се страхуваш? Защото си прекъснал връзката си с Бога. Когато съзнанието на човека е будно, нито разбойници го нападат, нито простуда го хваща. Докато умът пази тялото, човек не се простудява. Нещастията в живота идат, когато умът и съзнанието на хората ги напускат. Колкото по-здрава е връзката на човек с Бога, толкова по-далеч са нещастията от него. Тогава той може да направи всичко. Под „всичко" не разбирам да излезе вън от своите възможности. Ако мислиш, че можеш да направиш всичко, ще приличаш на просото, което си въобразило, че е годно за всичко.

103

Един ден Всички растения, всички зърнени храни — жито, ръж, царевица, ечемик — отишли на война, да воюват за свободата си. Хвърлили жребие кой от тях да остане за храна на хората. Жребието паднало на просото, то да остане да храни човечеството. То запитало: „Каква работа да върша? За какво да послужа? На баница да ставам ли?" „Ти стани на хляб, че за баница не мисли" - отговорили всички б един глас. Наистина невъзможно е да се прави баница от просо. Изкуство е да направиш хляб от просо, а за баница и дума не става. Хората иде минат и без баница. Някои хора, като просото, питат: „На баница да ставаме ли?" Вие станете на хляб, че за баница не мислете.

Сега ще ви запитам: кос е по-добро — ти ли да ядеш хляба или тебе да ядат к а т о хляб? Ако можете да отговорите

на този въпрос, ще разберете стиха, дето Христос казва: „Дко не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си". Питат е: „Какво се ползва Христос, ако ядем плътта Му и пием кръвта Му?" Ползата е в това, че като живеем ние, и Христос ще живее чрез нас. И ако не ядем плътта Му и не пием кръвта Му, и ние не можем да живеем. Следователно който иска да има живот, не трябва да се отказва от плътта на Христа.

Аз не говоря за скритото б човека, но за онова, което той проявява и с него пюмага на хората. Помнете: Бог се проявява в нас чрез най-малкия подтик. Там е Божественото. Значи всеки най-малък подтик към доброто трябва да се изяви навън. Така ще дадете път на Божественото в себе си. Ако дадеш място на този подтик в себе си, ти си умен човек, ти си в правия път. Само по този път можеш да разбереш Божественото. Какво да правим с големите подтици? Те ще се реализират след малките. Ако реализираш първо големите подтици, ти си далеч от Божественото.

Например желанието ти да станеш богат е голям подтик. Той ще те отдалечи от Бога. Желанието ти да станеш учен пак е голям подтик. Ти искаш да станеш учен, работиш по цели дни, а &лизо до тебе се дави една мушица, 104

;1 която не обръщаш внимание. Казваш: „Важна работа мам, не ме интересува тази мушица". Не, спаси мушицата пак продължи работата си. Благородството на човека е I* това - да прекъсне и най-важната си работа, но да спаси птицата, която се дави. Според мене благородна мома е (пееш, която е готова да се спре в пътя си, да върже връз-К.ипи на обувката на стария и немощен човек. Кажете ли, че 1е се занимава с такива работи, тя няма никакво благородство. Тази мома не е умна, нищо не може да се очаква от нея. И вие давате първо място на общественото мнение и С се интересувате от това какво Бог мисли за вас. Не, тури на първо място Божественото в себе си, а на последно — своето величие и знанието, с което разполагаш. И най-малкото проявено добро 8 тебе е в сила да ти донесе повече блага, отколкото най-голямото знание.

Ще ви приведа един пример за един виден музикант.

Г(>й бил крайно взискателен и строг към учениците си. Който не го задоволявал, веднага го изпъждал. Нови ученици мъчно приемал. Едно малко момче имало силно желание да бъде негов ученик. То само отишло да го моли да го приеме за ученик. Обещавало, че ще учи добре, ще го слуша - само да го приеме. Учителят му отказал. Момчето се върнало у дома си, но желанието му да стане ученик на този учител

не изгаснало. След време то пак отишло да се моли. Учителят мълчал, нищо не отговорил. В това време момчето видяло едно петно на обувката на музиканта. Веднага извадило кърпичката си, навело се и с нея изтрило петното. Музикантът го потупал по гърба и нежно му отговорил: „Ти ще бъдеш мой ученик“. Една малка постъпка отворила врат а т а на малкото момче. То спечелило сърцето на музиканта и станало негов ученик. Ако не беше очистило петното на обувката му, нямаше да успее.

Сега и на вас казвам: не е достатъчно само да следвате пътя към Бога, но трябва да направите нещо, с което да спечелите Неговото благоволение. „Господ не вижда ли и не разбира ли нашите нужди?“ Той вижда и разбира всичко, 105

но бие трябва да направите нещо, с което да спечелите Неговото внимание. „Какво трябва да направим?“ Там е работата — да знаете какво да направите. „Ние правим много неща за Господа“. Правите много неща, но все големи, велики. Бог обръща внимание на малките, микроскопични неща. Вие мерите нещата според вашето разбиране. Вашата мярка не е мярка и яа Бога. Казваш: „Нешастен съм“. Защо си нешастен? „Заицото съм беден и невежа“. Ще бъдеш ли щастилив, ако си Оогат и учен? Не, истинското щастие е в здравето, в ч и с т о т о сърце и в светлия ум. Ето защо докато мислите криво, никога няма да бъдете щастливи. Време е вече да се освободите от старите си възгледи. Години ви преподавам новото, а вие все още се държите за старото. Не казвам да хвърлите старото настрана, но като дойде новото, -трябва да знаете къде да поставите старото. Турете го на такова място, че и то да се използва. Трябва да знаете какво е отношението между старото и новото. Бог сала ще отдели старото от новото. Той сам ще ни очисти. Ще цитирате стихове от Писанието, дето е казано: „Бог беше б Христа и примиряваше света със себе си, като не вменяваше греховете на хората“. Казано е за Христа: „Той понесе греховете на цялото човечество“. Питам: какво печелиш, ако знаеш това, а сам не дадеш място на Бога б себе си и не се примириш с Него? Какво печелиш, ако и ти не можеш да понесеш греховете на хората? „Аз съм слаб ч.обек, не мога да направя това“. Не се иска голяма сила да дадеш място на Бога в себе си. Щом направиш това, Бог в т_ебе ще понесе греховете на хората. Помнете: Бог работи б човека, а не самият човек, Бог е инициатор за всичко, а. човек е само изпълнител на Божията мисъл. Казваш: „Как тце- нося греховете на света, когато едва своите нося?“ Лъжеш се. Ти и своите не носиш сам,

други ти помагат. Ако Всички хора имат съзнанието, че трябва да понесат грехов-ете на човечеството, тази те-
106

жест ще се разпредели на всички, така че всеки човек ще
Ш «и едва един килограм. То е все едно да сложиш един чрезмерно
дълъг и дебел стълб на земята. Ти ли носиш този

І тълб? Земята го носи. Твоята работа е да понесеш един
малък товар, тежък едва един килограм. Ти не виждаш, че
наред с тебе с т о я т още много хора и всеки вдига по един
килограм. Всички заедно вдигат стълба и го турят дето
трябва. Всеки мисли, че сам го носи, а всъщност тежестта
е разпределена между множеството.

Съвременните хора се намират в положението на Толстой,
който разказвал един свой сън. Сънувал една вечер,
че ще ражда. Мъчил се, потил се, но не могъл да роди. Голямо
дете щяло да се роди, но не могло. На сутринта Толс-
той разказвал на близките си: „Страшно нещо било раждането!"

Ако всяка жена раждаше с толкова мъки и страдания,
животът не би имал смисъл. Не е лесно да бъдеш жена.
Толстой чувства, че е бременен, че ще роди, но д е т е т о не
излязло на бял свят. И вие като Толстой чувствате, че с т е
бременни, че ще родите. Мъчите се, страдате, но като
станете сутринта, виждате, че д е т е т о го няма, не се е
родило. Цялото човечество минава през големи страдания,
но насън. Всеки човек минава през едно тежко състояние;
всеки човек е бременен и трябва да се освободи от тази
бременност. Някой ражда лесно, а някой много се мъчи. Следователно
като ви дойде голямо страдание, спомнете си
съня на Толстой. Знайте, че с т е бременни, че ще родите
насън. Сутринта, като се събудите, ще видите, че детето
го няма, не се е родило. Толстой разбра положението на
жената и каза: „Ако всяка жена раждаше толкова мъчно,
страшно е положението й!"

И тъй, давайте място в себе си на най-малките подтици.
В тях е скрит Божественият импулс. Ако давате
място на големите подтици, те ще ви завлекат. Ще кажете,
че искате да придобиете любовта на Христа. Откажете
се от това грандиозно желание. Колцина от вас познават
Христа? Кой от вас е разговарял с Него? Вие нямате
107

даже опитността на Павла. Само в едно отношение имате
неговата опитност, & именно: всички с т е гонили Христа
б себе си, паднали с т е от коня си и сте ослепели.
Преди повече от 15 години една сестра от Сливен ми
разказваше своята опитност с Христа. Сънувала една вечер,
че Христос ѝ се явил и ѝ препоръчал как да се храни. Това

била особена, хигиенична храна. Тя ме пита: „Може ли да се приложи този начин на хранене?" Може, разбира се, той е един от най-хубавите и хигиенични начини. Тя приложила този метод на хранене "и останала крайно доволна. След известно време същата сестра се обърнала към Христа с молба да ѝ каже какво да прави по-нататък. Христос ѝ се явил втори път. Показал, и един гроб и казал: „Когато минеш през гроба, ще дойдечи при мене и аз ще ти кажа какво да правиш". Вярно ли е, че Христос се явил два пъти на тази сестра? Вярно е. Описанието, което тя даде за Христа, отговаряше на действителността.

Мнозина са сънували Христа, след това са Го описвали, но техните описания съвсем не отговарят на истинския образ на Христа. Те казват, че Христос бил облечен в бяла аба и с калпак на главата^ к а т о шоп. Не, Христос не носи бяла аба и калпак на главата си. „Ама приличаше на Христа. Очите, устата, лицето бяха като Неговите". Не, щом трябва да описваш какви били очите, носът и устата на Христа, ти не Го познава ш. Ако и момъкът рече да описва своята възлюбена — какви очи, какъв нос и каква уста има, той още не я познава. Очите, веждите ѝ не представят момата. Той е видял само- Външната ѝ дреха. Ако срещнеш Христа, ще се запалиш от четирите страни и ще гориш като запалена свещ. Щом не гориш като свещ, не си срещнал Христа. Че си видял о ч и т е и носа Му, това още не е познаване. Човек, на кого то сърцето не се е запалило от Любов, не познава Бога. И в Писанието е казано, че докато сърцето на човека не е за палено и не гори като свещ, той няма вътрешно познаване на Бога и на Христа.

Аз не искам да кажа, че вие абсолютно не познавате Бога и Христа. Познавате ги, но отчасти. Истинското поз-
108

йаване подразбира да светиш отвътре, без да изгасваш. Какво ще кажете за огъня, който само пуши и дими? Гори ли то (и огън? Стаята, в която гори огън, трябва да има чист въздух, без никакъв дим. С други думи казано: когато човек се запали от Божествената Любов, в него изчезват всякакви страдания. Животът му вече придобива друг смисъл. Докато живееш в човешката любов, ти постоянно се мениш: ту си доволен, ту си недоволен; ту се насърчаваш, ту се обезсърчаваш; ту вярваш, ту не вярваш. Щом дойде Божествената Любов, всичко това изчезва. Ти преставаш да мислиш за противоречията, страданията и мъчнотиите.

Днес аз говоря за онези от вас, които ме разбират. Те трябва да различават Божественото от човешкото. Ще кажете за някого, че е светия. Как познахте? По неговия

добър живот. Това не е достатъчно. Дали е светия вие не знаете. И за себе си човек не може да каже дали живее добре или не. Много хора минават за светии, без да са такива. Някои минават за грешници, а всъщност са праведни, свети хора. Според мене човек сам може да познае доколко животът му е добър. Въпреки това той трябва да живее добре, без да дава преценка на своя живот. Според мене светия е само онзи, който е давал път на всеки най-малък подтик на своята душа. Ако си богат и Всеки ден даваш по нещо на един беден човек, за него ти си светия. Всъщност светия ли си? Можеш да се опиташ. Ако в даден момент пренебрегнеш един от своите малки подтици, ти губиш своята святост и минаваш за обикновен човек. Който да* ва място на най-малкия Божествен импулс в себе си, той пали своята свещ. Който пренебрегне един от тези малки подтици, той изгасява своята свещ. Значи ако дадеш възможност на най-малкия пламък в себе си да се разгори и свети, ти си светия. Щом изгасиш този пламък, ти аубиш свет о с т т а си. И най-слабият Вятър може да изгаси човешката свещ. Божествената свещ обаче само ти можеш да изгасиш. Не изгасявайте в себе си и най-малкия Божествен подтик. Не мислете за страданията си. Щом дойдат стра-

109

данията, пейте! Каквито и неприятности да би се случват в живота, пейте! Обидят те - пей! Изгубиш парите си - пей! Пропаднеш на изпит — пей! Не можеш да спиш - пой! Не си доял - пей! „Пейте и възпявайте Господа!“¹ е казано в Писанието. Когато праведният псе и на най-малкото си желание, той е в правия път, в пътя на Божественото. Ако пееш на недоволството си, и това е Божествено. Като чуя човек да пее на недоволството си, аз се спирам да го слушам, преставам да пел и казвам: Това е истинско пеене. Сега ще ви дам едно правило за добро пеене. То е следното: като пееш, да знаеш за кого пееш. Само онзи може да стане добър певец, който знае за кого пее. И птичката има за кого да псе. Изобщо к а т о пееш, трябва да имаш някакъв обект. Не е важно дали обектът е видим или невидим. Важно е, че трябва да имаш обект. Такъв е законът. Щом изгубиш обекта, ти вече не можеш да пееш. Който не е готов да пее по този начин, по-добре да не се наема да пее; който е готов, да не отлага, да започне да пее. На онзи, който си е доспал, казвам: Стани, накл-ади огъня и започни да пееш. На онзи, който не си е доспал, казвам: Поспи си още. Какво прави майката? Тя стане рано, преди изгряването на слънцето, накл-ади огъня, приготви закуската. В това време децата спят. Тъй щото онези от вас, които са станали преди

изгрев-слънце, нека започнат работата си. Които не са станали, нека спят до 9-10 часа, да си отепят добре.

Лайте място на най -малкия Божествен импулс в себе си! Каквато мъчнотия да, ви дойде, пейте! Не питайте дали пеенето ви ще има резултат. Пейте и не мислете за резултата. Пей и не мисли жакво ще постигнеш. Нима малкото момче, което изчисти петното от обувката на видния музикант, мислеше нещо? То не мислеше нищо, но професорът сам реши въпроса. Изчисти петното от обувката на професора и не мислеше как той ще разреши въпроса - да те приеме ли за свой ученик или да не те приеме. Ще ви приведа още един пример из живота. Един художник срещнал на пътя едно момче - гологлаво, босо, със ПО

късани, извехтели дрехи. Той си помислил: „Ето един подбдящ модел за мене". Спрял момчето и му казал: „Ела, моля и се, утре у дома, искам да поговоря с тебе". Дал му адреса си, определил часа на срещата и продължил пътя си. Момчето започнало да си мисли: „Как ще се явя при този осподин толкова окъсан?" Тръгнало то при познати и приятели, оттук-оттам да вземе шапка, обувки, здрави новирехи, да се облече и така да се яви при богатия човек. На Иругия ден в определения час то се явило при художника. Той не го познал и го попитал: „Кой си ти?" Този, когото окапахте вчера. Да, но аз исках да се явиш такъв, какъвто е видях. Ако е въпрос за добре облечени хора, такива има много в света. За предпочитане е човек да се яви пред Бога такъв, какъвто е, а не външно облечен и докаран, какъвто всъщност не е. Какъв смисъл има да се представиш пред Бога с чужди дрехи? Ако е въпрос за истината, представи е такъв, какъвто Бог те е създал. Това отговаря на реалостта.

Преди няколко дни срещнах един млад момък, който ми каза: „Аз не съм готов да приема християнството". Защо не си готов? „Защото сега мога свободно да си гледам момите и да им се усмихвам. Като стана християнин, трябва да се въздържа, да бъда строг към себе си". Лъжеш се, като станеш християнин, ти ще бъдеш по-свободен, повече ще гледаш момите. Ако сега се ръкуваш с едната си ръка, като станеш християнин, ще се ръкуваш с двете си ръце. Ще хванеш и двете ръце на момата. Обаче като християнин ти ще бъдеш по-чист. Какво лошо има в това, че си гледал момите? Какво лошо има в това, че си хванал двете ръце на момата? Има ли нещо лошо в това, че грееш и двете си ръце на огъня? Друг е въпросът, ако не си внимателен и разумен и изгориш ръцете си. Обаче ако не ги изгориш, нищо лошо няма в това.

Грешно ли е, че си турил ръката на рамото на момата да се стоплиш? Ако това е грешно, как смееете да очаквате Духът да ви посети? Той е толкова чист и свят, а вие искате да ви посети! Не е ли грешно да искате тази чистота да

Ш

блезе във вашия нечист дом? „Имаме нужда от Духа“. Както с т е снизходителни към себе си, такива ще бъдете и към другите. Както искате Бог да направи такава голяма жертва за вас, така и бие трябва да бъдете готови да направите една жертва за Бога. Без жертви не може. Жертвата е Божествен акт. И човек, в т о з и смисъл, е израз на нещо Божествено. Онова, с което хората ни привличат, е Божественото. Човешкото не може да привлича. Дето се явява любовта, там е Божественото. Следователно любовта е проява на Бога. Когато Божественото се проявява, човек придобива известна цена. Щом Божественото се изгуби, и човек губи цената си и става недоволен. Ето защо, ако си недоволен, ще знаеш, че Бог се е оттеглил от тебе. Докато Божественото е в човека, всяка дарба в него се разбива и расте. Щом Божественото се оттегли, и дарбите б човека изчезват. Той губи вдъхновението си и се отчайва. Въодушевлението, вдъхновението говорят за присъствието на Божествен импулс в човека.

Опитайте това, к о е т о ви говоря, да видите дали е вярно. Ако под „тежък гкивот“ разбирате едно състояние, а под „лек живот“ — друго състояние, това още не е истинският живот. Аз зная причините защо един човек е лош, а друг — добър. Щом отиваш при хирург да лекуваш цирея си, той непременно ще с т а не лош за тебе. Ще извади ножа си и ще направи разрез на и,ирея — да изтече. Това ще ти причини болка. Естествено е, че в този случай хирургът не може да бъде добър. Следователно щом кажеш, че някой човек е лош, аз зная, че той е хирург. Като отидеш при него, ти му казваш: „Моля да ми помогнете, много страдам“. Докога ще има нужда от хирурзи? Докато има болести. Щом болестите престанат, и хирурзите ще изчезнат.

Всички лоши хора б с в е т а са все хирурзи. Имаш един цирей в себе си — резултат на голямото богатство, което не знаеш как да използваш. Трябва да дойде един хирург да разреже цирея. Докато мислиш за богатството си, ти никога не можеш да учиш. Мислиш за това, за онова и не знаеш как-
112

да правиш. Отиваш при хирург. Той взима ножа и казва: е ти помогна, но ще дадеш всичко, до последна пара", то отидете в невидимия свят, и там ще видите много
111 >урзи, с кръстове за храброст. Мислите, че с т е направи-

м| много нещо. Нищо особено не с т е направили. Ако с т е се
И н вободили от цирея си, т.е. от една голяма напаст, благодарете
за това. Благодарете на хирурзите. Не мислете, че
ички хора са все крадци и разбойници. Важно е да знаете
ак да постъпвате с тях.

Турците имат особен обичай. Всеки турчин е длъжен
да обърне поне един християнин към мюсюлманството,
1.с. да стане правоверен. Във Варненско един турчин оти-
тл при един християнин и му казал: „Докога ще стоиш в
езверието? Не струва да стоиш в това положение. Тряб-
а да приемеш правата вяра на исляма". Християнинът имал
един приятел турчин, който му дал съвет как да се освободи
от настояването на другия турчин да приеме моха-
меданството: „Като дойде още един път при тебе да те
обръща към Мохамеда, кажи му: Само в онзи свят се знае
кой е истински правоверен и кой не е. Като отида на онзи
свят, тогава ще позная дали съм правоверен или не". Защо
само на онзи свят се познават правоверните? Защото там
имало 70 камили, които пренасяли правоверните от християнските
гобища 6 турските; от турските гобища
пък пренасяли неправоверните турци в християнските гобища,
между неправовернитс. „Като отида в онзи свят,
ще видя в кои гобища ще ме пренесат камилите. Тогава
ще разбера дали ще стана мюсюлманин".

Някога ходжата иде при вас и започва да ви убеждава да
станете мюсюлманин. Този ходжа е дяволът. Той ще каже:
„Ти трябва да станеш правоверен". Какво ще отговориш
на дявола? Кажи му: „Като отида на онзи свят, ще дойдат
каamilите да ме пренесат при правоверните. Те ще определят
моего място".

Останете със следната мисъл: да бъдете проводници
на Божественото. Дайте ход на малкото, красивото, Бо-
8. Великото сега 113

жествното в себе си. Ахайте място на най-малкия Божествен
импулс в себе си — да се развива. Бъдещето е в него. С
думите: „Ако не с т а н е т е като децата, не можете да влезете
в Царството Божие", Христос имал предвид малките
деца, носители на най-малките импулси, които имат
условия да се развиват. В-сички останали работи са преувеличени.
Ученикът на християнството или на Окултната
Школа трябва да бъде св»ободен.

*Проявената любов тча Духа, проявената мъдрост на
Луха, проявената истинна на Духа носят пълния живот
на Бога, па Единния, Веч ния Бог на живота.*

ПРИЕМАНЕ И ПРЕДАВАНЕ

Размишление

Ще прочета 1 гл. от Евангелието на Йоана.

Защо съществува светът? Има ли друг свят освен видимия? Има ли задгробен живот? Това са въпроси, които рата задават. Те сами си отговарят, и то по най-различен начин. Мнозина приемат съществуването на невидимия свят, както и на задгробния живот.

Като ставаш от сън, кажи си: „Лз съм дошъл на земята а проявя любовта, мъдростта, истината, правдата, добитата". Щом с т е облечени в добродетели, можете да правите чудеса. Природата съдейства за придобиване на добродетелите. Например мухите, комарите са научили хората да работят. По-рано те са били лениви. В това отношение мухите са остен за хората. Като видят ленив човек, ма носа му кацне една муха, жилне го тук-там, докато го накара да се раздвижи. Без работа нищо не се постига. Искаш да бъдеш силен. Докато не придобиеш т р и т е велики добродетели — любовта, мъдростта и истината, — никога няма да бъдеш силен. Силата има отношение към тях. Често хората се усещат претоварели, духът им с понижен и се питат коя е причината за това. Те са се натоварили с непотребни мисли и чувства и не знаят как да се освободят от тях. Има начини за освобождаване от излишния товар, но хората трябва да се вглъбят в себе си. Така те ще видят, че причината се крие някъде в миналото. Хората •ямат представа за миналото, В което се крият впечатления и спомени на вековете. Учените правят изчисления а колко време се възприема едно впечатление в съзнанието. Някои са дошли до заключението, че едни впечатления

115
се възприемат за една хилядна част от секундата, а други — за още по-малка част от секундата. Важно е, че тези впечатления се задържат, в съзнанието и се наслояват като излишен товар. Като работи съзнателно върху себе си, човек се освобождава от непотребните впечатления. Иначе те всякога ще се препобтарят в съзнанието му и ще го измъчват.

Говори се за светски и за духовен живот. Щом е на земята, човек минава едновременно и през двата живота.

Светският живот е въ н от човека, а духовният е вътре в него. Това е правилно. Станс ли обратното, човек потъва в света като лодка в морето. Правилно е лодката да бъде във водата, а не водата в лодката. Следователно вие ще бъдете в света, но не с в е т ъ т във вас. Ако мислите, че можете да се освободите от света, вие се лъжете. Това е

невъзможно. За да се освободите от света, трябва да се справите с всички противоречия. Те са калта на живота, която всеки момент цапа човека. Как да се освободим от тази кал? Ако си умен, ще направиш от нея нещо ценно, както грънчарят прави огп калта хубави грънци. В тази кал растат всички плодове. Ако не си умен, ще се цапаш и ще страдаш. Умният, философът филтрира нещата. Той никога не допуска б съзнанието си утайки. Който няма този филтър, ще пие мътна вода. Златарят изпитва нещата чрез огъня, той е пробният, камък за него. Дръжте се и вие за този огън. Аз го наричам свещения огън на любовта. Прекарайте мислите и чувствата си през този огън и не се страхувайте от нищо. Щом мислите и желанията ви се опекат на свещения огън, те с т а в а т безопасни. Ако не минат през него, те са не^и с ти и всеки момент могат да ви изненадат.

И тъй, искате ли да придобиете чистота и святост, оставете се на огъня на любовта. Ще минете през страдания, но ще се очистите. С поред мене който не е минал през страдания, той не знае щ,о е чистота и святост. Страданието е подобно на изгаряне. Като страдаш, нечистотиите в тебе ще изгорят. Не може ли без страдание? Ако можеше, пръв Христос нямаше да страда. Знаете, че Хрис-

116

ос страда. Той мина през такива страдания, през какви-о никой не е минал. И пророците страдаха. Всички св-ии и велики хора също са страдали. Значи без страдания е може. Всяко благо се изкупва чрез страдания. След тях дат радостите. Защо се радва човек? Защото е получил бова, което е дал; или намерил е това, което е загубил. Сега вие* искате да изучавате окултните науки, да се 1.им .знаете с висшите светове, да разберете вътрешна-1П.1 страна на живота. Това е естествено. Човек дохожда а\I състояние да не може да се познае. Той иска да познае 1<:(><-• си, да намери мястото си във вечността. Страшно е | ъ(тоянието, когато човек изпада в раздвояване на съзна-исто. Той сам не се познава, не знае кой е и къде е. Другът изпада в индиферентност. И това състояние е тя-В< н тно, не му се яде, не му се пие — нищо не иска. В такова | ъстояние човек мисли, че може и без ядене, и без пиене. Не е така. Като живееш на земята, ще ядеш и ще пиеш. На физическия свят не може без храна. Изучавайте всички I (култни науки, за да си помагате сами. Ползвайте се от в<>нта опитност, както и от опитността на своите близки, за да решавате задачите си правилно. Като ученици вие трябва да изучавате любовта във

всичките ѝ прояви. Някои мислят, че най-високата форма на любовта е майчината любов. Според други най-високата е приятелската. Нито майчината любов, нито приятелската са меродавни. Аз имам предвид онази любов, която освобождава човека от всички противоречия. Тя внася мир в неговата душа. Тази любов определя отношенията на хората към майката, към приятеля, към всички окръжаващи. Следователно любовта към майката, към приятеля е частична любов. Един ден може да изгубите тези форми на любовта, без да с т е изгубили любовта. В любовта няма загуба, няма смърт. Онзи, когото обичаш, той никога не умира. И който обича, също не умира. Смърт съществува там, дето няма любов. Когато Бог престане да обича хората, те непременно ще умрат. Това е по човешки казано. Значи смъртта е състояние на безлюбие. И. Христос, като минаваше през големи страдания, каза: „Господи, защо си

117
ме оставил?" Той трябваше да мине през страдания и да умре, за да възкръсне. Той знаеше тайната на живота, но се остави да мине през най-големите изпитания. Силата на Христа се заключава в това, че Той запази връзката си с Бога. И на вас казвам: запазете тази връзка! Вън от връзката ви с Бога никаква философия не съществува. Всички други неща ще придобиете само ако запазите връзката си с Бога. Тя е една от необходимите Връзки. Може да учите, да придобивате знания,, да развивате дарбите и способност и т е си, но без връзка с Бога Всичко е безсмислено. Всичко може да изгубите, но ако с т е в общение с Бога, вие ще придобиете възкресение. Питаш: „Защо съм дошъл на земята?"

За да се натовариш с любовта.

Каква е разликата между Божията Любов и човешката? Божията Любов е достояние на всички живи същества, а човешката не е достояние на всички. Например като човек ти не можеш да обичаш всички еднакво. Към коня, към вола, към котката имаш едно отношение, а към човека — друго. Даже и към хората любовта ти е различна. А Бог обича всички еднакво. В Божествения свят всяка вдишка е любов. Ще приемеш една вдишка и после ще я изпуснеш навън. Всяко вдишване внася нов подтик на любовта. Щом приемеш любовта, ще я предадеш навън. Значи непрестанно ще приемаш и ще предшваш. Така е от Божествено гледище. Обаче от човешко- гледище, като приемеш любовта, ти я задържаш за себе си, не искаш да я предадеш. Човешката любов трябва да се пречиства. Иначе тя внася нечистотии в организма. Тя е причина за нечистата кръв в тялото. Да пречистиш човешката любов значи да я замениш

с Божествената. Сама по себе си тя не може да се пречисти. Каквото и да правите, човешката любов си остава човешка, не може да се ихмени. Като живееш по човешки, ще обичаш по човешки и ще умреш по човешки.

Питате: „След колко време ще приемем Божията Любов?"

След една секунда. Всяка секунда можете да приемате тази любов и да я пр едавате. Това е момент на съзнанието. Скръбен си, мислиш, ч_е никой не те обича. Достатъчно е да си помислиш, че има Един, Който те обича — и скръбта

118

пш веднага ще изчезне. Има светии, които са прекарвали цели 20 години в пустинята, за да приемат Божията Любов. Това е много дълъг период, който се равнява на хиляди години. Според мене достатъчно е да прекараш в пустинята една секунда, за да възприемеш Любовта на Бога. Възможно ли е това? Възможно е. Едно е нужно: да премахнете всички прегради и противоречия между Божията Любов и човешката. Защо трябва да се махнат преградите? Махни ги и не питай! Боли те ръка — превържи нинс питай защо те боли. Колкото повече я човъркаш, толкова по-зле за тебе. Ще я превържеш и ще я оставиш да нараства. Ще благодариш на Бога, че си добре. Не може ли без рана? Не може. Който е ходил на бойното поле, все е бил раняван. Той се е Върнал с някакъв отличителен белег, знак за геройство. И Христос, като дойде на земята, опита този закон. И Той не беше свободен, приковаха ръцете Му с гвоздеи. И до днес Той още носи белезите на ръцете и на краката си. Като Го викат да дойде пак на земята, Той поглежда към ръцете и краката си, поглежда към хората и казва: „Ако сте от онези, които още забиват гвоздеи на ръцете и на краката на хората, не дохождам". Тогава Той пита учениците си: „Кой от вас не е бил закован на кръста?" Ако се обади някой, че не е опитал този кръст, него праща на земята. Няма да остане човек, на когото да не забият гвоздеи. Всеки ще мине през Христовия кръст. Дето има чук и гвоздеи, там владее човешки порядък. Следователно ако искате да бъдете хора на новото, на Божественото, откажете се от човешкия порядък, т.е. от вашите чукове и гвоздеи.

Проядената любов па Луха, проявената мъдрост на Луха, проявената истина на Духа носят пълния живот на Бога, па Единния, Вечния Бог па живота.

ЦЕЛТА НА ЖИВОТА

Размишление

Човешкият живот щ,е завърши развитието си на земята, когато човек посалииגיע съвършенство. Иякои, като чуят думата *съвършенство*, веднага се обезсърчават. Да бъдеш съвършен — това е висок идеал. Как ще го постигнеш — това зависи от т в о е т о разбиране. Кога считаме, че една къща е завършена? Когато е измазана отвън и отвътре, когато е изчистена, измита и добре мебелирана. Тогава човек влиза да живее в нея. Следователно и човек е съвършен, когато е придобил любовта, мъдростта и истината; когато има знание, живопъ и свобода. Според някои да придобиеш съвършенство — т о в а значи да престанеш вече да се разбиваш. Ис е така. Съ-вършеиият именно има пай-мно-го работа. Като помага иа хората, той вижда докъде е достигнал и какво му липсва. На земята съвършенство в абсолютен смисъл на думата «е съществува. Съвършеният е с отворени очи, но и т ой като Пабла казва: „Отчасти знаем и отчасти мъдруваме“.

Усвършенстването не е механически процес. Казваш: „Искам да се отворят очштс ми, да стана съвършен“. И това е възможно, обаче отварянето на очите в истинския смисъл на думата подразбира вътрешна работа. Иисус казва на самаряпката: „Дд сл.уЯчим на Бога в Дух и Истина“. Това означава връзка с Бога. Без тази връзка ниидо не се постига. Как иде оздравее болният, яко е лишен от въздух? Каквото и да му се говори, без въздух няма живот. Може да го обнадеждаваш, да му препоръчваш книги да чете и учи, но докато е на леглото, нищо няма да постигне. Болестта дълго

120

рсме ще го мъчи. Той казва: „Докато съм болен, никакво деще не ме блазни“. Първо човек трябва да се освободи от болестта, която го мъчи. Всички сте опитали това. Докато болестта ви мъчи, всеки ден минавате през различни състояния. Всеки момент се мените. Това става и с най-напредналите. Има нещо б човека, което го мъчи, за К< >сто той не може да си даде отчет. Даже и ангелите не м* >гат да се освободят от мъчението: от време на време са под негово влияние. Това се отнася до несъвършените ангели.

Христос казва: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш небесни“. Може ли човек да бъде съвършен като Бога? Ако остане сам на своите сили, човек никога не може да бъде съвършен. Обаче с Бога заедно той може да стане съвършен. Сегашният живот на хората не е дошъл до съвършенството, но един ден, когато се свържат с Бога, ще

станат съвършени. Засега Бог само се проявява чрез човека, но още не живее с него. Казано е: „Ще се вселя във вас и ще станете едно с Мене". Това подразбира съвършенство. Днес всички хора се обезсърчават, отчайват се. Защо? Не са достигнали още съвършенство. Така е не само за отделния човек, но и за цялото човечество. Хората са свързани в едно цяло и заедно носят своите радости и страдания. Следователно сам човек не може да се радва. Неговата радост е свързана с радостта на всички. Ако майката, бащата или д е т о са болни, останалите членове ще бъдат ли радостни? Привидно могат да се веселят, но вътрешно се безпокоят и смущават. Това се дължи на безпокойството на цялото човечество. И падналите души насочват умовете си към хората, искат помощ от тях. Така те им причиняват големи страдания. Хората възприемат техните мисли като по радио и стават скръбни. Ще бъдеш ли спокоен, ако по своето вътрешно радио възприемаш зова на параход, който потъва? Ти си далеч от парахода, на десет километра разстояние, чуваш вика на пътниците, но не можеш да им помогнеш. Какво ще бъде т в о е т о състояние?

121

Сегашните хора се намират в положението на двама американци, които се разхождали с лодка по Ниагарския водопад, но неочаквано презкивели голяма катастрофа. Те пийнали малко и изкривили направлението на лодката. Тя се ударила в една канара и се разбила. Единият успял да се качи на канарата, която се разделяла на две части: едната част сочела към Съединените жцати, а другата —към Канада. Вторият се понесъл по течението на водопада. Гледат го от брега, искат да му помогнат, но не знаят как. Търсят начин, мислят, но не се решават - страхуват се да не се удавят. И на двамата положението било тежко. Единият стои на канарата, всред бучението и рева на водата. Той гледа как другият се носи по вълните и не може да спре. Питам: какво е било състоянието на тия двама американци? Който не е преживял тези състояния, той не може да си представи какво са всъщност Вълните на живота. Ако си далеч от водопада, лесно се философства. Най-после спасили първия, който бил на канарата.

Съвременното чобечество е на върха на канарата. Ако не дойде спасението \су, то ще слуша рева на водопада, без да намери спасението с и . Питате: „Как са го спасили?" Тези от брега подхвърлили една граната, вързана с дебела тел, към канарата. Така именно те изтеглили пътника на брега, спасили го. Не задържайте в ума си тази мрачна картина. Защо? Мрачното иде само когато човек е болен, когато

страда. Дето е истинският живот, там няма нищо мрачно. Болести има и във физическия, и в духовния свят. Важно е да се излекуваш, без да остане следа от болестта. Казано е в Писанието: „Който спгои, да се пази да не падне“.

Питам: защо не спасиха и двамата американци, а се спаси само единият? Казвате: „Дко Бог иска, може да ни спаси“. Вярно е това. Бог желае с пасението на всички, но не всички се спасяват. Единият амхриканец бил много пиян, затова не могли да го спасят. Онзи на канарата бил по-трезв, могъл да се задържи там, докато му дойде помощ отвън. Някога хората се опиват толкова, че никой не може да ги спа-

122

си от нещастieto. Ходят натук-натам като слепци. Дойде ден, някой изчезне, не могат да го намерят. Къде отиде? Ще кажете, че е заминал за другия свят. Ние знаем къде е той - заровен е в земята, т.е. погребали го. Близките му казват, че отишъл на небето. Значи видимият човек е б земята, а невидимият - на небето.

Казваш: „Не ми се живее“. Защо не ти се живее? Който не иска да живее, той не разбира законите на живота. Той сам си решава съдбата. Човек не трябва да се заставя насила да живее. В него трябва да има естествен подтик към живот, да бъде свободен. Това е волята Божия. Следователно само онзи може да се спаси, който абсолютно изпълнява волята Божия. Тъй щото който има дълбоко вътрешно желание да се спаси, само той успява. Всяко разумно желание в човека е израз на Божията воля. Бог се изявява чрез нашите желания. Той събужда желанията в нас.

Днес ви говоря много неща, които трябва да прилагате, както онзи, който знае да пише и да чете: ако ученикът, който се е научил да чете и пише, се откаже да учи, той ще спре развитието си. Не, ще четеш и пишеш, ще се съобщаваш с майка си и баща си, с приятелите си. „Не може ли без това?“ Не може. Като четеш и пишеш правилно, ти ще се научиш да живееш правилно. Да пишеш красиво - това значи да водиш чист, красив живот. Това е съдържанието на писмото. Следователно написаното от нас е съдържанието на нашия живот. Всички хубави неща, написани от нас, остават в нашата вътрешна архива. Кой каквото напише на земята, то върви след него. Онова, което ти си написал, измислил и изработил, то остава с тебе. Никой не може да ти отнеме изработеното и придобитото от тебе. Онова, което изучавате от другите, ще помогне за развитието ви, обаче важно за вас е това, което вие сами придобивате. Само така човек става силен; само така той се усъвършенства и става свободен.

Мнозина идат при мене, задават ми различни въпроси, но аз не всякога отговарям. Питате: „Защо трябва да вяр-
123

Ваме в Бога и да Го обичаме?" Иа този въпрос не отговарям. Защо? Според мене о т г о в о р ъ т е много естествен. Да обичаш Бога и да вярваш в Него - това е в реда на нещата. Като Го обичаш, ще учиш. Някой ученик казва: „Аз обичам учителя си, но не уча". Това не е правилно. Не можеш да обичаш учителя си и да не учиш. Щом го обичаш, с любов ще изучаваш неговия предмет. Учението не може да се замести с любов. Любовта с и е любов, но ти ще учиш. „Аз го обичам". Щом го обичаш., иде учиш! Любовта и ученето вървят паралелно. Наистина, когато обичаш, можеш да учиш; ако не обичаш, не можеи да учиш. Учение без любов не може. Оттук вадя заключението: който не учи, не люби.

- И тъй, любовта към Бога е мощна сила, чрез която човек придобива съвършенство. Що е любовта и що е съвършенството— не могат да се опишат. Как ще фотографираш иялата Земя? Кол-ко то е възможно това, толкова е възможно да опишеш любо в т а и съвършенството. Ако фотографираш едната полов ина на Земята, втората половина не можеш да фотографираш. Обаче има същества, на които съзнанието е толкова широко, че обхващат цялата Земя. Те я виждат от Всички страни; те проникват и в нейната вътрешност. Възможно ли е това? За съвършения е възможно, но не и за несъвършения.

Едип момък отишъл на сватба в едно село. По пътя го заваляло дъжд. За да не се намокрят дрехите му, т ой се съблякъл гол. Преди да влезе в селото, се облякъл в близката гора и продължил пътя си. Попитали го как толкова силен дъжд не го е наквасил. „Вървах много бързо, та дъждът не ме засегна". Не, той намерил начин да не се накваси. Той скрил истината, не искал да каже, че се е съблякъл гол. Право ли е постъпил, като се е съблякъл гол? Интересно как му е дошло наум да се съблече, за да не намокри дрехите си. И Адам остана гол, но когато сгреши . Звание е нужно на човека, за да се пази от греха, както младият човек се запазил от дъжда. Какво е нужно на сегаш ните хора? Растене и развитие. Това е идеалът на човеш к а т а *душа*. Като расте и се разви-
124

Ва, човек се усъвършенства. Всички, които следват пътя мм високия идеал, са станали съвършени. Христос дойде на (смята, за да изпълни мисията си. Така т ой придоби истин-
11и) съвършенство. Който иска да бъде съвършен, трябва | М изпълни известна мисия, която Бог ще му възложи. В лицето на Христа ние имаме образец на разумно служене. Христос

каза на учениците си: „Аз имам друга храна, която вие не знаете". Каква е тази храна? Да изпълни волята Божия. Всеки човек трябва да има една силна мисъл, която да привлича вниманието му към другия свят и да поддържа равно-
| > < чието в живота му. В тази идея именно е силата на човека. Тя е тил, основа на неговия живот. При такава идея човек е твърд, непоколебим. Без нея той се люшка в живота, както параходът се люлее от вълните на морето и причинява морската болест. В Италия вече са намерили

- родство против морската болест. Съвременният човек не се клатушка.

Сега аз ви говоря за пътя, по който са минали съвършените. През този път ще минете и вие. В пътя на съвършенството ще срещнете много противоречия, на които не трябва да обръщате внимание. Като ч е т е т е живота на Христа, на Йоана, на пророците, вие виждате примери, образци как трябва да се върви напред. Защо Христос трябваше да пострада? Защо Иов страдал? Каквито въпроси и да задавате, едно ще знаете: без страдания не може. Ще кажете, че и дяволът страда. И той страда, и той минава по пътя на страданиято. Някой си счупил крака. Нищо, да върви напред. Ама не може да върви. Като се изправи кракът му, пак ще продължи пътя си. Важно е човек да изправя погрешките си. „Аз съм неразположен, нервен — така съм роден". Радвай се, че си роден така. Какво те очаква, ако нямаш нерви? Това, което отличава човека от животните, е неговата нервна система. „Иеврастеник съм". По-хубаво от това няма. „Много чувствителен съм станал". Че това е човекът. „Много мисля". Още по-добре. „Къде ще му излезе краят?" Не мисли за това. Краят си ти, а Бог е начало-125

то. Като се съединиш с Б-ога — това е краят. Сега е само началото. Значи човек трябва да вземе последното място, т.е. края. Всеки трябва, да бъде край, омега, а Бог е алфа, т.е. начало. „Аз не искам да бъда опашка". Най-хубавото нещо е да бъдеш опашка. Опашката движи рибата. Колелото, което движи парахо да, е отзад. Значи човекът е краят на нещата. Следователн_о т о й туря в движение Божествените идеи.

Нека останат в ума ви следните неща: да служите на Бога в Дух и Истина и да бъдете съвършени. „Може ли да бъдем съвършени?" От бас зависи. Дето има начало и край, там е съвършенството. Дето няма нито начало, нито край, никакво съвършенство н е се очаква. Щом Бог с изпратил една душа на земята, тя може да бъде съвършена. Когато станете съвършени, ще влезете в света на възвишените души.

Там вашите напреднали братя ще ви признаят за съвършени. Ако не станете съвършени, дълго време ще се учите на земята. Ще слизате на земята, ще се качвате на небето, докато най-после завършите развитието си. Колелото на живота ще се върти дотогава, докато добиете съвършенство. Така именно ще се освободите от това колело. Значи ще се раждате и прераждате до деня на своето съвършенство. Който много обича земята, ще се преражда много пъти, докато най-после пожелае да стане съвършен. Христос казва: „Иде: час и сега е, когато истинските поклонници ще се кланят на Бога 6 Дух и Истина“. И сега — нека ви остане за размишление през целия ден мисълта: служене на Бога в Дух и Истина.

Проявената любов на Ауха, проявената мъдрост на Ауха, проявената истина на Ауха носят пълния живот на Бога, на Единния, Вечния Бог на живота.

ВЯРА И ЛЮБОВ

Размишление

Ще прочета 5 гл. от Евангелието на Йоана.

В прочетената глава се говори за къпалнята, в която

III оа >ждали болни да се лекуват. Тази глава има предвид пробуждането на човешката душа или разширяване на съзнанието.

Всеки процес, всяка мисъл са дотолкова важни, доколкото оказват влияние върху съзнанието на човека. Някой мисли за себе си, че е добър, но какво всъщност е добротата - и той не знае. Малцина имат ясна представа за понятието

добро. Още по-малко хора имат представа какво е

Бог. Все ще кажеш нещо за Бога, но това не е достатъчно.

Христос казва за Господа: „Нито гласа Му с т е чули, пито лицето Му с т е видели“. Как се познава кой е чул гласа на Бога и кой е видял лицето Му? Да видиш лицето на Бога значи да се зарадваш. Да чуеш гласа Му значи да възкръснеш.

Така ли е всъщност?

Днес ти чуваш гласа на Бога — и се криеш; виждаш лицето Му - и трепериш. Въпреки това искаш да се говори за Господа. Ти си в положението на онази майка, която изпратила сина си в странство да учи и когото срещне, постоянно му говори за сина си. Защо говори за него?

Обича го, той живее в нея. Това е обикновено схващане.

Така е с всички хора, които живеят на физическия свят, дето понятията се преплитат. Човек трябва да прави разлика между физическия, духовния и Божествения свят.

Като прави това различие, той става господар на всички положения. Какво значи да бъдеш господар? Господарят

127

не се безпокои. Докато се безпокоиш, ти си слуга. Щом не се тревожиш при всички случаи на живота, ти си истински господар. Аз не говоря за онова олимпийско спокойствие,

то е обикновено нещо. Аз съм срещал хора, духовни и светски, с пр-ибидно олимпийско спокойствие,

които викат най-много. Друг е въпросът с духовния човек, който вижда нещата в истинската им светлина.

Той не се заблуждава от позлатените предмети. Едип ден дойде при мене един познат, който ми разправяше:

„Намерих една богата рудница със злато!“ Слушам го, нищо не му казвам, но си мисля: е т о един щастлив човек на

слюдата. Той си мисли, че като извади това злато от пясъка, ще оправи обърканите си работи. Само една дума

да му кажа, лицето- му ще потъмнее. След време пак

го срещам. Той носил пясъка на няколко учени да го анализират.

И те се произнесли, че лъскавото е слюда. Той се

чуди как се е излъгал. Казвам му: Колко пъти човек се лъже!

Да е един път, добре ще бъде.

Духовният човек не се заблуждава. Златото се среща в самородно състояние, но не в такива люспи, както слюдата. То е в процес. Някога и нашите идеи за Бога, за духовния свят, за отношенията ни към ангелите са като познаването на златото. Лесно може да се объркате, да смесите златото със слюдата. Важно е да схващате вътрешната страна на Божествено. Само то може да ви даде спокойствие, да не ви ограничава. Мъдрецът, каквото пипне с ръката си, става на злато. Обаче той никога няма да пипне предмет, който не се превръща на злато. Като ви казвам това, у вас се явява идеята: „Да имаме и ние силата на мъдреца!" Това е човешко гледище. Мъдрецът е богат човек — неговата каса е пълна с чисто злато. Той е твой приятел. Ако го обичаш искрено, златото от неговата каса ще мине в твоята. Обаче ти искаш да бъдеш самостоятелен, да не се ползваш от чуждото богатство. Ти искаш да имаш силата на мъдреца. Питам: как ще бъдеш самостоятелен, ка-

128

о ходиш всред природата да я обираш? Каквото и да правиш, няма да успееш.

Казваш: „Аз съм самостоятелен, от никого не завися".

Хващаш кравата си, издобиш я и пиеш млякото ѝ. Така доздравяваш, че си свободен, че имаш право на кравата. Свободен си да разполагаш с кравата, но докато тя е жива. Щом умре, то е твое право над нея се свършва. Ти плачеш, че нямаш крава, не можеш да имаш вече мляко. Къде е твоята самостоятелност и независимост? Значи ти зависеше от кравата. Свободата има степени на проява: свободен си физически, но не и духовно. Свободен си духовно, но нямаш Божествена светлина. Тази е причината, дето човек иска да се освободи от ограниченията. Обаче той трябва да разбира докъде се простират физическата, духовната и Божествената свобода. Желанието на човека да се освободи от ограниченията е на място, но той не знае начина как да се освободи. Ако се освободи от една нишка, с десет нови се обвързва. Той прилича на петел, оплетен в кълчища.

Какво значи да попаднеш в кълчища? Ти си учен човек, свършил си университет, искаш да заемеш висока служба, да управляваш хората. Обаче тези хора са свободни, не искат да се подчинят. Ти се чудиш какво да правиш, объркваш се като петел в кълчища. Едно ще знаете: никой не може да управлява другите, докато не изправи първо себе си. Как ще станеш цар, да управляваш народа си, ако не си намерил правия път за управление? Има два начина на управление: механически

— чрез насилие, и органически — по закона на любовта. Да управляваш — това значи първо да познаваш себе си и после да познаваш окръжаващите. Под *окръжаваща* разбирам ближните, които искат да служат на Бога. Ближният на твоята душа е онзи, който мисли, чувства и постъпва право. Той не е като пуйка, да ходи цял ден с разперена опашка и като му засвириш, да проточи носа си. Той се представя като важен философ, който разрешава дълбоки въпроси.

9. Великото с<<л 129

Ако го питаш защо си е проточил носа, ще каже, че с това иска да запази д о с т о й н с т в о т о си пред пуйките. Като слушат гласа му, пуйките казват: „Като нашия пуйка няма друг — цял философ“. Да, голям глупец е той.

Като говоря за пуйка! как вие се смеете, а не виждате, че някога изпадате в същото положение; надуете се, проточите дългия си нос — /мислите, че много знаете. Обаче господарят ви хване един ден, заколи ви и направи от вас едно голямо угощение. Къде отиде вашето крякане? Къде отиде дългият ви нос? Срещал съм много ревностни християни, които се хвалят със своята любов, със своята сила.

Те казват: „Голяма благодат имахме от Бога, голяма сила се изля от Него, но сега нищо не остана“. Де отиде тая сила? Едно време беше, по сега. я няма. Според мене това „едно време“ е физическо. Божественото постоянно расте и се развива. То никога не остарява. Ако си остарял, ти си на физическото поле; ако си на Божественото поле, вечно ще се подмладяваш. Щом искаш да се освободиш, ти си в Божествения свят. „Грешен съм“. Ти си на физическия свят.

„Искам да стана праведен“. Ти си в Божествения свят. „Не мога да любя“. Това е човешко. „Искам да любя“. Това е Божественото.

Ти, човекът, си на средата между човешкото и Божественото, на границата между два свята. Божественият свят привлича т в о е т о внимание. Ти искаш да се освободиш от човешкия свят и да влезеш в Божествения.

Христос говори на евреите за Бога, за изпълнение на Неговата воля. Той имал предвид вътрешната страна на въпроса за съвършенството. Според Него който върши волята Божия, той може да бъде съвършен и свободен. Обаче евреите разбираха въп роса външно и казваха, че Христос се прави равен на Бога. Пс>> този начин те изпадаха в противоречие.

Те мислеха, че Христос иска да им се налага, да им влияе. Ето защо, к о г а т о казваш, че не обичаш никого, причината е, че ти мислиш с какво т ой иска да те ограничи,

130

| ти се наложи. Ние обичаме никого, защото съзнаваме, че ой не ни ограничава и ни обича, работи за нашето повди-

не. В момента, когато той тури препятствие на пътя и, ние гледаме другояче на него —не го обичаме. Това е психологически вярно. И детето, което обича майка си, щом ѝбележи, че тя го ограничава, в този момент изменя миенето си за нея. То туря своето желание по-високо от това на майката. И бие като децата се разколебават в Господа, щом не получат отговор на молитвата си. Вие се питате защо след като сте работили толкова години за Господа, нямате успех в живота си. Чудите се защо работите на някой безверник се нареждат добре, а вашите остават назад. Не се заблуждавайте. Който не служи на Бога, не успява в живота си. Според мене не е право да очаквате работите ви да се нареждат външно.

Да служиш на Бога с цел да си оправиш работите —това е външно, физическо разбиране на нещата. Да придобиваш благо по един неестествен, механически начин —това е неразбиране на живота. Благата принадлежат на Бога. Ти искаш в един момент да придобиеш много неща. Това е невъзможно. В известен момент ти можеш да придобиеш само това, което ти се даде. „Защо не разбирам всички въпроси?“ Защото не ти е дадено. Бог е създал света. Следователно от Него зависи кой колко може да получи. Ти имаш син и желаеш той да те слуша, да изпълнява каквото му кажеш. Синът се противопоставя, не иска да изпълни всички заповеди на баща си. Той има съзнание за баща си и за Бога и си казва: „Баща ми не е Бог, не мога да изпълнявам всичките му желания. Това не е съгласно с Божиата воля“. Тази е причината, дето човек изпада в противоречие със себе си и със своя ближен. Вътрешно той разбира де е истината. Докато се бори със себе си, не знае кое да предприеме. Щом борбата престане и се определи в полза на Божиата воля, той знае вече как да постъпва. Той разбира, че същината на нещата е в Бога, т.е. в духовното начало в

131
човека. Въпреки това често изпада в смущение, намира се на кръстопът, дето нещата не се поясняват. Там съзнание то не расте, то спира своето развитие.

Помнете: Бог действа във всяка пробудена душа. Затова трябва да имате само едно отношение към Бога. Радвайте се, когато виджпте една душа, която разбира Бога. Нейният успех да бъде твоят успех и нейното повдигане —твое. Забелязано е, че когато броят на добрите хора расте, нашето съзнание се разширява; когато броят на лошите хора расте, нашето съзнание се ограничава. Следователно съществува едно колективно съзнание, което разширява, и друго, което ограничава. Спасението на човека не е в

това да съзнава, че е до бър, но да се присъединява към добрите хора, за да повди га общото ниво на колективното съзнание. Важно е да ра-збираш Божественото начало в себе си, а не да желаеш да бъдеш по-добър от другите. Желаш ли това, ти се натъкваш на противоречия. Ако мислиш, че не си добър, а сега трябва да станеш такъв, ти сам се заблуждаваш. То е все едно да мислиш, че семето, което посаждаш в земята, не е добро, но след посяването му ще стане добро. Всяко семе съдържа специфични качества, които се проявяват след посяването му.

Сега — аз ви говоря за свободата, която може да премахне заблужденията втл. Със ставането от сън запитайте се от какви връзки днес трябва да се освободите. Лягаш си вечер спокоен, разлоложен, а ставаш от сън неразположен, недоволен. Защо ? Смущаваш се от работата, която ти предстои. Сънубал си нещо тежко, не можеш да се справиш с работата си . Не се смущавай. Ти се безпокоиш и в будния си живот, и в съзшщата. Дръж се за Божественото в себе си, чрез което ще разрешиш всички въпроси. Казваш, че си бил някого насън, защото крал. Дават те под съд, че си го бил. Той се оправдава, че не е крал, и ти носиш отговорност, задето си го бил. Обаче като се събудиш, виждаш, че и боят, и кражбата са илюзия на живота. Въпреки

132

ова все остава в тебе някакъв спомен от съня. Ти не си ил муха, а те съдят, че си бил човек и си го убил. Голям брой те изкарват. Ще те съдят, че в съня си се караш с 1якого, казваш му обидни думи. Истински човек е онзи, който и насън, и в будния си живот постъпва правилно. Някой вегетарианец сънува, че яде месо, и сутринта като стане, юе, недоволен е от себе си, че се изкусил от месото. Прав той, ако е истински вегетарианец, не трябва даже да сънува месо.

Съществува един свят, наречен *свят на астралната*

"ол. Който мине през т о я път, и светия да е, ще се накаля.

"лед това дълго време трябва да се чисти, за да се освободи от влиянието на тази кал. Щом се очисти от нея, човек влиза вече в света на свободата. Понеже мнозина от вас сте нагазили в тази кал, трябва да излезете от нея. Не е лесно да минеш през калта на света. Светии, които са минавали през астралната кал, са носели на краката си гумени ботуши, които и до днес още стоят в калта. И аз съм виждал такива ботуши.

В Новозагорско става голяма кал, в която хората често загазват. Един пътник попаднал в калта на едно новозагорско село и си мислел, че ще излезе благополучно о т т а м

благодарение на здравите си галоши. Той така загази в калта, че едва се измъкнал и не забелязал, че галошите му останали в калта. Като се върнал въщи, тогава забелязал, че е без галоши. Тръгнал да ги търси, но вместо тях, той измъкнал едни ботуши. Щом са останали ботушите в калта, това показва колко дълбока е била тя. Значи друг пътник, с ботуши на краката си, толкова загази там, че бил принуден да ги остави в калта и да продължи пътя си бос. Като знаете това, не се чудете, че и светии са загазвали в астралната кал и са оставяли ботушите си там. Според мене най-добре е да минеш през астралната кал бос, без никакви галоши и ботуши. Така лесно се мие човек. Ще молиш Бога само за едно: да не се охлузят краката ти.

133

И тъй, като минавате през астралния свят, не питайте защо е такъв. Ако е за обяснение, аз мога да ви кажа много неща, но в желанието си да ви освободя от едно зло, ще ви създам друго. Един богат човек срещнал на пътя си един бедняк, но добър, набожен човек. Богатият решил да му направи едно добро, да му покаже златото в кесията си, да го научи да не се съблазнява от парите. Той отворил кесията си, в която блеснали златните монети. Бедният погледнал към тях и започнал да си мисли: „Ех, да имах това злато на разположение!“ Той се съблазнил от него. За да не се провали, започнал да маха с ръце, да се бори, за да се освободи от изкушението. Вместо да го кали, богатият го поставил на по-голямо изкушение. Как трябваше да постъпи? Той трябваше да го направи свой наследник. Така постъпват в Божествения свят. Когато искат да покажат на някого богатството си, те го правят свой наследник, да не го изкушават. Такъв е законът на любовта. Искаш да покажеш на някого колко го обичаш — каниш го въщи, угощавай го. Това е все едно да му покажеш богатството си. Не, не му показвай богатството си, не му говори за любезността си към него. Вместо да го повдигнеш, ти ще го изкусиш, ще го поставиш на вътрешна борба. Ако му кажеш колко го обичаш, той ще се уповава на тебе и няма да работи. Така ти го поставяш на по-голямо изкушение. Ще казвате, че това е за славата Божия. За славата Божия е да го направиш наследник. „Какво ще остане за мене?“ Ако иежаш да остане нещо за тебе, не му говори колко го обичаш, и не му показвай богатството си. Щом му кажеш колко го обичаш, той ще ти стане наследник. Колкото и да го обичаш, ще мълчиш. Като говоря за мълчанието, имам предвид Божествения свят. философията на Божествения свят се изразява

чрез мълчанието. Колко си добър, колко знаеш — няма да говориш по това, ще мълчиш като риба. Без да си риба, ще мълчиш като риба. Ако станеш риба, ще те хва-

134

пат и ще те опека. Първите християни имаха рибата за свой символ. Те гледаха на нея като символ на чистотата. Да приличаш на риба — това значи да бъдеш чист като нея. Аз говоря за онези риби, които живеят в чиста планинска вода, а не за рибите, които живеят в плитки, мътни води. Следователно само планинските риби са символ на чистотата в Божествения свят. Ако искаш да бъдеш чист, ще живееш в Божествения свят. И в Писанието се казва, че трябва да бъдем като рибите - чисти и мълчаливи.

Следователно трябва да се освободите от вътрешните си противоречия. Те неизбежно ще дойдат. „Как да не изпадам в противоречия, когато ме обиждат?" Обидата е калта в живота. „Ама трябва да се повдигнем". Това е заблуждение. Как ще се повдигнеш, щом живееш в Бога? То е все едно да живееш в Бога и да искаш да Го познаеш. Какво значи да познаеш Бог? Познаването не е външен процес. Семето, посято в земята, трябва да расте. Отде ще дойде животът в него? От земята, от слънцето, от въздуха и светлината. Отде ще дойде животът на човека? От света, в който е влязъл. Значи както е за семето, така е и за човека. И той ще вземе нещо от хората и нещо от Бога. Дали съзнава това или не — не е важно. Това е въпрос, който може да се обясни конкретно. Например да кажете, че трябва да бъдете добри, да си помагате и да се обичате - това е конкретно. Това е необходимо, но ако разбирате смисъла на живота. „Трябва да се живее добре". Така е, но ако мислиш, че отсега нататък трябва да живееш добре, ти си на крив път. Благодарни на Бога за всичко: и когато живееш в бистра чиста вода, и когато живееш в мътна вода. „Роден съм в лоши условия". Кой са лошите условия? Може да си роден в колиба, а може да си роден и в царски палат. Кое от двете е за предпочитане? Има случаи в живота, когато престъпници са родени в дворци, а добри хора — в колиби. Първите си остават престъпници, а от вто-

135

рите излизат велики хора. Как ще си обясните това противоречие? И тъй, външните условия влияят върху човека, но те не го правят истински >>аовек. Ако си роден в колиба, благодари за това. Важно е да си роден, макар и в колиба. Иначе можеше да не съществуваш. Роденият в колиба ще каже, че тук не му било място, могло да се роди при по-добри

условия. Използвай условията, които ти са дадени, за да не съжaliaваш за тях! На една мома предлагали да се омъжи за княжески син. Като очаквала нещо по-високо, тя не приела предложението. К а т о изгубила тези условия, насила я омъжили за овчар. После съжaliaвала, че отказала на княза, но било вече късно. Ако беше се омъжила за княжески син, тя щеше да има по-големи мъчнотии. Овчарят е по-праведен човек от княжеския син. Обаче б едно отношение овчарят е за предпочитане пред княжеския син, а в друго отношение княжеският син е за предпочитане. Има и добри князе. Колко овце е изКсал овчарят! Има овчари, които не колят овцете си, но има такива, които ги колят за кожата им.

Често ви говоря за новия път, за новото време. Питат е : „Кой е новият път? ЕСое е новото време?" Ето, днешният ден отговаря на н о в о т о време. Вчерашният ден - Гергьовден, събота - о т г оваряше на калта, за която ви говорих. Ние минахме вече поази кал. Според мене и от нея ще излезе нещо. Всяка капка дъжд се превръща на злато. Наистина ще се образува кал, мо и тя може да се използва. Заради вчерашната кал ние се лишихме от екскурзия. Едно изгубихме, а спечелихме сто. Днес имаме хубаво време, което ще използваме разумно. Ние се намерихме при положение да изберем или външното, или вътрешното. Последното е за предпочитане. С други думи казано: от две злини ще изберем по-малката.

И тъй, докато с т е б калта, не се обезсърчавайте. Защо се обезсърчавате? Защото работите ви не се нареж-

136
дат, както вие искате или както очаквате. Ако това стана даже с Христа, колко повече ще стане с обикновените хора! Пророците предсказаха идването на Христа на земята като Месия, спасител на човечеството. Наистина дойде Христос и очакваше, че ще бъде добре приет, но се оказа обратното. Не само че не Го приеха добре, но Го разпнаха. Той мина през най-големите страдания и разочарования. При това Христос запази пълно вътрешно равновесие. Той не отправи никаква омраза към хората. При всички условия па живота си Той остана верен на закона на Любовта. Голяма борба прекара Христос на земята, но доброто'и любовта взеха надмощие. Той мина границата между земята и небето, остави ботушите си в калта и бос излезе от нея. Христос прие горчивата чаша и се обърна към Господа с думите: „Господи, прости им, те не знаят какво правят". Така Той научи последния и най-важен урок на земята. Докато и вие не кажете като Христа: „прости им, Господи" и

не забравите всички страдания и огорчения, няма да излезете от калта на живота. Щом кажете така, краката ви ще излязат от калта. И като видите, че с т е свободни от нея, ще помолите Господа да ви очисти. Благодарете, че ви извади от калта на мъчението. Така наричам аз астралната кал.

Прочетете сами 5 гл. от Евангелието на Йоана като една съдържателна глава. В нея ще видите какво е направил Христос и ще разберете какво се иска от вас да направите. Христос е образец на истински човек. Като Го срещнете, вие започвате да се оплаквате. Казваш: „Никой не ме обича“. Христос ще ти отговори: „Аз зная това“. „Никой не ме разбира“. „И това зная“. „Хората не ме приемат“. „И това зная“. Казано е в Евангелието: „Между своите си дойде, и своите Му не Го приеха“. След това Христос се върна на небето, о т д е т о дойде. И от вас се иска геройство, каквото показва Христос. Чрез страданията именно човек ще разбере Вътрешния смисъл на живота. Ще приемете стра-

137

>
данията, без да се колебаете. Ама ние вярваме в т в о и т е думи. Няма защо да вярват в мене и в моите думи. Ще вярвате в Бога и в Неговото Слово.

Казваш на едного: „Дай ми пари, за да повярвам, че си добър“. Няма защо да ти давам пари, за да вярваш в моята доброта. Изкуство е и к а т о ти давам пари, и като не ти давам, да знаеш, че съм добър. Следователно и за Бога ще знаете, че всякога е добър — и като дава, и като не дава. За себе си Бог знае, че е добър, но бие трябва да познаете, че Той е добър. И когато нещата не стават, както очаквате, да не изгубите вярата си в Бога. Това е знание!

Желая ви да имате вяра в Бога, без да очаквате нещо, и любов към Него, без да би даде нещо. Вяра безпределна и любов безкористна! Този е пътът, по който лесно се минава астралната кал.

Проявената любов на. Луха, проявената мъдрост на Ауха, проявената истина на Луха посят пълния живот на Бога, на Единния, Вечния Бог на живота.

ДВАТА ПОРЯДЪКА

Размишление

В гл. 15 от Евангелието на Матей се говори за два порядъка: човешки и Божествен. Засега те са в разногласие, но трябва да се съгласуват. Разногласието между тях създава противоречия както в отделния човек, така и в обществата и народите. Докато постъпвате според изискванията на Божествения порядък, вие с т е б хармония с Цялото. Живеете ли според изискванията на човешкия порядък, вие сте в диехармония с природата и с Бога.

„Защо Твоите ученици престъпват преданието на старите и не си мият ръцете, когато ядат хляб?" (2 ст.) Това изискване на старите има отношение към човешкия порядък, фарисеите поддържаха външната чистота, затова миеха ръцете си преди ядене. Христос им отговори, че не само външната чистота е важна, но и вътрешната.

„Което излиза от устата, излиза от сърцето — и то осквернява. От сърцето излизат помисли лукави, прелюбодеяства, блудства, кражби, лъжливи свидетелства, хули. Тези неща са, които оскверняват човека, а да яде някой с немити ръце не осквернява човека". (18,19, 20 ст.)

Силата на човека се заключава в изпълнението на вътрешния порядък. Ето защо съзнанието му трябва да бъде чисто; да бъде свързано с духовния живот, в който няма никакви противоречия. Докато страда и се мъчи, човек живее във временния порядък на нещата, дето няма вътрешна чистота. Щом престанат страданията, той влиза в Божествения порядък — в света на вътрешната чистота или в света на абсолютната чистота.

139

Защо е нужно да влез-е човек в Божествения порядък?

За да се освободи от болестите, от тъмнината, от противоречията.

Както больният се нуждае от светлина, от въздух, от вода и от храна, за да оздравее, така всеки човек се нуждае от вътрешна чистота. Без чистота не може да се живее в този и в онзи свят; чистотата е нужна на всяко време. Има неща, от които човек не се нуждае. Например нужно ли му е да знае какъв ще бъде животът му след 120 години? Това не е нужно с*нес, но ако се интересува много, може да знае. Как? Бъдещето на човека е в зависимост от сегашния му живот. Както в семето е скрит бъдещият живот на растението, така и във всеки човек е скрито неговото бъдеще. Това значи: вътрешните качества се изявяват навън. Като живее, човек постепенно изявява всичко, което Бог е вложил в него.

И тъй, който иска да *>ъде щастлив, трябва да се стреми

към Божествения порядък. За тази цел той трябва да спазва известни правила. 1Едно от правилата е спазване на Божествения морал. Влезеш ли в абсолютния порядък, ще живееш според неговия морал. Ще кажете, че мъчно се живее по законите и правтлата на Божествения порядък. Всъщност мъчно се живее по законите на човешкия порядък, понеже са много и неустановени. В Божествения порядък има само един закон — законът на любовта. Който има любов, няма противоречия; който няма любов, има противоречия, той се ръководи от човешки закони. В който порядък живееш, трябва да спазваш неговите закони, а това става само чрез любовта. Порядъкът, като сбор от закони и правила, подразбира вътрешно прилагане. Ако се прилагат само външно, натъкваме се на нещо механическо. И здравето е вътрешен процес. Ако организмът не е здрав отвътре, каквито и благоприятни външни условия да има, той не може да ги използва.

Какво е нужно на човека, за да бъде здрав? Да определи отношенията си първо към Бога, после към своята душа и най-после - към ближния <и. Ако тези отношения са пра-

140
вилни, той непременно ще бъде здрав. Това се изисква както от отделния човек и от семействата, така също от обществата и от народите. При такива отношения човек свободен от противоречията. Този е пътът, по който може да върви безпрепятствено. Ие спазва ли тези отношения, и при най-чистия въздух той се задушава и страда; и при най-чистата храна той гладен остава. Чистият въздух представя чистите мисли и желания на човека, а чиста та храна — доброто в него. Ако няма правилни отношения към Бога, чистите мисли и желания ще минават през него, без да го ползват. Той ще бъде затворен за тях, както и за доброто, и ще бъде нещастен. Човек трябва да отвори ума си за чистите мисли, сърцето — за чистите желания, за да бъде здрав, да има добри резултати в живота си. Будно съзнание се изисква от всички, всеки ден да проверяват мислите и чувствата си, да не допускат нищо нечисто в себе си. Не е важно как са били живели в миналото, важно е как живеете днес. Днешният ден определя утрешния. Мнозина се спират върху миналото, искат да знаят какви са били едно време. Това не е важно. Божественият порядък е в настоящето. Сегашният живот определя и миналото, и бъдещето. Божественият порядък свързва човека с Първата Причина на нещата и го води в нов, възвишен свят. Влезете ли в този свят, ще имате съдействието на съществата, които живеят там. Няма ли връзка с тези

същества, вие ще бъдете в положението на деца, които не могат да ходят. Защо малките деца не могат да ходят? Защото крачката им не са заякнали, гръбнакът им е слаб. Щом крачката и гръбнакът им се засилят, те постепенно се изправят и започват да ходят. Краката са символ на доброто, а гръбнакът — на моралния живот. Приложете доброто и Божествения морал, за да влезете в Божествения порядък. Не приложите ли доброто, ще бъдете малки деца, които още пълзят по земята. Доброто е сила, без която животът няма основа. Ще кажете, че за живота на земята храната е от първа необходимост. Колкото е необ-

141

ходима храната, толкова са нужни светлината, водата и въздухът. Колкото са важни постъпките на човека, толкова са важни неговите мисли и чувства. Мислите, чувствата и поспигпките на човека трябва да бъдат в съгласие с Божествения порядък.

Будно съзнание е нужно на човека, за да бъде изправен към своя вътрешен живопис. В духовния живот на човека и се позволяват никакви опущения. Най-малкото опущение води към катастрофа. Не става ли същото и във физическия живот? Достатъчно е човек да даде път на една микроба в организма си, за да за повече от някаква опасна болест. В 24 ч. тази микроба се размножава и увеличава с милиони. Като знаеш това, не допускай нито една микроба в организма си. Не допускай нито една лоша мисъл в ума си, нито едно лошо чувство в сърцето си. Допуснеш ли ги, след 24 ч. те ще се размножат толкова много, че ще заплашат твоето съществуване. Страхаваш се от последствията на нечистотата, на нечистия живот. Ще кажете, че една лоша мисъл не може да разруши живота. Ако не се размножава, лесно ще се справиш с нея, но ако се размножава, ти си изгубен. За да се запазите от нечисти мисли и чувства и от техните последствия, излезте от човешкия порядък, от недоволство и от противоречията и влезте в Божествения порядък. Трябва ли от сутрин до вечер да сте недоволни, да мислите защо не ви е дадено богатство, сила, знание? Работете съзнателно, с любов и постоянство и ще постигнете всичко, каквото желаете. Бог ви е дал ум, сърце и воля — нищо не ви остава, освен да работите. Имаш цигулка с добри струни, имаш лък, имаш и учител — не ти остава нищо друго, освен да свириш.

В прочетената глава Виждаме, че Христос се натъкнал на тогавашните учени, които поддържали известни правила. И сегашните учени поддържат известни правила и не отстъпват от тях. Добре е да си миете ръцете преди

ядене, да бъдете външно чисти, но външната чистота налага и абсолютна вътрешна чистота. Същевременно вън-
142

тата нечистота не изключва вътрешната чистота. Ако шишо си нечист, беден или болен, това не значи, че трябва да се напуснеш вътрешно. Ако си беден, това не значи, с трябва да крадеш, да убиваш, да вършиш престъпления, .и да подобриш материалното си състояние. Бедността, I (праданията са подтик към Божественото. Ще работиш, бе градиш, за да влезеш в Божествения порядък. Използвайте противоречията като възможности за придобиване на ценности, а не като условия за спъване. За онзи, който разбира, противоречията са благо. За онзи, който не разбира, те са нещастие.

Задачата на всеки човек е да използва настоящия момент.

Той е най-важен, върху него се гради бъдещето. Всеки момент носи нещо ново за човека, което постоянно го

- (Гшовява. Вложете новото в ума, в сърцето си, за да се повдигнете.

Не внасяте ли нищо ново, вие сами се спъвате.

Новото подмладява човека, старото води към остаряване.

Всеки ден, всеки момент човек трябва да се чисти, да се обновява. Иначе той е осъден на преждевременна смърт.

Колко престъпления, колко погрешки с т о я т пред вас, с които непременно трябва да се справите. Всеки ден трябва да пречиствате храната, водата и въздуха, които приемате.

Не е лесно да се нахрани човек. От храната, която възприема, зависи неговият бъдещ живот. Ще каже някой, че

е важно да приеме малко храна, за да напълни стомаха си, да го застави да мълчи. Не е така. В първо време стомахът ще мълчи, но ако го напълниш с нечиста храна, ще протестира.

Как нахрани Христос няколкохилядния народ, който беше дошъл да Го слуша? Колко хляба имаше на разположение?

Седем хляба и няколко риби. „И като взе седемте хляба и рибите и благодари, преломи и даде на учениците си, а учениците — на народа. И ядоха всички и наситиха се". (36-37 ст.).

Защо можа Христос да нахрани толкова хиляден народ със седем хляба и няколко риби? Защото имаше Любов.

Той беше свързан с Бога, а в Бога са всички възможности.

Който не е свързан с Бога, живее в човешкия порядък и

143

страда, безпокои се, че има само един хляб на ден, с който

не може да нахрани семейството си. Чудно нещо! Христос

нахрани четирихиляден народ със седем хляба, а бие не можете

с един хляб да нахраните едно семейство. Това са последствията

на човешкия порядък. Той поглъща много труд

и усилия, а дава малко резултати. Божественият порядък

дава големи резултати при малко труд и усилия. Ако искаш да разбереш в кой порядък живееш, наблюдавай колко работиш и какъв резултат имаш. Изобщо ако работиш много, а малко придобиваш, ти си в човешкия порядък; ако работиш малко, а много придобиваш, ти си в Божествения порядък. Задачата на човека е да изучава себе си, да прави опити, постоянно да придобива нещо ново. Нова светлина и повече светлина му е нужна. Възприемането на светлината е непреривен процес. Прекъсне ли само за момент токът на светлината, човек остава в тъмнина, която е причина за нещастията и катастрофите. Всяко прекъсване на добродетелите бо да също към катастрофа. Защо ще престанеш да прилагаш доброто? Ако си добър, бъди всякога добър. „Не ме оценяват“. Това нищо не значи. Ти проявяваш доброто за себе си,, а не за другите. Някои прекъсват тока на своята светлина, отказват се от доброто и въпреки това очакват иластиято. Щастиято не иде по пътя на човешкия порядък. Щастиято се постига по пътя на постоянството, по пътя на Божествения порядък, дето Любовта цари. Тя закрилл Всички живи същества, като взема непотребното от тях и дава потребното. Затова Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот, и то изобилно“. Значи Божията Любов дава, а човешката взема. Божията Любов отнема скърбите и страданията на човека, а в замяна на това му дава мир и спокойствие на душата и на духа. Човек трябва да мине през специална школа на самовъзпитание, да се кали, да понася смело и решително мъчнотите и страданията. Да ходи по земята - човек знае това изкуство, обаче туря ли го да ходи по въже, той ведна-
144

; губи присъствието на духа си, защото не знае това изкуство. Тук именно ще се познае неговата вяра и самообладание. Има хора, които свободно ходят по въже. Ще кажете, че това изкуство не ви интересува, не искате да стайте акробати. Няма да ставате акробати, но като спирате вниманието си върху придобивките на хората, ще се научите да мислите право. Правата мисъл е Божествена — тя е мисъл на Божествения порядък. Тя се отличава от вешката по това, че никога не се прекъсва. Божествените мисли вървят една след друга последователно. Всяка една дава условия за проява и развитие на следващата. Човешките мисли обаче не са свързани тясно една с друга и често е прекъсват. В Божествения порядък всички същества си помагат, в човешкия всеки мисли повече за себе си; в много случаи едни работят, а други почиват. Ако някой страда,

кръжаващите не знаят как да му помогнат. Изкуство е да паеш как да помагаш. Ако умре д е т о на вашия приятел, вие не знаете как да му помогнете. Започвате да го утешавате, да му казвате, че то е отишло при Бога. Ще излезе, че докато е било на земята, д е т о е било вън от Бога, а след смъртта си е отишло при Бога. Това е неразбиране на нещата. Тогава как ще се разбере стихът, в който е казано: „Ние живеем и се движим б Бога"? Ако само на онзи свят човек живее при Бога, в този стих има нещо противоречиво и непълно.

Кога човек отива на онзи свят? Когато няма никакъв запас — нито физически, нито духовен; когато е изгубил всички условия за развитие на земята. Това състояние наричаме крайно обедняване. Кой човек обеднява? Богатият.

Когато изгуби вяра в парите си, когато те се обезсмислят за него, той се усеща празен, нещастен, беден. За да се освободи от беднотията, той трябва да се свърже с разумни същества, да направи познанство с душите им. Това значи раздаване на своето богатство. Колкото повече души познава и на колкото повече хора е дал нещо от себе си, толкова по-богат става вътрешно. Свърже ли се с Бога и НШсшксипоп-га 145

Го познае, той става истински богат — животът му се осмисля. Всички хора говор-ят за връзка с Бога, разбират тази идея, но като дойде до приложение, малцина я прилагат. Голяма е разликата между разбирането и приложението. И обикновеният човек я разбира, и светията я разбира, но резултатите от технщдте разбирания са различни. Ако обикновеният човек т у р и ръката си върху главата на един болен, нищо не може да напраВи — болният си остава болен; ако талантливият постави ръката си, болният ще се мръдне малко — с желание да стане, но по нямаване на сила, ще остане на леглото си; ако гениалният направи този опит, болният ще се пс>>чувства по-добре, ще се повдигне малко, ще се насърчи; ако светията и Учителя поставят ръката си, болният ще с тане от леглото си, ще започне да се движи, да се храни. Той е възприел живота от тях и напълно оздравява. Достатъчно е светията и Учителя да турят ръката си върху главата на някой неспособен ученик, за да започне т ой да мисли, да учи и да се развива нормално. Дето влязат светията "и Учителя, всичко върви на добре. Възможно ли е само с ед но поставяне на ръката всичко да се нарежда добре?

Представете си, че една кола е застанала наред пътя и пречи на движението на минувачите- Минава едно петгодишно дете и прави о>>пит да помести колата. Оттук я

бутне, о т т а м я бутне, но колата не се мърда; дойде десетгодишно дете, бутн е колата, подвижи я, но не може да я махне от пътя; най-после дохожда млад момък, 21-годишен, дръпва здраво кола-та и я отмества от пътя. Следователно искаш ли да сВъ ршиш една работа докрай, трябва да имаш силата на 21-го дишния момък, т.с. силата на светията и на Учителя. „1Л без Учител може". Не може без Учител. Той представя духовната сила в човека, с помощта на която се върши всичко. Който има сила, всичко може да направи. Който може да прави всичко, той е силен. Който търси Учителя си, който търси Бога, ще Го намери в себе си. Това значи да им.а човек връзка с Бога. Ако връзката

146

в правилна, човек лесно разрешава мъчнотиите си. Казано В И Писанието: „Двс жени ще бъдат на нивата; едната ще ре вземе, другата ще остане". Какво означава този стих? Бащата има две дъщери; едната е красива, другата — грозна. Когато дойде жених, красивата ще вземе, а грозната ще остане вкъщи. На същото основание казвам: когато има трудни, мъчно разреши ми въпроси, викат или гениалния, или светията, или Учителя. Дойде ли до груби, физически работи, дето е нужна груба сила, там викат обикновения или талантливия.

Като не разбират законите и изискванията на живота, мнозина се запитват защо имат големи страдания и противоречия. Защото имат големи желания, а малки възможности за реализирането им. Обикновеният човек може да постигне само ограничен брой от желанията си и като не успява, страда, натъква се на противоречия. За да понася леко страданията, да се справя с тях, човек трябва да се познава, да не превишава своите възможности. Затова е казано: „Познай себе си".

Познаването е свързано с любовта, а любовта — с чистота. Ти познаваш човека само когато го обичаш. Степента на любовта пък определя степента на чистотата. Забележете: деца, които са обичани от родителите си, всякога са чисто облечени. Ето защо, когато работите на някого се нареждат добре, ще знаете, че има някой, който го обича. Колкото по-добре вървят работите му, толкова повече хора го обичат. Онзи, на когото работите не се нареждат добре, малко хора го обичат. Какво трябва да прави такъв човек? Да обича. Само онзи може да обича, който има предвид благото, което Бог е определил за неговия възлюбен; после трябва да има предвид благото, което той сам е определил за него, и най-после — да има предвид благото, което неговият ближен му е определил.

Какво е нужно на човека, за да прояви обичта си и да го обичат? Да не разваля това, което Бог е създал, да не се отклонява от Божиите пътища. Не се отказвай от Бо-
147

жестбеното, което носи щастието ти! Който се държи за Божественото, колколю и да страда, в края на краищата страданията му ще се превърнат в радост. Затова е казано, че който издържи докрай, спасен ще бъде. Той разполага със сила, която се справя с всичките си мъчности.
Божият Дух носи всялнките влага на живота.

ОГЪН НА ПРЕЧИСТВАНЕ

Размишление

Съвременните хора се оплакват от различни болести, особено от едно болезнено състояние, което лекарите наричат *мускулен ревматизъм*. Който страда от този ревматизъм, постоянно се криви, прави особен род движения, [аречени *класически*. Рече да мръдне ръката си — заболи 1, сваля я надолу; мръдне крака си - пак боли; мръдне врата и — боли. Като не може да се движи свободно, според жс-нието си, той следва съветите, които лекарите му да-т. Целия ден прекарва в прилагане на лекарски съвети и правила. Всяко движение на болния се определя от ревматизма. „Какво да правя, за да се освободя от ревматизма?“ "е се обърнеш към Бога. Ревматизмът, както всички болести, е създаден от човека, а здравето е дадено от Бога. ледователно ако останеш в човешкия порядък, ще стра-аш, ще се огъваш на леглото от различни болести; ако влечи в Божествения порядък, ще бъдеш здрав, ще живееш с адост и веселие.

И тъй, работете върху себе си — да се освободите от мускулния ревматизъм, наречен „ревматизъм на класическите движения". Това се постига чрез правата мисъл, която е подобна на чистата кристална вода. Дето тече тази сда, тя чисти всичко. Следователно мисли право и чисто и не се страхувай. Говори истината навсякъде, за да се освободиш от ограниченията. Дето прониква истината, Всичко расте, цъфти и зрее. Какви ще бъдат последствията, като се прилага истината? Прилагай истината и не мисли за последствията. Щом носиш Божественото в себе си, 149

ти си на прав път. Напуснеш ли този път, ти влизаш в човешкия порядък — в областта на страданията, болестите и мъчнотиите. Човешкият порядък носи противоречия, които, неразрешени правилно, водят към престъпления. С това се обяснява защо човек краде, лъже, убива и т.н. Кога краде човек? Когато изгуби слънцето на своя живот. Буквата *к* в думата, кражба означава забулваме на слънцето; сричката *ра* е самото слънце. Щом е така, пазете се да не забулите слънцето си. Докато грее слънцето, докато е ден, човек вижда ясно и не се спъва. Скрие ли се слънцето, настава тъмнина и той не вижда къде ходи. Който живее в тъмнина, той страда, мъчи се, прави погрешки и престъпления.

Като се натъкват на противоречия, хората се запитват: „Кое е право и кое е криво?" Кой е на правата страна и кой на кривата? Онзи, на когото работите вървят добре,

е на прав път; онзи, на когото работите са оплетени, е на крив път. Онзи, на когото умът и сърцето са свободни, е на прав път; онзи, на когото умът и сърцето са ограничени, е на крив път. Нещата се познават от последствията. Свободният се движи в прабия път. А свободен е онзи, който мисли, чувства и постъпва право. Свободата се проявява извън триизмерния свят. Кажете ли някой, че в миналото си е бил свободен, а сега е ограничен, той не мисли право. Кажете ли, че ще прояви свободата в бъдеще, пак не мисли право. Свободата се проявява в настоящето; настоящето пък е извън триизмерния свят. Настоящото е вечността, т.е. безграничният свят.

Днес всички се стремят към физическия свят с надежда да намерят в него живот, знание и свобода. Обаче на физическия свят няма нито живот, нито знание, нито свобода.

Може ли да се нарече: живот това, което има само страдания, противоречия и спънки? Човек е дошъл на земята да реши мъчнотиите и противоречията. Те са задачи за разрешаване. Следователно не питайте защо идат противоречията, но ги решавайте правилно. Земята е велико учили-

150

ще, в което човек трябва да учи, да решава задачите си и да върви напред. Който мисли да почива и да се удоволства на земята, той е на крив път. Земята не е място за щастие. Който търси щастията на земята, ще намери нещастията. Човек е щастлив само тогава, когато намери това, което е изгубил. Какво търси човек? Ключа на живота. Големи са мъчнотиите и изпитанията на онзи, който е изгубил ключа на живота. Какво прави човек, когато изгуби ключа на къщата си? Остава вън, докато направи нов ключ. ? да не го губи, той трябва да го пази. Ако е опасно загубването на ключа от къщата, много по-опасно е да загубиш ключа на живота. Който е загубил този ключ и не може да го намери, смърт го очаква. Пазете ключа на живота, да не го загубите и да останете вън от него. Ще кажете, че близките ще ви помогнат отново да влезете в живота. И това може, но вашият блиजन трябва да стои по-високо от вас във всяко отношение. Ако богатият разчита на бедния, той се самоизлъгва. Болният не може да оправи работите си и не е на здравия. Невежият не може да оправи работите на учения. Ученият, здравият и богатият ще разчитат на себе си, ще се ръководят от своя ум, от своето сърце и от своята воля. Затова е казано в Писанието: „Не ходете по чужди пътища!“

Следователно който следва съветите на болни и невежи, той сам обръква пътя си. И след всичко това хората

искат да бъдат обичани от Бога, да се ползват от Неговото благословение. Бог не благоволи към грешния, безумния и болния. Той не се интересува от онези, които по цял ден ровят в праха. Защо ровят? Загубили са ключа на живота. Те приличат на кокошка, която цял ден рови. Какво търси кокошката? Семена, житни зрънца. Само онзи има право да рови, който някога е сял. Значи в далечното минало кокошката е посадила семенца и днес рови да ги намери. Колкото и да рови, нищо не може да придобие. Друг е въпросът, ако господарят ѝ подхвърли нещо. Същото се отнася и до човека, който очаква наготово, други да му подхвърлят нещо.

151

Съвсем друго е, ако човек работи, учи и прилага наученото. Бог помага на такъв човек. Той благославя труда му и му създава добри условия за работа.

Както ровенето на кокошката не допринася нищо особено за нея, така също има знания, които не ползват човека. Някой знае погрешките на хората, знае недостатъците им, но това знание не го ползва. За предпочитане е да знаеш как се изправят погрешките, отколкото да ги посочваш. За предпочитане е да рисуваш, отколкото да критикуваш картините на художника. Лесно е да кажеш, че художникът не е нарисувал добре портрета на някого, че линиите на носа и на устата не са правилни, но мъчно е да ги изправиш. Ще кажеш, че не си даровит. Щом си дошъл на земята, все имаш някаква дарба. Развий дарбата, която ти е дадена! Ако не можеш да рисуваш, ще признаеш в себе си, че не си работил, а не че не си даровит. Даровит си, но не си работил в това направление. Умен си, но не мислиш, затова не вършиш умни работи. Добър си, но не прилагаш добротата си. Като не можеш да прилагаш разумността и доброто, които са вложил в тебе, ти се извиняваш със своите наследени черти от баща и майка, от дядо и баба. Това не е извинение. Срещу всяка лоша черта, придобита по наследство, стои по една добра черта, която компенсира лошата. Приложи добрата черта, работи върху нея и ти лесно ще се справиш с лошото наследство. Който не работи и не изправя своите слабости, той не е разумен човек. Докато не изправи погрешките си, той остава техен роб. А всеки сам се освобождава от робството. Сам се е заробил — сам ще се освободи.

Представете си, че са те вързали с въже едно куче и един кон. Кучето ще прегризе въжето и ще се освободи. То ще си каже: „Имам зъби, ще ги туря на работа“. Конят обаче ще остане вързан. Той си казва: „Който ме е вързал, той ще ме освободи“. Постъпвайте и вие като кучето и коня. Ако

сами с т е се вързали, сами ще се развържете. Не чакайте да
дойдат хора отвън да ви развързват. Ако други са ви бърза-
152

ли и вие не можете сами да се развържете, тогава приложете
философията на коня. Ето защо, като изправяте погрешките
си, не казвайте, че сте се уморили и не искате
повече да се занимавате с тях. Ще изправите до последната
си погрешка, няма да оставите нито една неизправена.
„Няма ли извинение за погрешките?" Извинението иде след
изправянето на погрешките. Дойде ли преди изправянето,
положението ви се влошава. Тогава вместо една погрешка,
ще направите още няколко. „Какво да се прави, като имам
слабости, останали от деди и прадеди?" Дядото може да
се извини, защото го няма на земята, но ти не можеш да се
извиниш. Ти си поставен на пост, трябва да изпълниш задължението
си. Още със слизането на земята ти си обещал,
че ще изправиш погрешките на своите деди и баби.
Ще мислите върху обещанията и задълженията си. Щом
имате ум, сърце и воля, можете да работите върху себе
си, да разбивате дарбите и способностите си и да се изправяте.
И тъй, изправените погрешки определят вашите придобивки.
Неизправените погрешки показват какви възможности
се крият във вас. Зад всяка погрешка се крие
една добродетел, която иде в помощ за изправянето ѝ.
Като изправя погрешките си, човек развива ума, сърцето
и волята си. „Голямо е злото в света". Колкото и да е голямо,
злото е временно и ограничено. Доброто е вечно и
неограничено. Злото отслабва, а доброто расте от сила
в сила. Като прояви един път силата си, злото отслабва;
а с доброто е точно обратно: като се прояви един път,
силата му се увеличава. Същото се отнася и до лошите
наследствени черти. Колкото повече време минава, толкова
повече те отслабват. Добродетелите обаче растат
и се развиват все повече и повече. Някога, 6 далечното
минало, злото е било по-силно, отколкото днес. Доброто
привидно е по-слабо, но колкото повече време минава, толкова
по-силно става т о . Вечността работи за доброто, а
моментът — за злото. Доброто има два помощника:
153

Вечността и времето. Злото има само един помощник —
времето.

На хората се говори за добро и за зло, за да не се спъват,
да знаят как да се справят със злото и как да усилват
доброто. Временните неща не трябва да ви спъват. Защо
ще се спъвате от въпроса какво ще стане с вас, как ще се
прехраните, отде ще вземете пари и т.н. Яденето и парите

са неща от временен характер. Всички временни неща носят известни опасности след себе си. Например ако бърза и не яде внимателно, човек може да се задави. Ако е много гладен, може да открад не хляба на първия човек, когото срещне на пътя си. И за парите се вършат големи престъпления. Един англичанин пътувал със слугата си за Швейцария. Той носел в раницата си п ечено пиле и бутилка вино, а слугата — останалите провизии. Господарят мислел да хапне от месото, когато се качва по планинските върхове. Понеже имал слабо сърце, станало му лошо и изгубил съзнание. Слугата се възползвал от това, отворил чантата на господаря си, извадил пилето и виното, похапнал си и си пийнал добре. Като се нахранил, обърнал се към господаря си и почнал да го разтрива. К а т о дошъл б съзнание, той погледнал към раницата си с ж:слание да си хапне, да подкрепи силите си. В раницата нямало нито пилето, нито виното. Той се обърнал строго къ*1 слугата с думите: „Защо изяде пилето? С какво ще възстановя силите си?" Слугата се сепнал от забележката на господаря си, припаднал и изгубил съзнание, но не могъл вече да дойде на себе си. Кой е слугата в дадения случай? Злото в човека. А господарят? Доброто. Значи когато доброто б ч овека се пробуди за живота, злото отстъпва мястото си и умира. Не плачете за злото, но поддържайте доброто С себе си. Давайте храна на доброто - да се усилва, да свършиш определената работа. Злото трябва да стане ученик: и слуга на доброто, за да изправи погрешките си. Само т а к а човек ще се научи да живее правилно.

154

Велико изкуство е да знае човек как да живее. Това се Ъстига чрез правата мисъл, правите чувства и постъпки. ова е задачата както на хората на земята, така и на съ-иипвата, които живеят на небето. От всички се иска права мисъл, право чувство, право действие. Това значи съз-Иателен живот. Ние трябва да живеем съзнателно, за да «аслужим вниманието на съществата от разумния свят. Ге се интересуват от нас, изучават ни, както ние изучаваме растенията и животните. Колкото по-добре се развива едно дърво и колкото по-добри плодове дава, толкова повече ни интересува т о . Така постъпват и възвишените същества с нас. Колкото по-добри плодове даваме, толкова по-голям интерес имат те към нас. Това са сравнения, чрез които човешкият ум се развива. Като прави сравнения и съпоставя фактите, човек започва да мисли правилно. Така той вижда разпределянето на службите на ума и на сърцето си. Ще кажете, че някой страда от неврастения, нервите му са разстроени. Първо

той трябва да благодари, че има нерви и после — да пази нервите си, да не се разстройват. Правата мисъл никога не разстройва нервите. При това не трябва да смесвате функцията на мозъка с тази на сърцето. Задачата на сърцето е да изпраща нечиста кръв в дробовете да се пречисти и оттам, като артериална кръв, да се изпрати по цялото тяло. Значи дробовете представят олтар, на който всеки ден се принася жертва. Иа минута се изпращат 20 веесъжения, които стават жертва на този огън. Като се пречисти, жертвата се превръща в артериална кръв, която се разнася по тялото — да го храни. В този смисъл дълбокото дишане е необходимо за пречистване на жертвата, която влиза в олтара. В психическо отношение жертвата не е нищо друго освен чувства. Благодарение на въздуха чувствата се пречистват и обновяват тялото. Който не разбира психическата функция на сърцето, гледа на него като на орган, който има само физиологично значение. Както мозъкът, така и сърцето и дробовете имат двойка функция:

155

физиологическа и психическа. Като изучава физиологическата им функция, човек постепенно отива към психическата. Сърцето не пречиства само кръвта, но и чувствата. Дробовете не пречиства! само въздуха, но те са олтар, на който се поставят мислите, чувствата и желанията на човека да се пречистят. Само така човек иде разбере функциите, които те изпълняват. На този олтар гори жертвеникът на свещения огън, който пречиства и калява нещата. Като се говори за д в е т е функции на мозъка, на сърцето и на дробовете, виждаме, че човешкият организъм изпълнява сложни функции. Какво ще разберете, ако ч е т е т е индуската философия, според която човек има седем тела? Всъщност всички говорят за физическото си тяло, само него познават. Апостолите и учениците на Христа говорят и за духовно тяло. Апостол Павел казва: „Имам тяло плътско, имам и тяло духовно“. Мъдреците и великите Учители говорят за седемте тела в себе си и живеят в тях. Съвременният човек започва да живее и в духовното си тяло. Това показва, че той работи вече върху духовното си развитие. Той е дошъл на земята като във велико училище — да изучава първо себе си, а после своя ближен. Казано е в Писанието за човека, че е чудно и страшно създаден. Същият този човек, който е чудно и страшно създаден, след смъртта си изгнива, нищо не остава от него. Значи чудното и страшното не е в това, което гние и изчезва, а в онова, което вечно живее. Никоя сила в света не е в състояние да го разруши. „Който приема свидетелст

в о т о Негово, запечатал е, че Бог е истинен". (33 спъ) В Божията Истина се крие смисълът на живота. Който намери Истината, намира смисъла на живота и разбира, че той не е временен и преходен, но вечен.

Опасно е да се говори на хората за вечния живот, за придобиване на добродетели. Те се обезсърчават, мислят, че нищо не са постигнала. Не е така. Животът се развива, човек върви напред — дапюстигне крайната цел на живота

156
.и. Важно е всякога да мисли право, да не се заблуждава. Някой писател се хвали със своя стил, говори за красива реч, Без да прониква в същината на нещата. Той не знае, че крачи патата настила и на речта се крие в истината. Без истината нещата имат само външна форма. Истината носи светлина и разкрива същината. Стрежете се към истината, за да осмислите живота си, да не се обезсърчавате. Който е изгубил истината в себе си, той се обезсърчава. Той Казва, че никой не го обича. Отчасти е прав. Кое обичате в човека? Истината. Затова е казано: „Възлюбил си истината в човека". Щом намерите истината и я приложите, всички ще ви обичат.

Често хората се обезсърчават от живота, казват, че са остарели вече, нищо не ги подтиква, нищо не ги радва. С младите не се разбират, защото те вървят по своя път. На себе си не разчитат, защото са изгубили знанието и силата си. Какво са знаели? Да играят на хорото. Това е забавление, не е знание. Къде е силата им? В борбата с атлети. Това не е сила, но упражнение. Значи те съжеляват за забавите и упражненията си. Човек се нуждае от знание и сила, които никога не изчезват. Придобие ли това знание и тази сила, той не остарява. Разсъждавайте добре, за да не изпадате в заблуждение. Правете разлика между временните и вечните неща — да не изгубите времето си напразно. Ако придобивате знание, стремете се към положителното знание, което прави човека силен. Атлетите, борците са силни, но само физически. Те развиват мускулите си за сметка на ума и сърцето си, поради което се деформират. Наблюдавайте борците да видите колко деформирани са носът, ушите, устата им. Вратът им е дебел, което показва, че ги очаква катастрофа. Ще кажете, че вратът и на вълка е дебел, защото сам си върши работата. Каква работа върши вълкът? Носи овцете на врата си. При това положение естествено е, че вратът му ще задебелее, но тежко на онзи човек, на когото в р а т ъ т задебелее. Ако вратът

на някого задебелее повече, отколкото трябва, животът му е изложен на опасност.

Сега — не е Въпрос какъв трябва да бъде вратът на човека, не е въпрос какъв трябва да бъде носът му. Ние не препоръчваме дебелия врат и широките носове. Ние препоръчваме онзи ум, който може да разрешава трудните задачи; ние препоръчваме онова сърце, което разрешава големите мъчности; ние препоръчваме онази воля, която знае как да постъпва. Изкуство е да може човек да решава задачите на ума и на сърцето си правилно и да знае как да постъпва пред Бога, а не пред хората. Бог наблюдава движенията на човека, прониква в неговите мисли и чувства и предварително знае как той ще се прояви. Бог обича правилните линии, независимо от това дали са прави или криви. Когато някой греши, Той не го съди, но му казва: „Виж картината, която си нарисувал, и сам дай мнението си правилно ли са линиите или не. Намериш ли някаква погрешка, изправи я. Ако не я изправиш, картината ти не може да се приеме в изложбата на разумния свят. Не се присмивай на погрешките си, нито на погрешките на своя ближен, но търси начин да ги изправиш“. Срецаш едного, ранен в ръката, и кръвта му изобилно тече. Не питай защо е ранен, каква е погрешката му, но взemi мерки веднага да го превържеш. Не му ли се притечеш на помощ, кръвта му ще изтече. Като превържеш ръката му, тогава мисли защо е ранен. Той е направил някаква погрешка: или е казал на някого обидна дума, или му е препятствал в живота. Важно е пострадалият да изправи погрешката си, а ти, който му превърза раната, да вземеш поука от неговата погрешка. Каквото и да е страданието на човека, от което и да иде, все има някаква причина за това. Няма човек на земята, който може да избегне страданията.

Днес всички хора са страдащи. Светията страда не за своите погрешки и престъпления, а за чужди. Обикновеният човек страда за своите грехове. Обаче и единият, и другият страдат за изкупване на погрешки и грехове. Когато

158

страда, светията казва: „Такава е волята Божия“. Когато обикновеният човек страда, той се запитва постоянно защо Бог му е изпратил толкова страдания. Чрез страданията човек върши някаква работа. Който се отнася съзнателно към страданията, свършва работата си според Божествения план. Който няма съзнателно отношение към страданията, в първо време роптае, възмущава се, докато най-после съзнае, че чрез страданията изкупва греховете си. Тогава се помирява с мъчнотиите си и започва да работи

съзнателно върху себе си. Като плаща за греховете на хората, светията ще ги научи да живеят добре. Когато човек плаща за своите грехове, в края на краищата пак ще се научи да живее добре. Христос дойде на земята да понесе греховете на човечеството. Като дойде втори път на земята, Той няма да плаща дълговете на хората, но те самите ще минат през огън, за да се изчистят. Който е чисто злато, ще светне, без да изгори; който не е чисто злато, ще изгори и на пепел ще се превърне.

Сегашните хора се стремят към придобиване на блага, но смисълът на живота не е в блага. Можеш да имаш много блага, а да нямаш възможност да ги използваш. В една приказка се говори за катерицата и за лъва — царя на животните. Катерицата изпълнявала служба на пощаджия, за което лъвът я наградил щедро на старини. Дал ѝ на разположение голямо количество орехи. Катерицата погледнала със съжаление към орехите и въздъхнала: „Защо ми са тези орехи, когато нямам зъби, с които да ги чупя и да вадя ядките им?" В същото положение се намират повечето хора днес: те придобиват богатство, когато не могат да го използват. Защо им са блага на живота, когато зъбите им са опаднали и не могат да ги използват? Защо падат зъбите на катерицата? Защото не живее добре. Защо падат зъбите на хората? Защото не живеят добре. Дето и да се обърнете, навсякъде виждате неправдата. Хората падат, стават и за всичките си погрешки приписват вината на Господа. Те са несправедливи и към себе си, и към своите

159

ближни. Когато Адам яде от забранения плод, Бог го попита: „Заидо наруши заповедта ми?" Адам отговори: „Господи, жената, която ми даде, ме накара да ям от този плод. Аз мислех, че тя ще бъде умна, а не излезе така". После Бог попита Ева защо и тя яде от забранения плод. Тя отговори: „Змията ме изкуси". Най-после Той попита змията защо е накарала първите човеци да ядат от забранения плод. И тя се оправда, като каза, че искала да ги направи учени. Тогава Бог прокле змията от този ден да се влачи по корем и да се храни с пръст. На човека каза: „От пръст си направен и в пръст ще се превърнеш".

Какво представя пръстта? Смъртта. Змията ще се храни с пръст, т.е. ще мине в смъртта. И хората изкарват храната си от пръстта. В широк смисъл на думата *пръст* означава месоядетвото. То води към страдания, нещастия и болести. За да се излекува от тях, препоръчват на човека вегетарианска храна. Следователно вегетарианството не е нищо друго освен метод за лекуване. Докато се излекуват,

хората и народите трябва да се хранят с листа, т.е. с растителна храна. След това ще дойдат до истинската храна — плодоядетвото, което беше първата храна на човеците в рая. Другояче казано: истинската храна на човека се заключава в светлите мисли, възвишените чувства и благородните постъпки. Това са плодове на живота, с които хората трябва да се хранят в бъдеще. Само така те ще разберат Словото Божие и ще се ползват от него. Не се ли хранят с тези плодове, придобивките и успехът им ще бъдат временни. При то ва положение те ще бъдат като катерицата, която спечелила много орехи, но нямала вече зъби да ги яде. При времен ния успех все ще придобиеш някакво благо, но понеже нямаш вече зъби, други ще се ползват от твоето благо.

„Който приема свидетелството Негово, запечатал е, че Бог е истинен". Съзнаваш ли, че Бог е истинен, ти си придобил истинската сйобода. Бог е образец на всичко, към което ние се стремим. Бог е идеалът на човешката душа.

160

ПДе кажете, че се стремите към съвършенство. Само Бог I съвършен. Следователно вие се стремите към Него. Не е Важно дали всички съзнават това. Важно е, че съвършенството е идеал на човека. Той е недоволен, безпокои се постоянно, че не е дошъл до съвършенството, не е постигнал идеала си.

Като се наблюдава, човек сам вижда за колко неща се иезпокои и смущава. Той е подобен на онзи, който има лотариен билет и очаква тегленето на лотарията. Намира Ве още в положението на човек, канен на голямо угощение или на концерт, и очаква да види мястото, което му е определено. Всеки иска да бъде на първо място. Всъщност най-доброто място за концерта е т р е т о т о място. Въпреки това, когато ходя на концерт, обикновено сядам на второ място. Това число, двойката, ми е дадена за работа. Аз работя с числото 29. Като събера цифрите 2 и 9, получавам 11. Като събера двете единици, получавам числото 2. Това е най-недоволното число б живота. И досега още не съм му намерил мястото. Дето и да го туря, все не е доволно. То прилича на красива мома, която никой не може да задоволи. Единственото нещо, с което може да се задоволи, е женитбата. Затова съм решил да оженя двойката. Като се ожени и роди дете, тя ще се задоволи. Да се говори на хората за числата, за техния вътрешен смисъл — това е малко смешно и невероятно. Кога се смее човек? Когато нещата не могат да станат. Всяко нещо, което повидимому не може да стане, всъщност става.

Когато ангелите казаха на Сара, че ще роди син, тя се засмя и си помисли: „На млади години не е станало, че сега ще стане!"
Човек се смее пред реалността, която се проявява. Дето не се смее, там загазва. Числото [^] показва, че човек трябва да мисли, чувства и действа правилно. Може ли да мисли, чувства и постъпва правилно, човек вече е доволен, решил е задачата на числото 2 — строгото и недоволенно число 6 живота. Двойката е число на Сатурна. Само тройката е 6 състояние да го задоволи. Като види числото 3 - число на И. Великото сеа 161

Венера, Сатурн се усмихва, става весел и доволен. Той е недоверчив, на никого не дава кредит. Види ли Венера, той отваря сърцето си за нея и казва: „Има едно добро в света". Кое е доброто в света? Любовта. Отворете сърцата си за' това добро и р а б о т е т е с него. Желая всеки да даде път на любовта в себе си и да я прилага навсякъде 6 живота. Любовта разрешава всички мъчнотии, всички противоречия и недоволства. Приложете любовта и вървете напред.
Божият Дух носи всичките блага на живота.

ЗЕМЯТА КАТО УЧИЛИЩЕ

Размишление

Мнозина се запитват защо са дошли на земята. Отговорът на този въпрос е прост и естествен: човек е дошъл на земята да се учи, да придобива знания. Това не е достатъчно. Важно е да придобие систематични знания, за което е нужно да започне от най-елементарните работи. Кои неща са елементарни? Някои имат едно понятие за елементарните работи, а други — различно от тяхното. За едни хора иглата е елементарно нещо, а за други не е. Те я ценят според службата, която върши. В даден момент тя може да зашие скъсаната дреха на някого и да му даде възможност да си свърши работата. В този случай иглата върши такава работа, каквато и скъпоценният камък не може да свърши. Просто, елементарно нещо е иглата, но върши добра работа.

И тъй, човек е дошъл на земята да учи. Като започва от елементарните работи, той развива ума си, придобива постоянство. За това се изисква труд и работа. Не е знание онова, което се постига без труд и работа. Не е богатство и онова, което се постига без труд и работа. Ще дойде ден, когато с малки усилия, с малък труд ще се "остигат големи знания и богатство, но днес това е невъзможно. Това, което в далечното минало с било достояние само на гениите и светиите, днес е достъпно и на обикновените хора. Едно време само гениите и светиите са могли да говорят и да мислят право. Обикновените хора повече слушали и мълчали като риби. Защо? Не им било дадено да говорят. Постепенно те са развивали тази способ-

163

пост, докато днес повечето хора могат да говорят добре, минават даже за оратори. Всеки издава звукове, всеки отваря и затваря у с т а т а си, но малцина говорят както трябва. Говорът има отношение към любовта. Сега —като се говори за велики и обикновени хора, виждаме, че великите са малко на брой. В областта на музиката например днес едва ли има 19 знаменити музиканти — като 19-те забележителни звезди на небето. Ще дойде ден, когато повечето хора ще бъдат видни виртуози, всеки в своята област, както 19-те звезди от първа величина. Това ще стане постепенно. Като работи съзнателно върху себе си, човек развива своите дарби и се проявява като знаменит виртуоз. Много години са нужни, за да се постигне това. Някой работи десетки години усилено върху себе си, но пак не става велик човек. Има нещо, което му пречатства. Казано е в Писанието: „Свети бъдете!“ Велико нещо с

да станете свети, но това не се постига лесно. Човек трябва да се стреми към светостта, а кога ще я постигне — не е важно. Работете за придобиване на добродетелите, без да се питате кога ще ги постигнете.

Ще кажете, че светостта не е за всички хора. Понеже не знаете кое е за вас и кое не е, работете върху светостта — да си проправите пътя до нея. Някога ще се приближите към нея и ще станете чисти и свети. Ако не се приближите до нея, пътят ви за небето ще остане затворен.

Ако искаш да станеш професор, трябва да си се специализирал по предмета, който ще преподаваш. Много знания се изискват от професора. Ако е филолог, трябва да знае добре няколко езика. Ако е естественик, трябва да познава добре естествените науки. Виждате, че някой наблюдава небето и казвате, че е астроном. Не всеки, който наблюдава небето, е астроном. Астрономът наблюдава небето през телескопа и вижда различни звезди, големи и малки. Той прави ред наблюдения, изчислява разстоянието на звездите една от друга, изчислява за колко време дохожда светлината им до Земята и т.н. Някои от изчисленията му излизат вср-

164
ни, някои не са верни, но той не се отчайва, прави нови изчисления. Голямо постоянство има астрономът. Той посещава целия си живот на звездите. Какво прави обикновеният човек? Помоли се на Бога два-три пъти, погледне към небето и очаква отговор на молитвата си. Ако не получи, обезсърчава се, обезверява се и се отказва от Господа. Това е е никакво веруване, това е човек без убеждение. Без труд, без усилия той очаква големи постижения. Това е невъзможно. Този човек не познава животните и растенията, които го обикалят, не познава своите прояви, а изисква, като прочете една-две молитви, да получи отговор на молитвата си.

Смирение е нужно на съвременните хора. Един болен ме повика в дома си — да му дам някакви наставления. Питам го защо не се обърне към някой лекар. Каза ми, че не искал да употребява лекарства, да трови организма си. Казвам, че мога да му помогна без лекарства. Обаче зная, че като оздравее, ще ме пита как съм го излекувал. Аз помагам, без да обяснявам как правя това. Ще кажете, че някакво чудо става с болния. Мислете както искате, но аз не давам никакви обяснения. Ако е въпрос за чудеса, понякога и животните правят чудеса. Възможно ли е това? Възможно е.

Две снахи отишли със свекърва си в гората за дърва.

По едно време те се скарали. Свекървата се разтревожила и легнала на земята; не искала да се мръдне. Снахите я увещавали

да стане, да си вървят, но тя казала: „Ако не ми докарате кола от селото, не мърдам от мястото си." Те се чудели какво да правят. Селото било далеч, не могат да отидат за кола. Да я оставят сама в гората — и това не може.

Докато мислели какво да правят с нея, от вътрешността на гората се задала мечка. Като я видели, снахите хукнали да бягат. И свекървата не се забавила. Веднага се вдигнала от земята и ги последвала. Като разбрали, че и свекървата тича след тях, снахите се запитали: „Как стана чудото?

Кой направи това?" Мечката. Щом я зърнала, свекървата се изправила на краката си, без кола се върнала в селото. Тъй
165

щото когато някой ме пита какво трябва да прави, за да се излекува, казвам: мечка трябва да те срещне. Щом я видиш, страхът ти ще излезе, а заедно с него - и болестта.

Две хиляди години се изминаха от идването на Христа на земята, но и до днес още хората разискват въпроса защо е дошъл. Онези, к о и т о само разискват, без да прилагат, са останали далеч от Христовото учение. Те се спират само върху външната страна на учението. Обаче има хора, които проникват в съишата му и вървят напред. Те са граждани на царството Божие и синове Божии. Който не е влязъл в царството Божие, още спори върху въпроса Син Божий ли е Христос или с обикновен човек. Съвременните християни спорят върху различни въпроси, както красивите момичета помежду си: коя от тях е най-красива и заслужава княжеския син. Все една -от тях ще бъде най-красива и ще се омъжи за княжеския син, но се явява въпросът: за красотата ли се жени човек.? Той може да се ожени за красива мома, но после ще пита има ли някаква нива зад красотата. Без нива, която да дава нещо, красотата е безпредметна. Някой свърши с отличие медицина, право, естествени науки или музика. Всички разглеждат диплома, радват се, че пред тях стои способен човек. Дават му след това да изсбири нещо, но той започва да се мъчи, върти цигулката на една, на друга страна - нищо не излиза. Довеждат на медика един болен, той не може да определи диагнозата. Дават му да разреши един спорен въпрос — и това не може. Какъв смисъл има тогава неговият отличен диплом? Докато хората използват духовното за придобиване на материални блага, всякога ще бъде така. Човек трябва да учи от любов към науката, а не от желание да му допринесе материални блага, да се издигне с нея. Знанието се дава само на онзи, който го търси безкористно и с любов.

Днес се проповядва, на хората как трябва да живеят, но те се отегчават и казват: „Всичко, което ни се проповядва,

го знаем вече. Знаем, че Христос дойде на земята да спаси човечеството, за което пострада, умря и възкръсна.

166

Знаем, че трябва да възприемем учението Му и да живеем с любов". Вярно е, че съвременните хора знаят много неща, но прилагат ли това, което знаят? Много хора са слушали видни музиканти, възхищавали са се от тях, но ако ги накарат да свирят, не могат. Не е все едно да слушаш нещо, да разбираш и да прилагаш. Прилагането подразбира работа, упражнения. Ие е лошо човек да слуша и да разбира нещата, мо трябва да има и стремеж да постигне това, което е слушал и разбрал.

Всички трябва да станат наследници на царството Божие, да придобият нещо, което да им послужи като капитал, който ще влагат в обръщение. Придобие ли нещо ценно в себе си, човек усилва вярата си. Той сам вярва вече в това, което говори. Иначе колкото и да говори, не вярва на думите си. Някой минава за голям метеоролог, но не може да предскаже времето. Днес не може да предскаже, утре не може, докато сам изгуби вяра в знанието си. Има растения, животни, птици, риби, които предсказват времето, а т ой не може. Свинята, паякът предсказват времето, а някой учен говори, обяснява законите, но предсказанията му не се сбъдват. Как предсказва паякът? Много просто. Наблюдавайте проявите му при промяна на времето и вие сами ще извадите заключение за неговото знание. Трябва ли да се говори много кога печката се отразява приятно на човека и кога неприятно? Достатъчно е да се приближиш при силно нагорещена печка, за да ти стане неприятно. Отдалечиш ли се на известно разстояние, изпитваш приятност.

Задачата на човека е да усили вярата си, да си служи с нея. Като заболееш, приложи вярата си. Боли те стомахът — кажи му да оздравее. Ще кажете, че стомахът не се лекува с думи, но се нуждае от лекарства. Не е така. Думите е , които му казваш, трябва да са проникнати от вяра. Щом ти пръв вярваш в думите си, и стомахът ти ще повярва. Ако не можеш сам да си помогнеш, извикай двама или трима свои приятели — да усилят действието. Христос

167

казва: „Дето са двама ил.и трима, събрани в мое име, там съм и аз посред тях". Христос е лекувал различни болести. Защо и вие да не се лекувате сами? Той е уповавал на Бога и на себе си, а вие упоавате на майка си, на баща си, на роднини, на приятели, на лекари и най-поелс — упоавате на Бога и на себе си. Онези, на които упоавате най-много, не

могат да ви помогнат. Всеки, който върши Божията воля, може да ви помогне. На такива хора трябва да уповавате. Христос казва: „Който върши Божията воля, той ми е брат, и сестра, и майка“. Който не изпълнява Божията воля, той се интересува само от своите работи. Той мисли само за себе си и казва: „Докато не наредя своите работи, за никого, не се интересувам. Ако ми остане време, тогава ще мисля за другите“. Защо този човек не е добър към другите? Защо не е готов да помага на ближния си? Дотук е дошъл човекът, нищо повече не може да направи. Каква задача може да реши д е т е т о от първо отделение? Само такава, която познава, която е учило. Ако му дадете задача от второ, т р е т о или ч е т в ъ р т о отделение, то казва: „Не мога да реша тази задача, не съм завършил повече от първо отделение“. Сегашните хора, светски и религиозни, са на различни степени на развитие, поради което всеки може да свърши такава работа, за която е готов. Вън от нея той се отказва да работи.

Сега аз засягам този въпрос не за упрек, но за ориентиране. Той има отношение към бъдещето. Днес всеки е това, което е изработил и придобил в себе си. Утре ще бъде нещо повече. Човек се развива по специални закони. Никой не може да излезе вън от законите на своето развитие и да върви напред. Всеки човек е специфичен плод, който узрява на своето време. Никой плод не може да узрее в 24 часа. Колкото и да желае това, той не може да излезе вън от законите и реда на природата. Някои плодове узряват в продължение на два-три месеца, а други — в продължение на четири-пет месеца. И човек е плод, за узряването на който е нужно определено време. Той трябва първо да цъфне,

168

да завърже и най-после да даде плод. Някой иска да даде плод, преди да е цъфнал и завързал. Това е невъзможно. Първо трябва да напъпиш, да цъфнеш, да завържеш и след време да дадеш плод. Това се определя от природните закони. Ще кажете, че с т е постигнали някои неща. Ако малките неща сте постигнали, трябва да работите много, за да постигнете големите.

И Петър рече: „Сребро и злато аз нямам, но което имам, това ти давам: в името на Иисуса Христа Назарянина, стани и ходи!“ И като го хвана за дясната ръка, дигна го; и тоз час утвърдиха се плесните и глезените му. И скочи, та се изправи, и ходеше; и влезе с тях в храма, та ходеше и скачаше, и славеше Бога. (6, 7, 8 ст.).

Петър излекува болния, защото имаше Христовия Дух в себе си. Следователно само онзи може да лекува, който

носи Духа в себе си. Какво нещо е Духът малцина знаят. Ще кажете, че всеки може да има Христовия Дух. Ие е така. Не всяка печка може да топли. Само онази печка дава топлина, в която има въглища. И това не е достатъчно. Въглищата трябва да са запалени и буйно да горят. Топлината излиза от печката и стопля окръжаващите.

Следователно ако здравето минава през душата на човека и тя трансформира енергиите му, той може да прояви силата си.

Същото може да се каже и за вярата. Ако вярата проникне през всички клетки на човешкото тяло и го освети, и събуди Словото в него, тя е изпълнила задачата си. Ако вярата може да запали Словото в човека, изпълнила е своето предназначение. Казано е в Писанието „Ие угасвайте Духа“. Може ли Духът да изгасва? Не може. Значи тези думи имат вътрешен, скрит смисъл. Да не угасвате Духа в себе си — това значи да не препятствате на условията, при които Духът се проявява. Щом Му препятствате, Той не може да се прояви. И във вас да е, пак не може да се прояви, ограничен е. Когато Духът не може да се прояви, човек се намира в трудно положение.

169

Днес всеки човек игма някакво верую и счита, че то е най-право. Правослабнизи мисли, че православие то е най-право и вън от него няма спасение. Мохамеданинът мисли по същия начин. Обаче малко вярващи прилагат своето верую както трябва. Всички и изискват от Бога да изпълни желанията им. Когато Бог и ска от тях да направят нещо, отказват се под предлог, че нямат знание. Отчасти те са прави. Бог, Който е всемъдър, не може да изпрати невежия на работа. За да му възложи някаква работа, Той трябва да го научи как да работи и какво да говори. Затова е казано в Писанието: „Когато дойдат дни на изпитание, не мислете какво ще правите. Духът, Който е във вас, ще ви научи какво да говорите“. Кого ще научи Духът? Онези, които имат вяра, които са готови да Го приемат. Духът посети мнозина евреи, но малцина Го приеха. И които Го приеха, даде им сила да проповед в а т Словото Божие и да лекуват болни. Слънцето огрява цялата вселена, но камъните само се нагорещават, а земята поглъща лъчите и дава подтик на растенията да растанъ. Единствен човекът разбира най-добре слънцето, възприема светлината и топлината му и започва да мисли.

Мнозина слушат Христовото учение, малцина го приемат и прилагат. Всеки го възприема по специфичен начин: едни го възприемат капко камъните — нагорещават, а земята

поглъща лъчите и дава подтик на растенията да цъфтят, връзват и да дават плод. Малцина го възприеха като хора, в които внесе живот. Които го приеха така, приложиха го. Да се приложи Христовото учение - това значи да се свърже човешката душа с Бога, да се почувства човек като Син Божий. Който има правилни отношения към Бога, никога не пита кой какъв е — християнин, мохамеданин или будист. Той познава кой е свързан с Бога и го разбира. Като се говори за различните вярвания на хората, някои запитват: „Толкова години вече как слушаме Словото, не сме ли още християни? Не сме ли още Синове Божии?" Да се задава такъв въпрос, то е все едно да пита в

170
утробата на майка си: „Не съм ли вече човек?" Ти ще станеш човек, когато минеш през 400 000 различни форми. И като издържиш изпита, ще се родиш. Това става на деветия месец. Който издържи изпита, ражда се. Ако не го издържи, заминава за другия свят. Като се роди, човек се поставя на друг изпит. Какъв е този изпит после ще разберете. Помните ли какъв беше първият ви изпит? Забравили сте го. Помните ли кога се пробуди съзнанието ви и каква беше първата ви мисъл? И това сте забравили.

И тъй, докато съзнанието на човека не се пробуди, докато не гледа на природата като на нещо живо, нищо не може да постигне. Съзнанието на съвременния човек е обикновено— съзнание на различаване на добро и зло. Това съзнание трябва да се повдигне, да мине в по-висока степен, да гледа на Бога като на свой Баща. Такова състояние наричаме синовно. Докато се нужда от утеха, от помиряване, от възстановяване на вътрешния мир, човек е в обикновеното съзнание. Всичко това ще изчезне, когато той влезе в Божественото съзнание или тъй нареченото свръхсъзнание или космично съзнание. Ще кажете, че трябва да се примирите с Бога в себе си. Няма защо да се примирявате всеки ден. Щом се примирите веднъж, вие сте примирени вече. Щом сте в синовни отношения с Бога, вие изпълнявате Неговата воля. Който изпълнява Божията воля, не се натъква на противоречия. Като върши Божията воля, той знае, че върши и своите работи. Човек е дошъл на земята да свърши първо работата на Баща си, а после своята. Който не изпълнява Божията воля, има криво разбиране за нещата. Той живее първо за себе си, а после за другите. Тази е причината, дето неговият живот е подобен на живота на листа: докато е пролет и лято, листът стои на дървото зелен и свеж; щом дойде есента, той постепенно пожълтява, окапва и изгнива. Трябва да се минат още шест месеца,

за да се яви отново. Това е животът на живите умрели.
Човек трябва да мине в по-висока фаза на живот, че и като
умре, да бъде жив. Това е животът на умрелите живи —
171

минаване от смърт към живот, а не от живот към смърт.
Значи съществуват две положения: минаване от живот към
смърт и от смърт към живот. Христос мина първо от
живота към смъртта, а -след това - от смъртта към живота,
т.е. към възкресен и е т о .

И тъй, за да минете от смъртта към живота, трябва
да пазите следните правила: не внасяй капитала си в банки,
които фалират; не се уповавай на временни, преходни неща.
Уповавай се само на Божественото в себе си. Който
спазва тези правила, лесно се справя с изпитанията и страданията
си. Той е подобен на авиатор, който знае законите
за летенето. При казусите и мъчнотии да се намери,
лесно се справя. Който не знае законите за въздухоплаването,
лесно обръква пътя си и пада на земята. Истинският
християнин лесно се справя със силите на своя организъм,
със силите на ума и на сърцето си. Той знае колко светлина
и топлина са му нужни и така регулира силите на ума и на
сърцето си, за да не произвеждат повече светлина и топлина,
отколкото им е нужно. Понякога светлината е толкова
голяма, че очите на човека не могат да я понасят; топлината
е толкова голяма, че сърцето не издържа на нея.

Също така и идеалът на човека не трябва да бъде по-
висок от възможността му да издържа на него. Не е позволено
да правите по-големш усилия от тези, които организъмът
може да издържа. Ка то спазвате законите на разумната
природа, това не знали, че изведнъж ще станете светии.
Светийството се постига с течение на стотици години
сознателен живот. Няма да усетите как ще станете
светии. Както придобивате по наследство известни дарби
и способности, така и ще станете светии. Като обработвате
и развивате сърцето си, вие се готвите за светии;
като развивате ума си, готвите се за гении. Работете
с вяра върху сърцето и ума си, за да разчитате на капиталите,
които се крият в тях, както банкерът разчита
на своята чекова книжка. Достатъчно е да се подпише той
на чека, за да получи каквато сума му е нужна.

172

Мнозина казват, че човек се нуждае от вяра. Каква трябва
да бъде вярата му? Да почива на връзка с Бога, с разумните
същества. Връзката подразбира чек. Както без чек не
можеш да получиш никаква сума, така и без връзки с възвишените
същества не можеш да имаш никаква вяра. Ти не

обичаш хората, критикуваш Бога, а очакваш същевременно големи придобивки. Не, широк трябва да бъдеш с своите възгледи и вярвания, никого да не съдиш. Живееш ли добре, Бог сам ще ти помогне, няма да очаква да викаш към Него за помощ. Най-напред Той ще ти покаже как да живееш, а след това ще те постави на изпит. Така постъпва учителят по музика с ученика си. Първо той го запознава с цигулката, показва му как да я държи, как да управлява лъка и след това му дава елементарни упражнения, като го напътства в изпълнението им.

Често хората говорят за миналото си, съжеляват за изгубените условия. Чувате ги да казват: „Какви бяхме едно време!“ Ла се говори за миналото — това значи да не можеш да използваш настоящето и бъдещето. Говорете за настоящето, а не за това, че някога с т е били богати, здрави, учени, силни. Ако днес с т е бедни, болни, невежи и слаби, защо не говорите за придобиване на богатство, здраве, знание и сила? Какво трябва да прави бедният? Да работи, за да придобие богатство. Богатият? Да вложи богатството си в обръщение. Невежият? Да започне да мисли. Права- . та мисъл отваря пътя на човека във всички посоки.

В какво се заключава правата мисъл? Как се прилага тя? Начините, по които се прилага правата мисъл към различните хора, са различни. Защо? Защото всички не могат да я възприемат и чувстват еднакво. Очите и ушите им също не са еднакво развити. Тази е причината, дето един вижда предметите от едно разстояние, а друг — от друго разстояние.

Ако предметът е много далеч, не се вижда ясно; ако е много близо, пак не е ясен. На младини човек вижда ясно предметите, на старини не ги вижда добре. За да ги види добре, трябва или да ги приближи до очите си, или да

173

ги отдалечи. За да вижда добре, той трябва да носи очила. Правилно е обаче и 120-год иишият дядо да вижда ясно предметите без очила. Някой вижда добре, но като влезе между хора, на които зрението е слабо, той се повлиява от тях и започва да не вижд а ясно.

Един познат ми разправяше следната сВоя опитност. Станал рано сутринта и започнал да чете вестник. Прочел всички новини. По едно Време искал да свали очилата си от очите, да ги изчисти. Посегнал да ги свали, но останал учуден: очилата не били 1аа. очите му. Значи той чел свободно без очила. Пожелал по-нататък да чете вестника, но не могъл, не виждал вече без очила. Защо не виждал? Защо се намирал под влиянието та мисълта, че не може да вижда без очила? Докато не мислел за очилата, виждал ясно; щом

помислил за тях, не виждал вече. Това е законът на внушението, под който се намшрат всички хора. Някой казва, че има вяра, но щом се срещне с безвсрници, и неговата вяра отслабва. Той се разколебава във вярата си и казва: „Не знам какво става с мене. Едно време имах вяра, но сега вярата ми отслабна". Много естествено, препоръчали са ти очила и ти си повярвал, че не вигкдаш, че вярата ти е отслабнала. Лко се убедиш сам, че бткдаш, вярата ти сама по себе си ще се усили.

Законът на самовнушението действа във всички области на живота, във всички науки и изкуства. Някой цигулар свири добре, изпълнява правилно музикалните пиеси, но ако попадне между немусикални хора или между големи критици, може да изгуби вярата в себе си и да се провали. Ако е сам, той свири добре, с изпълнение и разбиране. Той знае, че животът не е само равнище, но има височини и дълбочини, има радостни и тъжни моменти, които предава точно. Ако изнася състоянието на влюбен и отчаян човек, в тоновете се предава едно настроение; ако предава любовта на някой оптимист, тоновете имат друг израз. Благородното и възвишено чувство се предава чрез лъка по особен начин. Добрият майстор-виртуоз свири както мис-174

и и чувства. Така той завладява публиката и се ползва от любовта ѝ. Следователно като се научите да свирите очно, чисто и вярно, вие с т е виртуоз, на когото липсва имо изпълнение. Ч е т е т е ли, свирите ли, живеете ли, трябва да бъдете истински виртуози, да имате добро изпълнеше. Само така ще бъдете доволни от себе си. Само така ще задоволявате и окръжаващите. Не може да очаквате успех, ако вие не с т е доволни от себе си.

Съвременните хора говорят за новото в живота, б музиката, в изкуството. В какво се заключава новото? В изпълнението. Как се предава изпълнението? Чрез вглеждане в малките неща. Умееш ли да предадеш израз на дребните неща, ти си изпълнител. Изпълнение е нужно не само в музиката, но навсякъде — и в знанието, и в писането, и б говоренето и т.н. Някой пише както му попадне. Той казва:

„Важна е идеята, а не как е написана и предадена". Не е така. Такова писане е обикновено. Така пишат всички писари.

Истинският писател обръща внимание на граматиката и поставя всяка дума на нейното място. Като четете Библията, Евангелието, виждате, че има нещо увлекателно в тях. Те са написани по особен начин, в особени гами и предразполагат към четене. Изпълнение е нужно във всички човешки прояви. И като се моли, човек трябва да знае

начина, по който да нарежда думите. Ако наредиш молитвата си правилно, ще бъдеш чут. Ти се молиш по един, по друг, по т р е т и начин, но не получаващ отговор на молитвата си. Чудиш се коя е причината за това. Причината е в самия тебе — не знаеш да се молиш.

В старо време имало един светия, който постоянно се молел на Бога, но молитвата му не се приемала. Той искал да знае причината за това. Един ден, както се молел, видял ангел, който му казал: „Дойдох да ти открия защо твоята молитва не се приема. Преди години, когато живееше като обикновен човек, ти отне котела на една бедна вдовица. Докато не върнеш котела ѝ, молитвата ти няма да се приеме. Това представя дисонанс в молитвата ти, поради което тя не се приема в света на хармонията“.

175

Един религиозен човек често се молел на Бога да подобри материалното му положение. Случило се нещо в живота му, което го накарало да мисли, че Бог е послушал молитвата му. Веднъж к а т о се връщал от черква, видял една торба на прозореца в къщата на един banker. Помислил си: „Ще видя какво има в т о р б а т а “. Повдигнал я и останал крайно изненадан — торбапъа била пълна със злато. Като броил парите си, bankerът забравил торбата на прозореца. Религиозният човек си обяснил работата, както му се искало.

Той си казал: „Молих се на Бога да подобри положението ми. Ето, виждам тази т о р б а със злато на прозореца и се радвам, че Бог е помислил за мен!“ Той взел спокойно торбата и се върнал у дома си. Като започнал да се моли на Бога и да благодари за парите, забелязал, че между Бога и него застава торбата и пречи на молитвата му. Това продължило две седмици. Колкото п ъ т и започвал молитвата си, пред него се изпречвала т о р б а т а и не му позволявала да се моли. Най-после той разбрал зюгрешката си, вдигнал торбата и я занесъл на bankerа, к а т о му казал: „Слушай, братко, твоята торба затвори п ъ т я ми към Бога. Колкото и да се моля, молитвата ми не се пралема. Мислех, че ще направя нещо с тези пари, но се убедих,, че те не са мои, нито са ми нужни. Вземи парите си назад, те са необходими за твоите нужди“. Следователно ако си взел парите на брата си, ще ги върнеш. Не ги ли върнеи, ще знаеш, че молитвата ти няма да се приеме и работата ти няма да върви добре. Ще върнеш котела на бедната Вдовица, ще върнеш торбата с парите на богатия banker — нищо повече! Ще знаеш, че работ и т е не вървят добре, защото си взел чужда вещь. Ще върнеш чуждото и ще разчиташ само на онова, което сам си изработил и придобил. Следователно докато не изправиш

и най-малката си погрешка, все ще има нещо, което ще те спъва. Може да си пост игнал много, но в моменти, когато започнеш да се повдигаш, ще се натъкнеш на някакво малко препятствие, което щ-е те спъне.

Сега — аз говоря за м алките неща, които остават скрити от погледа на всички, но Бог ги вижда. Няма скрито-
176

покрито, което Бог не вижда. Не с важно дали хората виждат погрешките ти; важно е дали Бог ги вижда. Понеже

Той вижда всичко, затова махни всички препятствия, които с т о я т на пътя между Бога и твоята душа. Изчистете

ума и сърцето си от всички погрешки, които с т о я т като препятствия на пътя ви. И тогава каквото пожелаете, ще ви се даде. За каквото и да се молите, молитвата ви ще се приеме. Много котли, много торби има на пътя ви, които ви спъват. Намерете притежателите им и ги върнете.

Върнете чуждите неща — да не се спъвате в тях! Ако сами не си помогнете, никой не може да ви помогне. Трябва да съзнаете, че на времето си сте имали нужда от котела и от торбата, обаче днес те не ви са нужни. Не само че не ви са нужни, но са препятствие във вашия живот. Те са временни неща, които днес не ви ползват. Заблуждението и погрешката не е в това, че си взел торбата с парите, но в мисълта и вярата в парите. Ти мислиш, че без тези пари не можеш да живееш. Ти си вложил вярата си във временни и преходни неща. Вложи вярата си в Бога! При всички случаи на живота си вярвайте и разчитайте първо на Него. Всеки трябва да върне котела на вдовицата, от която го е взел, и торбата с парите на банкера. Само така ще се оправят неговите работи. Освободете се от чуждите котли и торби и така идете при Господа.

Ще кажете, че като се изнасят погрешките на хората, имаме предвид някого. Ние говорим за погрешките на всички хора, а не на едного. Погрешките на всички са едни и същи. Безразлично е кой греши. Когато един греши, все едно че всички грешат. Първо Ева сгреши и грехът се предаде на всички хора. Тя повярва на лъжливите думи на змията и яде от забранения плод. Тя повярва, че като яде от този плод, ще стане като Бога. И съвременните хора Вярват, че като ядат много, ще станат здрави и силни. Силата и здравето не идат от външната храна. Бог храни човека отвътре и му дава сила и живот да работи, да решава задачите си. Който много яде, много плаща. Пазете се то-
12.Вашк<июссгз 177

габа от кривите мисли, които с т е получили по наследство, и знайте, че силата -и здравето се определят от правата

мисъл, правите чувства и действия.

Мнозина се оплакват, че нямат достатъчно светлина в ума си. Причината за това е, че те сами са поставили някакво препятствие между душата си и Бога. От тях не зависи да потече отново светлината. Достатъчно е да махнат препятствието от пътя си и светлината ще дойде.

Препятствието, което стои на пътя им, е кривата мисъл, че не могат да изпълнят Божията воля по липса на възможности и условия, че нямат средства, нямат дрехи, обувки, къща и т.н. Къде се крият възможностите и условията за изпълнение на Божията воля? В главата на човека. Ще каже някой, че главата му е малка, не може да ражда. Каквато и да е главата му, тя носи в себе си достатъчно възможности и условия. От човека се изисква само добра воля да реализира това, което е вложено в неговата глава. Ако главата му е голяма, и плащането ще бъде голямо. Който прави заеми, трябва да плаща; колкото по-големи са заемите, толкова повече лихва ще плаща. Изобщо колкото повече е дадено на човека, толкова повече се иска от него. Съвременните хора имат всичко на разположение. Дадено им е каквото трябва, нищо друго не им остава, освен да работят. Те имат инструменти и учители — свирене и работа се иска от тях. При това като свирят, трябва да избягват погрешките си. Ако направят една погрешка, диригентът ще я изправи. Той коригира музикантите, но и те го коригират. Достатъчно е да направи малка погрешка, за да я видят веднага. Не е лошо, че греши човек, лошо е, когато не изправя погрешките си. Някой греши и се извинява, че вината не е била в него. Това не е важно — ти си длъжен да изправиш погрешката си! Пишеш нещо, не туриш препинателните знаци на място, изяждаш букви и т.н. Кой е виновен за това? Ще кажеш, че вината е в учителя, който не са обърнали достатъчно внимание на работата ти. Щом съзнаваш това, днес ти сам ще се изправиш; ще работиш усилено, да придобиеш това, което ти липсва. Счупил си крака си, не питай защо си го счупил. Търси човек, който лекува счупени крака — да ти помогне. И тъй, ако сам не можеш да изправиш погрешката си, обърни се към Бога. Той да ти помогне. Що се отнася до грехове и престъпления, изправянето им е в ръцете на Бога. Ще се обърнеш към Него и Той ще изпрати някое разумно същество да ти помогне. Обаче дойдеш ли до погрешките си, това е твоя работа. Сам правиш погрешки, сам ще ги изправяш. Ти свириш добре, лесно четеш нотите, но ти липсва изпълнение. Ще работиш върху него — да дадеш

израз на свиренето. Много хора свирят, но малцина са истински музиканти. Много хора рисуват днес, но малцина са истински художници. Картината трябва да има въздух, дълбочина, израз. От която и страна да гледаш една картина, тя трябва да има израз.

И тъй, бъдете добри музиканти, добри художници, без да се представяте пред хората, че сте такива. Нека те сами ви оценят. Иначе ще приличате на голяма лампа, около светлината на която се събират множество мушици, комари и пеперудки. Малко е съзнанието им, те не могат да я разбират, но въпреки това се трупат около нея. Ето защо съветвам ви, ако с т е светия, гений, велики учени, да минавате незабелязано между хората. Какво ще разбере пеперудката от работата на гения? Тя нищо не разбира. Някой чете Евангелието или друга свещена книга. Какво ще й разправя за съдържанието? При това тя е дошла вечер. Който иска да учи, трябва да дойде сутрин, когато е светло. Освен това съзнанието й трябва да се повдигне до такъв уровень - да разбира нещата. Ще кажете, че миналото на някого не е светло, не може да му се помага. Оставете настрана миналото! Бог не се занимава с миналото на хората, но с тяхното настояще.

Красотата на живота се заключава в сегашните разбирания на хората. Христос дойде на земята да заличи миналото на хората и да отвори път към новото, към Любов-
179

та. Тя ще превърне з л о т о б добро, омразата — в любов. И до днес хората още се мразят, убиват, изнасилват. Кой е прав, кой е правоверен? Това са въпроси на миналото. Влезте в пътя на Любовта, в пътя на сегашния и бъдещ живот. Еди-кой си нямал вяра, не прилагал доброто като вас. Не се сравнявайте с никого! О т д е знаете каква е вашата вяра? Опитали ли сте я? Направете опит да видите каква е вашата вяра, колко издърж а и тогава говорете за себе си. Вярата и любовта придава т особени качества на човека: лицето му е светло, погледът — ясен и отворен, отношенията му с хората — нежна, благородни. От сутрин до вечер той е зает с изпълнение на Божията воля. Достатъчно е да дойде при него някой беден или болен, за да му се притече на помощ. Бедният се оплаква от положението си, но той го утешава и ка»ва, че така имешю му се дава възможност да познае Бога. И на болния казва същото.

Наистина тежко е толожението на бедния и на болния, но онзи, който носи Любовта в себе си, поема половината от загубата им и даба половината от печалбата си. В това се заключава Божественото. Това е новото учение.

Ще кажете, че всеки сам; гприябба да носи кръста си. Това е законът, това е с т а р о т о учение. Новото учение — учението на Любовта, казва: *Ще вземеш участие в страданието па ближния си, ще понесеш половината от загубата му и ще дадеш половината о т печалбата си.*

„Сребро и злато аз нлмам, но което имам, това ти давам".

(6 ст.) Аз пък ви казбам: 6 името на Бога на Любовта, Който е изпратил Своя Син на земята да спаси човечеството, нека се отворят умовете и сърцата ви, да следвате Божия път, да възприемате вярата, надеждата и любовта, които оживяват и Възкресяват. В Негово име станете, вървете напред и ра-ботете!

„Пази свободата на душата си, силата на духа си, светлите мисли на ума си и добрите чувства на сърцето си.

Помни: царският път на уушата е добрата мисъл на духа.

Помни и не забравяй: ти не си пратен на земята да глож-
180

иш изсъхналите кости на твоите предци. Не си пратен да се занимаваш с миналото. Всяка разумна душа има определено място в света. Бъди благодарен на това, което ти с дадено. Изплитай своето благоденствие, както паякът плете своята мрежа." (От книгата „Царският път на душата").
Божият Аух носи всичките блага на живота.

ТОПЛИНАТА НА ЛЮБОВТА

Размишление

Животът на съвременните хора е пълен с противоречия:

лични, семейни, обществени, религиозни и политически.

Дето има живот, всякога ще има и противоречия.

Не може ли да се махнат ? Днес не може. Кога ще се махнат?

Някога. Даже природата, която е разумна и богата с възможности, не ги премахва. Тя знае, че те са необходими за

развитието на човека. От човека зависи да бъде свободен

от противоречията на якивота. В каквото вярва, това става.

Ако вярва в това, ко^гто съществува - него ще придобие;

ако вярва в това, ко-сгто не съществува - ще изпадне в

големи протиВоречия. Защо е така? Защото не може да бъде

другояче. Каквито и обяснения да се дават за противоречията,

все необяснени остават. Защо са убили еди-кого

си? Много обяснения ще <е дадат, но нито едно от тях не

помага на убития. Никой не може да му върне живота. Обясняват

например защо някой човек е обран. Тези обяснения

не са му от полза, никой не връща парите му. Истинското

обяснение е това, което може да изправи нещата. Има смисъл

да дадеш обяснение за нещо, което е станало, ако можеш

да го поправиш. Стане ли нещастие, първо го поправи,

а после дай обяснение защо е станало.

Защо съществува з л о т о в света? Не питай защо съществува

злото, но питай з-аидо си го допуснал в себе си. След

това не се мъчи да го изхв*ърлиш или да се бориш с него, но

погрижи се да го ограничиш. Не давай възможност на злото

в тебе да се шири. Обаче речеш ли да се бориш с него,

то ще те победи. То е силен, умен противник, мъчно ще се

182

правиш с него. И злото има право да съществува, както и

оброто. Важно е да не се дават условия на злото да се

роявява. Някой се оплаква, че като турил крака си в ци-

ентовата каша, той се втвърдил и не могъл да го освобо-

и. Той счита цимента за зло, което му създава противоречие,

и търси вината в онзи, който е направил кашата,

ината не е нито в този, който е направил цимента, ни-

о в онзи, който е забъркал кашата. Вината е в тебе. Защо

йлезе в кашата? Ти трябваше да бъдеш внимателен, да не

гтъпваш там. В живота циментът има практическо приложение.

Вместо да пренасяш големи блокове от едно място

на друго, по-добре счукай суровите камъни на прах, опечи

ги в специална пещ и ги продавай като цимент за строеж.

А ти, който минаваш край постройката, внимавай да не

загазиш в някоя каша. Защо огрубяват ръцете на онези, които

работят с цимент? Не може ли да не става това? Не

може. Естеството на цимента е такова. Който работи с него, все ще пострада повече или по-малко. Каквито и обяснения да се дават от учените за свойствата на цимента, нищо не може да ги измени. Както и да работиш с него, свойствата му остават неизменни. Щом го пипаш, ръцете ти непременно ще загрубеят.

Като говорим за свойството на цимента да се втвърдява, дохождаме до въпроса защо погрешките трябва да се изправят навреме. Ако туриш ръката или крака си в цимента и го извадиш веднага, само ще се оцапаш. Ще вземеш вода и ще се измиеш. Погрешката е леснопоправима. Оставиш ли крака си 10-12 ч. в циментовата каша, той ще се втвърди. Погрешката е мъчнопоправима. Пак ще извадиш крака си, но ще изгубиш повече време, средства и ще си причиниш по-големи страдания. Пазете се от погрешки. Защо не трябва да се правят погрешки? За да не се намерите в мънотии при изправянето им. Казвам: не правете погрешки, т.е. не туряйте мислите, чувствата и желанията си в циментовата каша, да не се циментират. Не ги

183

дръжте дълго време т а м , за да не се втвърдят. Ако случайно кракът ви попадне в т а з и каша, бързо го извадете навън и се отдалечете на няколко метра, за да бъдете свободни. И тъй, за да се справяте с противоречията, трябва да имате ясна представа за тях. Ще кажете, че всички хора грешат. Това не оправдава никого. Една капка вода сама по себе си е полезна. Като падне върху растението, тя го освежава. Обаче ако милио ни капки паднат върху растението, те могат да го удавят. Тъй щото ако един човек греши, неговата погрешка не е опасна; ако всички хора грешат, ще си пакостят едни на други. Погрешките им ще образуват морета и океани, в к о и т о цялото човечество може да се удави. Големите поро-и и наводнения изкореняват дървета, събарят къщи, о т н а с я т добитък и хора.

Как трябва да се предпазвате от наводненията в организма си? Както в природата стават наводнения, така също стават и в организма. Когато в него се събере много вода, която не може да се асимилира, тя произвежда различни болести: водянка, плеврит и др. Това показва, че болният се е влюбил във водата. Не се влюбвайте във водата, за да можете правилно да я асимилирате. Всяко влюбване причинява известна аномалия в организма: в чувствата, в мислите и в желанията на човека. Аномалиите причиняват болезнени състояния в организма, човек започва да боледува и страда. Той излиза вън от законите и порядъка на природата. И тъй, противоречията в живота се дължат на неправилните

отношения мекду доброто и злото. Ето защо не се влюбвайте нито в доброто, нито в злото. Влюбиш ли се в тях, те ще ти дават такива уроци, за които ще платиш скъпо. Прилагай доброто, без да се влюбваш в него. Работи със злото предпазливо, както опитният химик работи с киселините. Ще кажете, че човек е дете в живота, не може да се обвинява за погрешките си. Не може да се обвинява, но не може и да се оправдава. Да оправдаваш чове-

184
ка — това значи да му направиш бременна услуга. После той трябва да свърши работата си. Следователно не се оправдавай за погрешките си, защото рано или късно ти трябва да ги изправиш. Нещата могат да се отложат за известно време, но не могат да се избегнат завинаги, Злото е красива мома или красив момък. То изгаря всеки, който се докосне до него. Много моми и момци, майки и бащи са изгорени от злото. Бедни и богати, учени и просиш също са изгорени от злото. Как е станало изгарянето? Като се влюбили в злото. За да не изгаряте, не се влюбвайте в злото, не му пишете любовни писма, не сядайте с него на обща трапеза. По-добре остани сам, в уединение, отколкото да бъдеш в обществото на злото. Какво ще направи вълкът, като срещне овцата? Той ще я пита отде иде, къде отива, как се казва и неусетно ще я нападне и изяде. Какво ще направи крадецът, като види богатия търговец? Той ще се запознае с него, ще го пита за здравето му, за работата му, докато наусетно го обере и изчезне. Запитали един от мъдреците на Египет какво представлява злото. Той стиснал устата си и нищо не отговорил. На същия въпрос Христос отговаря: „Не противи се на злото!“ Срещнеш ли го някъде, мини край него, поздрави го и върви напред. Речеш ли да се бориш с него, ще си навлечеш такова страдание, от което главата ти ще побелее. Повечето от съвременните хора са непризнати герои, които се борят със злото. Който се е опитал да се бори със злото, той всякога е бил тъпкан от него. Предназначението на човека е да работи за доброто, а не да се бори със злото. Как ще се бориш с една стохиядна армия, добре въоръжена и обучена? Ти излизаш сам срещу толкова хиляди души, които всеки момент ще те унищожат и нищо няма да остане от тебе. Колкото можеш да се бориш със злото, толкова и със стохиядната армия. Ие предприемай работи, които не са по т в о и т е сили. Не е позволено на човека да се бори със злото. За предпочитане е да се свър-

185
жеш с тези с т о хиляди души чрез доброто, отколкото със

злото. Голяма сила с злото. Ако искаш да воюваш, бори се с греха, със слабостите и пороците в себе си, а не със злото. Не оставяй то да те управлява. Стани господар на злото, а на доброто — слуга. Позна й злото, без да се свързваш с него. Като се говори за злото, това не значи, че трябва да се страхувате от него. Важно» е да не се борите със злото, за да не изпаднете в положението на 5-годишно дете, което излиза да се бори с 25-годишен момък, който е тренирай в изкуството на борбата. Като погледне към детето, момъкът казва: „С деца не се боря". Така казва и злото: „С деца, със слаби и немощни хора не се боря". Велика сила е злото! Смешно е да се бори слабият с него. Той трябва да отстъпи мястото си на силния да се бори със злото.

Мнозина се запитват защо Бог е допуснал злото. Това е един от неразрешените въпроси. Каквито и обяснения да се дадат за него, той пак ще остане неразбран. Неразбраните въпроси имат отношение към бъдещето. Днес трябва да се занимавате с въпроси, които са близки до вас, които могат да се разберат и приложат. Ще каже някой, че злото трябва да се победи. Обаче досега никой не го е победил. Който се е борил със злото, на прах се е превърнал, нищо не е останало от него. Да се бориш със злото, това е все едно да се бориш с целия свят. Можеш ли да издържиш тази борба? Силно е злото, но и то има една слаба страна, а именно: не може да издържи на топлината на любовта. Единственото нещо, което може да ви запази от злото, това е топлината на любовта. Тя е щитът, с който можете да се браните. Най-малката топлина на любовта е в състояние да ви запази от злото. То бяга от нея като от чума. Значи единственият неприятел на злото е топлината на любовта. 1Сак трябва да се прояви и запази топлината на любовта? За това има правила, но те са колкото прости, толкова и сложни. Затова не мисли върху неразбраното. И не носи тс-ва, което не можеш да носиш.

186

Често хората се запитват как може да се спаси светът. Това не е работа на хората. Който е създал света, Той има грижа за него. При това светът не се нуждае от спасяване. Ако трябва някой да се спасява, това е човекът. Въпреки това ние не се занимаваме със сегашното състояние на човека. Че някой страда - това не е предмет за разискване. Днес страда, утре ще се радва. Защо страда човек? И това е неразрешен въпрос. Много обяснения могат да се дадат, но като страда, човек пак се пита защо идат страданията. Който мълчи, лесно разрешава въпросите си. Започне ли да говори, без да може да си помогне,

той прилича на палавите деца, които драсват кибрит и палят сламата в плевника. Щом видят, че от плевника излиза пламък и дим, почват да бягат. Защо не е герой — да остане в плевника и там да гледа огъня, а трябва да бяга? Важно е да съзнае, че е направил погрешка и да се опита да я изправи, а не да бяга. Мъчно се изправят погрешките, но чрез усилия след време и това се постига. Всички хора, всички народи грешат, но не могат веднага да изправят погрешките си. Те съзнават, че има нещо криво в живота им; съзнават, че има известен ред, известна законност, която нарушават, но въпреки това не могат да възстановят този ред и законност. Има едни свят на пълна хармония, на ред и порядък, но мъчно се влиза там. Който иска още днес да влезе в този свят, трябва да съблече старата си дреха и да облече нова.

Следователно когато иска нещо, човек трябва да бъде готов за него, да се ползва разумно от новите условия. Може ли говедарят да направи говедата си философи? Това е невъзможно. От какво се нуждаят говедата? От свобода. Говедарят трябва да хвърли тоягата си и да ги пусне на свобода. Хората мислят, че говедата не могат да пасат без говедар. В интереса на хората е да пасат говедата, за да ги използват. Докато човек изкарва говедата на паша, нито той придобива нещо, нито те се ползват от него.

187

Не е завидна службата на говедаря. Що се отнася до говедата, те сами могат да пасат, да пият вода, да излизат и да се връщат в оборите си .

Днес всички хора се яммират пред злото. Какво трябва да правят? Едно от двете: или да проявят любовта си, или да бягат. Ако имат топлината на любовта в сърцето си, злото ще отстъпи; ако нямат тази топлина, нека бягат далеч от него, да не ги смаже. Злото мачка всеки, който не носи топлината на любовта в себе си. Ще кажете, че не разбирате как трябва да прилагате топлината на любовта. Наистина този Въпрос е неразбран, но и злото, и доброто са мъчни за разбиране.

Представете си, че между десет млади момци влезе една красива мома. Какво ще правят момците? Те ще се скарат и сбият за красивата мома. Всеки ще иска да задържи момата за себе си. Ако момците и момата не са разумни, ще се сбият. Това показва, че те дават път на злото. Ако са разумни и познават законите на живота, всеки от тях ще отстъпи момата на другите и няма да се бият. Така трябва да постъпват хората, ако са гладни и разполагат само с един хляб. Десет души са те , а хлябът е един. Вместо

да се бият за него, по-добре всеки да го отстъпи. Разумният знае, че някъде го чака един хляб. Ако тук не получи нищо, от друго място щ-е му се даде. Ще кажете, че слабият отстъпва. Така е в животинското царство, дето правото е на силния. Обаче в човешкото царство разумният, силният отстъпва. Бъдете разумни и отстъпвайте пред злото, за да не ви смачка и унищожи. Когато влакът минава, не стойте на релсите Като заминете, може спокойно да стоите там. Обаче видете ли, че иде втори влак, пак бягайте настрана. Има време да с т о и т е на релсите. Щом иде злото, трябва да о т с т ъ п и т е , да му направите път, то да мине. Това значи да прилагате топлина. Знание е нужно на хората — истинско, положително знание. Днешното знание може да им проправи само една т р е т а от пътя, две-188

е т р е т и остават непроправени. Придобийте ли истинското знание, вие ще проправите целия си път и ще станете господари на себе си.

В 24 гл. от „Деяния на апостолите“ се говори за апостол Павел, когото евреите хванали като проповедник на ХристоВото учение - нова, опасна ерес според тях. Сам Павел не бил освободен от заблужденията на евреите. Той влязъл в храма да се очисти. Когато запитали Христа къде трябва да се покланя човек — на тази гора или в Йерусалим, Той отговорил: „Нито на тази гора, нито в Йерусалим. Бог е Дух и които Му се кланят, в дух и истина трябва да Му се покланят“. Обаче Павел забравил това и отишъл в Йерусалим, там да се поклони и очисти. Той искал да привлече евреите към християнството, но те го хванали и турили в затвор. За да го освободи, феликс му поискал пари за откуп. Павел нямал пари и не можал да се откупи, поради което останал в затвора. Така Феликс угодил на евреите. Ще кажете, че тези неща, които са станали преди две хиляди години, нямат никакво отношение към вас. Питате се не можа ли Павел да постъпи по друг начин, та да не го турят в затвор. Можеше, но постъпи така, че трябваше да го затворят. И феликс можеше да го пусне от затвора, но искаше за това пари. феликс вика Павла при себе си и му казва: „Хубаво с това учение, но при сегашните условия не може да се приложи“. И съвременните хора имат нови идеи, но като ги изнесат пред света, едни им казват, че не е дошло времето за тях; други казват, че са празни приказки. Не е така: нито са празни приказки, нито са преждевременно дошли, но хората не искат да се освободят от заблужденията си. И апостол Павел, който проповядваше Христовото учение, имаше известни заблуждения, които го спъваха.

Задача на човека е да различи същественото от несъщественото и да върви в пътя на реалността. Дървото има много органи, които изпълняват специфична служба. Всеки орган е важен и необходим. Каква е ролята на листа?

189

Чрез листата дървото диша. Много листа му са нужни, а не само един. Остане ли само един лист, дървото изсъхва. Следователно не оставайте само с една мисъл в ума си и с едно чувство в сърцето си. Казва се, че човек трябва да има една основна мисъл, но за да се развива, тя се нуждае от още много мисли. Същественото е основа на нещата, а несъщественото — условие за проява на същественото. Като си служи и с едното, и с другото, човек се домогва до целокупния живот. Затова той трябва да започне от малкото, от живота на листва, и постепенно да отива към цялото. Като изучите службата на листа, ще изучавате службата на пъпката, на малките клончета, на големите клони, на стъблото, на цвят и на плода. Само така ще имате ясна представа за цялото дърво, което обхваща живота на отделните органи.

Някой казва: „Аз съм българин и ще живея като българин“. Друг казва, че е англичанин и ще живее като англичанин. Трети е германец и ще бъде все като германец, и т.н. Какво представят българинът, англичанинът, германецът и останалите народности? Те са листа на дървото на живота.

Изсъхнат ли, нищо не осигурява от тях. Ето защо всеки трябва да живее като човек, а не като личност от известна народност. Как ще живее като човек? Според законите на живата природа. Човек е създание, който е в съгласие с реда и порядъка, със законите на разумната природа. Само така той ще бъде далеч от противоречията.

Кога се явяват противоречията? Когато трябва да се плащат дълговете. Какво ще бъде положението на сина, ако трябва да плаща дълговете на баща си? Най-малкото наследство да вземе, той се нагърбва и с дълговете му. Добре е, ако придобивката е по-голяма от дълга. Какво ще прави обаче, ако дългът е голям, а наследството — малко? Нищо друго не му остава, освен да се отрече от баща си. Бащата оставил на сина си дълг от десет милиона. Не се изплаща лесно такава сума. Трябва да спечели в десет тегле-

190

пия на лотария по един билет от един милион лева, за да плати дълга на баща си. Такова щастливо съчетание е невъзможно. С честен труд не може да спечели десет милиона. Значи трябва да се откаже от баща си, за да се освободи от дълговете му. Който живее по закона на Любовта, има

възможност да изплати дълга на баща си. Как ще стане това? Кредиторът на бащата е богат банкер, който има добра, красива дъщеря. Синът е млад, умен момък. Банкерът го харесва за свой зет и казва: „Давам дъщеря си за твоя жена, ако живееш с нея добре, без да й кажеш обидна дума. Ако си готов да подпишеш това задължение, ще ти дам дъщеря си, не се ли наемаш да го изпълниш — няма да ти я дам. Тогава ще се задължиш да платиш полицата на баща си“.

Така постъпва и природата — като кредитор. Всички хора са длъжници на природата най-малко с десет милиона лева. Ако се задължите да живеете според нейните закони, тя е готова да прости дълга ви. Не живеете ли според законите ѝ, нищо друго не остава, освен да се нагърбите с десетки и стотици години да плащате. Да се откажете от нея — това е невъзможно. То е все едно да подпишете смъртната си присъда.

Сега — аз не искам да ви определям как трябва да живеете. Ще живеете, ще мислите, ще чувствате както искате и разбирате. Докато с т е в стадо, ще живеете и ще се движите по онзи път, по който ви води главатарят. Останете ли сами, ще разчитате на себе си. Сами ще си търсите пътя, сами ще намерите щастието си. Докато с т е в ятото, ще следвате неговите закони. По-силните ще вървят напред и ще ръководят по-слабите. Така едни други ще си помагат.

И тъй, когато се срещат силен и слаб човек, те лесно се разбират. Силният помага на слабия, а слабият го слуша и изпълнява заповедите му. Обаче срещнат ли се двама души - еднакво силни, те веднага започват да спорят. Ако са

191

<

учени, спорят върху истинността на известни теории. Това показва, че те живеят на физическия свят. Спор съществува на физическия с в я т . Всеки иска да се прояви, да вземе надмощие, но вместо т о в а , той започва да спори. Много естествено, физическият свят е пълен с препятствия. Затова като стане въпрос за работа, ще вземат здравия, а не болния. Болния т у р я т б болница, а здравия - на работа. Казват му какво трябва да направи и го оставят свободен. Като свършат работата си, и двамата ще бъдат доволни. Работи с най-силните си мисли и чувства, а слабите остави на почивка, да заякнат. Срещнеш ли такъв човек, не го учи как трябва да работи. Какви уроци ще даваш на способния музикант или художник? Те са имали учители, а сега вече сами са учители на себе си.

Какво е нужно на съвременните хора? Лд излязат вън от затворите, на свобода, да дишат чист въздух. Какво ще стане с хората, ако влязат в херметически затворен замък? Първия ден ще се чувстват добре, но колкото повече минава времето, въздухът става нечист и те се оплакват от главоболие, виене на свят и т.н. Какво не им достига? Въздух. Следователно ограничителните условия, при които живеят хората, се дължат на отсъствието на въздух. На това се дължи голямото безпокойство и тревоги, които те преживяват. О т в о р е т е прозорците си, да влезе чист въздух отвън — и безпокойството само по себе си ще изчезне. Чист въздух и топлината на любовта липсват на хората.

Днес всички говорят за нови идеи. Обаче новите идеи не са за всички умове. Както обучата на едиого не са удобни за друго, така и новите идеи не прилягат на всеки ум. Обучарят казва, че прави хубави обуча. По какво се познава това? По обучата, к о и т о прави на своите клиенти. Това още не показва, че и моите обуча ще бъдат хубави. Аз ще кажа мнението си сам о тогава, когато и на мене направи удобни и хубави обуча. При това добрият майстор, ка-

192

то взема мярка на крака, трябва да има предвид и с какви чорапи ще ги носи клиентът: вълнени, памучни или копринени. Ето защо, когато изнасяте една идея пред хората, трябва да имате предвид няколко условия: пред какви умове я изнасяте и как ще я възприемат. Една идея е ценна за човека тогава, когато приляга на неговия ум. Това значи да има т ой прави възгледи за живота.

Съвременният свят е пълен с нови идеи, но въпреки това хората не са доволни — все им липсва нещо. Какво им липсва? Любов към Бога. Възлюбете Бога и вие ще бъдете щастливи и доволни. „Как и къде ще Го намерим?“ Тръгнете по света да търсите най-добрия, най-разумния и най-любещия човек. Като го намерите, той ще ви покаже къде е Бог. Той е най-близо до Бога. Изобщо търсете най-добрите хора, най-добрите майстори. Те ще ви посочат правия път. Как ще познаем кой човек е най-добър? Ще опитвате, ще го изучавате. Как познавате най-доброкачествената свещ? Ако имате с т о свещи, ще запалите една от тях и ще видите можете ли да ч е т е т е свободно на светлината й. Ако не можете да се ползвате от светлината й, ще я изгасите и ще запалите втора, трета, четвърта свещ и т.н.

Онази свещ, при светлината на която ч е т е т е и разбирате всичко, е най-добра за вас. Следователно дръжте се за онази ваша мисъл, която хвърля светлина на пътя ви. Дръжте

се за онова ваше чувство, което ви дава толина и импулс в живота. Дръжте се за онази ваша постъпка, която внася сила в организма ви и усилва волята ви. Тази мисъл, това чувство и тази постъпка са най-важни за вас. Те са стъблото на вашето дърво, около което всички останали мисли, чувства и постъпки се обединяват. То ги организира. Любовта към Бога разрешава всички въпроси. Без тази любов човек все ще се оплаква от някакъв недоимък. Той диша, но дробовете му не са достатъчно здрави, поради което не поема толкова въздух, който да пречисти кръв-
13. великото сега 193

та му. Той се храни, но стомахът му е слаб, не може да извършва правилно храносмилането. Тази е причината, дето той често е неразположен, натъкба се на мъчности и противоречия. Мозък имаш, дробове имаш, стомах имаш, но въпреки това страдаш и си недоволен от живота. Неразположението ви се отразява Върху отношенията ви към хората, затова ги делите на приятни и неприятни. Кои хора са ви приятни и кои — неприятни? Всеки човек, който ви желае дс-брото и работи за вас, помага ви в науката, във всички ваии предприятия — той ви е приятен и го обичате. Онзи, к о й т о не мисли за вас, не ви помага, не работи за вашето добро — не ви е приятен и не го обичате. Също така и ви<: сте приятни и обични на онези, за доброто на които работите . Затова е казано в Писанието, че Бог люби онзи, к о й т о изпълнява волята Му и Го обича. Ето защо няма човек на земята, който да не люби Бога, независимо дали съзшва това или не. Бог е Онзи, който помага на човека и работи за неговото добро. Невъзможно е да не обичаш онз и, който те обича. Ще дойде ден, когато всички хора ще обичат Бога съзнателно. Щом обичат Бога и Го познават, те илс обичат всички хора и всички живи същества. Няма живо същество на земята, в което Бог да не работи. Ще дойде ден, когато човек ще обича живота в цялата природа — от най-малките същества до най-големите. Това значи да живее човек с радост и благодарност, с готовност да помага на слабите и страдащите. Човек.може да помага с мисълта си, но не всички са развили тази способност . Силна мисъл е нужна, за да се помага на хората.

Коя мисъл е силна? Ко»и са отличителните й качества? Чистота и яснота. Тази мисъл наричаме още права. Който има такава мисъл, може с успех да учи хората и да им проповядва. Неговата мисъл е като огъня: нечистите неща стопява и изгаря. Който мине през този огън, стопява се, пречиства се и започва да свети. Тази мисъл лекува болни,

птваля затвори и освобождава затворниците. Тя възкресява и мъртви. По въздействието на мисълта на човека рху вас познавате какво учение носи той. Всяко учение, с т о може да те пречисти да светнеш, е право. Не може да направи това, стой далеч от него. Учение, което ползва какви трябва да бъдат отношенията ти към същес- вата от физическия, духовния и умствения свят, е право ение. То примирява хората с Бога и ги напътва към нео- ятната любов на космоса.

Възлюбете Бога и мислете за Него така, както Той мис- и за бас! Той има предвид всички живи същества и им помага. Той вижда и разбира страданията им и търси удобен случай да ги освободи от тях. На всеки човек Бог казва как "а работи. На свещеника казва да проповядва и живее доб- е. На съдията — да съди справедливо и да бъде снизходите- ен. На учителя — да учи учениците си добре. На господаря ш да се отнася добре със слугата си. На слугата — да работи добросъвестно и с любов. На майката и на бащата — да възпитават добре децата си. На стражаря — да бъде разумен и да постъпва правилно при изпълняване на своя дълг. Значи всяка добра мисъл, която ви напътва ким прави постъпки, е Божествена. Слушайте каквото Бог ви казва и изпълнявайте волята Му. Като изпълняват законите Му, хората ще се обединят в едно цяло. Тогава няма да има добри и оиш хора, няма да има учени и прости — всички ще си помаят и ще се обичат. Тогава ще се изпълни стихът от Писа- ието: „Ще залича греховете им и ще изтрия всяка сълза т очите им".

И тъй, възлюбете Бога, за да бъдете полезни на себе си на своите ближни. Който люби Бога, той вижда ясно не- ата и знае как да помага. Той вижда например, че в даде- ия момент един параход потъва с целия си екипаж в Ии- ийския океан. Разправя на близките си за това, което виж- ^а, но те не виждат нищо. За да повярват, или трябва да четат във вестниците за тази катастрофа, или да прове- 195

рят по друг начин. Като н.е виждат, те могат да вярват на думите му, но могат и да не вярват. Вярвайте на онова, което сами сте опитали и можете да проверите.

Един турски султан често разговарял със своя учен ходжа за небето, за Господа и за ангелите. Всеки ден ходжата му докладвал какво прави Господ в дадения момент, как живеят ангелите и т.н. Султанът се съмнявал в думите на ходжата и решил да го изпита. За тази цел един ден той поканил ходжата и гръцкия патриарх на гости в двореца,

да си поговорят за духовни работи. Като поприказвали известно време, султанът заповядал на един от слугите си да донесе в един голям съд прясно топло мляко и хляб, да закуси заедно с гостите си. Слугата изпълнил заповедта на султана, донесъл мляко и хляб. Седнали тримата да ядат, пръв султанът надробил хляба си, а след него — и двамата духовници. След т о в а султанът взел голяма лъжица и така разбъркал млякото, "че хапките на тримата се смесили. Тогава т ой се обърнал Тъм гостите с думите: „Нека всеки вземе лъжицата и яде само от своите хапки". Ходжата учудено запитал: „Как иде познаем кои хапки са мои и кои на патриарха?" Султанът казал: „Ако не знаеш кои хапки са твои, отде ще знаеш какво прави Бог всеки момент?" Ако не разбирате малките работи, как ще разберете големите? Вярвайте в това, к о е т о сами можете да проверите. Ако вярвате във възможните неща, ще имате реални резултати; ако вярвате в невъзможните неща, и резултатите ви ще бъдат такива.

Желая всички да вярвате б това, което е, а не в това, което не е. Вярвайте в Бога и б топлината на Неговата любов. Вярвайте в Бога и вървете напред! Днес — или някога — Той ще ви се открие. Тогава ще се убедите, че думите ми са верни. Сега още не с т е проверили думите ми и ще останете на особено мнение. Ще дойде ден, когато и вестниците ще пишат за тоВа, което сега говоря. Макар че още не с т е проверили истината, не казвайте, че думите ми не

196

верни. Провереното приеете б себе си, а непровереното оставете настрана, да чака времето си. Истина е това, което повдига духа, разширява душата, просвещава ума и облагородява сърцето. Реално е това, което работи за тебе.

Христос казва: „Аз съм пътя, истината и живота". Поточно казано: Аз съм провереният път, проверената истина и провереният живот. Който върви в този път, ще разреши всички противоречия б живота си. Тогава всички хора ще се ползват еднакво от благата на проверения и опитан път, на проверената и опитана истина, на проверения и опитан живот.

Божият Дух носи всичките блага на живота.

ПОЗНАТ ОТ БОГА

Размишление

Съвременните хора се оплакват, че не им достига нещо. Какво не им достига? Правилно разбиране на нещата и прилагането им навреме и на място. Наистина и най-хубавите неща, криво разбрани и ненавреме приложени, причиняват големи пакости и негцаетия. Дайте пари на бедния, който не се е научил да работи, и той б скоро време ще стане ленив; дайте знание на мебежия и той ще прояви гордостта си; дайте сила на слабия, за да се прояви б него насилието; дайте красота на грозната мома, за да видите 8 лицето й суетата на живота; вложете светостта в неразкаямия грешник, за да разберете какво значи духовна гордост. Често се говори за греха и мнозина се запитват коя с причината за проявяван-ето му. Много причини има за съществуването на греха. Стремешът на човека да стане поучен, по-силен, по-красив, по-богат от другите става причина за проява на греха. Не е лошо да бъде човек богат, учен, силен, красив, но т о й не трябва да се състезава с близките си, нито да очаква тяхното одобрение и награда. Ще бъдеш учен, богат, силен, "красив за себе си. И като постигнеш желанието си, ще даваш от своето благо и на другит е , без да очакваш нещо от тях. Значи причината за греха, за заблужденията се крие в самия човек, а не вън от него. Ще кажете, че грехът а злото се крият в лошите духове. Какво са лошите духове? Човешки духове. Като умре някой грешник или престъпник, т о й не престава да обикаля живите хора и да им нашетва какво да правят, как да се проявят. Ново нещо ли ще кажат те? Нищо ново. С какъвто

198

морал и разбирания са живели на земята, такъв ще проповядват и от другия свят. Ще дойде някой дух при вас и ще ви нашепва, че не може да се живее без пари и без лъжа, че трябва да помислите за себе си. Като слушате да ви се говори така, дохождате до заключение, че някой велик дух ви говори. Това е заблуждение. Великите и светите духове говорят по друг начин. Те напътстват хората към доброто, а не към злото.

Съвременният свят е пълен със заблуждения. Външно хората са гладко замазани, чисти, бели, но достатъчно е да бутнете някъде, за да излезе нечистото, грозното, кривото, което от векове се таи б човека. Ако търсиш богатството, силата, знанието, красотата, здравето само за себе си и за своите близки, ти си на крив път. Тези блага водят към заблуждения. Знанието, богатството, силата, красотата са реки, които минават край всички хора. Всеки

ще задържи от водата им толкова, колкото му е нужно. Останалото ще пусне да тече свободно, да пои градините на всички хора. Рече ли да тури бент на водата, да я задържи само за себе си, той ще причини пакост и на своя дом, и на близките си. Който мисли само за себе си, изпада в противоречия и заблуждения, от които не може да се освободи с векове. Ла живееш само за себе си - това е външното, механическо разбиране на живота.

«Но ако люби някой Бога, той е познат от Него. И тъй, колкото за яденето от идоложертвеното, знаем, че идолът е нищо на света и че освен едного Бога, няма никой друг Бог.» /3-4 ст./* Павел се стреми да примири различните разбирания на хората. Той казва, че няма нищо лошо в яденето на идоложертвеното, защото идолът е нищо на света. Същевременно той изтъква идеята, че съществува само един Бог, понеже хората са вярвали и вярват в много богове.

«Но гледайте, да не би тая ваша свобода да бъде съблазън на слабите.» /9 с т / Значи слабият може да се спъне как-

•Първо послание към Коринтяните, гл.8. - Б. съст.

199

то от своята свобода, т а к а и от свободата на своя ближен. С други думи казано: това, което майката яде, детето не е в състояние да яде; товара, който силният носи, слабият не може даже да го подвижи; знанието на учения и силния не е знание и за слабия. За да се ползват разумно от силата, знанието и б о г а т с т в о т о си, и силният, и слабият трябва да посветят всичко на Божественото в себе си.

Само така човек може да запази свободата си. Не е лесно да изгубиш свободата си. Изгубиш ли я, ти се ожесточаваш, ставаш груб, недоволен от живота. Истински свободен е богатият, ученият, силният. Д е т о е свободата, там е богатството. Истински богатият е честен човек.

Каквото има, т ой го открива пред хората. Ще кажат, че частната собственост не съществува вече; тя изиграла своята роля. Частна собственост е тази, която никой не може да ти отнеме. На пример тялото ти е частна собственост. Обаче къщата ти не е частна собственост. Не

е лошо, че имаш къща; лошо е, ако се държиш за нея като за частна собственост. Даже и тялото, като твоя частна собственост, не ти е дадено да си поживееш както намиращ за добре. Казано е в Писанието: «Дайте телата си в жертва жива, света и Богоугодна.» Мислиш ли само за хранене и обличане на т я л о т о , ти ставаш негов роб. Така ти нарушаваш Божия закон и влизаш в стълкновение с всички хора. Даде ли човек предимство на желанията на тялото си, т ой проявява животинското в себе си, а духовното пренебрегва.

Такъв човек мисли за слава, за почести от хората, а забравя да прояви доброто в себе си. Виждате го горд като паун. Разперил опашка, той върви напред, иска да обърне внимание на всички хора. Като е дошъл на земята, човек трябва да се ръководи от Божиите закони, а не от човешките и животинските. Не живее ли така, той сам определя съдбата си, сам подписва тежката си присъда.

Ще ви предам една приказка от «Хиляда и една нощ» накратко и със свои думи. Ще кажете, че приказките от «Хиляда и една нощ» са крайно фантастични. Те съдържат

200

Йещо поучително за практическия живот. Четете ги съзнателно, да извлечете поуката, която се крие в тях. В

приказката, която искам да ви разкажа, се говори за един млад момък, който търсел начин да подобри живота си.

11 | I <"дно време той намерил една млада, богата мома и се оженил за нея. Оказало се обаче, че тя владеела черната магия. Един ден мъжът ѝ се провинил нещо пред нея и за наказание тя го превърнала в куче. Тежко било положението му като куче, защото тя постоянно го биела. Той имал съзнанието на човек, а формата на куче, поради което страданията му били големи. Като не могъл повече да понася страданията, той напуснал дома на жена си и започнал а скита по улиците, докато попаднал във фурната на един добър човек, фурнаджията приел бездомното куче при себе си и често се вглеждал в него. Той забелязал, че кучето е умно, а главно — различавало фалшивите пари от истинските.

Една жена, редовна клиентка на фурнаджията, също обърнала внимание на кучето, в очите на което видяла съзнателния поглед на човек. Понеже дъщеря ѝ владеела бялата магия, тя решила да му се помогне по някакъв начин. Един ден успяла да примами кучето и да го заведе при дъщеря си. Щом погледнала в очите му, дъщерята познала, че това е човек, превърнат на куче. Тя взела някаква вода и напръскала с нея кучето, което веднага се превърнало в млад, красив момък. Тя казала на младия човек: „Ти си женен, затова ще отидеш при жена си. Тя ще се уплаши, като Види, че си дошъл при нея, но давам ти една течност, с която ти ще я напръскаш. Какво ще стане след това и как ще постъпваш по-нататък — оставям на твоята съвест и разбиране". Младият човек благодарил на момата за доброто, което му направила, и тръгнал за у дома си. Като го видяла, Ясена му се уплашила и започнала да бяга. Обаче той успял да я напръска с течността и тя станала красива черна кобила. Той веднага я завел в обора и започнал да я бие. Това правел всеки ден, с което отмъщавал на жена

си за стореното от нея зло. Един ден той срещнал своя
201

духовен наставник и му разправил историята на своя живот, след което го запита добре ли постъпва със своята черна кобила. Духовникът му отговорил: „По човешки закон постъпваш право — око за око, зъб за зъб. Така ти отмъщаваш на жена си. По Божия закон обаче не постъпваш право. Ти трябва да проявиш милосърдие към нея: ще я храниш добре, ще я милваш, ще й даваш работа, да те обикне и тя. Щом те възлюби, тя ще изкупи погрешката си към тебе и след време иде се превърне в човек. Иди си сега и приложи Божия закон. Само така ще разрешиш правилно задачата си“.

Как трябва да постъпите с човек, който е извършил някакво престъпление? Вие живеете в християнска епоха и казвате, че този престъпник трябва да се обеси. Ако питате него, той ще ви каже, че е извършил престъплението, защото и по отношение на него е извършено престъпление. Крадецът ще каже, че краде, защото и него са крали.

Лъжецът ще каже, че лъже, защото и той е лъган. Така не се разрешават въпросите. Насилието ражда насилие. За да не се дава път на насилието в живота, Христос казва: „Не си отмъщавайте. Не давайте място на гнева в себе си“.

Ще кажете, че чрез отмъщението търсите своето право.

Оставете на Бога Той да отдаде правото на всекиго.

Лко за отмъщение превръщаш човека на куче, някога той ще те превърне на кобила и ще те измъчва. Къде е разрешението на въпроса? Тежко е положението на човек, който изгубва човешката си форма и се превръща в животно. Конят стои по-високо от кучето, но нали не е човек? При това, ако човек е превърнат на кон, наказанието му не е малко. Следователно не е нужно и да го биеш всеки ден. Достатъчно е това наказание на човека да се превърне в животно.

Какво трябва да правите, като грешите или вършите престъпления? Нищо не ви остава, освен да изправяте погрешките си. Докато си на земята, все ще грешите, все ще превръщате ближния си на куче или на кон, но важно е
202

да изправяте погрешките си и повече да не ги повтаряте.

Ще кажете, че разликата между кучето и коня е голяма.

Това нищо не значи. Важно е да се отнасяте добре с всички животни. В приказката от „Хиляда и една нощ“ се казва, че за отмъщение мъжът превърнал жена си на черна кобила, която всеки ден биел. Каква полза имала тя от това, че стои по-високо от кучето, когато всеки ден била бита? Човещина се изисква от хората. Човек трябва да се отнася

добре и с приятелите, и с неприятелите си. Справедливост се иска от всички! Понякога животните постъпват по-добре от хората. Обаче няма постъпка, за която да не се отговаря в съдния ден. Тогава и животните ще бъдат съдени, а колко повече хората.

Като ч е т е приказките от „Хиляда и една нощ“, пит а т е се защо трябва да се превръщат хората на животни. Има причини за това. Изобщо за всяко нещо, което е ставало и става, има дълбоки причини. Всяка животинска форма е носителка и на доброто, и на злото. Богатството, силата, знанието също така са носители и на доброто, и на злото. Всичко, с което разполага човек, може да го употреби и за добро, и за зло: от него зависи как ще използва силите на своя организъм. Ако е разумен, той ще употреби всичко за служене на любовта. Единствената сила, която не върши зло, е любовта. Затова е казано, че всички влини и престъпления стават вън от любовта. Колкото и да е свирепа тигрицата, към малките си тя е нежна, любеща майка. Любовта я прави добра и нежна. Обаче същата тигрица е жестока към онова, което не е излязло от нея. Така постъпват и хората. Те са нежни, внимателни към всеки, когото обичат. Към онзи, когото не обичат, те са готови да му причинят ред пакости и неприятности. Всеки трябва да съзнава, че живее и се движи в Бога и следователно не може да излезе вън от любовта. А който живее в любовта, не може да греши. Вложете в ума си тази мисъл и следете за делата си! Любовта разглежда нещата отвън и отвътре. За нея няма нищо скрито-покрито. Тя се радва

203

на живота, в каквато и форма да се проявява той. За нея животът е красив и разнообразен. Тя не се изкушава от нищо. Който се изкушава., той е вън от любовта, вън от истинския живот.

Истинският живот има две страни: външна и вътрешна. Който се съблазнява огп много неща, той разбира външно живота. Виждате ли, ч.е някой иска да се осигури, да има къща, пари, имот, да разчн та на нещо - той разглежда живота отвън. Той казва: „Жиляда лева да имам в банката, но да зная, че има нещо на мое име, на което да разчитам“. Кой е той? Всички хора. Когаппо говоря за заблудението б живота, имам предвид всички, които са заблудени; когато говоря за доброто, имам предвид добрите хора; когато говоря за разумността и за красотата, имам предвид разумните и красивите. Кой човек е красив? Който носи доброто и любовта в себе си. Истински красивият е добър, богат, силен, любещ. А за да «уъдеш богат, преди всичко трябва

да проявиш доброто. Любовта пък предшества и богатството, и силата, и доброто, и красотата, и разумността. Човек трябва да служи на любовта с всичко, каквото притежава. Който не може да употреби всичките си добродетели в служене на любовта, не може да се нарече истински човек, не може да бъде възлюбено чадо Божие. Той не може да бъде подобен на Бога. Ако искаш да бъдеш образ и подобие Божие, приложи доброто и любовта, които са вложени в тебе! Щом ги приложиш, ти ще обичаш хората и никого няма да осъждаш и критикуваш. Как постъпва Бог с човека? Като види, че някой е паднал, Той казва: „Не се безпокой. Стани и върви напред!"

„Познат от Бога". Кой е познат от Бога? Който прилага любовта първо към Бога, а после и към ближния си. Любовта е непреривен процес. Най-малкото прекъсване в този процес подразбира прекъсване на съзнанието. Щом се прекъсне съзнанието, човек попада под чуждо влияние, което му се отразява вредно. Той започва да желае всичко, каквото ближният му е придобил с усилие и труд. Ако види

204

красив човек, иска да бъде като него; ако види богат, и той иска да стане богат. Какво ще бъде положението му, ако има само един красив човек в света? „Възможно ли е това?" Възможно е. Красив е човекът, но не и неговите удове. Следователно красотата на човека е специфична, различна от красотата на неговите очи, ръце, крака и др. В този смисъл можем да кажем, че един е красивият човек, един е бо-
•атият, един е ученият и т.н. Щом пожелаеш да бъдеш като другите хора, ще знаеш, че всеки за себе си е един, няма уруг като него. Ти ще се стремиш да развиеш такова качество в себе си, каквото никой друг не притежава. В това велико разнообразие на прояви и добродетели се крие единството между душите. Един е Бог, но всички могат да бъдат като Него. Кога? Когато са свързани с Него. Който се опита да скъса тази връзка и да се отдели от своя Създател, влиза вече в кривия път, в пътя на греха. „Няма човек като мене". Ти си в кривия път на живота. Ще бъдеш едно с Бога и едно със своите близни. Във вътрешното единство е разнообразието на живота. Именно в това единство се появява любовта. Приложете любовта, за да разберете закона на единството.

Казано е в Писанието: „Бог беше в Христа и примиряваше хората със себе си, като не им вменяваше в грех техните погрешки и престъпления". Христос даде пример на хората как да живеят, но въпреки това всички са недоволни от живота. Майката е недоволна от дъщеря си, бащата

от сина си, жената от мъжа си, мъжът от жена си, учителят от учениците си и т.н. Живот ли е това? Ще кажете, че условията, хората, животът са лоши, затова и вие с т е недоволни. Така не се говори. Нито животът е лош, нито хората са лоши. Право разбиране е нужно на човека. Ще кажете, че животът е пълен с противоречия. Изкуство е да живееш в противоречия, а не в свят, дето пътищата са гладки. Земята е велико училище, в което хората придобиват ценни уроци. Да светиш на хората, да оправяш пътя им — това е умение да живееш. Герой е онзи,

205

който е приятел и на лошите, и на добрите хора. Защо господарят трябва да би е слугата си? Ако слугата не е свършил нещо навреме, нека го сподарят вземе неговия образ и сам свърши работата си. После нека извика слугата и да му каже: „И аз имам господар) к а т о тебе. Както аз върша работ а т а на господаря си, т а к а и ти върши своята работа". За предпочитане с да свърши ш работата вместо слугата си, отколкото да го биеш с ръ-ката си. Така ще изразходиш повече енергия, отколкото с работата. От човека зависи да живее добре, да вижда доброто и красивото в лошите и отрицателните неща.

Срещате една грозна мома и обръщате лицето си настрана, не искате да я гледате. Обаче аз познавам тази мома и турям на нейно име в банката няколко милиона. Веднага около нея започват да се стичат млади момци, кандидати за женитба. Какво е станало? Парите представят красива маска, турена на лицето на грозната мома. Сега момците казват, че момата не била толкова грозна, както по-рано им се виждала. Те ня-мират, че има нещо красиво в нея, за което заслужава да я о-бикалягп. Идеал имат вече момците, но и момата има идеал3 който я прави красива. Който няма идеал в живота сиа ппой е грозен. Който живее със страх и безпокойство, че няма богатство, знание, сила, красота, т ой преждевременно остарява. Ето защо, за да бъдете красиви и да не остарявате, носете някакъв висок идеал в душата си. Бъдете смели и безстрашни! Приложи доброто, вложено в тебе, и от нищо не се страхувай! Ако си добър, не можеш да бъс|еш беден. Добрият е същевременно богат, силен, разумен. Ще кажете, че разбирате какво нещо е доброто. Не е достатъчно само да разбирате доброто, но трябва да го приложите. Разбирането има отношение към ума, а прилагането — към сърцето и волята. Щом разбирате нещо, трябва да го приложите. Само така ще дойдете до вътрешното познаване на нещата, т.е. до тяхната същина.

Казано е в Битието, че Бог забранил на Адам и Ева да ат от плодовете за познаване на доброто и на злото, преки това те ядоха от плодовете на забраненото дърво. Но не получиха вътрешно познаване на доброто и на Лото. Външно го познаха, но не и вътрешно. Какво трябше да правят Адам и Ева? Не трябваше ли да ядат от бранения плод? В такъв случай докога не трябваше да дат? Докато придобият доброто и го проявят навън. Те ; изкусиха, защото им липсваше доброто. Човек се изкуава и пада, когато няма нещо, което му е необходимо. Пърите човеци нямаха доброто, т.е. не бяха го проявили, затова се изкусиха от дървото за познаване на доброто и злото. Ако бяха дали ход на доброто в себе си, нямаше да се съблазнят от нищо. Ако носиш с т о килограма злато на гърба си и някой вземе няколко килограма от него, ти ще бла- .'| >дариш, че те е облекчил. Носиш ли само два килограма и някой се осмели да вземе част от него, ти ще повдигнеш голям въпрос. Ще кажеш, че и без това златото не е много, няма нужда да даваш на другите от него. Значи малките работи, недоимъкът раждат противоречията и недоразуменията в живота.

Сега всички хора искат да се освободят от големите противоречия. Те търсят път да се освободят, но не знаят как да го намерят. Един е пътят, който води към освобождаване: да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичкия си дух, с всичкия си ум и с всичката си сила. Как ще намерим Господа? Както младият момък намира своята възлюбена. Той я търси тук, там, докато един ден сърцето му трепне и той казва: „Намерих я!“ Възрастните се смеят на младите моми и момци, критикуват ги, без да знаят, че единствени те им показват пътя към Бога и начина, по който могат да Го възлюбят. Момите и момците са най-добрите проповедници. Момъкът и момата казват на хората: „Ако вие възлюбите Господа, както ние се обичаме, няма да страдате“. Тъй щото, ако питате какво е предназначението на младите моми и момци, ще знаете,

че те упътват ученицит е в правия път. Като видят, че някой ученик изкривява пътя си, те му казват: „Внимавай, изкривил си пътя си. За да го оправяш, възлюби Господа“. Те са живият Божи закон, к о й т о казва: ще възлюбиш Господа, както младият момък обича своята възлюбена и младата мома — своя възлюбен.

И тъй, старият трябва да се учи от младия. Какво да учи? Любовта. Младият пък трябва да учи от стария мъдростта.

Синът или дъщерята казва на родителите си: „Ако научите от мене как да любите Господа, вие сте на прав път. Ако се съблазните от мене, вие сте на крив път. Нито моята любов е на място, нито вашата“. Същото се отнася и до любовта на човека към хората. Изобщо истинска любов е онази, която дава подтик на човека и го отправя към Бога. Ако любовта би внася съблазън и убива всякакъв подтик, тя не е истинска. Някой се съблазнява от любовта на едного към даден човек. Защо се съблазнява? Защото неговата възлюбена бил а зкена. Не се съблазнявай, но виж добрата страна на негов а т а любов. Кажи си: „Тази жена още нищо не е дала на този човек, а т ой я обича, прави големи жертви за нея. Аз, разумният човек, на когото Бог е дал хиляди блага и всеки момент се жертва за мене, не зная къде да Го намеря и как да Го обичам. Трябва да уча любовта от младия момък и младата мома“.

И тъй, учете се от он-ези, които любят. Военният люби сабята и пушката си, на тях разчита. Защо? Те ще го прославят. Ученият о т б а р я книгата, чете, изучава я — знае, че тя ще го направи човек,, тя ще го прослави. Следователно и вие трябва да възпри емете любовта и да я приложит е , защото тя ще ви направи човеци и ще ви прослави. Не търсете слава от човеците, но от любовта. Който разбира това, ще стане слуга на любовта и ще се повдигне.

Който не разбира, ще с т а н е господар на любовта и ще се понижи. Който разбира живота, може да се жени; който не го разбира, да не се жени. Който е богат, силен, учен, да

208
жени. Женитбата е велик акт, който изисква подготвени хора. Който се жени, трябва да намери истинската (и възлюбена, която да отговаря на чувствата му. Двама американци, добри приятели от детинство, ре- или да търгуват заедно. И двамата вложили по пет мили- на долара в търговията си. Работата им вървяла добре и риятелските им отношения се закрепили повече. След из- естно време и двамата се оженили. Така живели една-две години, но животът им не бил добър. И двамата се оплаквали от жените си и били готови да се разведат. Преди да направят това, те решили да разменят жените си, дано ивотът им се подобри. Опитът излязъл сполучлив. Сега ще разбрали, че първия път не са попаднали в избора си. Какво показва това? Че хората често разместват нещата. Следователно когато работите ви не вървят добре, кога- о се натъквате на противоречия и мъчности, ще знае- е, че причината за това е в разместването на нещата, че те не са поставени на истинските им места. Поставите

и ги точно на местата им, противоречията и мъчнотиите ви ще изчезнат.

Като се говори за разместване на нещата и поставяне Всяко нещо на своето място, ние не критикуваме сегашния порядък на живота. Ние само изнасяме фактите, както са в действителност. Не е лошо, че живееш под наем в дна къща, но ти имаш нужда от по-хубава къща и от по-обри условия. Докато намериш, ще търпиш тази къща, ставен си да живееш в нея. Жаден си — ще пиеш вода от-е т о намериш. Има и по-хубава вода от тази, която пиеш, о не си я намерил. Като намериш хубавата вода, ще се отажеш от лошата. Ти се нуждаеш от чист въздух — докато о намериш, ще се задоволиш с онзи, при който си заставен а живееш. Като промениш условията на живота, ще намериш по-чист въздух, който ще задоволи нуждите на организма ти. Помнете: онова, което може да подобри вашия живот, е любовта. Ако я възприемете и приложите правилно, тя ще ви подмлади. Тя носи нов живот, нови раз-Н Великото сег* 209

бирания, нов морал. Откажете се от старото и приемете новото, което иде сега. Старите листа сами по себе си ще окапят и вятърът ще ги отвее далеч от дървото. Новите листа сами по себе си ще израснат. Не съжалявайте за старите листа. Радвайте се на новите листа, които израстват. Те ще дадат нова насока и нова философия за живота.

Божият Дух носи всичките блага на живота.

КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ

размишление

„Онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва“.

(Марк, 10:9)

„Което Бог е съчетал“. Христос е изказал този стих о един външен повод, който се наблюдава във всекидневния живот на хората. Той има дълбок вътрешен смисъл.

„Онова, което Бог е съчетал“. Какво е съчетал Бог? Христос говори за връзката между духа и душата. Значи за да не изгуби същественото в живота, човек не трябва да разваля тази връзка, фарисеите запитали Христа: „Дали е простено на мъж да напусне жена си?“ Христос отговорил: „Оно- За, което Бог е съчетал, човек не трябва да разлъчва“. Това значи: докато духът на човека е свързан с душата, той никога не може да напусне жена си. Когато тази връзка се скъса, мъжът може да напусне жена си.

Сега ще ви дам следните мисли за ориентиране в живота. Когато обикновените хора управляват, всички останали същества спят. Когато талантливите управляват, обикновените хора се събуждат. Когато гениалните управляват, всички хора стават. Най-последно, когато светиите управляват, хората започват да работят. Следователно докато човек спи, обикновени хора го управляват; щом става, гениални го управляват; щом започне да работи, светиите го управляват. Това са вътрешни състояния, които всеки преживява. Докато обикновени мисли и чувства занимават човека, той заспива. Щом се проявяват талантливите мисли в човека, той се пробужда. Като се прояви гениалността в човека, той става от леглото и започва да се облича. Когато се прояви светостта, светлината на деня го огря-

211

ба и тогава започва да работи. За да започне работа, човек трябва да даде път на светиите, те да управляват. Той не трябва да се стреми към сбетийство, но да се остави светиите да го управляват.

Мнозина се стремят, към светийство. Там е тяхната погрешка. Да желаете да с т а н е т е светиите — това е човешко разбиране. Обаче да желаете да работите и да ви управляват гении и светиите — то е Божествено разбиране. Щом имате такова разбиране, ще получите Божието благословение. Тъй щото сам по себе си човек не може да бъде нито обикновен, нито талантлив, нито гениален, нито светия. Ако се занимава с обикновени мисли и чувства и остави обикновени хора да го управляват, той е обикновен; и като обикновен ще яде, ще пие и ще спи. Ако остави талантливите да го управляват, тогава той се пробужда от сън. Ако

остави гениалните да го управляват, той става от леглото си и се облича. Ако ос тави светиите да го управляват, той започва да работи.

„Онова, което Бог е съчетал, човек не трябва да разлъчва". Защо? Защото т о й не може да направи нещо по-умно от Бога. Човек не трябва, да седи и да мисли какво може сам да направи. Колкото и да се мъчи, нищо ново няма да измисли, но поне да изпълни Бо_жията воля, т.е. да реализира онова, което Бог е съчетал. Какво прави ученикът по рисуване?

Той взема модела, който учителят му е дал, и започва да рисува.

Никой ученик не мооке да измисли по-добър модел от този, който му е даден. VI никой човек, никой художник не е създал и не може да създаде по-добър модел от този, за който се казва В Битието, че е създаден по образ и подобие Божие. Много човешки образи са рисувани досега от видни художници, но всички са далеч още от първообраза.

„Онова, което Бог е съчетал". Щом Бог е съчетал нещо, на същото основание -и чобек е изпратен на земята да направи нещо в духа на това, което Бог е съчетал. Който не.разбира този закон, може да изпадне в заблуждение, да мисли, че всичко е пости жлдно за него. Обаче казано е в Пис-2:2

мието: „Целият свят лежи в ръцете на лукавия". Това пачи: целият свят лежи в заблуждения, в изкушения. Пора-В заблужденията хората нямат ясна представа за живо-а. Те нямат нужната любов. Без любов животът е нераз-И11, непознат за човека. Без любов животът е мъчение. обовта е необходима за човека, за да познае живота. Че радал, че се мъчил, че имал неприятности - това са илю-и в живота. Илюзиите са на второ място. На първо мяс-о е любовта, която ражда живота. „Главата ми побеля т страдания". Ти се лъжеш. Твоите страдания и мъчно-ии са от хартия.

Разбойник влязъл в дома на един богат човек, извадил рещу него ножа си и му казал: „Скоро дай пари!" „Моля ти |е, не ме убивай! Колко искаш? Ще ти дам колкото искаш, о само пощади живота ми". Богатият дал известна сума • и разбойника и по този начин спасил живота си. След то-Ва разправил на приятелите си, че безмалко щял да изгуби /живота си - разбойникът влязъл в дома му с нож в ръка. „Знаеш ли, че този нож беше книжен?" „Да знаех, че е така, Еам щях да се разправя с него".

Помнете: ножът, с който апаши и разбойници ви плашат, е книжен. Страданията ви пък не са нищо друго ос-вен трици. Някой страдал, защото няма пари; друг - нямал жена; т р е т и - бил болен; четвърти - никой не го обичал.

Слушате: някой се оплаква, че майка му, баща му, брат му, сестра му не го обичали, всички го изоставили. Отде знае това? Влизал ли е т ой в сърцето на майка си или на баща си, да знае това? За да познае дали някой го обича или не, той сам трябва да има любов. Ако любовта е в неговото сърце, той ще освети сърцата на другите и ще разбере обичат ли го те или не. Освен любовта, друг път няма. Тя разкрива всички тайни. Как ще разберете живота на другите хора, ако не ги обичате? Единствената мярка в живота е любовта. Без любов - като Божествена мярка - животът остава неразбран. Който има любов, той разполага с онази мярка, с която може да мери всички неща. Които е придобил

213

любовта, т ой се е домогнал до щастието в живота. Дето е любовта, там е щастието. Това правило няма изключение. Казват, че любовта била празна работа. Празнотата е в безлюбието, а пълнотата на живота — в любовта. Докато си служите с любовта к а т о мярка в живота, всякога ще имате мир, спокойствие, радост, веселие. Ако изгубите едно от тия качества, вие с т е изгубили мярката си. „Какво да правя тогава?" Намери мярката си и я постави на мяст о !

Представете си, че влизате без свещ в тъмна изба. Какво ще стане с вас? Ще се спънете някъде и ще паднете. Ако влезете със свещ в избата, няма да се спънете. Следователно каквото представя зааалената свещ за физическия свят, такова нещо представя лаобовта за сърцето. Само любовта е в състояние да разреши мъчнотиите ви. Любовта е път за разрешаване на трудните задачи в живота на човека. С други думи казано: любовта е път за сърцето, мъдростта — път за ума. Чов ек не може да придобие, да разбере, да оцени и приложи з-аанието, ако не е мъдър. Някои хора обичат да говорят лтого и да заставят другите да вярват в това, б което . т е сами не вярват. Те искат да заставят окръжаващите да мислят върху това, което и на тях не е ясно и не го разбират. Това е невъзможно. Направете опит и ще се уверите, че е така. Човек може да предаде мисълта, знанието си на другите хора, когато сам той разполага с такова знание и мисъл, които пред нищо не се разколебават.

Един англичанин прсбарал б Индия цели 20 години и научил само едно изкуство, т.е. придобил само едно знание — да разпръсва кучета. К а т о се върнал в Англия, отишъл в Лондон, дето се срещнал с един английски лорд. Като разправял на лорда за знанието, което придобил в Индия, последният пожелал да направят опит. Денят и часът за опита

били определени. Лордът пристигнал със своите 40 кучета — порода булдог, — които били много свирепи. Англичанинът пристъпил към опита. Застанал на едно място

214

и мислено описал около себе си окръжност. След това лордът започнал да пуша срещу него едно след друго кучетата си, като същевременно ги насъсквал. Първото куче се хвърлило към англичанина, но то ой веднага му изсвирил по особен начин. Кучето стигнало до мислено прокараната линия и там спряло. Излязло второ, трето, четвърто куче, но като чули това изсвирване, всички се спрели пред проектираната линия. Всичките кучета се събрали на едно място и започнали да лаят, без да пристъпят крачка напред. Достатъчно било англичанинът да изсвири по специфичен начин, за да хукнат всички кучета назад. Това е истинско знание — да изсвириш с уста и кучетата да се разбягат. Ако не побягнат от вашето изсвирване, никакво знание нямате. Какво представят нещастията и мъчнотиите в света? Това са свирепите кучета, които лаят около вас. Как можете да се справите с тях? Като им свирнете. Ако при изсвирването успеете да ги разпръснете, вие разполагате с истинско, положително знание. Колкото и да философствате, каквито и теории да изнасяте, ако не можете да се освободите от кучетата, вие нямате нито мярката на знанието и мъдростта, нито мярката на любовта. А тъй, да предполагате само, че имате знание — това не е вътрешно, дълбоко знание. То е само външно знание, което всеки момент може да изгубите. Положително знание е това, с което човек разполага всеки момент и може сам да го прилага, без да очаква помощ от хората, без да очаква тяхното одобрение.

Сега — да дойдем до истината. Тя е мярка за свободата. Човек не може да бъде свободен, докато не е намерил мярката на истината в себе си. Свободата е вътрешна, а не външна проява. За да бъде свободен, човек трябва да бъде жив; после той трябва да разполага с мярката на любовта, на мъдростта и на истината. Щом има тези неща в себе си, той ще бъде силен. Как може човек да придобие свободата си? Чрез съзнателна работа. Всеки трябва да разчита

215

на себе си, сам да извоюва свободата си. Свободата, която човек търси, не иде отвън. Ако е въпрос за външна свобода, той лесно може да я придобие. Господарят може да направи слугата си външно независим, но с това той ще отнеме вътрешната му свобода.

Свободата се придобива при условията, при които

човек се намира. Докато е на легло и очаква помощ от лекаря, болният не е свободен. Дойде един лекар, даде му някакво лекарство, което временно ще го успокои. Дойде друг лекар, и той даде лекарството, което влошава положението му. Болният обаче не е свободен нито в първия, нито във втория случай. Човек трябва да бъде лекар сам на себе си. Докато не са тези лекари на себе си, не можете да бъдете свободни. Докато не създаде вътрешна, интимна връзка между духа и душата си, човек не може да бъде свободен. Това наричаме ние връзка с Бога, с Първата Причина на нещата. Без тази свещена връзка човек не може да очаква онова вътрешно единство в себе си. От това единство зависи неговото бъдещо развитие. От вътрешното единство в човека зависи придобиването на онези блага, към които той се стреми. Така трябва да се разбира истината. Който не разбира истината, очаква първо светът да стане добър, а после хората. Няма защо светът да става добър. Светът представя съвкупност от хора. Когато всеки човек поотделно стане добър, целият свят ще стане добър. Всички хора живеят и се движат в Бога, Който е създал света. Следователно всеки има условия в себе си да стане добър. Който разбира Божиите пътища и ги следва, той е едно с Бога — никой не може да го ограничи. Бог е всякога свободен. Казано е в Писанието: „Дето е Духът, там е свободата. Дето е Лухът, там е истината“. Истината освобождава човека. Съвременните хора търсят свободата. Целият свят воюва за свобода. Във всеки дом има спор за свобода: мъже, жени, деца — всички се борят за свобода; слуги и господари — също се борят за свобода. Обаче тъй както съвременните хора търсят свободата, този

216

въпрос остава неразрешен. Светът сам няма да разреши тази задача, нито вие можете да разрешите задачата на ета. Защо е така? Защото този въпрос е колективен и принадлежи на разрешаване от цялото човечество. Цялочовечество търси нещо. То търси някаква обща идея, която да го повдигне. Каква е тази идея — никой не знае. Никой не може да наложи една идея на другите. Всеки сам може да си наложи някаква идея. Само при това положение човек може да бъде свободен. Ако някой пита как може да бъде свободен, това показва, че той не е готов още за свобода. Докато човек пита как трябва да гледа, това показва, че той е сляп. Щом престане да пита, той вече е прогледал. Щом вижда, той може да се движи свободно. Тогава той тръгва с всички заедно и кой каквото му посочи, всичко вижда. Той тръгва по градове, по села, по гори и планини —

обикаля света. Докато човек пита как трябва да чува, той е глух. Щом престане да пита, той е с отворени уши, всичко може да чува.

И тъй, отворете очите си сами, без да очаквате да дойде някой отвън да ги отвори. Да отвори човек сам очите и ушите си — това е негово собствено право, дадено му от самата природа. Трябва ли да чакате сутрин да дойде вашият слуга отвън да отвори очите ви? Ако човек може сам да отвори очите си, трябва ли да очаква спасение т о му да дойде отвън някъде? Има известни условия за спасение на човека отвън, но пълното, истинско спасение иде отвътре. Това се отнася до онези, които разбират, които са посадени вече в земята, имат условия да растат. Онези, които не разбират, те ще останат само със стремежа си в потенциално състояние, в каквото състояние се намира житното зърно в хамбара. То има стремеж да расте, но условия няма за това. Обаче като го посадите на нивата и го поставите на мястото му, то започва да расте от само себе си. Това житно зърно е в състояние да създаде друго, подобно на себе си. Ако житното зърно е способно да израсте и да даде плод, подобен на себе си, кол-

217

ко повече човек може да направи това! Когато човек се натъква на страдания, т о в а е признак, че той е излязъл Вече от Божествения хамбар и е посят на Божествената нива. И след това не му остава нищо друго, освен да расте, да цъфти и плод да даде. Само така той ще получи Божието благословение. Значи докато с т е в хамбара, никакви страдания нямате. Щом ви посадят на нивата, страданията ще дойдат. Докога ще имате страдания? Докато узреете. Щом узреете, страданията ви престават. Следователно човек страда, докато е на земята. Когато мине в другия свят, земните страдания изчезват.

Страданията на хората са временни. Разликата между тях не се заключава в тов-а, че едни страдат, а други — не, но в големината на страданията: някои страдания са по-големи, а други по-малки. Колкото по-големи са страданията, толкова по-голямо е растежието. Например дъбът има по-големи страдания от житното зърно. Житното зърно узрява за шест месеца и след това се скрива в хамбара, докато дъбът едва след с т о тали двеста години може да се върне в хамбара. Дълго врем< дъбът остава вън, на големи изпитания. Ако погледнете кората на дъба, ще видите, че тя е силно напукана. На какво се дължи това? На големите външни несгоди.

Сега —ще говоря за онова, което е вложено във вас, а

не за онова, което б бъдеще може да спечелите. Онова, което в бъдеще можете да спечелите, е лотарийна игра. За вас са важни богатствата, които днес имате в себе си, които можете да обработите и използвате. Всеки от вас има в себе си по един извор на любовта, на мъдростта и на истината. Дръжте се за тези избори и се ползвайте от тях разумно. Това не значи още, че вие ще бъдете свършени, самостоятелни, че няма да имате никакво отношение към хората. Всеки извор е във Връзка с други избори. Значи водата от вашите извор-и ще се съедини, ще се слее с водата на други извори и ще образува голямо море.

218

Следователно дръжте се за онези извори, които са във вас, за да се свържете с душите, с които си хармонирате. да расте и да се развива правилно, всеки ден човек трябва да се свързва поне с една напреднала душа. Връзката на века с напредналите души е първото условие за растене. Озина мислят, че като постигнат свършенство, ще се Винят и никой няма да ги смуцава. Кой може да смуцава века? Само глупавият може да смуцава. Тъй щото ако някой се смуцава, това показва, че в него управляват глупавите, обикновените същества. А вие знаете, че когато глупавите, обикновените управляват, хората спят. Когато талантливите управляват, хората се пробуждат. Когато талиите управляват, хората стават от леглата си и започват да се обличат. Когато светиите управляват, хората започват да работят. Това са четири състояния, през които всеки човек минава.

Ще запитате дали тези неща са верни. Аз говоря само това, което абсолютно зная, което съм проверил и изпитал не само веднъж, но безброй пъти. „Как можем да се уверим в това?“ Като изучавате себе си и ближните си. Щом се свържете с един човек, вие ще познаете дали той е от обикновените, от талантливите, от гениалните или от светиите. Същевременно ще познаете дали един човек спи, или се е пробудил, дали е станал или е започнал вече да работи. Кога заспива човек? Когато се унесе от някаква мисъл. За пример: някой си купил един лотариен билет и започнал да мечтае, че ще спечели един милион лева. Както си мечтае, така заспива. Ще дойде някой след това да му говори нещо на ухото. Човекът спи, какво ще му говорите? Оставете го спокоен. Това показва, че обикновените хора го управляват. Не говорете на човек, който спи, защото и вие ще минете за спящ, за такъв, когото обикновените управляват. Когато се събуди, тогава му говорете. Сега — ние говорим за закона на любовта като връзка

между душите. Когато се направи тази връзка, животът на хората ще потече по естествен начин. Тогава никой

219

никого няма да изнасилва, да измъчва. Всички хора ще си помагат взаимно. Законът на любовта изисква взаимна помощ между хората. Когато се свържат със закона на мъдростта, светлина ще потече (5 умобсте им и никой няма да се спъва. Пътят им ще бъде осветен. Когато се свържат със закона на истината, хората ще бъдат свободни. Необходимо е човек да бъде свободен. Без живот, без знание и без свобода човешкият дух и човешката душа не могат да растат, не могат правилно да се развиват. Това са велики заповеди, написани на човешката душа.

И тъй, когато човек се намери пред големи изпитания, нека не търси знанието отвън някъде, но да се вдълбочи в себе си и сам да "чете онова, което любовта, мъдростта и истината са написали в него. От кого е написано?

От ръката на неговия вечен Баща. Това е изказал Христос с думите: „Както ме е Отец научил, така говоря“. Това се разбира от думите, изказани от Христа: „Всички ще бъдат научени от Бога“. Да бъдете научени от Бога не значи да станете господари. Не, тогава ще започне истинският живот, който хората трябва да имат. Когато слънцето изгрява и очите на човека са отворени, той ще види благото, светлината на деня. Ако очите му са затворени, той ще остане сляп за това благо. Когато Божественият Дух изгрее и намери човек с пет, със седем отворени сетива, Той ще излее върху него всички свои благословения. Това значи да живее човек без закон, написан от човешка ръка. Какво по-велико състояние от това? Тогава човек няма да се стреми ни към талантливост, ни към гениалност и светийство, но душата му ще се проникне от желанието да бъде Син Божи.

Ще дойде ден, когато всички хора ще бъдат Синове Божии. Тогава всички ще работят и ще се съобразяват със законите на любовта, мъдростта и истината. Да бъдете Синове Божии - това значи Божият да стане ваше, а вашето — на Бога. Това значи всички хора, всички души да се обединят в едно цяло. Кога иде да стане това? Още днес може да

220

стане. Ие е нужно светии да станете, но да оставите свените да управляват, а вие—да работите. Още днес всички можете да бъдете Синове Божии, в смисъл да имате синовни отношения към Бога. А що се отнася до работата, това се изисква много време. Да добие човек външни знания — и за това се изисква много време. За вътрешно знание

баче не се иска много време. Достатъчно е човек да се дълбочи в себе си, за да прочете онова, което от векове е написано в него. Така той ще опита и приложи онова, което знае. Без вдълбочаване и проучване на себе си човек всякога разваля хубавите работи. Даде ли ви се пресен, хубав хляб — опитайте го! Не мислете много върху него. Какво правят съвременните хора? Като получат такъв хляб, те тръгват от съсед на съсед да покажат какво са получили. Този съсед ще пипне хляба, онзи съсед ще го пипне, докато най-после съвсем го изцапат. Не давайте хляба си в ръцете на чуждите хора! „Ако някой няма хляб?“ Бог е дал в ръцете на всеки човек по един хляб. Щом е създал човека, Той го е осигурил. Като обичате Бога, вие ще запазите хляба, който ви е даден от Него. Който е познал любовта, мъдростта и истината, никога няма да остане гладен. Щом гладът на човека е задоволен, той е свободен, може да работи. Следователно хлябът, който е даден на човека, е заради него. Ще кажете, че това е егоистично. Никакъв егоизъм няма тук. След като изяде хляба си и го преработи, човек го превръща на плодно дърво, от плодовете на което всеки пътник, всяко дете има право да си вземе. Ие само хората, но и птичките, и животните могат да ядат от тези плодове. Като изяде определения за него хляб, човек може да се превърне на дойна крава, от млякото на която всички да се ползват. Как да стана крава, хората да ме доят?! Според мене кравата е извор, който постоянно блика и раздава своето благо. Мъчно ли е на избора да тече? Страшно е положението на извора, когато престане да дава. Докато дава, той е доволен, щастлив. Щом престане да дава, той изгубва вече щастието, доволството си. Когато говорим

221

за Божествената крава, ние разбираме Божественото мляко, което извира от недрата на Великия Дух и храни човешките души. Това е вътрешно състояние, което може да изпита всяка душа.

„Онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва“. Какво е съчетал Бог? Той е съчетал възгледите на душата и на духа и отношенията между тях. Тези са новите възгледи, които правят човек свободен. Ние имаме предвид съвършената, пълната свобода, която съдържа в себе си три качества: живот, знание и свобода. Който има тези качества в себе си, той влиза в новия живот — във възкресението. Възкресението е нова фаза на живота, нов живот, който изключва всички страдания, всички мъчности и недоразумения. Вие не можете да бъдете свободни от вашите мъчности и страдания, преди да влезете в живота на свободата,

в живота на възкресението. Докато с т е още в стария живот, страданията неизбежно ще ви следват. Временно страданията могат да о т с т ъ п я т от човека, но след това пак ще го посетят. В новия живот обаче страданията сами по себе си изчезват. Както слънчевата светлина и топлина топят леда и снега, така светлината на новия живот стопява и отстранява от пътя на човека всички мъчности и страдания. Казано е в Писанието за Бога: „Ще изтрия сълзите им и няма да ги помена. И ще ме познават от малък до голям“.

Казано е още: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло онова, което Бог е приготвил за онези, които Го любят“. Велики работи е приготвил Б-о г за онези, които Го любят. Обаче докато дойдат до великите работи, те трябва да минат през земята като през велико училище. Страданията и мъчнотиите, които човек минава, идат за негово добро. Така т ой трябва да гледа на тях, за да победи докрай. Кой ще победи света? Здравият, а не болният. Кой ще победи света? Живият, а не м ъ р т в и я т . Кой ще победи света? Ученият, който разполага с творческо знание, а не невежият. Кой ще победи света.? Свободният, който носи в душа-п и си живот, произлязъл от любовта; знание, произлязло от мъдростта, и свобода, произлязла от истината.

Сега — желая на всички да бъдете носители на новия вот, на пълната светлина и на съвършената свобода. Желая ви да изпълните Божията воля и да не разлъчвате онова велико съчетание, което Бог е поставил между шия дух и вашата душа. Това значи да станете Синове жи.

Желая ви да бъдете Синове Божи!

Бог е Дух и Божият Дух носи свобода.*

БОЖЕСТВЕНАТА ХРАНА

Размишление

Ще прочета 9 гл. от Евангелието на Йоана, от 1 до 21 ст.

„Сам той да говори за себе си". /21 ст./

Като се вирнете по домовете си, прочетете 32 гл. от книгата на пророк Иеремия.

Три престъпления спъват човека. Първото престъпление е пролятата кръв на земята. Второто престъпление, което човек е напразил и сам се спъва в него, е изопачаването на неговото сърце. Да изопачиш сърцето си, това значи да изопачиш чувствата си и да тръгнеш след чужди богове. Щом изопачи сърцето си, човек влиза в областта на неправдата. Той вече не служи на един Бог, но на много богове. При тия условия човек неизбежно огрубява. Той мисли само за себе си и се ръководи от това, което е за него приятно. Той се ръководи само от своите лични чувства и интереси. Онова, което дава простор на човешката душа и помага за развитието ѝ, това е Божията Любов. Ла дадеш място на тая любов в себе си — това значи да бъдеш проводник на доброто.

Третото престъпление, което човек прави, е изопачаването на неговата мисъл. Така той се отдалечава от Божията Мъдрост. Изопачената, кривата човешка мисъл е причина за спора и недоразуменията между хората. Детето се сърди на майка си, че не му е дала навреме да яде. Има ли право то да се сърди? Бедният се сърди на богатия, че не му дава дърва, въглища, дрехи да прекара зимата. Има ли право той да се сърди? Всеки иска да нареди първо свои-

те работи, а после чуждите. И това е добре, но в Божествения свят всички работи са наредени. Ние не трябва да поемаме грижата за Божествените работи върху себе си.

- Светът не е създаден за едного; той е създаден за всички.

Следователно от Божествено гледище за всеки човек е определено малко място. Той има право да се ползва от мястото си и на другите. Обаче опита ли се да присвои чуждите места, той греши против Бога.

Трябва ли човек да пожелава благото на своя блиजन за себе си? Трябва ли да завижда, че някой има повече блага от него? Представи си, че срещаш човек, добре облечен, с нови, хубави дрехи, с нови обувки. Ти поглеждаш към него, а същевременно и към себе си, и казваш: „Виж колко хубаво е облечен този човек! Моите дрехи са стари, износени и обувките ми скъсани". Това събужда завист в тебе и ти изпитваш неприятно чувство към него. Ако гледаш с примирение

на нещата, ще кажеш, че т о я човек е умен, заслужава да бъде добре облечен. Същевременно ти виждаш как тон богат човек яде хубава храна. На трапезата му са сложени няколко яденета, добре сготвени, а ти ядеш сух хляб. Питаш се защо тоя човек се храни толкова богато, а ти едва намираш сухия хлебец? Ако се примиряваш лесно, ще кажеш:

„Тоя човек е умен, знае как да се храни. Аз съм глупав, затова се задоволявам със сухия хляб". Който не разсъждава така, остава непримирен. Ако с т е малко дете, имате по-големи братя и сестри, казвате, че майка ви повече обича големите си деца, затова ги облича по-хубаво. Може да е така, може и да не е така. Какво ще кажете, ако с т е 25-годишен момък, работите някъде и пак не се обличате добре? Пак ли майка Ви е виновна? Вината вече е във вас, във вашия характер. Обаче ако не обичате истината, вие ще търсите вината в майка си, в своята баба и в своя дядо, от които с т е наследили някои черти.

Като ученици вие трябва да бъдете искрени, всякога да говорите истината. Пътувате вечер през гора и хлът-Вате в една голяма локва. Чудите се как се с образуВала тая
233

локва и как хлътнахте в нея. Като ви питам защо с т е кален, казвате: „Хлътнах в една локва. Чудя се как не я е видял някой, да я премахне от т>тя". Значи вината е пак в други, а не във вас. Вие знаете, че ще пътувате вечер. Следователно трябваше да си носите фенерче, да осветявате пътя си. Ето защо казвам: не търси вината в майка си, че не те обича, както друвите си деца. Не търси вината и в Господа. Не казвай, че Той обича едни хора повече, а други — по-малко. На любимите си деца дава всичко, а ония, които не обича, лишава и от насъщното. Това е криво разбиране. Въпреки това така мислят и някои вярващи. Те казват, че Бог е Любов, но като се намерят в затруднение, съмняват се в Неговата Любов. Това е бялата лъжа, от която хората сами се спъват. Отивате при една добра шивачка, искате да ви ушие дреха. Докато сгп е при нея и гледате как шие, тя е изправна. Тя обшива шевовете добре, даже и най-скритите. Щом си отидете, тя започва посвоему. Ония места, които се виждат, са добре ушити. Тия, които са скрити, тя ги ушива набързо, отгоре-отгоре, да не губи време. И това е бяла лъжа. Външно дрехата е добре ушита, а вътрешно — лошо, едва е минала иглата. Можеш ли да бъдеш доволен от тая шивачка.?

Питам: коя е причината за човешкото недоволство и неразположение? Много причини има за това. Те могат да бъдат от физичен, от сърдечен и от умствен характер.

Някой те бодне с игла по ръката. Ти веднага изгубваш разположението си. Причината е физическа. Дали съзнателно, или несъзнателно те е убоил — това е друг въпрос. Той може да те убоде и с езика си, да ти каже една обидна дума, която да разстрои твоя чувствен свят. Най-после, той може да те убоде и с мисълта си. В който свят и да те убоде, ти губиш разположението си. Събират се десет майки и се разговарят помежду си. П е т т е майки се обичат, и децата им се обичат. П е т т е майки не се обичат, и децата им не се обичат. Първите п е т майки говорят добре за своите деца; щом заговорят за децата на другите майки, веднага

234 започват да ги укоряват. Ако някой слуша тия разговори отвън, ще се омъчни. Той вижда, че те са на крив път. И е право да говориш добре за тия, които обичаш, а лошо за ония, които не обичаш. Ще кажете, че така е било всякога на земята. И да е било така, това не е право. Ще кажете, е и на другия свят е така: едни са в рая, на вечно блаженство, а други б ада — на вечно мъчение. Явява се въпрос: кой е причина за това? Човек може сам да се мъчи, може и други да го мъчат. Ако се прободеш с нож в ръката, кой е причина за това? Ако не обичаш истината, ще кажеш, че други са те заставили да направиш това. Някой се самоубие или се удави и пише, че причината е голямото отчаяние, в което изпаднал. Същевременно като виновен за отчаянието си той посочва друг някой. Защо се самоубива човек? За да придобие нещо, което няма. Това е атавизъм. Чрез убийство нещата не се постигат. Чрез удавяне нищо не се постига. Ако си риба, има смисъл да се хвърлиш във водата. Така се хвърля и сомът, хваща по-малки риби и задоволява глада си. Какво ще хванеш ти във водата? Не само че нищо няма да хванеш, но ще умреш, ще станеш жертва на рибите. Какво виждаме в живота на сегашните хора? Навсякъде неправда. И светските, и религиозните хора са крайно несправедливи един към друг. Духовният гледа как се моли неговият ближен и го критикува, че не се моли както трябва. Как трябва да се моли — и той не знае. Друг пък казва, че времето се подобрило, защото той се помолил на Господа. Това е несправедливо заключение. Не мисли, че само ти се молиш за подобряване на времето. С тебе заедно се молят стотици хора. И тяхната молитва е допринесла нещо. Казваш: „Тая къща е моя“. И е твоя къщата, ти си я получил в наследство. „Аз я направих“. Не си я направил ти. Десетина работника са взели участие в съграждането ѝ. Питам: кой може да се похвали с нещо, което той сам е направил? Кажи едно добро, б което само ти си взел участие.

Не казвам, че не правите добро, но във всяко добро взимат участие много същества. Доброто е колективен про-
235

цсс. Казваш: „Миналата година градината ми даде много плод". Много си работил. Тая годи на имаш по-малко плодове, защото по-малко си работил. Докато дърветата ви раждат, вие всякога ги посещавате. Щом престанат да раждат, вие ги напущате. Това е кориегполюбие. Такива са отношенията на сейашните млади. Момата обича момъка не за самия него, но за неговите качества. Той е млад, силен, здрав, може да я пази. Той е красив, учен, работи добре, може да я храни и облича хубаво. Други са отношенията на здравия към болния. Ти обичаш болния и му помагаш, готов си на всякакви жертви за него. Тая любов е безкористна. Момата черпи от здравия и красив момък. Отиде ли при болния, там тя дава. Момата разчита на силния момък, но стане ли въпрос за неговата красота, тя губи почва под нозете си. Защо? Много моми се стремят към тоя момък. Всички го харесват, всички налитат на него. Момата започва да ревнува, страхува се да не го изгуби. Много моми могат да обсебят момъка, но красот а т а никой не може да В земе. Тя е отразена на човешкото лице, но е неуловима. Обаче момата иска да задържи красот а т а па момъка само за се&е си. Като говоря за момъка., който се стреми към красивата мома, имам предвид духовната страна на въпроса. Значи той се стреми към красивото чувство в човека. Момъкът хваща красивата мома под ръка и самодоволно се разхожда с нея; иска да я покаже на хората, да видят неговата възлюбена. Друг момък постъпва точно обратно. Той гледа да скрие своята възлюбена от очите на чуждите хора. Ако се жените, кого от двамата бихте предпочели? „Първия". Наистина първият е за предаочитанс, но и в показването на възлюбената пред хората има нещо неправилно. И двете постъпки не са идеални. Да. излагаш своите красиви чувства на показ пред хората — т о в а е тщеславие. Да затваряш и задържаш своите красив-и чувства само за себе си — това е користолубие, ревност.

Днес с т е дошли да ме слушате. Вие приличате на оня момък, който води възлюбената си навсякъде, всички да я
236

видят. Ония, които не са дошли да ме слушат, приличат на ревнивия момък, който държи затворена своята възлюбена, никой да не я види. Те казват: „Ние се занимаваме с Господа, затова не дойдохме на събрание". Това не е истина; те не се занимават с Господа. Нито тия, които са дошли на събранието, се занимават с Господа, нито ония, които

не са дошли. Никой не говори истината. Молитвата е вътрешен процес. Не можеш да се молиш на определено време: само сутрин, на обед или вечер. Ще се молиш, когато душата ти пожелае. Това значи да се молиш с разположение. Можеш да се молиш и вътре, и вън. Като знаеш това, не казвай, че като се молиш вечер вкъщи, тогава отиваш при Господа. Псалмопевецът казва: „Ще те хваля, Господи, в голямо събрание". Никъде не е казано, че ще хвалиш Господа само пред себе си.

Христос казва: „Ако искаш да ме познаеш, влез в скришната си стаичка и се помоли в тайно". За коя стаичка се говори? За стаичката ти вкъщи? Не, ще влезеш вътре в себе си, в свещеното място. Кое е това място? То е място, което е далеч от всяко подозрение, от всяко съмнение, от всяка омраза, от Всяка лъжа, от всяка тъмнина, от всяка завист. Мястото, в което си сега, е място на лъжа, на спор и на омраза. Това са вашите къщи. Дрехите, с които се обличате, са пропити с отрицателни мисли и чувства. Какво ще кажете за това? Казват някои, че не ги обичам. Те мислят така, защото нямат любов в сърцата си. От сутрин до вечер те се грижат само за себе си. Бог ли трябва да живее за мене или аз за Него? Краката ли са създадени за човека или човек за краката? Разбира се, че краката са създадени за човека. Следователно те трябва да служат на човека, а той да се грижи за тях, да им желае доброто. Иначе те не биха му служили.

Питам: кой е пътят, по който можем да бъдем благоуходни на Господа? Пътят на служенето. Докато не се научите да служите на Бога, не можете да намерите правия път. Закон е: Бог обича всички ония, които Му служат.

237

Който служи само на себе си, не може да бъде обичан от Бога. Да обичаш само себе си — това значи да бъдеш изложен на страдания. Да служиш на Бога — това значи да се радваш. Служенето на Бога носи живот. Страданието подразбира, че имаш повече любов към себе си, отколкото към своя ближен. Какво трябва да прави оня, който живее само за себе си? Той трябва да се остави свободен, да понесе последствията на своя живот. Вие искате всички хора да бъдат добри към вас. И те искат същото. Не е лошо това, но всеки трябва да го изисква първо от себе си. Бъди добър към другите, за да бъдат и те добри към тебе. Майката е добра и снисходителна към погрешките на своето дете, но не и към погрешките на чуждите деца. Ако има една дреха, първо тя ще облече с б о с т о дете. Това е естествено. С една дреха не може да облече всички деца. Обаче тя може

да направи по една дреха и на другите деца. Това е въпрос, който се отнася до всички хора. Препятствията могат да се премахнат при колективното участие на всички хора. Те трябва да се обединят, да доставят храна за всички. Бог е дал достатъчно храна, но хората не я разпределят равномерно помежду си. Благодарение на това се създават противоречията. Понеже хората не са добри проводници на Божията Любов, между тях се ражда омраза. Те не са добри проводници и на Божията Мъдрост, поради което се раждат кривите и изопачени мисли. Ето защо казвам: хората сами са причина за своите страдания и нещастия. Големи и много са страданията на хората, но ти не си отговорен за тях. Ти си отговорен за своите страдания и всеки момент можеш да ги премахнеш. „Как ще ги премахна?" Като внесеш Божията Любов в своя ум, в своето сърце, в своята душа и в силата си. Умът има отношение към умствения свят, сърцето има отношение към сърдечния свят, душата — към духовния свят и силата — към причинния свят. За духа не се говори, той още не е дошъл. Затова не казваме: да възлюбим Господа с духа си. Ум, сърце, душа и сила — това е пътят, по който трябва да вървите. Дока-

238

то изминете тоя път, ще преживеете големи страдания. Това е неизбежно. Като знаете това, работете съзнателно върху себе си, да се освободите от връзките и желания-
• та на тялото. Не успеете ли в това, и да заминете за другия свят, дълго време ще обикаляте гроба си. Близките ви ще мислят, че сте отишли при Господа, но вие ще знаете истината. Малцина знаят кой е свободен от тялото си и кой е свързан с него. Като ученици вие трябва да изучавате човешката и Божествената любов, да ги различавате. Човешката любов представя вдлъбната чиния, която всичко събира. Като я пълниш, ти се нахранваш. Речеш ли да раздадеш всичко, което си събрал, гладен ще останеш. Божествената любов представя изпъкнала чиния с дъното нагоре. Преди да се сипе нещо в нея, тя го е раздала вече. Тя нищо не задържа за себе си. Като раздаваш всичко, което имаш, ти се нахранваш. Значи ако живееш в човешката любов, ти постоянно ще събираш; ако живееш в Божествената Любов, постоянно ще даваш. Това, което постоянно взима, е човешко; това, което постоянно дава, е Божествено. Не са лоши тия неща, но ще знаеш: като взимаш постоянно, по човешки ще бъдеш нахранен, а по Божествено — гладен. Ако постоянно даваш, по човешки ще бъдеш гладен, а по Божествено - нахранен. Тогава ще изберете едно от двете: или гладен по човешки, или по Божествено. Ако

се храниш по човешки, ще изпитваш Божествен глад; ако се храниш по Божествено, ще изпитваш човешки глад. Кое от двете ще изберете — това е ваша работа. Според мене по-добре е човек да бъде нахранен по Божествено, а да гладува по човешки, отколкото да е нахранен по човешки, а да гладува по Божествено.

Коя храна е Божествена? Кой начин на хранене е Божествен?

Майката храни д е т е т о си с Божествена храна и по Божествен начин. Първоначално детето не знае да се храни.

Майката отваря устата му и туря в нея храна. Който служи на Бога, той се храни по Божествен начин. Идат хора отвън да го хранят. Кога ще ви нахранят по човешки? Кога-239

то с т е болен. Вие не моЯкетс да си движите ръцете, затова близките ви хранят. Как се храни праведният на земята?

Като говорят лошо за него. Това е Божествен обяд. Той не се огорчава. Кажете ли някой, че хората го огорчават, той се храни по човешки. Бъди радостен даже когато говорят лошо за тебе, за да се нахраниш по Божествен начин. И двата начина на хранене не разрешават въпросите на живота.

И тъй, за да разберете жибота и да решите задачите си, вие трябва да познавате човешката и Божествената любов и да направите човешката любов служителка на Божествената.

Докато те са отделени и независими една от друга, вие всякога иде се натъквате на противоречия. Искате ли да разрешите пр отиворечията си, турете човешката любов да служи на божествената. В това се крие разрешаването на всички въпроси. Не направите ли това, животът ви остава неразр-ешен и вие ще останете такива, каквито с т е сега.

Кога ще дойде новото в света? Когато човешката любов стане служителка на Божествената. Това трябва да стане доброволно, а не с насилие. Човек сам трябва да застави своята любов да служи на Божествената. Само така ще се махнат противоречията ви и ще влезете в новия живот.

Да дойде новото въВ вас — това значи да се откажете от своята воля и да се проникнете от желанието да изпълнявате Божията воля. Това подразбира влизане в правия път на живота. Да подч иниш своята воля на Божията - това е правото разбиране. То&a се отнася до всички — царе, патриарси, владци и обикновени хора, до всичко живо в света. Всеки трябва доброволно да се подчини на Божията воля, да стане служител на Божията Любов. Да служиш на Бога - е т о ключовете на живота. Вън от това служене всички ключове са празна работа. За тая цел ти трябва да бъдеш умен и добър. Умен е само оня, който е подчинил

своята любов на Божията. Добър е само оня, който е подчинил своето знание на Божествената Мъдрост. Това всеки може да направи.

240

Казано е в Господнята молитва: „Прости греховете на-и, както и ние прощаваме на нашите длъжници“. Ти ис-ш да следваш Божия път. Как ще постигнеш това? Като ростиш дълга на своя ближен. Някой има да ти дава нещо. рости задълженията му. Забрави всичко, което ти дъл-и. Ако искаш да служиш на хората, ще вземеш парите от ближния си. Щом заличаваш дълговете на своите близни, и рог ще заличи твоите.

Сега говоря и на млади, и на стари. Първото нещо, ко-|>то се иска от всички, е да заставите вашата любов да ^лужи на Божията; вашата воля да се подчини на Божията. ой е млад и кой - стар? Според мене стар е оня, който ставя Божията воля да служи на неговата. Млад е оня, кой-о заставя своята воля да служи на Божията. Кой е красив ^1 кой - грозен? Младият е грозен. Защо? Защото е в процес -а оформяне. Красив ли е неузрелият плод? Обаче като уз-ее, той става красив. Стремете се към младостта като епреривен процес. Бъдете вечно млади, да подчинявате своята воля на Божията, да се отказвате от старите си ^овешки навици, да следвате пътя на съвършенството и -расотата. Младият постоянно прилага добродетелите си в служене на Божественото.

Тайна молитва

ЗА СЛАВА БОЖИЯ

Размишление

Често се говори за начало и край на нещата. Между началото и края на нещата има тясна връзка. Краят показва какво е било началото им.

„Това рече и подир т у й казва им: Лазар, нашият приятел, заспа; но да ида да го събудя". (11 ст.)* Кога заспива човек? Когато се умори. След всяко заспиване иде събуждането. Между тези процеси е почивката.

Като се говори за възкресението на Лазаря, мнозина се запитват какво общо има между техния живот и заспиването на един евреин преди две хиляди години. Какво ги интересува това, че Христос отишъл да събуди заспалия Лазар?

Те не разбират, че и б тях има по един заспал Лазар. Във всеки човек има по един спящ Лазар, за когото трябва да дойде Христос да го събуди. В-ъв всеки човек има по една Марта и по една Мария. Марта се занимава с домакински работи, а Мария - с духовното, затова тя седи при нозете на Учителя. „Л Иисус обичаше Марта, и сестра й, и Лазаря". (5 ст.) Марта представя човешкото начало, а Мария - Божественото.

Заспалият Лазар представя онова естество в човека, което спи. Трябва да дойде Иисус в човека, да събуди неговото заспало е с т е с т в о . Щом изпадне в това състояние, човек преставя да се интересува от живота. Той казва: „Нищо не ме интересува вече" - и заспива. Като се събуди, той иска да живее и се интересува от всички. Вижте от какво се интересуват децата. Те искат да пораснат, да станат големи. Някои деца се мерят всеки ден - да знаят израсли ли са и с колко са израсли. Щом ста-

'Шангелисот Йоана, гл, 11. —Б. сноп.

224

пат от сън, те отиват до стената, изправят се и отбелязват с линейка или с молив височината си. На другата сутрин правят същото. Какво отношение има ръстът към трешния живот на човека? Все има някакво отношение, е безразлично дали д е т е т о ще остане ма височина един метър, или всеки ден ще прибавя по малко към своя ръст. Ще кажете, че ръстът не е важен, няма защо да се занимаете с него. Ще дойде ден да се занимавате именно с такива неща, за които мислите, че не са важни. В тях се крият такива истини, които са необходими за вашия живот. Това, което за вас е маловажно, спира развитието ви. Различавайте същественото от несъщественото, важното от маловажното и го изучавайте.

Има учени, които посвещават десетки години за изучаване бързината, с която се движат атомите; други

изучават по колко атоми и йони има в молекулите на различните вещества. Вие се чудите защо тези учени губят времето си за изучаване на такива маловажни въпроси. Питат се: „Какво отношение имат бързината на движението на атомите и йоните, тяхното количество и големина — към нас?" Значи човек се интересува само от онова, което има отношение към него. Той говори за добрия и за лошия човек, защото те имат някакво отношение към него. Той се интересува от доброто и злото в човека. Трябва да се знае, че когато говориш лошо за някого, ти подхранваш лошото в себе си; когато говориш добро за някого, ти подхранваш доброто в себе си. От тебе зависи да станеш добър или лош човек. Следователно не подхранвай злото в себе си! Храни доброто в себе си! Това са правила, които имат отношение към човешкия живот. Като знае е това, трябва да обърнете внимание на факта, че ние не сме абсолютно свободни и независими, не можете да правите каквото искате. Ако подхранвате злото в себе си, вие причинявате зло и на другите; ако подхранвате доброто, причинявате добро и на другите. Вие живеете в разумен свят, в който всички същества, добри и зли, са в известна връзка.

Връзка 225

ка и отношение помежду си. Не можете да пренебрегнете тези същества, както и те не могат да ви пренебрегнат. Не мислете, че всичко знаете и сте свършени. Много слабости има човек, много неща още не знае. За да види слабостите, погрешките и невежеството си, разумният свят го поставя на изпитание. Само така човек започва да се познава, да вижда доброто и злото, които се крият в него. И Христа даже поставиха на изпитания — да се познае. Колко повече обикновеният човек ще бъде поставен на изпитания! „Но да ида да го събудя;". Добре е някога да събудиш човека, добре е някога да го оставиш да си поспи. Защо трябваше Лазар да прекара четири дена в гроба и тогава да отиде Христос да го събуди? Рече Исус на Марта: „Не ти ли казах, че ако повярваш, иде видиш славата Божия?" (40 ст.) Значи болестта и смъртта на Лазара дойдоха, за да се прослави Бог. Много болести идат за същото — да се прослави Божието име. Тъй щото ако те боли глава, ухо, око, сърце, стомах, ръка, крак, ще знаеш, че всичко това е за Божиата слава. След всяка болест и след всяко изпитание човек придобива някаква опитност, става по-силен и се калява. Колкото по-големи са изпитанията му, толкова по-силен става той. Малките изпитания носят малки придобивки. Това е закон, който проверяваме навсякъде в природата. Малките тревички са слаби, заидото минават през малки изпитания.

Днес и те са изложени на по-големи изпитания, за да се усилят. По тях минават хора, животни, тъпчат ги, но ще оякнат. Това е за тяхно добро. Дъбът обаче е як, здрав, с дълъг живот, защото е минал през големи изпитания. И до днес още той е изложен на мъчнотии и изпитания.

Днес всички хора искат да бъдат щастливи, да нямат изпитания и страдания:. Това е невъзможно. Ти не можеш да бъдеш щастлив, д о к а т о всички хора не станат щастливи. Щастието трябва <(а бъде достояние на всички. Който върви в правия път на живота, т ой всякога желае доброто и щастието на всички хора. Така той подхранва доброто в себе си и б своите ближни. Той не може да бъде

226

щастлив, ако и окръжаващите не са щастливи. Той не може да бъде добър, ако не обича ближните си. Значи колкото повече хора обичаш, толкова по-щастлив ще бъдеш; колкото повече хора мразиш, толкова по-нещастен ще бъдеш.

Чрез омразата ти подхранваш злото в себе си, а чрез любовта подхранваш доброто. Омразата е бомба, която все- (си момент може да експлодира. Не бутай бомбите на омразата и злото, за да не пострадаш. Те са сили, с които трябва да работиш внимателно. Лко не си внимателен, те ще те дебнат, докато те унищожат. И праведният, и светията могат да пострадат от бомбите на злото.

И тъй, желайте доброто на всички хора, за да повдигнете себе си, да повдигнете и човечеството. Това значи Иа изпълнява човек Божиата воля. Дойде някой при мене и казва, че съм добър, че мога да му помогна, мога да му направя едно добро. Аз не се поддавам на неговите думи, но казвам, че ако му направя едно добро, с това изпълнявам Божиата боля. Тъй щото задачата на моя живот се заключава в изпълняване на Божиата воля. Като изпълнявам тази вели- |ка воля, естествено е, че правя добро и на своите ближни. (Изпълнявайте и вие Божиата воля, за да правите добро на Щората. Само така ще се домогнете до високия идеал на живота, до истинския морал. И сега, като ви говоря, аз искам да изпълня Божиата воля. Като ме слушате, и вие трябва да изпълнявате Божиата воля. Дали някой ви говори доб- |ри или лоши неща, не се спирайте върху тях. Във всички случаи трябва да изпълнявате Божиата воля. Запитайте се дълбоко в себе си кое е право и кое - криво, кого да слуша- ре и кого - не, и ще получите отговор на въпроса си. Бог ще ви напъти, ще ви посочи правия път на живота. Мислете за себе си, но мислете и за ближните си - като части на Цялото.

Следователно докато мисли само за себе си, човек не

може да се развива правилно, не разбира Божията воля. Щом обикне ближния си и започне да мисли и за него, той се развива вече правилно и върши Божията воля. Да обичаш ближ-

227

нии си — това значи да подхранваш доброто в себе си и да бъдеш полезен едновременно и на себе си, и на окръжаващите. Да обичаш себе си - това е най-малката мярка на любовта. Да обичаш Бога - това е най-голямата мярка на любовта. Като обичаш ближния си, ти се разширяваш; като обичаш Бога, ти осмисляш живота си. В това се заключава щастието на човека. Значи като обичаш Бога, ще бъдеш щастлив. Като обичаш ближния си, ще бъдеш силен. Като обичаш себе си, ще се избавиш от нещастията в своя живот. Но затова трябва да бъдеш разумен. Любещият трябва да си служи с разумността. Някой казва, че не иска да знае за ближните си, за Бога не се интересува, а мисли само за себе си. Щом не се интересува от Бога и от ближните си, той ще остане сам в живота. Тогава ще разбере какво нещо е да бъдеш из-олиран в света.

Страшно нещо е самотията! Това значи да бъдеш в затвор, лишен от чист въздух, от светлина и простор. Ти ще се почувстваш гол, бос, само с едно съзнание, в лишения, в оскъдност и мизерия. Това с най-голямата сиромашия в света. Човек не може да живее сам. Тъй щото когато кажеш, че искаш да бягат от хората, да не те смущават, ти смесваш понятията. Ти искаш да се уединиш временно, а не да останеш сам в света. Уединението подразбира общение с Бога. При това положение ти си свързан с Бога и с всички хора на земята.

Кой ви интересува в живота: младият или старият?

Младият. Следователно пазете се да не остарееете, да останете сами, никой да не ви търси. Дядото се държи за внука си, бабата — за внучката си, за да не останат сами в живота. Когато внукът и внучката пораснат, младите момци и моми ги обикалят, интересуват се от тях. Покрай младите и старите стават интересни. Ето защо, за да не остарееят и о с т а н а т сами, хората се женят, да имат синове и дъщери, които да им помагат. Докато е сит и доволен от всичко, човек е млад и жизнерадостен; щом огладнее, той остарява. Следователно започнеш ли да ос-

228

таряваш, наясн се. Така ще се подмладиш. Ще ядеш, без да Преляждаш. При това ще бъдеш доволен от храната си. Колкото и да е малко, ще ядеш с благодарност и доволство. „Да ида да го събудя“. И съвременните хора като Лаза-ря спят и се питат какво трябва да се прави, защо светът

с станал толкова лош. Светът не е лош, но е заспал. Сега трябва да дойде отново Господ, да го събуди и да го пусне воп, да си отиде. Събуждането на човека се определя от неговата благодарност. Може да се събуди само онзи, който е благодарен за всичко. Дали си богат или беден - благодари на Бога. Дали си женен или неженен, учен или прост - пак благодари на Бога. Благодарни и за доброто, и за злото. Като благодариш, доброто ще си остане добро, а злото ще се превърне на добро. Ако избягваш злото, всякога ще си останеш слаб. Щом не се страхуваш от него и благодариш, че те е сполетяло, то ще се превърне на добро. Дойат ли болести, нещастия в живота ти, благодари на Бога за всичко. Благодарността е цар, който освобождава човека от всички мъчности и страдания; тя е цар, който превръща злото в добро, отрицателното в положително, благодарността е сила, която събужда човека от сън. Така той привлича вниманието на Бога към себе си. Щом привлече вниманието Му, Той превръща злото в добро. Иначе злото повече се увеличава.

Мнозина се питат защо заспал Лазар, че трябвало Христос да го възкресява. За проява на Божията слава. Някои хора умират и минават от живот в смърт; други умират и минават от смърт в живот. Обаче и едното, и другото става все за проява на Божията слава. Така трябва да мислите, за да разрешите правилно мъчнотиите и противоречията си. Те ще съществуват, докато не се разрешат.

Мъчнотиите трябва да принесат известна полза. Ако те нападне някаква болест, ще бъдеш крайно внимателен и учтив към нея. Зад всяка болест стои едно разумно същество, което изпитва силата и интелигентността ти. Затова ти ще се разговаряш с болестта и ще благодариш, че

229

те е посетила. Като разбереш, че има работа с добър и учтив човек, тя ще те напусне. Ако не се отнесеш с нея внимателно, тя ще те мъчи, докато смекчиш характера си. Какво прави момъкът със своята възлюбена? В първо време той й говори за любов, услужва и, но като се ожени за нея, започва да я мъчи: ревнува я, кара я да работи, затваря я в стаята, не й позволява да се разхожда. Най-после тя дохожда до съзнанието, че се е оженила преждевременно и без позволения на Бога. Тя започва да търси Бога и като Го намери, свързва се с Него». Така страданията й се превръщат в радост, докато един ден я напуснат. Следователно не питайте защо страдате, но питайте каква е Божията воля и как трябва да я изгледите. „Ла ида да го събудя“. /Мария каза на Христа: „Той е вече

четиридневен, смърди, ка-к ще го събудиш?" Когато казват за някого, че смърди, т о в а подразбира, че е лош човек. Ако го пипнеш, ще произведе експлозия. Но Бог не се страхува от експлозии. Когато дойде времето за пробуждане на някого, Бог застава пред него и казва: „Лазаре, стани! Излез вън и си иди вкъщи!" Който се събудил и оживял, да се радва на живота си и да го посвети 6 служене на Бога, на ближните и на себе си. Това значи да изпълниш Божията воля, както разбираш, както диктуват т в о я т ум, т в о е т о сърце и своята душа. И тогава ка-квото и да ви се случи, добро или зло, кажете: „Това е за про»ява на Божията слава". Така ще се възпитавате и самовъзпштавате правилно. Така ще растете и ще вървите напред.

Сега и на вас казвам: ако страдате, ще знаете, че това е за проява на Божията слава. Недоволни с т е —за Божията слава. Не се разбираме —за Божията слава. Няма приятели, няма братство между хората —за Божията слава. Този е пътят на истинското възпитание. Вън от Божията слава всичко е калайдисване, посребряване, позлатяване. Вън от любовта всичко е външна проява на живота, а не неговата реалност и същина. Кайсии ли, че всичко е за Божията слава, ти събуждаш заспалия Лазар, т.е. Божественото в себе

230

си. То дава сила и мощ, то създава всичко в света. Кажи: „Всичко става за Божията слава". Но кажи това навреме и на място.

„Ла ида да събудя Лазаря". Оставете се и вие на Господа I по какъвто и да е начин да събуди заспалия Лазар във вас. Не Му давайте съвет как да го събуди. И след това кажете като Христа: „Благодаря ти, Отче, че всякога си ме слушал". Следователно благодарете за всяка болест, за всяко страдание, за всички изпитания и кажете на Бога в себе си: „Благодаря Ти, Господи, че всякога си ме слушал и ще превърнеш страданието ми в радост. Зная, че всичко, което се случва в живота ми, е за проява на Божията слава".

Боткият Дух носи всичките блага па Живота.

СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА

Размишление

Ще прочета 15 глава от Евангелието на Йоана от 1 до 15 ст.

Има неща в живота, които трябва да се помнят добре.

Някога хората забравят много неща. Защо? Разсеяни са.

Разсеяният няма определена цел, няма определен път на движение.

Като ходи, той се лута натук-натам. Той прилича

на човек, който е изгубил нещо и го търси.

Един шивач-абаджия бил повикан в дома на един богат

турчин да му ушие една аба. Шивачът взел и слугата си да

му помага. Като дошло време за ядене, шивачът казал на

чорбаджията: „Моят слуга не обича печена кокошка, дайте

му да си хапне боб". Така т о й искал да се осигури, да остане

кокошката за него. Понеже господарят нямал добри отношения

със слугата си, последният си казал: „И аз ще ти дам

един добър урок, да ме помниш. Сега ще разбереш не яде ли

Стоян печена кокошка!" Като се нахранили, слугата отишъл

при чорбаджията и казал: „Моя господар от време навреме

го прихваща нещо, започва да се лута, като че търси

нещо. Само един лек има за него — да се хване и да се върже

с въже, докато се свеспти". След това той скрил напръстника

на господаря си. Започнали да работят. Шивачът скроил

абата и потърсил напръстника да я тропоса. Тук го търсил,

там го търсил и останал учуден, че не го намерил. Чорбаджията

следял какво араби шивачът и като видял, че се

лута, спомнил си думите на слугата. Веднага взел едно въже,

хванал шивача и го за вързал, здраво, докато дойде на себе

си. Слугата се приближил до господаря си и казал: „Ще

242

ядеш ли още един път печена кокошка сам? Ще казваш ли

друг път, че Стоян не яде печена кокошка? Само боб ли яде

Стоян?"

Сега - аз не съм против печената кокошка. Ако в печената

кокошка или в печеното месо се крие някакъв велик закон,

яжте от него. Ако печеното месо представя нечиста

'храна, не ви съветвам да го ядете.

Това, за което ви говоря, е написано навсякъде: на лист

а т а на растенията, на клоните на дърветата, на минералите

и кристалите, на звездите, на слънцето. Казано е в

Писанието, че Бог написал закона си на човешкото сърце.

11е ноборя за сегашното каменно сърце на човека, за което

е казано: „Ще отнема каменното му сърце и ще му дам ново".

Божият закон е написан на новото сърце.

Сега — аз искам да ви предпазя от една грешка, която

често правите. Тя е следната: вие имате обичай, за по-евтино,

да си купувате стъкла за прозорци на старо. Никога не купувайте стъкла за прозорците си на старо! Казвате, че като ги купувате по-евтино, вместо едно стъкло, ще си купите две. Аз съм за нови стъкла на прозорците. „Скъпо струват новите стъкла“. Колкото и да струват, не ви съветвам да си служите със стари стъкла. Старите неща създават спорове. Такива стъкла не пропускат добре светлината. Желая ви светлината да прониква навсякъде в къщата ви; тя да е така отворена и светла, както небето. Казвате: „Бог да ни даде повече светлина!“ Това показва, че живеете в къщи с по един прозорец. Добре е, че искате повече светлина, но първо махнете капациите на прозорците си. Щом светлината е слаба, това показва, че прозорците ви са малки. В Божествения свят външната и вътрешната светлина идат едновременно, а не както на земята. Тук законът е друг: когато отвън иде светлина, вътре няма; когато вътре има светлина, отвън няма. Помнете: като съм дошъл на земята, аз не искам да играя роля на прозорец, нито на два или повече прозорци. Аз не искам да играя роля и на покрив на къщата. Аз искам да

243

играя ролята на светлината, на въздуха, на водата и на земята. С краката си ще ходите по земята, с устата си ще вкусвате водата, чрез носа си ще поемате въздуха и чрез очите си ще възприемате светлината. Желая ви в бъдеще, когато завършите развитието си, и вие да играете същата роля. Не казвам, че трябва да имате прозорци и да очаквате да ви осветяват от вън. Бъдете сами носители на Божията светлина! Ако не разбирате законите на светлината, на въздуха, на водата и на земята, върху която живее е, Словото Божие ще остане неразбрано за вас. Вие имате много знания, но повече теоретични. Всъщност имате ли знание, което да ви ползва в практическия живот? Ако човек яде и се дави, не знае как да гълта храната, какво знание е това? Ако се задавиш, веднага бръкни с пръст в гърлото си и махни препятствието. Ако не можеш да направиш това, ти губиш силата си- Питам сега: какво знание е вашето, ако със силата на волята си не може да го употребите за изваждане на мисълта, която задръства в ашия мозък? Бръкни с това знание в мозъка си и извади оная мисъл, която помрачава съзнанието ти. Какво знание е това, с което не можеш да бръкнеш в сърцето си и да извадиш онова чувство, което подпушва неговата дейтелност? Има мисли и чувства, които не ви подхождат. Не мислете, че всички са полезни за вас. Някои чувства са отровни. За някого може да са полезни,

но не и за вас. За всеки човек има специфични мисли и чувства, с които трябва да се храни. За всеки човек има определена храна. Ако едно лошо чувство случайно е попаднало в сърцето ви, отговорността не е ваша. Не можете ли веднага да го изпъдите, ще претърпите известно страдание, ще се примирите и ще кажете: „Да бъде волята Божия!" Какво трябва да правя ако един паразит се качи на главата ми и започне да се разговаря с мене? Първо ще разбера защо е дошъл. Той ще започне да ми цитира стихове от Евангелието, което е казано, че трябва да се обичаме и да си помагаме. И аз знам това, но казвам на паразита, че с него

244

случаят е друг. Той е дошъл без позволение, неканен; той не влиза през вратата, както всички хора, но се качва на главата, да пречи на мисълта ми. Той иска да ме учи, но аз го уча. Казвам: Обичам такива гости като тебе. Ела по-близо до мене да те видя. Пращам слугите си, десетте пръста, да го хванат. Те го свалят долу и аз започвам да го наблюдавам под лупа. Започвам да го разпитвам: отде иде, в кой свят живее, кои са родителите му. Той отговаря: „Мъчно се живее в нашия свят. От време на време отивам между хората: едни ме приемат добре, други не ме приемат както трябва, но търпя. Дойдох и тебе да изпитам. Чувах, че си добър, свят човек". Добър съм, но който дойде при мене, иска да го уча. Аз не приемам мързеливи хора. Ако си гладен, ето - яж! „Не мога да ям такава храна". Ще се научиш. Сега - и вие ще ми възразите, че не сте научени да работите. Ще се научите. Ние не мислим като тебе. Ще се научите. Вашата мисъл е еднообразна. Трябва да знаете, че еднообразието убива човека. Повечето хора искат да бъдат почитани и уважавани, да ги обичат. Това е еднообразие. Добре е да те почитат и уважават, но съюзът „но" на английски се произнася *бът* (*ъш*). Един знаменит английски проповедник държал чудесна проповед, в която употребявал съюза *бът* като заключителна, недоизказана фраза. Той казал: „Децата трябва да се възпитават в нов дух, но (*бът*)... Майката и бащата в семейството като главни фактори не трябва да грешат, но (*бът*)"... Така завършил той своята проповед - с „но" (*бът*)... На тая проповед присъства - едно лице от високите чинове на църквата, главен ръководител. Като се сбогувал с проповедника, той казал: „Много съм доволен от вашата проповед, но (*бът*)... ще видим". Турил шапката на главата си и си отишъл. Днес и вие държите една проповед на *бът*. Казвате: „Всичко разбрахме, но (*бът*) как може да се живее при тия условия? Лесно се говори за търпението, но (*бът*) как можеш

да бъдеш търпелив с неразбрани хора? Как ще говориш на невежия, който не разбира нещата нито по буква,
245

нито по дух? Как ще пролбиш любовта си към тия хора?"

Там е въпросът. Ще проявиш любовта си, както Бог я проявява.

От Божествено гледище светът е пълен с невежи

същества, но Бог намира средства и начини да се прояви.

Той се приспособява и на всички дава необходимото. Като

се занимава с важни и велики работи, Бог намира време и

начин да се изяви на малките и глупави същества, да им покаже

своята любов. Той се отнася еднакво с всички същества,

в смисъл на всички дава съответен урок: на ангела и на

светията дава по един начин, а на малките същества — по

друг начин. Всички са доволни от Него. На способния и трудолюбив

ученик дава един урок, а на мързеливия — друг. Вътрешно

отношенията Му са еднакви към всички същества,

а външно са различни. Той дава свобода на всички същества

— да се проявяват според разбирането си. Казвате, че свобода

не съществува. Не е така. В света съществува вътрешна

свобода, а не външна. Дойдем ли до външната свобода,

ние се натъкваме на р-ед ограничения.

Един ден седнах на една пейка в градината да си почина.

По едно време вниманието ми се спря на един мравуняк, в

които имаше различни мравки: черни, червеникави, големи

и малки. Като гледах как се движат натук-иатам, забелязах,

че между мравките произлезе някакъв спор. Две от тях започнаха

да се борят. В т о б а време една малка черна мравка

се спусна към червената, хвана я за крака и започна да я тегли.

Червената се дърпаше, сви се на клъбце; и черната се

сви, стана като точка, Червената се разпусна и черната

отново започна да я тегли за крака. Най-после откъсна крака

й и го занесе в мравуняка. Казвам: когато двама души спорят

за нещо, черната мравка ще дойде отвън и ще откъсне

крака на един от спорещите. „Не сме ли свободни да

спорим и да се караме?" Не с т е свободни. Няма свобода в

света. Свободата е б самадя човек, а не вън от него.

Двете мравки, които спореха, бяха големи юнаци. Черната

мравка, която дойде отвън, беше по-малка и по-слаба

от червената, но я хванали откъсна крака й. Малката мрав-

246

даде добър урок на голямата. Тя й каза: „Не е позволено
а се борите помежду си".

Казвам: нещастията, които идат в света, се дължат

а борбата между хората. Иде малката мравка, т.е. малко-

"о страдание, във вид на болести, мъчности и изпитания,

олестите, тревогите са човешки изобретения. Те не съ-

ествуват В Царството Божие. Там и помен няма от тях. еши ли да изпълнява Божията Воля, човек се освобождава т всички болести, от лошите условия на живота. Ние сме ошли на земята да решаваме тия задачи. Който има знание, лесно се справя с тях, който няма знание, ще страда. :порсд знанието на човека иде и страданието. Щом разбере причината на страданието, той ще намери начин да се справи с него. „Беден съм“. На какво се дължи беднотията? На неспазване закона на икономията. В природата съществува закон за икономия. Ако не икономисваш благата, които тя ти е дала, трябва да икономисВаш любовта, знанието, с които разполагащ. Право ли е, като държиш сказка, да изкажеш Всичко, което знаеш? Това е разточителност. Какво ще придобиеш, ако ви разказвам с часове как живеят ангелите, как се хранят и обличат? Какво придобивате, ако ви говоря за живота на един цар? Вие се ползвате само от онова, което ви интересува. За вас е важно само онова, с което всеки момент може да бъдете в съприкосновение. В Слънчевата система най-важно за нас е Слънцето, понеже от него възприемаме всички блага. Що се отнася до другите звезди в далечното пространство, и те са важни за нас, но не толкова, колкото слънчевата светлина и топлина. Те са повече украшения за нас. Като изучаваме Слънцето, ще изучаваме и зВездите, както и пътя, по който те се движат. В бъдеще, когато стигнем до висшето знание на душите, които са във вечния живот, тогава ще разберем онова, което днес не разбираме. Тогава ще дойдем до абсолютната свобода. Над тоя свят има още по-висок. Съществата на тоя свят се отправят към нас с писма и ръководство, да ни покажат пъ-

247

тя, по който трябва да вървим. Великият и вечният живот съществува за душите, а бременният е за всички хора, които още не разбират Божиите закони. Те боравят с обикновеното знание, което дама приложение в истинския живот. Мнозина идат при мене да ги лекувам: тоя заболял от една болест, оня от друг-а. Питат ме защо идат болестите. От вашето неВежеспбо. На едного стомахът не работи правилно - не знае как да яде. На друг червата се затегнали — не постъпва добре с тях, претоварва ги. На т р е т и дробовете са запушени — не знае как да диша. Четвърти страда от главоболие — н-е мисли право. „Какво да правя, за да се излекувам?“¹ За да бъдат дробовете здрави, ще се научиш да дишаш. „Кой ве знае да диша?“ Всеки диша, но неправилно. За да бъде сто.махът ти здрав, ще се научиш да ядеш и да не преяждаш. Едно от главните правила при храненето

е никога да не си дояждаш, да останеш малко гладен. Това да бъде идеал за вас. Ако станеш от трапезата напълно нахранен, ти си престъпил Божия закон. Нека всякога да остава в стомаха ти поне една т р е т а празно място. Добре с да не си дояждате. Това е едно от хигиеничните правила. Който спазва т о в а правило, той е всякога здрав. Казваш: „Ядох добре, с а п е т и т , но малко ми е тежко". Прерял си. „Какво да правим?" Спазвай правилата! Никога не си дояждай! Никога не казвай, че няма какво да ядеш. „Имам само сух хляб". Той е много хранителен. Важно с да е хубав, чист. Друго нещо е, ако има месо, печена кокошка, масло, сирене. Чистият пшеничен хляб има повече хранителни вещества, отколкото другите храни.

Помнете: храненето се основава на закона на любовта. Ако употребяваш храна, която не обичаш, ти не можеш да се ползваш от нея. Всяка храна крие в себе си живот, който може да се използва само ако обичаш тая храна. Не мисли, че храната внася силата. Тя е само проводник на живота, който дава сила на човека. Ако обичаш живота, който е скрит, в храната, всички клетки ще се отворят за
248

его и ще го приемат. Ако не обичаш известна храна, ти не обичаш и живота в нея. Храната ще влезе и излезе от клетките ти, без да приемат те живота, който се съдържа в нея. Това значи да ядеш, без да се ползваш от храната, която приемаш.

Същият закон се отнася и до въздуха. Човек се страхува да диша студен въздух, за да не се простуди. Ако въздухът се приема чрез устата, имаш право да се страхуваш. Обаче природата е предвидила и това. Тя е направила носа — да служи за филтър, да прецежда и стопля въздуха. Слизест а т а ципа и течността в носа регулират въздуха и го правят поносим за човешките дробове. При това, като излизате вън, на студено, не бързайте да поемете много въздух изведнъж. Ще поемате малко по малко въздух, докато се нагодите на външната температура. Някой иска да се покаже, че може да поема изведнъж много въздух и не държи сметка за температурата на въздуха. Той надува дробовете си и бавно изпуска въздуха. Това е лакомия. Той прилича на надута гайда. Така не се диша. Който диша по тоя начин, той разстройва здравето си. Ще дишаш полека, ще поемаш малко въздух и постепенно ще увеличаваш количеств о т о на въздуха. В правилното дишане има известен ритъм, въздухът влиза бавно и постепенно се стопля. Понеже въздухът е наситен със светлина и прана, като диша, човек приема тия два елемента, необходими за кръвта.

Казвам: какъвто е законът за храненето и дишането, такъв е и за четенето. Някой чете интересна книга и бърза по-скоро да я свърши, да види какъв е краят, каква с идеята на писателя. Мнозина ч е т а т Библията и Евангелието по същия начин, бързат по-скоро да я свършат. Един ученик изучавал Свещената книга и б скоро време я свършил. Той отишъл при един виден тълкувател да му изтълкува някои стихове. Той казал: „Аз зная цялата Библия и Новия завет. Зная как Бог е създал света и дойдох до Откровението. Четох и него, но моля те да ми изтълкуваш някои стихове, смисъла на които не разбирам". Тълкувателят погледнал

249

ученика и спокойно отговорил: „Аз съм още в началото на Библията, далеч съм от Откровението".

Често хората казват: „Искаме да разберем смисъла на живота". Това е Откровението, още не сме дошли дотам. Важно е да се научим да ж_и_веем. Така както живеете, това е неестествен живот. „Всичко е предопределено". Отде знаете това? Ако мислите, че всичко е предопределено, това е ваша идея. Де е писала природата кои неща са определени и кои не са? Определено ли е да изядеш една ябълка? Определено ли е да заколиш една свиня, една кокошка или едно агне и да го изядеш? Ти сам си определил това. Взимат една ябълка, разрязваш я и виждаш вътре червей. Той е влязъл, преди ти да посегнеид към ябълката. Следователно тя е негова собственост, а не твоя. Ще туриш ябълката настрана и ще се откажеш от нея. Щом разрежеш ябълка, която е здрава и ненаядета от червей, имаш право на нея. Тя е твоя собственост, можеш да разполагаш с нея. Ако отидеш в един дом и вид аш, че питата е начупена, ще знаеш, че тя не е за тебе. Ще чакаш да ти предложат друга пита, която още не е начупена. Отиваш в една гостилница и виждаш, че всички чинии са пълни. Какво трябва да правиш? Ще отидеш в друга, гостилница, дето чиниите не са пълни. Казвам: не яж от т-енджера, от която е сипвано вече. Ще кажете, че много хора ядат от една тенджера. Именно затова страдате.

Сега аз ви упътвам да върбите от физическото към духовното. Като се научите да живеете правилно на физическия свят, ще живеете правилно и в духовния свят. Тогава всяка мисъл ще поставите в отделна тенджера и ще я вадите от отделна тенджера. Днес в една тенджера турят много мисли, затова. Всички бъркат в нея, както постъпват в гостилницата. *VI* в домовете става същото: готвят в една тенджера и на всеки се сипва. Добре е да има единство в яденето, т . е . на всички да се сипва хубаво ядене.

При това не е добре да се дава предимство на едного за сметка на другия. Всеки иска да му сипеш пръв, да вземе
250

овече от мазнината. Когато се готви за много хора, без Мисъл за първенство на тоя или на оня, това показва, че в лисълта на тия хора има единство. Тогава дали си пръв или роследен, еднакво ще се ползваш от благата на живота. Ако аз готвя на хората, ще преброя колко души ще се хранят и акар да готвя в общ казан, на всеки ще предвидя съответ- а част. Общият казан може да бъде разделен на толкова асти, колкото души се хранят. Като се хранят така, сички ще бъдат здрави и доволни. Сега сипват на всички т общ казан или от обща тенджерка, поради което се явя- ат различни болести и страдания между хората. Следователно всяка мисъл, която човек възприема, не трябва да е минала през много умове. За да запази чистотата си, мисълта трябва да минава направо от Божествения):вят в човешкия ум. Какво особено ще донесе мисълта за " обовта, ако е минала през главата на един скъперник? Каква ще бъде любовта, която е минала през главата на един крадец? Любовта на скъперника е любов; любовта на крадеца е пак любов; но нито първата, нито втората любов оже да ползва човека. Тая любов коренно се различава от ^жествената. Следователно докато човек се храни с чуж- Ъ ядене, докато възприема чужди мисли и чувства, той всякога ще се намира в противоречия. Казваш: „Защо Боа издаде света така, а не по друг начин?" Бог е създал света акто трябва, но т в о е т о разбиране е особено. Откажи се от своите атавистични мисли и желания и започни да се храниш с Божествените мисли и чувства, с Божествената Любов. В Божествения свят е приготвена специална храна за всеки човек. Който обича Бога, и на физическия свят да е, ще се ползва от специфична храна: от хляба, от водата, от въздуха и от светлината. Това значи да живееш в любовта, в закона на хармонията. Който не живее в любовта, !дето и да е, ще яде от общия казан.

Днес всички се оплакват от мъчнотиите си. Коя е причината за мъчнотиите? Нежеланието на човека да опитва нещата. Той има особено чувство, чрез което мо-
251

же да ги опитва. Дават ти нещо за ядене — опитай го, д;| видиш какъв с вкусът му. Всички опитват, опитай и ти, „Заблудих се нещо". Вкусът ти те заблуди. Ако запазите естествения вкус, той всякога ще ви помага да определите дали известна храна е здравословна или не. Аз съм правил много опити с храната. Вместо аз да опитвам вкуса й, давал

съм част от нея на е д ъ о котенце, което често иде при мене. Ако котенцето яде= от т а я храна, и аз мога да ям. За мене то е мярка. То никога не яде недоброкачествена храна. Разбиране има това ко-ппенце. Ще кажете, че котката с невежа. Не е така. Даже аз се уча от нея. Как? Давам ѝ малко храна да я опита, като казвам; анализирай тази храна. Котката не се хвърля изведнъж: върху храната, но първо я опитва, а после яде. Според мене котката е лаборатория, б която за един момент може: 9а се анализира храната. Като ѝ дам хубава храна, тя се приближи до нея, вкуси я, погледне натук-натам, отдалечи се малко и казва: „Хубава е тая храна". Ако ѝ дам само хляб, тя ме погледне, помирише хляба, пак ме погледне и казва: „Това не е за мене". Защо? Не е важно. Тя казва: „Ако искаш, ти яж, но аз се отказвам". Защо? Тя се подчинява на едно въп»решно чувство, което никога не я лъже. То се среща у всички животни. Това е техният непокварен вкус. Благодарение на това чувство те разбират коя храна е здравословна и коя не е.

Всички процеси, к о и т о стават б човешкия живот - хранене, дишане, пиене на бода, мислене и чувстване, представят непрекъснатата верига. Те се подчиняват на едни и същи закони и взаимно си съдействат. Когато тия процеси стават правилно, и ж:ивотът ни се развива правилно, според законите на Боже-ствения свят. При това положение и мъчнотиите се разрешават лесно. Иде при мене някой и ми казва: „Не зная защо не ми върви, нещо ме преследва, някаква зла съдба. На какво отдаваш това? Така ме е родила майка ми". Причината за това се крие в твоя език — не знаеш да говориш. В говора на човека се крие благото, което Бог му е дал. Който търси щастието, трябва да знае,

252

С то се крие в неговия говор. Като гоВори, човек създава ли щастието си, или нещастieto си. Ако не е така, стига, че „за всяка празна реч ще отговаряш в съдния ден", не и имал смисъл.

Като изучавам хората, виждам причината за нещастieto им. Дойде при мене някой беден човек и започва да се плаква от беднотията си. Казва: „Нещастен съм, много трауам, не се разбирам с жена си". Защо не се разбирате? оша, неразбрана жена е, не ме уважава, пет пари не дава мене". А ти колко пари даваш за нея? Щом не давате ни-о един за друг, защо се оженихте? Като говори така, аз иждам де греши тоя човек. Той не говори истината, пре-личава фактите и си служи с лъжа. Причината за нещастieto му е крие в неговия говор.

Сега — като питам някого защо се е оженил, щом е нещастен,

мнозина вадят заключение, че съм против женитбата. В моето съзнание въпросът за женитбата е поставен другояче. Казвам: никога не се жени бе;* любов. Никога не раждай деца без любов. Ако нямаш любов, не се жени. Женитбата е Божествен институт, Божествена служба. Ако се ожениш без любов, ще дойде Божествената комисия да те изпита и ще каже: Понеже не си женен по любов, трябва да се разведеш. „Не трябва ли да се женим?" Ако лю: бцш, ожени се. „Колко пъти мога да се жения?" Само един път. Не се позволява на човека да се жени по няколко пъти. Помиете: любовта позволява на човека само един път да се жени. Жени ли се няколко пъти, това е човешка работа, вън от любовта. Да се свържеш с човека — това значи да се свържеш с душа, излязла от Бога. Във всяко тяло живее една Божествена душа. Как се отнасяш с тялото — това е твоя работа, но с Божествената душа трябва да постъпваш добре. Казваш: „Не мога да обичам тая душа". Щом не обичаш, и тебе няма да обичат. Това е закон. И Бог ще постъпи с тебе така, както ти постъпваш с другите. Каквото и да правите, вие не можете да измените Божия закон. Ще обичаш ближния си, както себе си. Бог изисква най-253

малкото от човека. Той казва: „Ще обичаш врага си" — първата степен на любовта. „Ще обичаш ближния си като себе си" — втората степен на любовта. „Ще обичаш Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила" — т р е т а т а степен на любовта. Започнете с обикновената любов — към врага си. После вървете към по-голямата любов — към ближния си. И най-поелс — към най-голямата любоВ — към Бога. Всички напреднали същества, наречени Синове Бо?кии, изявяват любовта си към Бога. Когато и вие станете Синове Божи, ще проявите любовта си към Бога. Тогава ще обичате Бога със сърцето си, с ума си, с душата си и с всичката си сила, а ближния — като себе си.

Христос казва: „Ако м« любите, ще опазите моя закон". На друго място казва: „Вярвайте в мене, и в Бога вярвайте". Как и в какво вярва човек? Някой вярва в доброто на човека, а друг - в злото му. Или веднъж вярва в знанието на човека, а друг път - в неБежеството му. Казваш: „Вярвам, че този човек е добър, а оня - лош; вярвам, че този е учен, а оня - невежа". Не е достатъчно да вярваш в това; важио е да знаеш как да постъпване с човека. С добрия ще постъпваш по един начин, с лошия — по друг начин; с учения ще постъпваш по един начин3 а с невежия — по друг начин. Към Бога ще се отнасяте с вещ-чката си искреност. Само така

ще разберете какво означават думите „Бог е близо и далеч“. Ако молитвата ти е чистосърдечна и вибрациите ѝ силни, тя ще излезе вън от атмосферата на земята и ще отиде на мястото си. То&a значи „близо до Бога“. Ако молитвата ти не е чистосърдечна, ще бъдеш далеч от Бога.

Който люби, той е близо- до Бога; който не люби, той е далеч. Някой се оплаква, че жена му е далеч. Как е възможно това? Нали с т е б една кътца? „Не ме обича тя“. Наистина душите на тия хора са толкова далеч една от друга, че мъките и страданията на мъжа ѝ не стигат до нея. Тя не може да разбере, че той страда. И страданията на жената не стигат до мъжа. Те са далеч един от друг. Ако и вашите

254

страдания не стигат до Божието сърце, те не са истинни, не са съществени. Това са фиктивни страдания.

Сега — аз не искам да товаря съзнанието ви с излишни йеща. Казвам; това, което с т е придобили досега, е важно, но не е съществено. Един евангелски проповедник казва в проповедите си, че трябва да бъдем благодарни на Христа, дето ни е спасил. Това е важно, но не е най-важното. Защо? Защото преди да е дошъл Христос на земята като историческа личност, Бог е работил върху човека и до днес работи.

Той му е дал живот. Той го е спасявал и продължава да го спасява. Следователно първо ще благодарите на Бога за всичко, което ви е дал. Някоя жена се влюбила толкова много в мъжа си, че нищо друго не вижда. Тя казва: „Като моя мъж друг няма!“ Така казват някои евангелисти: „Като Христа друг няма“. Вярно е, че като Христа друг няма, но вие приличате ли на Христа?

Жената казва, че като нейния мъж друг няма, но всъщност следи стъпките му: къде ходи, какво прави, с кого говори. Ако погледне някоя жена, веднага следи как я гледа. И нея гледа, както тебе, но в това няма нищо лошо. Ако в погледа, отправен към тебе, има 99 трептения, а в погледа към нея има 98 трептения, де е престъплението? Значи той обича жена си повече от другите жени. Нека всяка жена прави изчисления колко трептения има в погледа на мъжа ѝ, отправен към нея, и колко - към другите жени. Следователно обичайте Христа, но не забравяйте Оня, Който се е проявил чрез Христа. Ако ти свириш хубаво и дойде друг, който свири по-добре от тебе, нямам ли право да го слушам и да се възхищавам от него? Той свири добре и аз съм доволен от неговото свирене.

Помнете: животът, който ни е даден, определя качествата на нашата душа. Съществата от невидимия свят ни наблюдават и мерят нашата мисъл, нашето чувство и

нашата постъпка. Чрез мислите, чувствата и постъпките си ние свирим. Следователно ако чрез нашето свирене можем да вдигнем болния от леглото му, ние минаваме за

255

добри музиканти — виртуози. Ако свириш и положението на болния се влошава, ти не си виртуоз. Ако готвиш и болните оздравяват, ти си добър готвач, минаваш за виртуоз; ако готвиш и здравите се разболяват, ти не си добър готвач. Човек се цени по делата. Има неща, които сам човек не знае за себе си, затова иска да разбере какво мислят хората за него. В невидимия ебят дават правилна преценка за човека. Мярка на тая прсиенка са нашите мисли, чувства и постъпки. Мислите, к о и т о минават през нашия ум-, отиват на небето, дето се прецеждат: чистото задържат, а нечистото оставят настрана. Един ден, като влезете в невидимия свят, ще видите остатъците от вашите мисли, разхвърляни като непотребни вещи. Същото става и с нашите чувства и желания. Само така ще разберете, че не всичко, което имате на земята, се приема и на небето. Колкото по-горе се качвате в невидимия свят, толкова по-малко ваши цветя ще намерите там. Много от тях ще намерите в долните полета на невидимия свят.

Казвам: дали вярвате б това, или не вярвате - не е важно. Като отидете на оня свят, ще видите постъпките си. Там ще видите колко думи с т е казали не на място, колко чувства и мисли с т е ихябили не на място. Ще съжалявате за грешките си; малки са т е , но са видими. На земята не с т е ги виждали, но в невидимия свят те стават видими. За обикновения човек те са дребни неща, но за светията са големи. Той не си позволява аже най-малката грешка. В бъдеще и вие ще станете гпалкоба чувствителни, че и най-малките грешки ще ви причиняват големи страдания. За да не страдате, изправяйте грешките си още отсега. Дръжте в ума си правилото: к а к т о искате да ви обичат, така и вие трябва да обичате. К1акто държите за доброто мнение на хората за вас, таюа и вие трябва да имате добро мнение за тях. Както вие постъпвате с близките си, така и те ще постъпват с вас. Следователно обърнете нещата така, че вие да постъпвате добре с хората, за да постъпват и те добре с вас.

256

Бъдете внимателни към хората, не казвайте, че тоя ли оня е грешник. Не се занимавайте с греховете на хората. Казвате, че с т е Синове Божии. Ако е така, Синът Божий не се занимава с чуждите грехове, но той определя отюшенията си към Бога. Той трябва да живее според лю-

овта и да си каже: „Щом съм човек и чадо на Бога, трябва а зная какво иска моят Баща от мене". Ако сте Синове ожии, знаете ли какво мисли Христос за вас? Той мисли за Вас това, което вие не мислите за себе си.

Двама американци — студенти, добри приятели, следвали заедно в един университет. Като свършили университета, първият станал прочут съдия в един град, а вторият се отдал на лош живот и се опропастил. По едно време той извършил голямо злоупотребление: откраднал известна сума. Хванали го и го дали под съд. Случило се да го съди неговият добър приятел. Другите съдии, като знаели какво приятелство свързва обвиняемия и съдията, следели как ще се разреши делото. Съдията постъпил справедливо. Наложил на приятеля си най-голямо наказание, което му се падало по закон - да плати крадените пари със съответната глоба, но той сам се нагърбил да му плати дълга.

Казвам и на вас: когато съдите приятеля си, наложете му най-голямото наказание, но вие го платете вместо него. Това изисква Христовото учение. Не казвайте, че на приятеля си ще наложите най-малкото наказание. Не, наложете му най-голямото наказание, което законът изисква, но вие платете вместо него. Не го туряйте в затвор, но му платете дълга. Кредиторът иска парите си от длъжника; той не иска да го затвори и нищо да не получи.

И тъй, съдете строго, но плащайте дълговете си! Съдете сърцето си и плащайте дълговете му! Съдете ума си и плащайте дълговете му! Съдете постъпките си и плащайте дълговете им! Ако се оставите в ръцете на Бога, Той ще ви осъди, но същевременно ще плати дълговете би. Как ще плати? Като ви прости, Ако с т е чистосърдечни, и да сгрешите, Той ще плати за вас. Бог плаща само веднъж за 17.В*Лцкотоса 257

човека, втори път не плаща. Обаче оня, за когото Бог е платил веднъж, по същия начин вече не греши. Това трябва да ви насърчи. Казват за някого, че много греши. Това показва, че Бог още не го е съдил и не му е наложил най-голямото наказание. Осъди ли те веднъж и ти наложи най-голямото наказание, Той ще плати -за тебе, но втори път ти вече няма да грешиш. Най-добрият и най-справедливият съдия е Бог, След тая съдба ти ни кога няма да грешиш.

Иде време, когато Бог: ще би съди, ще плати за вас и вие няма да грешите повече. Щом още грешите, Бог не ви е съдил, но ще бъдете съдени. Очаквайте това време! Желая ви да дойде времето, когато Бог ще ви съди. И като ви осъди, не потвар-яйтс грешките, които сега правите. Докато Бог не ви осъди, Вие няма да се оправите.

Казано е в Писанието: „Бог беше в Христа, съдеше света и примиряваше света със себе си". „Себе си" — т.е. любовта. Значи Бог примиряваше света с любовта. Това е великият Божий Закон.

Тайна молитва

НОВОТО

Размишление

Ще прочета 18 гл. от Евангелието на Йоана - от 20

т. нататък.

Казано е в Евангелието, че Христос дойде да свидетелства за истината.

Когато грешникът страда, има причина за това. Казало е, че който греши, трябва да страда. Какво ще кажете, когато праведният страда? Според индусите съществува кон за кармата, който гласи: „Каквото сееш, това ще жъгеш". Когато д е т о боледува, и майката страда. Когато правиш благодеяние на някого, без да искаш, ти се свързваш с него и носиш част от тежестта му. Ако правиш благодеяние на някого, ще спазваш известни условия. Можеш и да закачиш една торба със злато на давящия се? Ще каеш, че му правиш благодеяние. Това благодеяние ще го отнесе на дъното на морето. Помогни му да се спаси, да излезе на брега и тогава му дай торбата със златото. Изкуство е да знаеш кога и как да помагаш на хората.

Днес и религиозните, и светските хора имат желание да избегнат страданията. Всеки се стреми да живее добре, за да не страда. Повечето религиозни и духовни хора живеят добре с единствената цел да се уреди някак животът им. Христос показва на хората пътя към добър живот. Той поучаваше хората, лекуваше ги, без да иска нещо от тях. В края на краищата Той получи за това такава заплата, каквато не очакваше. Еврейският народ беше предупреден чрез своите пророци, че ще дойде техният Месия, 259

да бъдат готови да Го посрещнат. Въпреки това те му дадоха друг прием. Мнозина се чудят как е възможно да очакваш някого и да го приемеш като неприятел! Някои религиозни хора и днес дават такъв прием на Христа, какъвто Му дадоха евреите. Това беше изпит за тях. Това е изпит и за сегашните християни- Едни издържаха изпита си добре, други не можаха да го издържат. Петър даже се отрече от Христа. Запитаха го: „Да не си и ти от Неговите ученици?" „Не съм".

Едно трябва да научите: някога добрите и праведни хора трябва да страдат за грешните. Как ще разберете това? Казвате: „Грешният трябва да страда за греховете си, но защо трябва да страда праведният?" Вярно е, че грешният трябва да страда за греховете си, но праведният трябва да страда, за да се спаси. Праведният, добрият човек е хляб, който грешният яде, за да оздравее и да живее. Грешният трябва да яде пресен хляб, а не мухлясал. Яде

ли мухлясал хляб, той ще умре.

И тъй, като дойде страданието, не бягайте от него, но си кажете: „Ако съм грешен, страдам за греховете си; ако съм праведен, страдам за спасението си". Не се страхувайте от страданията, «ю разумно се справяйте с тях. Не се страхувайте и от смъртта. Защо се страхува човек от смъртта? Защото не я разбира. Всяко нещо, което не разбираме, ни причинява страх. Всяка душа, която иде на земята да се въплъти, също изпитва страх. Тя представлява въоръжен войник, който слиза на земята да се бие за отечеството си. От желание да му помогне тя се хвърля в първата бойна линия. Като пострада, тя съжaliaва, че е влязла в първата бойна линия, и казва: „Трябваше да бъда внимателна, да се предпазя от страданието".

Сега — не е въпрос за страданията и радостите. Важно е как може да ги използва човек, за да се повдигне. Ако човек е сам, без никакви задължения в света и желае да се подвизава, щеше ли да има страдания? Щом се е родил и живее на земята, страданието непременно ще дойде. И об-
260

атно: като умре, човек се освобождава от страданията, ледователно човек страда, защото се е родил; той умира, за да се освободи от страданията.

„Защо сме дошли на земята?" Това е първата задача, която трябва да решите. Вие не сте дошли на земята да живеете охолно; не сте дошли на земята да вършите търговия; не сте дошли на земята да ставате учени хора, философи, певци или музиканти. Вие сте пратени на земята като слуги, да изпълнявате волята на Бога. Това с най-лесната задача, която трябва да решите, и след това да се върнете назад. Ако е въпрос за музика, на небето вашата музика ще бъде кряскане; ако е за философия, на небето вашата философия е, както някои я наричат, „дървена философия"; ако е за поезия, на небето вашата поезия е детска играчка.

Единственото нещо, с което можете да се похвалите

на оня свят, това са вашите страдания. Като говорите за вашите страдания, жителите на оня свят ще кажат:

„Ето нещо ново, което ние не познаваме. Трябва да слезем на земята, да опитаме това, за което хората обикновено говорят". И на вас казвам: единственото нещо, което можете да научите на земята, това са страданията. За тях сте дошли тук. Някога сте били на небето, говорили са ви за страданията и като сте слушали за тях, казвали сте: Да слезем на земята да опитаме това ново нещо, да видим какво представляват страданията.

Сега — като познаваш отчасти страданията, казваш:

„Не искам повече да дохождам на земята!" От тебе зависи.
Страданието не се налага насила. То е свободен избор. Привилегия
е за човека да страда. Напредналите души слизат
доброволно на земята да опитат страданията. И за тях
страданието е привилегии.

Днес аз говоря за вътрешния смисъл на страданието.

Има нещо дълбоко скрито в страданието, което по никой
начин не може да се обясни. Никаква философия не може да
обясни какво нещо е страданието и какво се крие в него.

Всеки сам трябва да го опита. И Христос дойде на земята

261

да опита страданието, че к а т о се върне на небето, да разказва
за него като за нещо ново, непознато на небесните
жители. В Христовите страдания се крие спасението ми
човечеството. Който ?кибее на земята и бяга от страда1
нията, той не може да се спаси. Каква ценност ще занесеш
б другия свят? С какво ще се похвалиш там? Ако носиш една
торба със страдания, веднага ще те приемат. Вратата ма
Царството Божие ще се отвори пред тебе и ще ти кажат:
„Добърс дошъл!" Тръ гнеш ли за оня свят с торби, пълни
със знание, философия, музика, пеене, поезия, веднага ще те
спрат и ще ти кажат: „Назад! Ние имаме от тия неща повече,
отколкото трябва . Нека остане това на земята. Лру.'

е въпросът, ако носиш т о р б а със страдания". Апостол Па
бел казва: „Ще се похваля със страданията си".

Това, което сега ви говорих, е достатъчно. Малко, но
сладко.

Христос казва: „БлаЯсени страдащите, защото е тяхно
Царството Божие".

В Божията Любов е благо то па човека.

Утринно слово на Учителя,

държано на 23 май 1937 г.

София, Изгрев

262

СВЯТ НА ПРОМЕНИ

Размишление

Ще прочета 61 гл. от Исаия.

Често се питате: „Какво носи бъдещето?" 'Го носи много нови неща. Ще дойде ден, когато на амвона вместо проповедници, ще има грамофонни плочи. Ще завъртите плочата и тя ще започне да проповядва. Каквато проповед искате, такава плоча ще турите. Плочите ще бъдат номерирани: № 1, 2, 3 и т.н. Ще слушате отлични проповеди.

Никаква обида няма да чувате, защото вие ще изхвърлите всичко, което ви обижда. Всъщност и днес има проповедници, които са грамофонни плочи — говорят неща, които не трябва да се говорят. Както ги навиват, така говорят. Има и вярващи, които са грамофонни плочи; и те говорят, без да мислят. Някой пее една класическа ария, но думите не са подходящи. Друн пее същите думи на нов глас. Какво се разбира под думата *ария*? Ония, които следват в Музикалната академия, знаят какво значи *ария* — песен от опера. Тя е мъчно преводима дума. Според мене под *ария* се разбира нещо въздушно, което се движи като въздуха. Понеже не е точно определена дума, могат да ѝ се дават различни обяснения. Например американецът казва „към" (*cote*) — ела*, англичанинът казва „кам". Това е една дума с едно и също съдържание, но се произнася различно. Когато иска да погали д е т е т о си, българинът казва: „пиленцето ми" или „мое т о гълъбче". Коя от двете думи е по-хубава?

Като изучавам проявите на религиозните- хора, намирам една опасна страна б техния живот — крайна чувствителност,

крайна напрегнатост б чувствата, благодарение на което те изопачават ф а к т и т е . Почти не съм срещнал религиозен човек, който да постъпва справедливо. Всички говорят за право, за справедливост, но те сами не са справедливи. Това се дължи на една обща черта в човека — да преувеличава нещата. То&a чувство наричат сублимност, величественост. У българчта центърът за времето е слабо развит. Той не може да о предели точно колко часа трябва да вървиш от едно село до друго. Той казва: „Като минеш т о я баир, веднага ще отидеш на другото село". Струва ти се, че ще вървиш ма_й-много половин час, а то излиза два-три часа път.

Като ч е т е т е Свещената книга, срещате стиха: „Бог с огън всепояждащ". Според т о я стих излиза, че който отиде при Бога, ще изгори. От "човека зависи: може да изгори, а може само да се стопи. Ако о т и д е т е при един добър, благороден човек и го заварите в добро разположение на духа,

ще почувствате нещо особено: от всяка негова дума лъха живот, всяка негова дума -е балсам. Ти седиш при него, топиш се от блаженство. Кякога отидеш при същия човек, но го намираш в раздразнено състояние — гневен. Той изсипва недоволството и гнева си, които е събирал от години в себе си. Ти седиш при него, но изгаряш - огън е той. Ти си мислел, че той е божия кравичка и сега се разочароваш. Не е така. Той е добър, благороден, но справедлив. Гневи се, но това е Божествен, справедлив гняв. Ще кажеш, че той се гневи за малки неща. Някога малките работи носят големи последствия. Той знае защо се гневи. Страшно е, когато човек се гневи, без да знае защо.

Един познат ми разказваше една своя опитност. Той казваше: „Чудя се на себе си защо като дойде някой човек при мене, едва започне да говори, а аз изпитвам лошо разположение към него. Искам да му ударя една-две плесници и да го изпъдя вън. Дойде друг — приятно ми е да го слушам. Като го слушам да говори, имам желание да го прегърна и целуна. Защо е така — не зная". Сега аз ще те питам: какво

264

абииш, като видиш един умрял вол? Имаш ли желание да го регърнеш или запушваш носа си и бягаш далеч? Като ти адат една голяма хубава ябълка, готов си да я прегърнеш и слунеш. Следователно когато при тебе дойде човек, който носи нещо добро в себе си, ти си готов да го прегърнеш; когато дойде някой, който нищо не носи, а иска да еме нещо от тебе, ти бягаш далеч от него.

И Говори се за религия, за религиозен живот. Какво значи а бъдещ религиозен? Да имаш отдушник, т . е . предпазител-а клапа. Без такава клапа котелът ти ще се пръсне. Религиозният казва: „Аз обичам само Бога". Това значи да обичаш о Бога. За да обичаш така, трябва да отидеш при Бога. о нямаш пример за любовта, не можеш да проявиш Божи-та Любов. Ако носиш Божиата Любов в себе си и отидеш при мъртвия, той ще оживее; ако отидеш при гладния, ще го нахраниш; ако отидеш при жадния, ще го напоиш; ако отидеш при бедния, богат ще го направиш; ако отидеш при невежия, учен ще го направиш; ако отидеш при грозния, красив ще го направиш; ако отидеш при слабия, силен ще го направиш. Щом носиш Божиата Любов в себе си, ще преобразиш света. Ако не носиш любовта в себе си, колкото и да говориш на хората за нея, невежият ще си остане невежа, болният ще си остане болен, слабият ще си остане слаб, бедният — беден.

Обикновеният човек не може да се справя със силата на Божиата Любов. Само силният може да носи тая любов

в себе си. Само безкористният може да се справя с Божията Любов. Той навсякъде е последен. Той прилича на готвач, който готви с часове и когато стане време за ядене, първо дава на клиентите, а последен на себе си. Любещият заема последното място, но понеже хората го обичат, те му дават първото място. Колкото по-почитан е човек, толкова на по-преден план излиза. Ако на една конференция присъстват делегации от всички страни, делегатите на големите държави заемат първите места, а делегатите на малките държави — последните места. При направата

на корнизите големите камъни се турят на първо място. Ако десет души пеят заедно, на първо място ще бъде опи, който пее най-хубаво. Ако десет души тръгнат на екскурзия, кой от тях ще бъде пръв? Оня, който знае добре местността. Той ще избере най-добрия и кратък път; ако воин такъв, който не знае пътя, ще се задръсти някъде, отдето мъчно ще излезе.

Един голям философ, наш познат, често казваше за религиозните: „Това не са хора, но баби“. Какво иска да каже »•

това? Той ги счита за глупци, които не заслужават внимание.

Не е така. Бабата не е красива, но е умна. Младата мома е красива, но не е умна. Обаче ако трябва да вървиш по пътя, младата мома ще те заведе в драките, дето и двамата ще се объркате. Бабата ще те изведе от драките и ще те постави на прав път. Религията е за стари хора, за баби и дядовци, а не за млади хора — за моми и момци. Религията не е най-високото нещо в живота. Много естествено. Да бъдеш религиозен — това значи да се облечеш във Вретище, да се разкаеш за греховете си. Тук си направил един грях, там — друг. Започваш да тлачеш и да се разкайваш за греховете си. Как ще бъдеш юрасив? Тук кажеш една дума не на място, там — друга, и ти се смущаваш. Казват, че религията е връзка с Бога. Не е така. Като станеш религиозен, ти минаваш през ред мъчности и изпитания, падания и ставания и след хиляди години, като се освободиш от религиозните вярвания, ти стъпваш свободно на краката си, като самостоятелен човек.

Исаия казва: „Духът на Господа Йехова е върх мене, защото ме помаза да благобеетбам на смирените; проводи ме да изцеля съкрушените в сърце, да проповядвам освобождение на пленниците“. Това са религиозни работи. Религиозният е затворен в догмите, в понятията, в схващанията.

Ако някой се осмели да го обиди, той търси начин да се освободи. Съберат <:е религиозни хора и ще афоресат някого, ще го анатемосат, ще се наговорят да не го поздравяват.

Това е опаката страна на религиозния човек.

266

Думата *религия* е нова. Тя има отношение към сегашното състояние на човешкото съзнание. Религията е процес на чистене. Как се облича домакинята, когато чисти къщата си? С вехти, всекидневни дрехи. Такова е състоянието на всеки религиозен. След това той влиза в истинския живот и се облича в чиста, нова премяна.

Като ученици трябва да се изучавате, за да различавате кои състояния са ваши и кои — чужди. При религиозния живот човек мени състоянията си според средата, в която попада. Ако е в среда на скръбни хора, и той става скръбен; ако е в среда на нервни, и той става нервен; ако е в среда на крадци, и той пожелава да открадне нещо. И обратно; като попадне между добри, благородни хора, и той става добър, благороден. Значи един и същ човек може да бъде и добър, и лош. С един и същ орган той възприема и доброто, и лошото. Ухото схваща и хармонията, и диехармонията. Обаче трептенията на хармонията са едни, а трептенията на диехармонията — други.

Много хора идат при мене, искат веднага да ги приема.

Съботен ден не приемам. Те се чудят как мога да откажа на такива величия като тях. Много просто — не приемам в събота. „Друг ден ще дойда. Ще ме приемеш ли тогава?“

Ако отговарям по човешки, ще ти кажа да дойдеш в понеделник, във вторник или друг ден през седмицата. Ако говоря по Божествено, не мога да ти кажа кога ще те приема — не съм господар на дните. Според Божественния език ще ти кажа: Ела когато искаш, ако никой не чака отвън, ще те приема.

Като знаете това, не питайте защо Бог някога не отговаря на вашите молитви. Съвсем естествено е — преди вас са се молили стотина души — ще чакате ред. Аз се моля Вече пет-шест дена наред. Тия хора са се молили вече с т о дена. Бог мълчи, нищо не казва, но трябва да чакате своя ред. Някой се моли и веднага очаква отговор, но не получава. На другия ден пак се моли, пак очаква отговор. Иде един човек при мене и ми казва: „Ще се пръсна, не мога да тър-

267

пя!“ Защо ще се пръснеш-“ „Яде ме нещо отвътре, не мога да търпя“. Какво те яде? „Не зная. Помогни ми, моля ти се!“ Как да ти помогна? Вярваш ли в Бога? „Вярвам, но Той не ме чува“. Ако Бог не те чува, аз ли ще те чуя? Той ме погледна криво и сопнато ми отговори: „Помогни ми по някакъв начин!“ Слушай, ако се сопваш така, ще те изпъдя навън. Той започна да ме гледа мило, спокойно. Кажете сега как искаш

да ти помогна, не те разбирам. „Как не ме разбираш?"

Пак се сопва. Виждам де е болката ти, но трябва да почакаш малко. Зная, че нещо те пгъчи, изпитваш тежест под лъжичката.

„Така е, яде ме знещо. Ходих при няколко лекари, всички гледат на мене к а т о на смахнат човек. Не зная какво да правя". Ще те излекувам, но какво ще дадеш за това?

„Каквото искаш, само ми помогни". Затвори очите си, да не гледаш. След това го пч1 пнах на едно място. Той извика: „Олекна ми! Какво стана?" Нека да не знаеш всичко. Ако знаеш как ти помогнах, ще разказваш на другите и болката отново ще се върне. „Щом е така, не искам да зная как стана. Нека си отиде болката и повече да не се връща". Според мене т ой е изпаднал в чуждо състояние и като припрян, не може да търпи.

Преди няколко дена дойде при мене една госпожа, интелигентна, от добро семейство. Като я видях, казах и, че не приемам, зает съм, да д ойде друг ден. Погледнах я — на лицето и беше изписано голямо отчаяние и скръб. Тя ми каза: „Бог ме изпраща тук. Моля ви се, приемоте ме". Щом Бог ви изпраща, ще ви приема. С какво мога да ви бъда полезен? Тя започна да ми разправя: „Бях млада, неопитна и рано се омъжих. Роди ни се едно момиче. След това мъжът ми започна да гледа към чуждите жени, докато един ден се увлече в една мома. Много бreme търпях, най-после реших да го напусна. Разведохме се. Това се отрази много зле на дъщеря ми. Тя обичаше баща си, беше тясно свързана с него. Външно много приличаше на него. Често се срещаха и разговаряха. Обаче той се откеми втори път. Втората му жена беше ревнива, не позвe-лваше на мъжа ми да се среща с

268

дъщеря си. Като не можа да издържи това положение, дъщеря ми се самоуби. Изглежда, че невъзможността да се I >еща с баща си още повече й се отрази. Какво ще ми каже-пе сега? Как да понеса голямата скръб?" Казах й: Вие направихте две грешки. Първата грешка е, че се омъжихте толкова млада. Втората грешка е, че се разведохте. Вие не можахте да понесете по-малкото зло, но дойде по-голямото.

Сега не ви остава нищо друго, освен да се примирите. Има нещо утешително за вас, което не знаете. То е следното: дъщеря ви стана жертва на вашите недоразумения, за да се повдигнете. Тя ще помага и на двамата. „Късно е вече. Сега и бащата съжaliaва. Аз ходя на гроба да плача, но срещам и него там. И той ходи на гроба, плаче, нищо не може да го утеши". Казвам: в отношенията на хората има тънки работи, които хвърлят отпечатък на живота им. Помнете: животът на религиозните хора е пълен с противоречия,

с малки и големи злини. Задачата на човека е да се научи първо да понася малките злини. Казано е в Писанието: „Целият свят лежи в лукавия“. Ако е така, какво очаквате от този свят? Справедливост ли очаквате? Несправедливостта е най-малкото зло на земята. Днес всички хора пъшкат, търсят Божиата Правда. Когато дойде Правдата, готвите се за Второто пришествие. Друга правда не може да се даде. Защо разпнаха Христа? Защото казваше за себе си, че е Син Божий. Той казваше: „Ако разрушите този храм, в три дни ще го съградя и въздигна“. Как е възможно това? Те Му възразиха: „Ние съградихме този храм за 45 години, а ти за три дена ще го съградиш!“ Христос говори реше за тялото си.

Хората мислят, че светът е създаден само за тях. Трябва да знаете, че милиарди същества живеят във вселената; — нисши и висши, от различна степен на развитие. Вселената е създадена за всички: в нея живеят както светли, така и тъмни същества. Светът е създаден и за вълка, и за овията. Защо е създаден така светът — не питайте. Той е създаден както трябва. Ако програмата на земните учили-

ща е наредена според възр а с т т а на децата, колко по-добре е наредена програмата на духовния и Божествения свят!

Да се върнем към въпроса за религията. Тя е живот за чистене. От какво се ч и с ти чобск? От утайките на миналото. Те създават различни болести. Ако заболееш и отидеш при лекар, той иде пр е гледа гърдите, стомаха, корема и най-после ще определи диагнозата. Според мене три причини има за заболяване на човека: яденето, дишането и мисленето. Ако не знаеш как да ядеш и пиеш, ще се явят един род болести; ако не знаеш как да дишаш, ще се явят друг род болести; ако не можеи! да мислиш право, ще се родят т р е т и вид болест и. Като не яде, не диша и не мисли правилно, клетките в човешкия организъм се индивидуализират и човек заболява.. И обратно, човек е здрав, когато яде, диша и мисли прабилно.

Коя е причината за з л о т о в света? Че мислим само за себе си. Следователно за да се освободим от злото, ние трябва да работим за Бога. Религиозният мисли повече за себе си, иска да се осигури, да заеме съответно място в живота. Щом си религиоз-ен, няма да мислиш за себе си, но ще мислиш как да изпълни ш Божиата воля. „Ще оценят ли моята работа?“ Това не е важно. Ти ще работиш добросъвестно, а ония, които с т о я т по-високо от тебе, знаят какво ти трябва. Те ще д адат нужната преценка. Когато ученикът се явява пред изпитна комисия, от него се иска

едно - да пее. Комисията, която разбира повече от него, ще се произнесе добре ли т е е или лошо. Някой се сърди, че не го оценили правилно. Дойде при мене и казва: „Учителю, кажи си мнението- Нали с*>м напреднал ученик?" Не мога да кажа мнението си. Ще те поставя между ученици, които пеят по-добре и по-лошо от тебе, и ти сам ще си дадеш преценката. Твоето мнен ие ще бъде меродавно.

Аз имам два метода за преценка на добрия певец. Според мене като пееш в сухо време и завали дъжд, ти си добър певец. Ако пееш през време на проливен дъжд и дъждът престане, ти си добт>р певец. Ако пееш и сушата си

270

тане или дъждът не престане, ти не си добър певец. По щия начин се проверяват чувствата и мислите. Ако оти- ш при хора, които се бият и карат, и те се примирят, вствата ти са добри и възвишени. Ако вместо примиря- не, отношенията се влошат, чувствата ти са нечисти неблагоородни. Това показва, че ти трябва да работиш вър- себе си, да се повдигнеш. Дето Бог е стъпил, дяволът ма сила. Дето не е стъпил Бог, дяволът има условия да се рояви. Който пръв е стъпил във вашия дом, той има над- ощи: ако дяволът е стъпил пръв, надмощието е негово. в т о я случай обаче Бог може да го измести. Ако Бог е стъ- ил пръв, надмощието е на Негова страна. И ако човек се ържи за Бога, дяволът никога не може да стъпи в дома му. то знаеш тоВа, бъди всякога буден, че като похлопа Бог, д Му отвориш. „Защо дяволът влезе в дома ми?" Защото и си спал, когато Бог е хлопал.

•- Сега — пазете се от религиозния жиВот, който създава ай-големите недоразумения и нещастия между хората. Чсс- ;ю религиозните хора са недоволни, сприхави, подозрител- <и. Задачата на ученика е да се справи с тия състояния, да лезе в областта, дето Христос живее, и да се проникне от стиха, в който се казва: „Отец ми никого не съди". Дето има съдба, съдене, там е светът на чистенето — човешкият свят. В Божествения свят няма никаква съдба. Казано е: „Бог ще изтрие сълзите ви". Обаче докато дойдете до Божествения свят, ще минете през големи мъчнотии и изпитания.

Не питайте защо не се случва това или онова, но решавайте задачите си правилно. Някой ти иска 5 лева — не питай защо иска; щом имаш, дай му. Някой дойде при мене, иска 45 лв. назаем, не му достигат за път. Веднага изваждам 45 лв. и му давам. Не питам защо не си е приготвил пари за път, но си казвам: пътят до Пловдив струва 150 леВа, той ми иска само 45 лв. — и на това благодаря. Същият човек дохожда втори, т р е т и път, пак иска пари за път.

Човек трябва да гледа широко на живота. Когато беше на земята, Христос мина през Всички противоречия, но
271

издържа. Характер имате Христос! Когато беше ма кръ<та, хората се гавреха с Него и Му казваха: „Нали си Син Божий, слез от кръста!" Той си казваше: „Господи, прости им, те не знаят какво правят. Едгш ден, когато минат пр<Ц големи страдания, тогава ще разберат всичко". Христос ги извиняваше, но Божият закон не ги извини. И до днес евреите носят последствията на своето престъпление.

Страданията на всички хора са на място.

Ла благодарим, че Христос се е молел за човечеството.

Ла благодарим на Любовта, която е снизходителна към нас.

Ла благодарим за малките страдания, които ни сполетяват.

Ако не благодарим за тях, ще дойдат по-големи страдания.

Ако благодарим за малките страдания, ще дойдат големите Божии благословения.

Христос е човекът на изобилната вяра.

Христос е човекът на изобилната сила.

Христос е човекът на изобилната любов.

В Божията Любов е благо на човека.

ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКА

Размишление

Ще прочета нещо върху любовта от книгата „Заветът на иветните лъчи“, стр. 8, 9 и 10.

„И хоругвата му над мене без любов...“

Мнозина цитират стихове от Евангелието, но лесно ги забравят. Това се случва особено между религиозните. Някои религиозни цитират наизуст много стихове, казват на хората как да живеят и какво да правят, но като дойдат до себе си, всичко забравят. Ако адвокатът забрави някои цитати от закона, какъв авторитет ще има той между съдиите? Един брат казва на друг: „Това, което Учителя говори, се отнася за децата“. Не, той е забравил какво е слушал. Аз говоря за философи, а не за децата. Те направо влизат в Царството Божие. Аз говоря на женените, които имат деца, на богатите, на учените, на философите. Никъде не е казано, че женените, богатите или учените ще влязат в Царството Божие. Ако някой женен мисли, че той, жена му и децата му ще влязат в Царството Божие, той се лъже. То е все едно да мислите, че частите на счупеното шише ще влязат в Царството Божие.

Като говоря така, мнозина се питат: „Кого ли има предвид Учителя? За кого ли говори?“ Аз имам предвид счупените парчета на шишето, а не самото шише. Каква личност представлява частта от счупеното шише? Личност има само онзи човек, който обича Бога. Значи който обича Бога, той е личен. Който не Го обича, не е личен; той не е никаква личност. Ученият има личност; глупавият няма личност. Великото <<< 273

каква личност. Който говори истината, има личност; копчето не говори истината, няма никаква личност.

Казвате, че има личен и безличен живот. Някои философи говорят за безличния живот. Днес повечето хора вядат безличен живот, а трябва да минат в личния живот, да станат лични. Под *личен Живот* разбираме онзи живот, който има за основа любовта, мъдростта и истината. Такъв човек е всякога здрав, личен между хората. Той обича да прави упражнения, да се движи. Накарайте онзи, който страда от кръст, да прави упражнения. Ако рече да се паде, той пъшка, не може да стане. Питаш: защо този човек стои настрана и не прави упражнения? Кръста го боли, پس може да се навежда и изправя. Той не е разположен и да се моли.

Сега — ще ви говоря за много работи, но съм решил да не споменавам често името на любовта. Защо? Защото тя е единствената сила, която причинява пакости на хората.

Тя прави пакости от дойро. Как ще разберете тази мисъл? Например двама души се обичат, готови са един за друг *щ* всякакви жертви. Случи *ли* се да се намразят, те не искат да се видят с т о години. Нищо не е в състояние да ги примири. Те се намразват огъ голяма любов. Ако не са се обичали и се намразят, лесно ще се помирят. Казва се, че ако човек направи някакво престъпление от любов, трябва да минат четири поколения, докато се забрави престъплението. Какво ще кажете за това? „Празна работа!“ Не, празни чували носят само глупавите хора; умните носят всякога пълни чували. Каква е задачата на този, който носи празни чували, и на онзи, който носи пълни чували? Първият, като срещне човек с пълен чувал, казва: „Моля, тури нещо от твоите чували в моите“. Който носи пълни чували, като срещне човек с празни чували, казва: „Моля, извади част от съдържанието на моите чували и го тури в твоите“.

Казват за някого, че бил много красноречив, т.е. обичал много да говори. Той носи пълни чували, които трябва да изпразни. За друг някой се казва, че бил много мълчалив. Мно-

274

естествено, той носи празни чували, няма какво да разва. Той само отваря чувалите си и казва: „Моля, сипете нещо от Вашите чували“. Какво заключение може да се вади от това? Ако имаш много, давай. Ако имаш малко, имай. Ще даваш и вземаш, докато настане равновесие вивота. Днес хората и с пълни, и с празни чували пак неивсят добре. Защо? Не знаят какво да правят. Ето защо звам: онези, които имат пълни чували, трябва да се сърат с тези, които имат празни чували, да живеят заедр. Това значи братски живот. Вярващи ли трябва да бът? Вярващи, разбира се. Според мене няма безверници вета. Защо? Защото в една минута всеки човек прочита 0 молитви, т . е . прави 20 вдишки и 20 издишвания. Като ишаш и издишаш, на всяка минута казваш по 20 пъти: „Госоди, вярвам в Тебе, Който ми даваш всичко“. Така диша "икновеният човек. Талантливият диша и издиша по 10 пъти на минута. Значи той казва десет пъти: „Господи, ярвам в тебе“. Гениалният диша и издиша по 4 пъти винута и толкова пъти казва на Господа: „Господи, вяр-ам 6 Тебе“. Светията диша и издиша по един път на ми-1ута и само един път в минутата казва: „Господи, вярвам Тебе“. Според индуситс БОИ направил една издишка и съз_л всички светове. След милиарди години той ще напраи една вдишка и ще прибере всички светове 6 себе си, ".е. ще ги разруши. Значи Бог с една вдишка и една иадишсъздава светове и разрушава светове. Как разбирате

ази мисъл?

Казано е в Писанието: „Вие с т е божества". Значи вие здавате и рушите. Някога си разположен и гледаш към слънцето, луната, звездите — светло ти е на душата. Дойде отнякъде едно лошо настроение и ти изгубваш разположението си — в тебе настанва тъмнина. Докато си разположен, с в е т ъ т се създава за тебе. Щом изгубиш разположението си, светът се разрушава. Всеки има възможност да създаде своя свят; всеки има възможност в един момент да разруши този свят в себе си. Следователно когато хо-

275
рата живеят добре, Бог създава света; когато не живеят добре, Бог разрушава света.

Сега - ние сме събрани тука много хора. Добре че зданието не е много голямо. Ако беше като големите къщи в града и ако прозорците бяха затворени, щяхте да се задушите. Големите къщи не са много хигиенични. Затова дето се събират много хора, трябва да има отдушници, да се пречиства въздухът. Прозорците трябва да бъдат отворени. И човек трябва да бъде отворен. Под „отборен" разбирам да става правилна обмяна между външния и вътрешния свят, т . е между външния и вътрешния живот на човека. Ако твоите мисли, чувства и постъпки не са отворени, нищо не можеш да постигнеш.

Задача: като се върнете по домовете си, всеки от вас да вземе хартия и да нари сува един образ, в който да изпъква някоя добродетел. В т о з и образ да се чете доброто, според вашето разбиране. Всички говорите за доброто — изразете го в подходящ образ. Може ли в пет минути да предадете на лицето си израз на доброто? Който ви погледне, да познае, че с т е добър «аовек. Ако се усмихнеш, не изразяваш добродетелта; ако си замислен, и това не е добродетелта; ако свиеш веждите си, показва, че си недоволен - и това не е добродетелта; ако широко отвориш очите си — учудваш се нещо, и това не е добродетелта; ако изкривиш устата си, недоволен си нещо, което също не изразява добродетелта; ако свиеш мзюго раменете си, притеснен си.

Мислете как да изразите добродетелта върху лицето си.

Някои турят ръката си пред гърдите. Искат да се представят смирени. Всъщност не са смирени.

Преди няколко дни наблюдавах отношението между две млади сестри, които минават за смирени. Едната мушка другата по гърба, а тя ц де да ми се оплаква, че я мушкали. Онази, която мушка, играе ролята на крайно смирена. На онази, която се оплаква, 1сазвам: Радвай се, че толкова смирена сестра те мушка. Ако те мушне един светия, лошо ли

е? Светията ще ти помогне в нещо. Лошо е, ако глупав човек
276

те мушка. Той нищо няма да ти предаде. Изкуство е в живота от разбъркани и криви линии да изработиш нещо хубаво. Преди известно време присъствах на сеанс, дето един велик художник правеше интересни опити. Той извикваше няколко души от публиката и ги караше да напишат или да начертаят каквото искат. От тези разбъркани линии — прави и криви, той състави един отличен, красив образ. Той майсторски поставяше всяка линия на своето място. Ако не можеш една обидна дума, като крива линия, да поставиш на мястото ѝ, какво убеждение имаш? Ако не можеш от кривите линии в живота си да създадеш един красив образ, какво верую имаш? Ако най-малките неща б живота ти те спъват, какво е твоето разбиране? Всички хора някога са седели пред престола на Бога, пели са Му хвалебни песни, минали са за светии. Днес Бог ги изпратил на земята да ги изпита б противоречията на живота - сами да видят какви светии са. И вас, светиите на небето, днес ви изпитват. Вашето светийство се подлага на изпит. Някога с т е били светии на небето, но на земята не сте. Защо? Изгубили с т е знанието, което с т е имали там. Някога с т е били видни, богати хора. Като богати добре с т е живели. Обаче какво ще правите сега - без пет пари, при негодите в живота?

Някой ме пита защо се допусна дяволът да ви изкушава. Ами ти защо го допусна? Ти сам го допусна, а търсиш причината отвън. Не ми вървят работите. Защо се допусна това? Ти сам знаеш. От тебе зависи да оправииш работите си. Трябва да имаш правилни разбирания. Някой казва: „Не тръгвам по пътя на Учителя. Не зная кой е той и отде иде". Ако е въпрос за мене, свободен е, нека върви след когото иска. Важно е, че той отдавна е фалирал. Той се е продал вече на дявола. Той е изпразнил чувалите си и дето отиде, ще иска да му дадат нещо. Аз не искам такива хора. След мене трябва да вървят добри и разумни хора, с пълни чували, да има какво да дават. Като иска да знае кой съм, казвам: на небето съм бил един от
277

първостепенните светии. Изпратен съм на земята да се изпита свстийството ми. Понеже зная, че съм на изпит, внимавам да не направя някаква грешка. На небето съм голям светия, затова на земмта съм на големи изпитания. Ако не беше така и не знаех 1сакво съм, нямаше да приема никого около себе си. Казвам: "като зная какво се изисква от мене, приемам всички хора и не се питам кой как постъпва и

в какво вярва. За мене е Важно как аз постъпвам и в какво вярвам. И вие сте били сбетии, затова трябва да постъпвате като светии. „Капго отидем горе, какви иде бъдем?" Това зависи от вас. За себе си казвам: слязох от небето като голям светия и оста&их мястото си празно. Който от вас иска, може да заеме м о е т о място. Един ден, като напусна земята, моето м я с т о т у к ще остане свободно. Който иска това място, може да го заеме. Дали съм на земята или на небето, мене ми е еднакво приятно. На небето съм голям светия, заемам първо място. На земята заемам последно място. По-последен на земята от мене няма. Значи заемам и първото, и посл-едното място. Как ще разберете това — да заемеш едновременно и първо, и последно място. На небето, като све тия, е приятно. На земята, като последен слуга, пак е приятно. Да заемеш такова място, че всеки да има право да те учи.

Казано е, че Бог е всеблаг. Въпреки това, като създавал света, Той допуснал в не^го и доброто, и злото. Като се натъкват на тези сили, зеората изпадат в противоречия и започват да страдат. Бов вижда техните противоречия и им се притича на помощ. Това показва Неговото величие. И Христос, като дойде на земята, пое греховете на хората. Така Той им показва как работи Бог. Знаеш ли какво нещо е да носиш греховете на хората и да плащаш за тях? В това отношение всеки има поне една малка опитност. Всеки знае какво значи да носиш греховете на другите. Питате: „Коя е причината за противоречията?" Ако ти дадат да изпереш една нечиста риза без сапун и с малко вода, това не е ли противоречие?,Аруг е въпросът, ако переш нечис- 278

т а т а риза със сапун и с изобилна вода. С малко вода нищо не може да се направи. Противоречията се дължат на недоимък в живота.

Като наблюдавам хората, виждам, че всички бързат: в яденето, в ходенето, в говоренето. Защо бързате толкова? Ако имате някаква неотложна работа, разбирам, но ако нямате такава работа, защо трябва да се бърза? Някога си бил чиновник, ял си бързо, за да не закъснееш. Сега си уволнен, няма защо да бързаш. Като чиновник бързото ядене се оправдава, но в други случаи бързото ядене не се оправдава. Някой лесно се сърди. Облякъл се в чисти дрехи, приятелят му го хванал с нечистата си ръка и направил петно на дрехата. В случая той има право да се сърди. Обаче има ли право да се сърди малачето, че някой го окалял? То и без това си е цяло изцапано. Няма защо да се сърди, че е опръскано с кал. Изкуство е каквото ти се случи в живота, да

бъдеш търпелив. Как ще покажеш търпението си? Освен търпелив, трябва да бъдеш и милосърден. Кой е милосърден? Който влиза в положението на хората. Например срещаш един човек и без да ти казва нещо, ти разбираш, че има някаква мъка. Като влезеш в разговор с него, разбираш, че той с гладувал четири деня. Той се молел на Бога да му помогне по някакъв начин. Ти веднага прилагаш милосърдие т о си: даваш му хляб, сирене, да се подкрепи. После разбираш, че той няма дърва, въглища; няма с какво да се завие.

Ти му даваш една черга и така го спасяваш, поне временно, от несгодите на живота. Така ти проявяваш милосърдието и любовта си към него. В случая любовта причинява радост, а някога тя причинява най-големи страдания. Например още преди векове любовта е дала на всеки човек известни блага. Ако не ги използва разумно, тя си ги взима.

Това причинява страдания ма хората. Като не знаете защо любовта взима благата си назад, вие се сърдите и казвате: „Измъчи ни тази любов!“ Не, любовта само взима старото, за да даде място на новото. Тя излива водата, налята някога б шишето, за да налее в него прясна вода. Тъй щото вяр-
279

но е, че любовта ни причинява най-големи страдания; обаче вярно е, че любовта ни причинява и най-големи радости. Като дойдат най-големите страдания, знайте, че вие ще ликвидирате със с т а р о т о .

Казваш: „Важно е да пазя достойнството си като човек“. Всеки говори за своето достойнство. В какво се заключава достойнството на човека? Според мене достойнството на човека зависи от това доколко той пази достойнството на Бога в себе си. Ако <1е го пази, той няма никакво достойнство.

Ако не пазиш достойнството на баща си, който те е родил, какво достойнство ще имаш? Следователно ако ти не пазиш и не цениш това, което Бог е вложил първоначално в тебе, нищо не си. „Но Бог е несправедлив“.

Ако наистина Бог е несправедлив, какво остава за човека? Тогава по-добре ме т ъ р с е т е справедливост нито на земята, нито на небето. Дръжте б ума си мисълта, че Бог е мъдър и справедлив, за да бъдете и вие мъдри и справедливи. Каквато мисъл дръжете в ума си за Бога, такива може да бъдете и вие. Щом се усъ мните б Бога, вие губите всички блага, всички дарби и способности, дадени ви от Него. Изправете грешките си — в"ъншно и вътрешно, за да се ползвате от това, което е вложено във вас. Дръжте в ума си една права идея за Бога. Знайте, че Бог е благ и в живота, и в смъртта; и б богатството, и в сиромашията; и в радост и т е , и в скърбите. И при най-големите ви изпитания Бог

е неизменен. Влезе ли Бог В ада, и адът се изменя, става рай. Ако зърнете лицето на Бога само за момент, нещастията ви се стопяват като лед. „Аз вярвам 8 Бога, затова Той ме посещава". Ако вярваш в Бога и адът, в който живееш, се превръща на рай, наистина Бог те е посетил. Ако вярваш в Бога и адът ти не се превръща на рай, Той не те е посетил. Това е велика истина, к о я т о всеки може да провери. Сега — аз ще ви помоля! да развалите договора, който някога с т е направили. Ск-ъ-сайте полицата, която някога с т е подписали. „Трябва да платим известно обезщетение". Платете обезщетението, но развалете договора, който

280

сте подписали някога, в далечното минало. Ако изпълните този договор, съвсем с т е загубени. Платете глобата, колкото и да е голяма, но откажете се от този договор. Използвайте момента! Сега е време да се откажете от него.

Друг път няма да ви говоря за това. Който иска, нека се откаже от договора още днес. Голяма е глобата, но да се плати! Някой предприемач вземе едно голямо предприятие и склучи договор при известни условия. Обаче той вижда, че ако изпълни всички условия, ще пропадне. В такъв случай той решава да се откаже от предприятието и скъсва договора. Ще плати няколко хиляди лева глоба, но ще се спаси.

Затова и на вас казвам: скъсайте договора!

Да отворим книгата „Заветът на цветните лъчи", да видим какво ни се казва:

Евангелие от Йоана, 14:16: „Ще ви даде друг утешител да пребъде с вас вовеки". Значи като се откажете от договора, който с т е подписали, ще ви се даде друг утешител във вярата. Понеже ще плащате голяма глоба, ще дойде друг, който ще ви утеши. Знайте, че всичко е за добро. И тази глоба е за добро.

Да отворим още веднъж книгата „Заветът на цветните лъчи", да видим какво ще ни се падне: стр. 11. „И ще го водя и ще въздам пак утешение нему и на оскърбените му". (Исаия, 57:18) „И ще обърше Бог всяка сълза от очите им". (Откровение, 21:4). Кога ще стане това? Когато се откажете от стария договор. Тогава именно Бог ще обърше всяка сълза от очите ви. ТоВа наричам ликвидация със старото, със старата карма. Всички хора са оплетени със старото, със своята карма. Старите дългове, старите обещания, старите мисли и желания, старите постъпки, които сте забравили - това е кармата. Сегашният човек е оголял от своите стари дългове. И до днес още той плаща дълговете си с лихвите заедно. Развалете стария договор! Дошло е време да изплащате старите си дългове. Дошло е

време за ликвидация със старото. Сега е ликвидация на века.
281

Днес, като слизах от с т а я т а си, казаха ми: „Нищо да не говориш на тези страхливци, да не ги изплашиш". Както виждате, нарушавам. Аз дойдох с намерение само да ви прочета нещо от тази книга и да си изляза. Запитах се: Кое е по-добре — да говоря или да не говоря? Ако говоря, аз губя, вие печелите; ако не говоря, аз печеля, вие губите. Кое е по-добро за мене — загубата или печалбата?

Срещам една сестра — недоволна, сърдита. Минах край нея и тълкувам състоянието и. Тази сестра е на земята, излязла е вече от небето. Тя си казва: „Няма светии тук, няма добри хора. Добре беш е на небето". Ако беше на небето, тя нямаше да се сърди. Всеки човек, който има хубава къща, добра заплата, здрава жена, здрави деца, той живее на небето. Случи ли се някой от дома му да заболее, приходите му да се съкратят, къщата му да вземат, той напуска небето и слиза на земята - Договорът му с небето е развален. Като Ви наблюдавам, виждам, че някои от вас са на небето, а други — на земята. Който живее на земята, често иде при мене и ми казва: „Много падах и ставах, дотегна ми този живот, искам да се върна на небето. Моля ти се, помогни ми, помоли се за мене". Значи той иска да направя с него договор, да се подпиша заради него. Да допуснем, че се подпиша. Питам: какво те прави той на небето? Готов съм да се подпиша за всички., но искам да зная какво ще правите на небето. Ще кажете, че искате да отидете на небето да видите Христа. Съ гласен съм, готов съм да се подпиша, но какво ще стане, ако отидете на небето и не намерите Христа? Знаете -\и какъв разход ще направите за отиване и връщане от н ебето? Христос е на работа, не може да Го намерите на небето. Вие ще платите милиони за това дълго пътуване и к а т о се върнете на земята, ще ме държите отговорен защо не съм ви предупредил, че Христос не е на небето. Д е т о и да е, Той работи, не е свободен. Докато е на небето, човек е сериозен, мълчалив. Щом му кажат, че трябва да слезе на земята, той се усмихва.

282

Такова е положението на момата, която е решила да се омъжи. Говорят ѝ за един момък, за втори, тя все мълчи — не е съгласна да се омъжи нито за единия, нито за другия. Щом чуе името на момъка, когото обича, тя веднага се усмихва. С това тя иска да каже: „С този човек ще живея добре". Някога не излиза така: в началото се усмихва, но накрая става сериозна и мълчалива. И вие, докато с т е били на небето, все с т е поглеждали към земята. Кажат ли ви да слезете долу,

веднага се усмихвате. Слизате на земята, обличате се 8 плът, т.е. оженвате се за плътта. Това е вашата втора женитба. В нея се крие вашето нещастие. Преди да се свърже с Ева, Адам е бил женен за духа. Щом се ожени втори път — за плътта, тя му донесе страданията и нещастията на земята.

Първоначално по естество Адам е бил двуполов. Мъжът и жената са били 6 него. Когато искал да ражда, той сам се разплодявал. Той не се нуждаел нито от мъж, нито от жена. Един ден намислил да се раздели на два полюса и да се ожени. Така той подписал нов дойовор и станал еднополов. Някой казва: „Искам да се оженя". Първо ожени една своя мисъл с едно свое желание, да видиш каква постъпка, т.е. какво дете ще родиш, и след това се жени. Ако не си доволен от д е т е т о си, направи същия опит десетина пъти. След като ожениш най-малко десет свои мисли с десет свои желания и родиш дете, от което си доволен, можеш да се ожениш. Женитбата е колкото благословение, толкова и нещастие. Ако се ожениш за ангел, който може да те повдигне, женитбата е благословение. Ако се ожениш за една паднала душа с цел да я повдигнеш, но се намериш в ада, тази женитба носи ред нещастия. Ако можеш да извадиш една душа от калта и да я повдигнеш, ожени се; ако не можеш да я побдигнеш и тя те завлече в ада, по-добре не се жени. Искам да ме разберете право.

Какво представя женитбата? Метод за повдигане на човечеството. В такъв случай има смисъл да се ожениш: ще повдигнеш синовете и дъщерите, които си родил. Ако

283

с женитбата не можете да повдигнете нито една душа, откажете се поне временно от това. Наблюдавам живота на Изгрева. Младите са пощурели да се женят. Някой няма хляб за себе си, а мисли за жена и деца. Как ще ги изхрани? Женитбата не е играчка. Те се свързали, развиват любовни работи. В любовта не се позволява никаква лъжа! Момъкът казва: „Обичам т е , да се оженим". Но той не казва, че няма хляб за нея. Защо н.с й каже истината? Той трябва да бъде искрен, да каже: „Нямам достатъчно хляб. Хайде и двамата да се впрегнем на работа, да изкараме хляба". Ако тя се съгласи да р а б о т я т заедно, нека се оженят. Обаче момата иска да се омъжа, за да се осигури, да има кой да я гледа. Ако е зз гледане 6 оч_ите, т о й и сега я гледа, но с гледане работата не се нареж-да.

„И ще обърше Бог всяка сълза". Кога? Когато поумнеете. Умни трябва да бъдете! Социалн ите въпроси, какъвто е въпросът за женитбата, не се решават от глупави хора. Не бързайте

да се жените и сиавърсме. Ако се ожениш, избири си такъв другар или такава другарка, че да бъдеш винаги доволен. Цял живот да не чуеш една лоша дума. Ако тя постоянно се оплаква от тебе или ти от нея, защо се оженихте?

Днес и жененият заязва в живота, и нежененият заязва. Защо? Защото не се уповават на Бога. Те се считат самотни и бързат да се оженият. Бог е предвидил отначало съдбата на човека. За всяка душа Той е определил другар или другарка, да живеят в радост и веселие. Чакай времето да срещнеш своята другарка. Кога ще дойде тази душа? Може да дойде днес, може да дойде утре. Чакай тази душа и с нищо друго не се лъжи. Ако се ожениш за друга жена, ще нарушиш Божия план. Не бързай с разрешението на този въпрос. Като срещнеш определената за тебе душа, пред тебе ще се открие нов свят. Това означават думите: „Бог ще изпрати Духа си да ви утеши“. Тогава ти ще минеш от тъмнината в светлина.

„И ще обърша всяка сълза от очите им“. Когато Бог обърше вашите сълзи, обършете и вие сълзите на ония, които

плачат. Всеки човек в този свят трябва да обърше сълзите на някого.

Това слово е за учениците, не е за външния свят. Ако ме разберете правилно, Божието благословение ще дойде върху вас.

Скъсайте стария договор! Ликвидирайте старата карма! Сега е ликвидация на века.

Тайна молитва

СЛУЖЕНЕ МА БОГА

Размишление

Често наблюдавам онези, които страдат. Някой казва:

Не може ли без страдания? Може. Щом не искаш да страдаш, ще си вземеш багажа и хайде - на онзи свят! Докато си на земята, ще страдаш. Ти искаш да живееш на земята без страдания.

Това е невъзможно. Ако не страдаш, не можеш да се радваш; и ако не се радваш, не можеш да страдаш. (Учителя чете от книгата „Големи и малки придобивки“, II том, VII год. на Общия окултен клас.) „Всяко разбиране на нещо е пауза, почивка, мълчание“. За да си почива, човек трябва да разбира радостите и страданията. И певецът се нуждае от пауза.

Първо поема въздух и започва да пее; пак поема въздух и пее. Въздухът е необходимост за певеца. Ако въздухът постоянно влиза и излиза, певецът няма да има нужда от пауза. И цигуларят се нуждае от па^зч. Като движи лъка си отгоре надолу и отдолу нагоре, пак: си служи с паузи.

Ще ви прочета откъслек от писмото на една францужойка от Париж. „В моя живот, често на колене в скръб, аз чувствах откровенията на природата - нейните чудеса.

Всичко това привличаше душата ми с разположение. Камъкът, тревата, животното се привличат към такава душа.

Великото, безсмъртното сърце минава през всичко.

Често, подпряна на едно дърво, чувствах силата му. И му говорех с всичката си искреност: „Мой мили братко дърво!“

И аз го обичах, както се обича едно човешко същество.

Какво велико братство съществува между най-скромните до най-възвишените! Често, т а т к о мой, изчезваше преградата между небето и земята. Душите ми помагаха. При раз-

286

ходки всред природата бях принудена да положа ръцете си върху сърцето, за да не се пръсне. Такава голяма красота владее б природата!“

Горният цитат показва, че има будни души, които разбират нещата. Те влизат в контакт с дърво, с растения и ги чувстват близки като човека. В заключение казвам: докато не обикнем нисшите, малките същества, не можем да обичаме висшите. Виждаш муха или червейче. Не се отнасяй с пренебрежение към тях. Чсрвсйчето например учи търпението, но и вие ще се учите от него. Какво писмо бихте написали вие на познатите във франция? Първо бихте се похвалили, че имате Учител. Лесно е да се хвалиш, но прилагаш ли учението му? Ако се хвалиш само, приличаш на цигулар, който само отваря и затваря кутията на цигулката, за да покаже колко хубава цигулка има. После ще говори само на теория как се свири. Обаче на практика нищо не знае - не

може да свири. Музиката не се изявява само чрез инструмента, но и чрез човешката душа. Значи доколкото човек може да владее инструмента, дотолкова той е негов господар. Цигулката оживява в ръцете на големия майстор. Ако остане мъртва в твоите ръце, ти не си музикант. И цигулката, и лъкът трябва да оживеят в ръцете на цигуларя. Но и ръцете му трябва да бъдат живи. Не можеш да свириш, ако имаш една лоша мисъл и едно лошо чувство. Технически може да свириш, но не и с душата си. И аз сам съм изпитвал това. Когато говоря за музиката, не мислете, че е лесно да седнеш пред пианото или да вземеш цигулката и да свириш. В човека има един вътрешен инструмент - пиано, орган, цигулка, китара. Всички инструменти са в човешкия ум. Ако се научите да свирите добре на своя вътрешен инструмент, и на външния ще свирите добре. Не е лесно да вземеш един инструмент от дърво — като цигулката — и със свиренето си да накараш хората да заплачат.

В една от лекциите си аз ви говорих за отворен и затворен ритмус. Казах, че ще свиря някога, да ви дам модел на тези ритмуси. Според мене затвореният ритмус е мелодичен, а отвореният — хармоничен. Когато тоновете вървят един след друг по време, имаме мелодия; а когато някол-

287
ко тонове звучат едновременно, имаме хармония. По произход мелодията е по-нова от хармонията. Добрият певец или музикант се познава по обертоновете. Много цигулари съм слушал, но особено впечатление ми направи един ученик от Варненската гимназия. Приятно ми беше да го слушам. Той вземаше обертонове. Това беше хармония. Когато пеете или свирите мелодия и хората не искат да ви слушат, причината за това е затвореният ритмус. Значи отвореният ритмус е хармония, а затвореният - мелодия. Досега вие не знаехте нищо за двата ритмуса. При затворения ритмус се обикаля около едно и също нещо, поради което се отегчаваш и изпитваш неприятност. Обаче трябва да имаш един отворен ритмус, от д е т о м о _>кеш да излезеш. Но и в това не се дохожда до смисъла на жабата. Този ритъм е на веселието, ритъмът на победата ил.и всепобеждаващият ритъм. Той има и спомагателни ритмуси, т.е. има отглас. Например когато един човек ви обича, неговата любов трябва да има отглас във вас. Никой никого не може да обича без отглас на неговата любов. Любовта е песен на живота.

Следователно когато казвате, че хората не ви обичат, подразбирам, че нямате обертонове, т.е. няма хармония във вас. Изкуство е хората да се обичат. Това е велика наука! Трябва да се учите. От кого? От Бога. Защо? Защото

Бог е Любов. И ако се вслушвате в Божественото начало, вие можете да се учите. Тогава животът ви ще се превърне на песен. Когато ангелите възвестиха идването на Христа, те пееха, с това те и скаха да кажат, че иде нов живот на земята. Те пяха навреме. Значи музиката и пеенето имат свое време кога да се изявят и начин как да се изявят. Например искате да изговорите израза „мога да кажа“. Ако го изговорите бързо, ще имате едно въздействие; ако го изговорите тихо, бавно, ще имате друго въздействие. В първия случай думите ще прозвучат музикално. В бързото изказване на думите „мога да кажа“ няма обертонове, няма широчина. Направете опит да изговорите изразите „аз съм добър човек, аз съм учен човек, аз съм справедлив човек“ и после бавно, да видите де има по-голяма музикалност. Една 288

от задачите на ученика е да говори музикално. Това се отнася до всички хора.

Казвате: „Не ме разбират хората“. Защо не те разбират?

Аз съм дошъл до заключението: когато ти не разбираш Господа, и хората не те разбират. Ако разбираш Господа, и хората ще те разбират. Това се отнася и до мене.

Щом видя, че хората не ме разбират, аз се запитвам: Аз разбирам ли Господа? Следвайте правилото: когато хората не би разбират, търсете причината в себе си — и вие не разбирате Бога. Хората се съмняват във вас — значи и вие се съмнявате в Господа или в някой човек. Когато хората не са искрени към мене и правят някаква политика пред лицето ми, това показва, че и аз имам такова отношение към тях. Не е въпросът като се явиш пред Господа, да говориш и мислиш добре, а като се отдалечиш, другояче да мислиш. Помнете: каквито са отношенията ви към Божественото начало, такива трябва да бъдат към всички. Колкото и малка да е моята погрешка, аз пръв я виждам. Малката погрешка причинява големи пакости в живота. Като знаете това, изправяйте първо малките си погрешки, защото те довеждат човека до големи страдания.

Мнозина запитват кога ще се оправи светът. Оправете най-напред вашия свят. Нека всеки се запита: „Подреден ли е моят свят? Какво е положението на моите поданици — моите мисли и желания? Служат ли ми те както трябва?“ Ако не ти служат, и ти имаш вина към тях. Колкото си отговорен ти за непослушанието им, толкова са отговорни и другите. Сега и вие, със своите мисли и желания, очаквате да влезете в Царството Божие. То е все едно да напълните главата си с паразити и да мислите, че имате достъп до благородни хора. Още на вратата те ще ви посрещнат и ще

кажат: „Идете най-напред на баня, очистете се добре и след това елате при нас". Знаете ли дали ако отидете нечисти на небето, ще бъдете добре приети? Там ще ви съдят и за най-малката погрешка. Човек трябва да бъде съвършен. Всеки вижда големите грехове; те не причиняват толкова пакости, както малките. В големия камък не можеш да се блъснеш, но малкият ще те спъне. Малките неща спъват разви-

19.Вем1котосен 289

т и е т о на човека. И най-малката отрицателна мисъл може да отклони човека от правия път.

И тъй, на всички предстои да имате откровение. „Кова ще дойде то?" Когато &1>дете готови. „Кога ще дойде Господ при нас?" Когато васи-ето сърце, вашият ум, вашата душа и вашият дух бъдат готови да Го посрещнат. Тогава ще дойде Бог в своето царство и ще ви даде власт над всичко. Но ако умът, сърцето, душата и духът ви не са готови, Бог ще отложи своето идване. Той ще ви остави да ви изядат зверовете в рова. И царете, които ви преследват, както Данаила, ще излязат срещу вас като лъвови, вълци, мечки. Вие ще пъшкате под ужаса и мъчението, под своята тежка карма. Ще кажете, че ще се: изправите в друго прераждане. Това не може да ви спаси. Аж не използвате сегашния си живот, бъдещото прераждане не може да ви спаси. Който не използва сегашното си прераждане, ще остане назад. Ако не използвате условията на този живот, бъдещия живот ще се намерите в Сахара. Ако използвате сегашните условия разумно, очаква ви светло бъдеще. Всеки ще седи под смоковницата си, от нищо несмушаван. Извори ще текат около него, птички ще му пеят. Децата, жената му ще го обичат, приятелите и познатит-е му ще го почитат. Вашето добро зависи от сегашния ви живот. „Като умрем, всичко ще се оправи". Аз не желая да умрете такива, каквито с т е сега. Желая ви да живеете 100M20 години на земята, но разумно да използвате условията на живота. Само така ще разчитате на добрите условия 8 бъдещето.

Не се обезсърчавайте. Не мислете, че в бъдеще ви чака нещо по-добро. Не ви обезсърчавам, но казвам, че ако изгубите сегашните условия, трябва да чакате хиляда години, за да се върне сегашното. Понасяйте всичко с търпение, за да придобиете нещо по-добро, което ще ви радва. Предупреждавам ви да не изгубите условията. Колкото и да е малко едно добро, направете го, не отлагайте! Колкото и да е малко желанието ви, реализирайте го! Ако през ума ви мине една светла мисъл, колкото и да е малка, приеете я. Тя повдига човека. Тя облагородява неговото сърце, осветява ума му, разширява душата му и укрепва неговия дух. Повта-

рям: не искам да ви обезсърчавам, но обръщам вниманието ви да не с т е нехайни към себе си. Вие гуляете с приятелите си, за нищо не мислите. Казвате: „Да се почерпим!" Ще • се почерпите, но ще изгубите добрите условия, ще изгубите времето. Когато влезете в новата епоха, извикайте Господа, извикайте приятелите си и направете голямо угощение. Ако гуляете, преди да с т е влезли в новата епоха, вие сами се излагате на опасност.

Ще приведа един пример от американския живот. Десет души американци се събрали в един хотел да гуляят. В това време хотелът започва да гори. Всички бягат, викат: „Хотелът гори!" Десетимата седят спокойно и се забавляват, не обръщат внимание на виковете. По едно време пламъкът нахлува в стаята им. Тогава те разбират какво ста- (ва и започват да викат: „Помощ, помощ! Хотелът гори!" Те са се стреснали в последния момент. Сега и на вас казвам: хотелът гори! Откажете се от вашите гуляи! Излезте навън, там да гуляете. Докато сте в хотела, никакъв гуляй не се позволява.

И днес хотелът гори. В горящия хотел не се позволява никакъв гуляй. Излезте навън, докато пожарът престане. Щом се изгаси, влезте пак вътре. Тогава отново ще започнете работата, която предстои да свършите. Когато хотелът гори, нямате право да гуляете. Щом престане да гори, гуляйте колкото искате. Следователно когато Бог ви дава някаква работа, откажете се от всички удоволствия. Щом свършите работата си, имате право да си почиват е , имате право да се удоволствате. Няма по-велико нещо от това да свърши човек една работа за Бога. Каквато работа и да ви се даде, нисша или висша, работете за Бога. Като наблюдавам хората, виждам в тях един аристократизъм. Те мислят, че са нещо особено. И вие някога си мислите, че с т е станали много духовни, свети хора. Иде някой при мене с някакво неразположение, иска да ми говори нещо. Погледна го и му казвам: Друг път ще те приема, зает съм сега. Той си отиде, недоволен. После го настигам и го питам: Ако ти беше на моето място, как би постъпил? Щеше ли да отложиш работата си? Ето, аз отлагам

работата си и ти давам съвет как да се лекуваш. Забелязал съм, че когато не приема никого, по-скоро оздравява. В продължение на една седми ца той ще бъде здрав. Лко го приема веднага, по-мъчно оздравява. Трябва да мине една година, за да оздравее. Като не приемам никого, правя грешка, но поне съкращавам страда нията му. Казвам: Хайде от мене

да мине. Давам нещо от себе си и той оздравява по-скоро. И вие, като направите една грешка, не съжaliaвайте, но изправете я. Изпратете една добра мисъл и едно добро желание на онзи, към когото с т е сгрешили. Така и грешката си ще изправете, и на него ще помогнете. Помагайте на хората, както можете. Ако ке можете по физически начин, поне мислено помагайте. Преди да си отиде някой вкъщи, твоята добра мисъл да го н астигне още по пътя.

французойката, к о я т о ми писа писмото, казва, че ме виждала как се разхождам в стаята си. Има хора, които виждат отдалеч. Желая ви да виждате какво прави Бог в света, както тя вижда мене. Кажи си: Както тя вижда, така и аз трябва да виждам Онзи, ЕСойто е създал земята. Докато си в безлюбие, не можеш да. виждаш. Щом виждаш, ти си в любовта. Безлюбие е сляпо, а любовта — с отворени очи.

Сега аз ви говоря за любовта, за да прогледате, да не бъдете слепи. Говоря ви за мъдростта, за да чувате, да не бъдете глухи. Говоря ви за любовта, за да говорите сладко, да имате сладчина в у с т а т а си. Някога и аз говоря високо, повишавам тона си. Някога говоря тихо, спокойно. От какво зависи да говориш високо или тихо? И от вас, и от мене. Така трябва да се говори, че да не грешиш, т.е. да не се товариш. Някога грешката тежи повече от товара на хамалина. Като свали товара от гърба си, хамалинът веднага изпитва лекота. Обаче дойдеш ли до погрешката, със седмици носиш т е ж е с т т а й. Духовните тежести се носят по-мъчно от физическиг п е. По-добре е да излизат сладки думи от устата ви, светли мисли от ума ви, благородни чувства от душата ви, отколкото да се храните с отрицателното.

Бъдете носители на най-хубавите неща! Само това ще ви спаси. О т в о р е т е сърцето и ума си, душата и духа

292

си за великото в света. С други думи казано: работете върху сърцето и ума си, върху душата и духа си. Станете слуги на сърцето и ума си, на душата и на духа си. Няма по-велико нещо от това. Който се научи да служи на своето сърце и ум, на своята душа и дух, той се е научил да служи на Бога. Това е велика наука. Казано е в Писанието: Да слугуваме на сърцето, на ума, на душата и на духа си. И тогава, като дойде Господ, да ни даде власт и сила да подчиним на себе си всичко онова, което ни е спъвало.

Сега ще ви кажа нещо, а вие само ще слушате:

Буди! Изгрива слънцето на моя дух. Ля бъде волята Божия!

Будим! Изгрива слънцето на нашите ангели. Да се въдвори царството на Отца Нашего на светлините.

Будите! Изгрива слънцето на великия Господ на мира в нашите

души. Дд обнови Господ нашите сърца със своята сила.
Будят! Изгрява слънцето на всички слънца в нашите
духове. Да ни даде Господ живот, здраве, свобода.
Вярвам в Тебе, Господи, Който си ми говорил в миналото.
Вярвам в Тебе, Господи, Който ми говориш сега.
Вярвам в Тебе, Господи, Който ще ми говориш в бъдеще.
Да се слави Името Ти - и в Твоята Слава да живеем ние!
Да се въдвори Царството Ти - и ние да участваме в
Твоята радост!

Да бъде Волята Ти - както горе, на небето, така и долу,
на земята! И ние да работим с Тебе заедно.

Амин! Тъй да бъде.

Христос е човекът на изобилната сила.

Христос е човекът на изобилната вяра.

Христос е човекът на изобилната любов.

ВЕЛИКИТЕ ПЪТИЩА

Размишление

Ще прочета 10 глава от Евангелието на Йоана.

Тази глава представя част от една реч, която Христос някога е държал. Защо тогава хората не вярваха? Защо не можаха да разберат истината? Аз съм засягал този въпрос. Хората не могат да разберат истината, защото имат три съзнания: едното съзнание е външно, обективно; то се занимава с физическия свят. Другото съзнание е вътрешно, субективно, то се занимава с вътрешния свят. Третото съзнание включва първите две. Следователно докато се занимава с физическата страна на живота, човек има външно разбиране. Той се занимава само с външната форма на нещата. Ако избира хляб, ще гледа да е голям, с хубава форма. Това е външната форма на хляба. Друг дойде, не търси голям хляб, но да е добре опечен и от хубаво брашно. Първият обръща внимание на физическата страна на хляба, а вторият — на духовната. Третият, в когото Божественото съзнание е пробудено, не купува хляб за себе си, а за другите. Той има предвид децата на някой беден, нещастен човек. Първата и в т о р а т а категория хора се грижат за себе си, а т р е т а т а категория — за другите. Човекът с физическо съзнание т ъ р с и голям хляб, а духовният — малък хляб. Той казва: „Не искам много“. Не искаш много, но да бъде скъпоценен камък. Значи да не бъде голям като паче яйце, но поне като гъл-ъбово. Такъв камък струва скъпо. Стойността му е няколко килограма злато.

Има нещо, което препятства в живота на човека. Кос е то? Еднообразието. Случиаш някой ученик псе „Цвете ми-294

ло, цветето е красиво“. Детето отиде, все тази песен пее. Иай-после дотяга и на него, и на окръжаващите. Започва да пее друга песен. Един ден и тя му омръзва. Не оставяй да ти омръзват нещата. Някои се обличат в цветни дрехи - бели, червени, сини. Това особено обичат децата. Възрастните също обръщат внимание на цвета на дрехите си, но повечето са тъмни. Старите пък носят черни дрехи. Старият казва: „Всичко изгубих!“ Какво изгуби? Младостта си. Значи за стария младостта е вече умряла. Той изгубил младостта си, която му носела радост, свежест, сила. Той вижда, че няма вече кой да му помага и кой да го утешава. Казват: „Остаряхме, няма какво да правим. Не можем да работим“. Докато младостта беше с вас, работата вървеше напред. Щом си замина тя, нищо не върви. Отиде си Младенка, а остана Старка. Казваш: „Този е млад, а онзи стар. Какво от това?“ Така не се разрешават въпросите. Докато

разглеждаш поотделно младостта и старостта, всякога ще се спъваш.

Външната страна не разрешава въпроса. Четете във вестниците, по афишите, че знаменит певец ще дава концерт. Всички се произнасят много добре за него. Това е едната страна на въпроса. Важно е как пее той. Това е другата страна на въпроса. Често се произнасят за някого, че е добър, млад, учен. Това с само обявление. Трябва да опитате дали човек отговаря на качествата, които му приписват. Ще излезе на сцената и вие ще проверите доколко е вярно всичко писано във вестниците за него. Концертът решава въпроса. За предпочитане е да пресилиш малко добрите качества на човека, отколкото да изнасяш отрицателните му качества. Най-добре е обаче да изнасяш факт и т е , както са.

Съвременните хора се интересуват от окултните науки. В Англия се явил един окултист, който злоупотребил с доверието и интереса на хората към тези науки с цел да ги обере. Дал обявления, в които съобщавал за големите чудеса, които бършел. С мисълта си можел да спре експре-
295

са във време на движение. Обаче за да демонстрира това, необходимо било злато и скъпоценности, да използва тяхната магнетична сила. Явили се много любители на този опит и щедро предлагали златните си украшения и скъпоценни камъни. В определения за опита час всички заинтересувани отишли на м я с т о т о , дето той ще се произведе. Там бил и окултистът. В момента, когато експресът минавал, той с голяма ловкост и бързина се хвърлил в трена и бързо изчезнал пред очите на публиката, без да го спре. Експресът продължил пътя си, а с него заедно - и знаменитият окултист.

Често хората се излагат б живота си като този окултист. Как? По различни начини. Някои минават за силно вярващи, а като се намерят в затруднение, не могат да си помогнат — вярата им се излага. Един наш брат, сега е б другия свят, беше се парализирал, гръбначният му стълб се схванал. Дохождат двама б р а т я да ми кажат какво е положение т о му. Лесна работа, ще се лекува с вяра. Идете при него, хванете го за ръцете и мислено направете молитва — да стане от леглото. Вярата ви ще помогне. Те отишли, направили каквото им казая и след два дена идат при мене - отчаяни, обезсърчени. Казват: „Учителю, тази работа не е за нас. Освен че нищо не направихме, но болестта му се предаде и на нас, едва се движим, гръбнакът ни се схвана. Тази работа е за тебе. Втори п ъ т не отиваме да лекуваме такива

болни". Според мене тази болест е проста, някое дете от невидимия свят си играло с болния и по някакъв начин го е свързало.

Един стар човек ми разказа свое преживяване. Веднъж, като си седял, дошло едно от внучетата му, подало му голяма макара и казало: „Дядо, дръж малко макарата". Дядото взел макарата, а д е т е т о започнало да обикаля. Той започнал да се смее на ума му, то си мислело, че ще излезе нещо от тази игра. Обиколило един, два, три пъти и краецът се увивал около дядото. Когато краецът се свършил, детето казало: „Дядо, я стани сега!" Опитал се той да стане -

296

не могъл. Ръцете и краката му били здраво свързани, не можел да ги движи.

Ще кажете, че ви забавлявам, занимавам ви с приказки. Мислете както искате. Аз отидох да видя болния брат. Седнах при него, гледам, вързал го някой, както внучето вързало дядо си. Братът ме следи, да види какво лекарство ще извадя от джоба си. Лежи той с вързани ръце и крака, не мърда, гледа ме какво ще направя. И аз, от своя страна, гледам отде да започна да развивам въжето, без да режа. В това време се разговарям с него. Казвам му: Ще полежиш малко и ще си починеш. Толкова години работиш като адвокат, не си почивал. „Остави тази почивка. Големи болки имам в ръцете и краката. Страшно е да не може човек да се мръдне. Кажи нещо за положението ми". Бъди спокоен, тази работа не е толкова сериозна, не си нужен в онзи свят. Там не са нужни адвокати. Ти още имаш работа на земята. „Не знаей какво ще стане с мене, но болките са големи. Пък и за смях станах на хората. Знаят, че съм окултист, а лежа с вързани ръце и крака, не мога да се мръдна. Кажи как ще ме освободиш". Аз развивам въжето и се разговарям с него: Как са жената, децата? „Те са добре, но аз се мъча, не мога да се обърна, не мога да се движа". Аз отвличах вниманието му върху различни въпроси, за да не ми пречи. Като развих цялото въже, казах му: Хайде, опитай се да станеш. Той забрави, че е болен, и се вдигна от леглото, спусна си краката и стъпи на земята. Хайде, разходи се из стаята. Той обиколи няколко пъти, спря се и ме гледа. Разходи се и по другите стаи. Той обиколи всички стаи и пак дойде при мене. Гледа ме, мисли и се чуди какво става с него, не може да си отговори. Обаче за мене работата е ясна. Аз само развих въжето, с което бяха вързани ръцете и краката му. След няколко дена той отиде на работа. Един ден го срещнал лекарят, който го преглеждал, и го запитал: „Как оздравя?" Много просто. Дойде Учителя, поговори с мене, после ми каза да

стана и да се разходя из стаята. Станах, разходих се по всичките стаи и след няколко дни бях свършено здрав. „Как
297

стана това?" Не зная. „Даде ли ти някакъв цяр?" Цяр не ми даде. „Не може да бъде!" Във всеки случай фактът е налице. Лекарят искаше да знае какъв цяр съм дал, та и т ой да го приложи.

Казвам: някога е лесно да отмотаеш въжето около човека, а някога е мъчно. С т а в а т възли, оплитания. Всичко това трябва да се премахне. Закон е: който иска да се лекува, трябва да бъде абсолютно чист и физически, и духовно. Той трябва да има непоколебима вяра в онзи велик закон, който работи в света. Когато помислиш, че си болен, това показва, че внучето е започнало да увива конеца около тебе. „Боли ме коремът". Много естествено. С храната ти прие в стомаха много въздух и той предизвика разширяване. Понеже не се упражняваш да дишаш дълбоко, диафрагмата се вдига нагоре и причинява задуха. Освен това не дъвчиш добре храната си. Щом се храниш бързо, стомахът и коремът страдат. Ти не даваш работа на зъбите си и товариш стомаха си.

Ще ви приведа още един пример. Един наш брат, окулист, дошъл по Коледа ма гости в София. Излязъл в града, видял някъде, че се продава хубава халва с леблебии. Купил си от нея и доста хапнал. В малко време изял почти всичката халва, неедъвкана. Иде при мене и се оплаква от болки в стомаха. Питам го какво е ял.. „Нищо особено. Обиколих няколко улици, разходих се и се връсцам". Не може да бъде без причина. Все има някаква грешка. „-Лаа, спомних си. Купих четвърт килограм чиста бяла халва с л.еблебии". Разбрах сега причината: не си дъвкал добре халвата.. Гледам, той се превива от болки — чак до изпотяване. Дадох му рицинобо масло да се пречисти. Като се облекчи, казах: му: Втори път не яж такава халва. Ако пък искаш да си хапнеш, дъвчи я добре.

И тъй, ако в ума ти се сблъскат две противоположни мисли, те ще произведат разстройство, подобно на това от халвата. Ако едновременно се обнадеждиш и обезвериш, ти ще се натъкнеш на голямо противоречие. Такова противоречие ще преживееш и при сблъскване на две проти-

298

воположни чувства. Една отрицателна мисъл може да парализира човека, а една положителна може да го освободи.

Вяра е нужна на човека, абсолютна вяра в Бога. Надежда му е нужна. Тя представя една т р е т а от основата на живота. Надеждата не решава всичко, но тя урежда всички въпроси на физическия свят. Що се отнася до чувствата, то-

Ва е работа на вярата. Дойдете ли до въпросите на Божествения свят, те се уреждат от любовта. Значи надеждата се занимава с физическия свят, вярата се занимава с духовния свят, а любовта - с Божествения свят. Това са т р и сили, които работят в човека; това са три пътя, по които той се движи. Надеждата има сила за сегашния живот, за настоящето; вярата - за бъдещето, а любовта включва всичко в себе си.

Казваш: „Аз не обичам този човек". Това не е любов, това е работа на надеждата. Не го обичаш, понеже нямаш материален интерес, нищо не очакваш от него. Ако може да ти услужи с нещо, ти го обичаш, т.е. обнадеждаващ се. Има хора, които не могат да ти услужат с пари, но могат да ти предадат своето изкуство. Например някой е певец, музикант; той може да те научи да пееш, да свириш. Ти обичаш този човек заради изкуството. Значи едного обичаш за парите, другото за изкуството. И в двата случая се обнадеждаваш. Щом изгубиш парите, и надеждата изчезва. Обаче изгубиш ли силата, вярата ти изчезва. Докато имаш сила, имаш и вяра. Затова именно вярата трябва да действа във от силата. Силата, като качество на духовния човек, може да бъде в услуга на вярата, но не и да я управлява. Вярата има отношение към човешкия ум. Тя се проявява чрез него, но не зависи абсолютно от него. Казваме обаче: надеждата е проява на физическото б човека; вярата е проява на ума, а любовта - проява на душата и духа.

Питате: „Какво трябва да бъде дадено учение, за да живее човек добре, да бъде самостоятелен?" Щом си дошъл на земята, не може да бъдеш самостоятелен. „Не съм ли свободен?" Свободен си, но относително. Клонът е сво-

299
боден дотолкова, доколкото е свободно дървото. Значи свободата на клона е в зависимост от свободата на дървото. Ако дървото е здраво, и клонът ще бъде здрав. И обратно: ако дървото не е здраво, и клонът няма да бъде здрав. Много паразити има б човешкия живот, както и в растенията. Те развалят хармонията в него. Достатъчно е да мине през ума ти една отрицателна мисъл, за да наруши своята хармония и разположение. Най-малката съблазън на физическия свят е б сила да смути човека. Кажат ти: „Лъже те твоят възлюбен" — т в о я т мир е вече нарушен. Веднъж Ломброзо посетил Толстои б Ясна поляна. Понеже се занимавал с изследване на патологични типове, през всичкото време на разговора с Толстои Ломброзо внимателно го следял - с цел да намери нещо патологично. Според теорията на Ломброзо всички гениални хора имат нещо

патологично. Толстои чувствал мисълта на Ломброзо и се смущавал — не бил свободен пред него. Като ви наблюдавам, намирам, че и вие поддържате теорията на Ломброзо. В каквото общество влезете, вие спирате вниманието си върху погрешките на хората, търсите патологични прояви у тях. Вие искате да наздерите свършени хора. Такива хора на земята няма. Д е т о има клозети, не може да има съвършенство; дете с т а в а т пожари, там няма съвършенство; дете има смърт, не може да съществува добър живот; там няма съвършенство; дете съществуват противоречия, там не може да има щастие.

Вие търсите щ а с т и е т о там, дете го няма. Здрави може да бъдете, но щастливи — никога. На земята щастието може да се опита така, к а к т о опитвате сладкото, с което ви черпят. Като поседите известно време на гости, предлагат ви една лъжица сладко — и след това вие си отивате. Така ви изпращат по един благоприличен начин. Някога след сладкото донасят и кафе. Това е евтин начин за посрещане и изпращане на гости. Хората се подслаждат едни други, но Въпреки тоВа животът им не върви добре. Все ще ги сполети някое нещастие или ще им причинят

300
някоя неприятност. Чудят се защо става това. Цели 20-30 години живееш добре, не правиш големи погрешки, но не ти върви. Ще ви обясня де е причината за неуспехите в живота ви. Виждаш едно малко, красиво дете. Всички го обичат, радват му се. То расте, става 19-годишен момък или мома, но положението му вече се изменя. Ако е момък, искат да го впрегнат на работа, да оре и копае. Ако е мома, дават ѝ мотика и я изпращат на лозето да копае. Докато беше дете, родителите му го пращаха на училище да се учи - нищо не изискваха от него. От време на време ще помогне малко въщи и пак беше свободно. Сега всички го запитват защо не се ожени. И на момата казват: „Време е вече! Ожени се, докато си млада и красива". Роднини, приятели търсят за момка и за момата богати хора, да имат имот и пари. Външните хора се месят в Божествения ред на нещата. Всеки, който се е месил в Божествения план, нищо добро не е принесъл. Мислите ли, че ако дървото има четири-пет големи клона, не е определено на всеки клон в каква посока да върви? Точно определено е един клон да върви на изток, друг — на запад, т р е т и на север или на юг. Какво представлява човек? Ето една задача за разрешаване. Искате да ожените момка или да омъжите момата. Това не е задача на човека. Знаете ли какво е женитбата? Да се ожениш — това значи да се свържеш с любовта. Това е

женитбата. Какво ще стане с тебе, ако не се ожениш за любовта? Какво ще стане с тебе, ако твоята любов не се свърже с Духа? Любовта е отношение към души. Животът е също отношение. Казва се, че любовта ражда всичко. Отчасти е така. Бог се проявява чрез любовта, но тя не е най-великото нещо в света. Велико нещо е любовта, но има по-велико от нея — Божият Дух. Любовта е плод на Духа. Следователно щом имате този плод — любовта, и Духът ще влезе във вас. Любовта не е плод като обикновените плодове, но понеже от нея произлиза дървото на живота, затова се счита като плод. В любовта е скрита силата на растенето. И човек расте, цъфти, връзва и узрява благода-

301

рение на тази сила в себе си, т.е. на любовта. Човек не може да расте и да се развива, нищо не може да направи, ако любовта не е работила и не работи в него. Без любов няма живот, няма здраве, няма сила. Без любов нищо ис може да се прояви. Да мислиш и да чувстваш — това не с любов. Гледаш една картина, к о я т о представя изгряващото слънце. Всъщност тази картина не е истинска. Слънцето на картината не е реално. Светлината му също не е реална. Ла мислиш, че слънцето изгрява и в тебе, както на картината, това е заблуждение. Реален ден е, когато слънцето изгрява вън и всички могат да го видят в един и същ момент. Гледате на киното, че сл-ънцето изгрява, но това слънце не ви ползва. Слушаш някой да ти говори за Бога, но Бог не е в него. Това е картина, представена на кино. Като слушате така да ви се говори за Бога, вярата ви постепенно се разколебава. Казвате: „В то в;» вярвах, в онова вярвах, но вече в нищо не вярвам. Това са все неверни работи". Верни са, но са отражение на истината. Те са верни, но на картината. Че картината е хубава, в- това няма съмнение. Това е все едно да гледате плод, направен от восък, например ябълка. Хубава е тази ябълка, но ако я вкусите, ще видите, че не е истинска ябълка. Ябълката може да бъде от гипс, но пак не е реална. Истинският плод се познава по онова, което съдържа в себе си.

Какво е човекът? Ка!съв е неговият характер? Той се познава при изпитанията. Само при изпитания и страдания се познава истинското съдържание на човека. Ако при изпитания захарта ви ферментира и от образуваното вино се опивате, това показва, че чувствата ви не са устойчиви. Щом чувствата, ви не се вкисват, захарта ви не е ферментирала. Не е лесно да устоиш на големи изпитания — все ще се вкиснеш. Ако праведният Иов се вкисна, какво остава за обикновения чобек? Първоначално Иов не се вкисна.

Взеха му говедата, овцете, камилите; дойде буря, събори къщата му, уби синовете и дъщерите му. Той понесе всичко това съзнателно и казваше: „Бог даде, Бог взе". Обаче

302

дойде последният изпит, който засегна тялото му. Докато изпитанията бяха външни, той лесно понасяше. Щом дойде вътрешното изпитание, той прокле деня, в който 1 се е родил. Вие няма да бъдете по-силни от Иова. Като дойде последното — вътрешното изпитание, и вие ще прокълнете деня, в който сте се родили.

Какво да кажа за изгревчани? Колко пъти и те са проклинали деня на своето раждане! Слушал съм да казват: „Откак влязохме в новия път, всичките ни работи тръгнаха назад. Ето, на светските хора всичко им се подава, всичко им върви напред, а нашите работи остават назад". Така ли е всъщност? Какво ще кажете за онези светски хора, които пълнят лудниците? Какво ще кажете за онези стотици и хиляди хора, които пълнят затворите? Какво ще кажете за онова множество хора по целия свят, екзекутирани само затова, че не изповядват известна идея? Това са хора на старите идеи. Това стана и в политическия, както и в религиозния живот на народите. Едно време езичниците гонеха християните. После християните се гонеха едни други, сами се екзекутираха. Изпитанията се явиха и в самата черква. Ч е т е историята, да видите какво е ставало през религиозните борби между народите.

И тъй, не е въпрос само до външните изпитания. Страшни са вътрешните изпитания, когато човек може да въстане сам против себе си. Колко красиви мисли, чувства и постъпки е екзекутирал човек б себе си! Как ще се оправдаеш сам? Изгубваш равновесието си и започваш да колиш наляво-надясно. Мнозина идат при мене и всеки ми предава нещо от своя характер. Дойде някой нетърпелив. Веднага възприемам нетърпението му и ставам като него; искам да го напъдя, да му се карам. Той пък приема моето състояние, става спокоен, търпелив и започва да ме морализира: „Бъди търпелив, изслушай ме". Дойде друг, със сприхав характер. Аз ставам сприхав, а той — спокоен, кротък. В това отношение аз възприемам всичко от хората, но различавам чуждото от своето. Така някой се оплаква от ревматизъм и казва: „Аз

303

познавам какво иде бъде Времето цяла седмица преди да се развали. Започвам да усещам болка в ръката, в крака и гърба". Това не с ревматизъм, не* апарат в тебе, с който възприемаш и най-малките атмосферни промени. Благодарни на свои ревматизъм, на главоболието, за болките в корема. Това са

привилегии, с които се ползвате на земята. Болестите са благословение за човека. Благодарение на тях той оценява красивите неща в живота.

Веднъж посетих един болен. Той казваше: „Учителю, ако оздравея, ще дам половината си богатство на бедните“. Слушам го и си казвам: Колко навреме дойде тази болест! Когато беше здрав, той нямаше желание да даде нещо на бедните. Като срещаше беден, казваше: „Работи, няма защо да очакваш на другите“. Щом заболя, готов беше да даде половината си богатство за бедните. Сега и вие искате да ви освободя от болестите. Какво обещавате срещу това? Питам: трябва ли да ви освободя от болестта?

Тя е едно благо за вас; тя е лотариен билет, който един ден ще се тегли, и среиду него ще получите десетки или стотици хиляди лева. Ако ви отнема този билет, ще изгубите щастието. Почакайте малко, докато се тегли лотарията.

„Ла се махне болестта; не искаме такива лотарийни билети!“ Почакайте още малко и ще забогатеете.

Какво са болестите? Те са духове, същества от невидимия свят, които упор и то преследват известна цел. Като знаете това, не се карайте с духовете, но гледайте разумно да се справите. Един ден дойде при мене един упорит дух, първокласен псувач. Веднага започна да псува на общо основание. Слушам го и нищо не му казвам. Наблюдавам го колко майсторски псува по източен маниер. Можех да го изпъдя, но не исках да се карам с него. Изобщо аз не пъдя духовете, а ги пращам да работят на нивата. Пущам ги да влязат във воловете, в конете и така вършат отлична работа. От време на време аз потупвам ту единия, ту другия вол. Те отвътре ме поглеждат и казват: „За тебе е добре, за селянина е добре, но за нас не е добре“.

304

И на вас казвам: всички непослушни духове са във вас. Небето ги е пратило у вас на работа, да се възпитават. Често и вие правите работи като децата, затова са ви изпратили на земята да ви възпитават. Вие искате да се върнете на небето. Не, учене е нужно за вас. Лошият дух има нещо, което не е постигнал. Той е дошъл на земята да постигне известно желание, да намери изгубеното. Който е изгубил парите си, е недоволен. Който е изгубил здравето си, също е недоволен. Какво не е изгубил човек! Всеки е недоволен за нещо.

Ще кажете на недоволния, че Бог иска от него да търпи. „Как ще търпя, пари ми трябва! Вместо да търпя, не е ли по-добре да имам пари, да имам един хубав апартамент?“ По-добре е да имаш апартамент, отколкото да нямаш. Ще

каже някой, че заради Господа ходи окъсан, бос. Не се говори така. Като влезе в тебе един бос, окъсан дух, облечи го; ако е гладен, нахрани го. Всеки дух, който влезе в човека, има някаква цел. Той е в положението на онзи манияк, който искал да хване един пръст на ръката си със същата ръка. Понеже не могъл да се успокои, обърнал се към един лекар да му помогне. Лекарят бил съобразителен и си послужил с една предвидливост. В момента, когато болният пъхнал пръста на дясната си ръка в лявата и се готвел да го хване, лекарят бързо пъхнал своя пръст в ръката на болния. Като успял да хване в ръката си пръста на лекаря, вместо своя, болният се успокоил и казал: „Хванах го вече!“ Така той оздравял. Често и вие се натъквате на известни мисли, които ви измъчват като пръста на болния. Трябва да се намери разрешението на тези мисли. То може да стане чрез закона на надеждата, чрез закона на вярата и чрез закона на любовта. Без тези начини човек се натъква на големи противоречия. Щом с т е на физическия свят, ще разрешавате противоречията си с надеждата; В духовния свят ще ги разрешите с вярата; в Божествения свят ще ги разрешите с любовта. Дето са надеждата, вярата и любовта, там е щастието на земята.

20. великото сега 305

Облечете се с надсяд а т а — като дреха на живота. Вложете вярата — като кръвообращение на живота. Вложете любовта - като с в е т ла мисъл на живота. Правете маневри, за да се калявате. Представете си, че с т е богат като Иова; че загубвате всичкото си богатство; изгубвате синовете и дъщерите си, здравето си и ако при това положение можете да запазите духа си, да останете тих и спокоен, само така ще о п и т а т е вярата си и ще я калите. И най-последно, ако можете сра издържите и вътрешните изпитания, да се засегне вашето здраве, вашият живот, вие с т е дошли до областта на любовта, вярата и надеждата. Страданията са път за познаване и разумно действие с надеждата, вярата и любовта.

Решете в себе си: когато Бог ви говори отвътре, каквото и да чувате, не противодействайте. Иай-малкото нарушение, което можете да направите, когато Бог ви говори, носи лоши последствия. „Бог поругаем не бива“. Каквото ви каже Бог, изпълнете го. И за най-малкото, което правите за Него, Той ще ви благослови. И за най-малкото послушание към Него ТоС ще ви благослови. Но и за най-малкото непослушание страданията ще дойдат върху вас. Ще плащате с лихви. Не мислете, че лесно ще минете, затова слушайте Божественото! Имате желание да направите

микроскопическо добро — направете го. Недоволен си от нещо - не давай ход на недоволството си. Дали Бог ти говори отвътре или отвън, това е все едно. Това са два важни свята. В случая, ако аз съм във физическия свят, а вие в духовния, и обратно, ако вие сте във физическия, а аз в духовния свят, и в двата свята се чува гласът на Бога. Божественото трябва да се прояви, да обхване и тебе, и мене.

Ла дойде плодът — Божественото. Като влезете в Божествения свят, всичко се обръща с главата надолу. Там ти чувстваш, че животът и на най-малките същества е твой живот. Ти живееш в тях, радваш им се и не гледаш вече на тях като на нищожни същества. И най-малкото същество разрешава трудна задача. И в най-малката форма се крие

306

ин ангел, но хилядите и милионите години ще изменят еговата форма и той ще покаже знанието, което носи със себе си. То ще се яви в нова форма, с по-големи възможности и условия. „Буболечка ли съм бил някога?" Минал си през условията на буболечката; бил си растение, риба, птица, млекопитаещо и най-после си дошъл като човек. Днес идеш да докажеш, че не си невежа, но едно учено, мощно същество.

Някога ти си бил в животинско състояние, но не помниш. Питаш: „Как се познава това?" По желанията, които сега изпъкват в тебе. Имаш желание да се облечеш хубаво, да се нагиздиш. Това е желанието на райската птица. И царската дъщеря не носи такава разкошна дреха като на райската птица. Като я погледнеш, и ти пожелаваш да бъдеш като нея. Колко птици са облечени красиво! Какво ще ти допринесе красивата дреха на птицата? Имаш гласа на слабя, но не го използваш. Защо ти е този глас? Трябва да обработиш гласа си, да пееш на хората и да ги утешаваш. Някой се оплаква от живота си — попей му. Красноречив си, имаш дар да говориш. Срещнеш някого обезсърчен, отчаян — кажи му няколко думи, да го насърчиш. Казват за някого, че не е добър певец. Не, който мисли, чувства и постъпва добре, той е добър певец. Който говори красноречиво, той е добър певец.

Всички хора са пратени на земята да вършат Божията воля. От хиляди години Бог изпраща своите слуги на земята да видят как работят Неговите малки деца. Един лекар по психиатрия, като обикалял лудниците на Европа, разправя интересни случаи от техния живот. Между другото той разказва, че видял един луд, който по цял ден пренасял сламки от едно място на друго. Правел от тях купчини и отново ги пренасял. Ако и вие правите такива купчини и

ги пренасяте от едно място на друго, нищо не придобивате. Като изпраща своите посланици от небето, Бог им казва: „Вижте какво правят моите деца. Още ли събират сламките на купчинки?" Казвам: престанете да събирате слам-

307

ки и да ги нареждате на купчини. Смесете ги с кал и измажете къщите си. Вместо сламките, купете си един инструмент и свирете на не го. Даже тъпан да е, за предпочитане е пред сламките. К а т о види, че мъжът е неразположен, жената да вземе тъпана и да удря. Вместо да се гневи да бис децата, да вземе тъпана и да удря. Вместо да биете децата си по задницата к а т о по тъпан, купете тъпан или дайре, не е важно. Всеки трябва да свири и псе, да трансформира състоянието си.

Като ученици от вас се иска права мисъл. Мислете право и прилагайте самообладанието. Някога не можеш да се въздържаш, искаш да казкеш на човека нещо, но не се решаваш — да не го обидиш. Добро нещо е търпението, но не всякога е полезно. Някога се налага да бъдеш търпелив. Кога? Когато имаш отношение с груб, силен човек. Той е груб, но ако и ти си груб, ш.« те набие. На грубия ще говориш меко, кротко, ще го гледаш право в очите. И на упоритите духове говорете тих_о, мекичко. Ако си служите с груб език към тях, те ще ви създават големи неприятности. Лошият език е причина за страданията на хората. „Много страдам". Страдаш, заицото говориш глупости.

Доведоха при Христа една жена, хваната в прелюбодеяние, и Го запитаха: „Как да постъпим с тази жена? Мойсей казва да убиваме такива с камъни. Ти какво ще кажеш?" Христос отговори: „Който с безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея". Ако искаш да кажеш нещо на тази жена, бъди разумен. Ние не сме дошли на земята да съдим хората. Има кой да съди. Който има отличен ум, отлична душа и отличен дух, само т ой може да съди. Вие трябва да бъдете снизходителни, да прилагате любовта. Ако критикувате, на място критикувайте. Критиката ви да почива на истината. Ако изнасяш недостатъка на човека или грешката му, изнеси ги както трябва. Не можеш да пееш и да свириш и да критикуваш другите; не можеш да рисуващ винаги и да критикуваш. Не критикувай, но покажи как се пее и свири, как се рисува, как се говори. Не осъждай човека за това, ко-

308

е т о ти сам не можеш да направиш. Дошъл някой от света, цял потънал в кал, и ще критикува старите братя, че не живеели добре. А т ой как живее? Хванали тези дни един брат, че бере череши без позволение.

Аз, който съм свободен, сам не си позволявам да късам плодове. Една-две черешки мога да си откъсна — не повече. Не искам да постъпвам така, че да се хули името на Бога. И на вас казвам: постъпвайте така, че да не ставате причина да се хули Божието име. Ще кажете, че като говоря, ви засягам. Аз и себе си засягам. Важно е, като говоря, да не правя грешки. Като си давам отчет, виждам, че не правя грешки. Обаче няма грешка, която да не съм опитал. Какви ли мисли, желания, чувства не са минали през мене! Всичко човешко е минало през мене. Защо? Защото съм ви изслушвал. След това е трябвало да се чистя, да не остане помен от човешката нечистота. Всичко в света се е отразило в мене. И след това ще говоря, че съм голямо величие! Не е важно какво съм по отношение на хората. Важно е какво съм по отношение на Бога. Бог е велик! Никой друг. Само Неговата Любов е съвършена. Той заслужава всичко. Питаш: Какво да правя? В надеждата ще се крепиш на земята. Във вярата ще те разпъват. В любовта ще гориш. Ако имаш любов, ще гориш. Ако не те разпъват, вяра нямаш. Кръстът, на който си разпънат, трябва да покълне, да цъфне и плод да даде. Това показва, че вярата ти е Божествена. Според мене кръстът е дърво, което се посажда, за да даде плодове. Ще минеш през всички страдания - от най-малките до най-големите. Ще видиш великите пътища, през които Бог прекарва хората. Като минеш през закона на надеждата, благославяй Господа. Като минеш през закона на вярата, благославяй Господа. Като минеш през закона на любовта, благославяй Господа. Използвай условията, които ти са дадени на физическия свят. Използвай условията, които ти са дадени в духовния свят. Използвай условията, които ти са дадени в Божествения свят.

309

Учители и ученици, приемоте любовта! Всякога и навсякъде благославяйте Господа.

Благославяйте всички, които служат на Бога.

Благославяйте всички хора — грешни и праведни.

Благославяйте и онези, които са се отдалечили от Бога.

Божията милост да дойде над всички.

Служете на Бога!

Христос е човекът па изобилната сила.

Христос е човекът па изобилната вяра.

Христос е човекът па изобилната любов.

ДАРОМ ДАВАЙТЕ

Размишление

Ще прочета 10 глава от Евангелието на Матей.

„Даром сте взели, даром давайте!"

Всеки знае кога се дава нещо даром. Когато младата мома се жени, тя дарява близките си, дава дар без пари - даром дава. И сватбарите, от своя страна, дават дар на невестата - кой каквото може. Тъй идото тя дава даром, и те дават даром. Единственото пешо, което всякога дава даром, е любовта. Другите неща не дават даром. Следователно всяко нещо, което иде от любовта, даром се дава.

Това е вътрешен закон, вътрешно правило. Щом не даваш нещо даром, то не произлиза от любовта. Ако нещо не ти се дава даром, не го изисквай. То не е дадено от любов. Само любовта дава доброволно. Всяко нещо, дадено насилствено, без любов, произвежда противоречие.

Казват, че животът е дар от Бога. Значи и той се дава даром. Въпреки това с проявата на живота явява се една вътрешна борба. Това се наблюдава в цялата природа. Тази борба е неизбежна. Благодарение на нея живите същества едни други се ограничават. Котката ограничава мишката, змията ограничава жабата, а човек ограничава всички. Няма живо същество в природата, което човек да не е ограничил. Едни от основните закони на живота гласи: всичко, което си приел даром от Бога, даром ще го дадеш. Като дойдеш до любовта, ти започваш да си правиш сметки, да подчертаваш, че обичаш даден човек. Това е неразбиране

311

на любовта. Няма защо да подчертаваш, че обичаш. Щом обичаш, ти ще оживееш, т . е . ще се пробудиш. Това е първата проява на любовта. После ще станеш — втората проява. И най-поо\е, ще възкръснеш — т р е т а т а проява. Докато не дойде възкресени с т о , любовта не се е проявила в своята пълнота. Казваш, че живееш, но имаш и радости, и скърби, които произвеждат противоречия. После ще сепиташ на какво се дължат радостите и скърбите. Докато не си възкръснал, ще имай! и радости, и скърби. „Аз се пробудих". Ще се пробудиш, *ю пак ще имаш противоречия.

Ще станеш — пак ще имаш противоречия. Щом възкръснеш, ти си завършил един процес в себе си и разбираш, че това, което си взел даром, ще го дадеш даром.

Първа природата дава такива образи. Виждате извора как дава. Той спазва закона — даром дава. В това даване именно е изобилието. Дето е изобилието, там е щастието. Докато не опита изобилието в Божествения свят, човек не може да бъде щастлив. Тази идея е още неясна. Защо? Защото

изобилието има отношение към любовта. Казваш, че обичаш Бога, но веднага прехвърлиш любовта си към известен човек. Тази любов те ограничава и ти излизаш от закона на изобилието. Казваш, че Бог е огън всепояждащ и ако Го обичаш, ще изгориш к а т о дърво в огъня и ще се превърнеш на пепел. Значи обичай! Бога, но те е страх от Него.

„Как ще обичам Онзи, за Когото е казано, че никой никога не Го е видял?" Не видя ли Христа, Сина Божий, излязъл от Отца? Само очите на любовта са в състояние да видят Бога. Без любов можеш да се приближиш до Бога, но не можеш да постигнеш онова, к о е т о искаш.

Христос казва: „Дко ме любите, ще опазите моите заповеди — заповедите на любовта". Една от заповедите на любовта: Даром давайте! Ако даваш и се смущаваш, това не е любов. Любовта подразбира жертва. Как ще се жертваш? Ако жертваш живота си за някого, какво си спечелил?

Той ще живее, а ти ще умреш. Това не е жертва. Ако това

312

е жертва, природата е пълна с такива примери. Мишката става жертва на котката, жабата — на змията, овцата — на вълка. Това е насилие, не е жертва. Има смисъл да жертваш, но само онова, което смущава т в о е т о сърце и твоя ум. Пожертвай в себе си това, което те смущава. То е временно. Например като млад ти се интересуваш от нещо и си доволен. Щом остареееш, то не те интересува и ставаш недоволен. Имаш пари — радваш се, доволен си; щом ги изгубиш — ставаш недоволен. Това е крива философия на доволството. Пожертвай тази философия!

Мнозина очакват всичко от Бога, и то даром. Ако Той не ги задоволи, те се чудят защо не са богати, учени, силни. Те не знаят, че единственото нещо, което се дава даром, е любовта. Всичко останало не се дава даром. Например парите не се дават даром. Знанието, силата също не се дават даром. Ако искаш хората да те почитат и уважават, трябва да заслужиш това. И то не се дава даром. Искаш да станеш певец - ще работиш по 4-5 часа на ден. Наготово певец не се става. Искаш да станеш богат - ще станеш рано, ще работиш с часове, докато си създадеш известно положение. Богатството не се дава даром.

Казвам на всички: този въпрос трябва да се разреши чрез новото учение, чрез религията. Ако оставите за най-последно „даването даром", животът ви ще си отиде напразно. Най-напред ще започнете с любовта, тя трябва да бъде основата. Когато получавате нещо даром, вие с т е свободни.

Също и когато давате даром, вие се чувствате свободни, чувствате една радост в себе си. Когато даваш пари с лихви,

при известно условие, това е цяло главоболие. Ти си мислиш, че с това си направил добро. Може да е добро, но то не произтича от любовта. Тогава вие задавате въпроса: „Къде ще му отиде краят, като даваме даром?" Това не се отнася до вас. Само любовта е, която дава даром. Пари даром не се дават. Ако получиш така пари, кисело ще ти излезе. Обясняват с кармата, че в миналия живот ти си направил добро някому и сега ти се изплащат. Или ти имаш да

313

даваш: според кармическия закон не можеш да се освободиш от този дълг. Трябва да го платиш. Ако не можеш и този живот да го платиш, друг живот с лихви ще го платиш. Мнозина гледат т а к а да мине. Нищо не може да мине така. Единственото нещо, което може да мине даром, то е даденото от любов. Вземеш ли от любов, то е благословение, щастие за тебе. За другите работи трябва да бъдеш много внимателен. Аж си неизправен, едно малко благо може да ти донесе 6 бъдеще голямо нещастие. Слушал съм мнозина да казват: „А1 го обичам, но той не ме обича". Ти продаваш ли любовта си? Какво те интересува, че той не те обича? Щом искаш да знаеш дали той те обича, ти не си разбрал закона. „Защо да не зная обича ли ме той?" Щом искаш да знаеш, ти си в материалния живот. Разправяш се с материални работи. Трябва да знаеш, че щом правиш услуга някому, и т о й ще ти услужи. Даваш пари в заем — и ти взимаш парг! в заем. Любовта даром дава. Казваш: „Той трябва да ме обича". Не можеш да искаш да те обичат, това не е т в о е право. Ако обичам някого, никой няма право да се меси & /моята любов, нито аз мога да се меса във вашата любов. Това е Бог, Който се проявява във вас. Няма право да се меси с Неговите работи. Не търсете сметка на Господа, кому какво дал. То е все едно, ако имате извор в двора си, да търсите откъде иде той, през къде минава и кому дава от своята вода. Значи всички, които се ползват от този извор, трябва да ти плащат данък. Така влизате в спор с хората, но те не искат да ви плащат. През колко държави минава Дунав? Трябва ли те да плащат за водно право? Даром с т е получили това благо. Трябва да се разбере законът за свободата. Когато Господ обича, ти радваш ли се на този, к о г о т о Той обича? Кого обичат, как го обичат, знаят или не знаят това хората — тебе да не те интересува. Единствено важно нещо: ти имаш връзка с Бога, която ще пазиш свято; имаш връзка с Онзи, Който носи щастие за човека. Там е вечното богатство.

314

И тъй, който дава даром, даром взима. Като обича,

човек трябва да има съзнанието, че служи на един велик закон, според който не трябва да мисли за онова, което е дал. От това, което даваш, всички се ползват. Такова нещо е любовта. Даваш, не мислиш, че си дал и от никого нищо не искаш — нито слава, нито почит, нито обич. Сега — аз не казвам, че трябва да станете такива. Ако ви кажа как да постъпвате, вие ще се уплашите, понеже още живеете в материята. Ако при сегашните условия ви повикам б любовта, вие ще се превърнете на въглен. „Какво ще бъде отношението ми към майка ми и баща ми, към братята и сестрите ми?" Това е старото разбиране. Какви са сегашните ви отношения? Според мене голяма е още вярата ви в старото учение. Искаш да си запазиш вярата, която си имал някога. Каква е тази вяра? Милиш, че с една тънка нишка — като паяжина — можеш да вдигнеш иялата земя и да я носиш навсякъде из пространството. Друг се усмихне на някого и той казва: „Топло ми стана на сърцето. Обича ме този човек". Вярваш, че те обича. Мислиш, че като те обича, каквото поискаш, ще ти даде, и каквото той ти поиска, ще му дадеш. Служили ли с т е на човек, който ви обича? Според мене който те обича, той не иска да му служиш. Който не те обича, той изисква да му служиш. Щом искаш да ти служат, ти не обичаш. Като обичаш, ти освобождаваш другия да ти служи. Следователно ако не искаш да ти служат, ти си започнал вече да обичаш. Не можеш да придобиеш любовта, докато очакваш да ти служат и да те обичат.

„Даром с т е взели, даром давайте". Без любов не може да разберете този велик закон. Христос даде власт на учениците си и на апостолите да изцеляват болни, свободно да проповядват Словото Божие. Това подразбира даване даром. Ще ходиш да проповядваш, без да носиш със себе си тържик и дреха. На който параход се качиш, навсякъде ще бъдеш приет даром. В хотел ли отидеш, в гостилница ли влезеш — навсякъде даром ще взимаш. Нито хотелджията, нито гостилничарят искат нещо от тебе. Те считат

315

за голяма привилегия, че си ги посетил. Влезеш (5ъб влака — пак даром. Дето отидеш, никой нито не иска от тебе. Казвате: „Колко е хубаво т о в а ! " Хубаво е, но има ли някой между вас, който да излиза и влиза даром? Трябва да бъдеш с отворени очи, да видиш!, че има такива хора. И слепият казва, че иска да вижда. Как ще виждаш, като нямаш орган на зрението? За да виждаш, трябва да си научил даром да взимаш и даром да даваш. Ти сам трябва да почувстваш, че даром си взел и даром си дал. Това е мярката на любовта, мярката на вътрешния закон. Някои се спират върху тази

идея и питат: „Лали всички са разбрали това?“ Всички да разбирате еднакво нещата — това е невъзможно. Няма защо да мислите как разбират другите. Важно е как вие разбирате. Дойдеш ли до лк>овта, трябва да почувстваш, че всичко ти е дадено даром. Вътрешното чувстване е резултат на съзнанието, то е резултат на интуицията; то е най-висшето. „И като дадеш даром и вземеш даром, какво ще стане в края на краищата?“ Щом поставяш известно ограничение на пътя си, ти сам се спъваш.

Като наблюдавам живота на сегашните окултни учени и философи, намирам, че те са потънали до колене в калта, а някои — още по-дълбоко. След всичко това те искат да проповядват за любовта. Любовта не се проповядва. Даром с т е взели, даром да&айте. Иди в света и там проповядвай Божията Любов, без да мислиш кого ще обг'рнеш към Бога и кого няма да обърнеш. Важно е да чувстваш и да съзнаваш, че ти си обърнат към Бога. Няма какво да обръщаш другите хора. В Америка съществува една секта, според която всичко се предоставя на Бога. Те казват: „Сам Бог ще обърне сърцата на хората“. По този повод те често се шегуват, като казват: „Вярваме в такова обръщане на човека, че като се обърне сърцето, да се обърне и кесията“. Някои хора обръщат срицата си, но кесииите си не обръщат. Като влезеш в дома им, виждаш, че всичко там е обърнато: и воловете им, и овците, и котката, но не и кесията на човека. Как ще разберете това обръщане?

316

Думата *обръщане* има двойко значение. Кой е начинът за обръщане? Един от начините е — да се отвори нещо в човека. Значи даром да излезе онова, за което ти не си мислил. Да дадеш и да се радваш, че излязло от тебе. Само това, което даваш даром, то представя вечната основа на живота. Докато даваш даром, животът ти всякога ще се обновява. В този закон младият постоянно се обновява. Ако поддържаш в себе си мисълта, че си грешник, нищо не си дал даром. Мислиш ли, че като отидеш при Бога, Той ще те пита защо си толкова грешен? Ти нямаш представа за Бога. Огънят на Бога има толкова висока температура, че каквато и нечистота да имате, може свободно да се приближите при Него. Той ще ви очисти. На каквото и разстояние да се намирате, този огън ще ви стопи, ще ви превърне на пара. Нищо няма да остане от вашата нечистота. Мислите ли, че с една лоша дума, излязла от устата ви, може да отидете при Бога? Достатъчно е само да се докоснете до тази топлина, за да се разложи и разтопи всичко, каквото носите със себе си.

Казвате: „Как ще се представя пред Бога в този вид?"

Че вие имате криво разбиране за Бога. Радвай се, че отиваш при Отца си, макар и грешен.

Казва се: „Лесна работа!" И грешникът се пречиства.

Така е, но какво печели грешникът от греха? Знаете ли колко коства един грях? За един грях могат да снемат десет кожи от гърба на човека. Но и тук не се спират. Докато си на земята, всяка година ще свалят по една кожа от гърба ти- „И това не е мъчна работа". Драли ли са кожа от гърба ти? Мъчно нараства одраната кожа, а още по-мъчно расте нова кожа.

Казват: „Дд бъдем силни!" Човек е силен само в любовта.

Когато обичаш, давай даром; и когато те обичат, пак същият закон действа. Не туряй в ума си мисълта, че като обичаш някого, т ой ти е длъжен. Не хвърляй сянка върху него. Нека той не знае, че го обичаш. Щом знае, ти туряш преграда на любовта. Тя не търпи никакво препятствие, никакво съп-

317

ротивлсние. Яви ли се някакво противоречие в любовта, хората започват да я измерват; този обичат по-малко, онзи обичат повече. Ако в любовта се яви изкушение, това показва, че не с т е я разбрали. Об икнеш някого и го следиш дали те гледа. Ако не разбираш закона, оплакваш се, че не те погледнал.

Който люби, даже с крайчеца на окоето те вижда, но дава вид, че не гледа. Някога и двамата се преструват, че се сърдят. Това е „любовно сърдене". Тези неща вие ги знаете по-добре от мене, но аз ги обяснявам научно. Единият върви напред, другият назад. Първият казва: „Не искам да те видя!" Всъщност той всичко вижда. Той направил десетки фотографии, а казва, че не иска да го види. Като се върне у дома си, разказва какво видял. VI двамата се намръщили, като че ли светът им е крив. В случая: и двамата не разбират любовта. Защо се сърдят, защо се гл-едат под око? Аз се интересувам от научната страна на въпроса, от повода за сърденето.

Така постъпват младите, така постъпват и възрастните.

Синът греша, а бащата се сърди, не иска да го види. И синът има желание да даде гръб 1за баща си. Това са прояви, които трябва да се изучават. Те са крайно интересни от гледище на психологията.

Няма да се спирам мшо го на тези прояви, но питам: кой не е ял попарата на любовта? Няма човек на земята, който да не е ял любовна попара. Понякога тази попара е много гореща. Отишъл един кумец у своя кръстник на гости. Сложили на трапезата чорба от кокошка. Сипали му една чиния. Кумецът бил много гладен и започнал бързо да сърба чорбата. Понеже била много гореща, т ой си изгорил устата. Срам

го било от кръстника, затова т о й си отворил устата и погледнал нагоре. „Отде купихте тези греди?“ — попитал кумецът. „От Лаком дол“ - отговорил кръстникът. Защо кумецът си отворил уст а т а ? За да му мине по-скоро опареното. Той не искал нито себе си да изложи, нито кръстника си. Не го интересували гредите, но с това искал да прикрие лакомията си. От лакомия хората се изгарят, както от любовта. Това става &ъб всекидневния живот.

318

Човечеството с дошло до една фаза, дето Христос казва: „Даром сте взели, даром давайте“. Туй изисква любовта. Вие живеете още по стария начин. Време с вече да потърсите нов начин на живот. Щом дойдете до разбирането на любовта, спрете вниманието си върху стиха: „Бог толкова възлюби света, че даде своя Единороден Син б жертва, за да не пострада всеки, който вярва в Него“. К о й т о разбере този стих, много ще научи. Той ще види как Бог жертва. Иначе Той никога не е казал какво е направил за човека. Питал ли ни е Той защо не оценяваме това, к о е т о е направил? Бог е създал света; дали вие го оценявате или педали го приемате даром - Той не ви пита. Христос казва за Бога, че е винаги благ. Никого не съди и не се интересува за греховете на хората.

Един брат ми казваше: „Учителю, ти всичко Знаеш“
Прав си, аз зная всичко, което се отнася до истината. Обаче това, което се отнася до лъжата, аз не го зная. Като ви наблюдавам, аз зная б кого живее истината и В кого -~_ лъжата. Ако истината хлопа на вратата ти, лъжата е Вътре б тебе. Ако лъжата хлопа отвън, истината живее Вътре
Важно е мъдростта да хлопа отвън и истината да хлопа отвън. Това е моята диагноза. Добродетелите са живи същества. Те са ваши приятели, които хлопат отвън, за да ? ,и приемате вътре. При онзи, който даром дава и даром взима, лъжата никога не хлопа отвън. Обаче щом похлопат любовта, мъдростта и истината, за тях вратата винаги се отваря. Те влизат в човека, както светлината _ П р е з прозорците. Щом намери отворена врата, светлината свободно, безпрепятствено влиза - като у дома си. Така влизат всички добродетели. Това е смисълът на живота. Остане ли да хлопате при затворена врата, нищо добро не ви очаква. Ще дойде слугинята да пита кой хлопа и после ще докладва на господаря си.

„Даром с т е взели, даром давайте“. На онези от вас, които разбират закона, казвам: „Даром сте взели, даром давайте“. Който прави сметка какво е дал и какво трябва да по-

319

лучи, неизбежно изпада в противоречия. Законът на даването разрешава всички въпроси, недоразумения, сиромашия, здраве, свобода — всичко се разрешава. С даването започва разумният живот. Тогава Духът се излива върху човека. Това означава стихът: „Ние няма да умрем, но ще се изменим“. Какво ще стане с грешниците? И те ще се изменят. Как ще съди Бог света - това ме интересува. Аз имам предвид благата, които Бог е дал на човека. Те ще бъдат общи за всички» които са страдали. Бог ще даде даром на всички. Това е бъдещата съдба на човечеството. Какво ще стане със света!*

Ще стане това, което никога не е ставало. Казано е в Писанието, че мъртвите ще възкръснат, ще минат от смърт в живот. Как ще стане това? Като се изпълни законът на даването. Бъдете готови! Когато дойде времето да се дава Всичко даром, вратите трябва да бъдат отворени. Противоречията трябва да бъдат разрешени. Това значи да не носите никакъв тържик. Христос знаеше, че учениците Му не бяха готови за Неговото учение, затова им каза да не носят тържик. Сега — като ви гледам, виждам, че всички носите кесии, също и по две дрехи. И това има смисъл, но когато тръгвате на екскурзия.

Ако при сегашните условия на развитие искам да приложите закона, това ще бъде насилие върху вас. Затова ви оставям свободни. Този закон не е още за вас. Онези, които искат да го приложат, и те са свободни: даром ще дават, даром ще взимат.

На какво почива новото учение? На закона за даването. Този закон е основа на новото общество, на новото братство. Всички майки и бащи, братя и сестри, господари и слуги, приятели, приложете този закон. Само така хората могат да се обичат. Без този закон любовта е далеч от вас. „Как можем да се обичаме повече?“ Колкото повече давате, толкова повече ще се обичате. Аз лесно мога да ви накарам да ме обичате. Давам ви по една жълтица - вие ме обиквате. Давам ви по две жълтици - повече ме обиквате. С три жълтици още повече ме обиквате. Така не се разре-

320

шават въпросите. Докато вие се осъждате един друг, нищо не сте разрешили. Казваш за някого, че не те обича. Много просто - затворил си вратата. Той хлопа отвън. Вие седите с приятели, ядете и пиете и мислите, че онзи, който хлопа, ще влезе при вас и ще седне пред трапезата. Зависи кой е хлопал на вратата. Щом седне между вас, той ще извади от торбата си най-хубавото и даром ще го сложи на трапезата. След това пак другите ще се изредят - ще има взаимно даване. После ще се разделите и пак ще се

срещнете. Вие питате дали ще се срещнете. В новия живот няма раздяла, няма и излишни приказки. След това ще тръгнеш свободно по пътя и ще кажеш: „Даром дадох, даром взех. Да бъде името Божие благословено!“

Желая да се насърчавате, без да се обезсърчавате. Сегашният живот е почва за новия, върху който ще расте всичко.

Христос е човекът на изобилната сила.

Христос е човекът на изобилната вяра.

Христос е човекът на изобилната любов.

ТОНИРАНЕ

Размишление

Ще прочета 6 глава, от Евангелието на Матей.

Окултните ученици, както и учениците на мистичните школи, в миналото и сега учат, прилагат, но и грешки правят. Ето, Адам беше първият окултен ученик, но сгреши. Как сгреши? В разказа, останал от далечното минало, се разправя, че Адам бил поставен в рая да изучава животните и да им даде съответни имена. В деня, когато държал матура, всички животни, две по две, минали край него. 'Гой се спирал пред всяка двойка и ги именувал. В този момент в ума му минала мисълта: защо Бог дал на всяко животно другар, а него оставил сам. Адам започнал да фило-софства и да търси причината на това. Същевременно той почувствал, че не е напълно щастлив, липсва му нещо. Сянка минала по лицето му и помрачила неговото щастие. Дали този разказ отговаря: на истината - не се знае. Така ни е предадено. Какво са правили окултните ученици в миналото — и това не знаете. Какво правят днес - това и вие знаете. Мнозина искат да минат за духовни. Каква е тяхната духовност, когато нямат представа за Бога? И окултните ученици нямат ясна представа за Бога. Говорят за духовния свят, за отноше н-цията между душите, но не го разбират. Те се питат: „Ибаа ли 8 другия свят мъже и жени? Как живеят там, като нас ли? Семейства има ли?" Те задават само въпроси, но какво всъщност е жена и мъж - не могат да си отговорят . Те имат теоретически познания, които не отговарят на. реалността.

322

Питам: защо човек иска да се покаже пред хората? Така той сам се заблуждава. Разправяха ми един разказ как един се заинтересувал от спиритизма и пожелал да направи научни изследвания. Взел молив, турил ръката си на един бял лист и казал: „Ажо има духове, нека напишат нещо на листа". Той се съсредоточил и при загасена лампа очаквал явяването на духове. Чувал, че те не работят при светлина. По едно време чул шум, нещо тракало. Това продължило цял час, обаче моливът нищо не пишел. От страх той се скрил в леглото си и се завил презглава с юргана. Тропането продължавало. Най-после той се пристрашил: станал от леглото, запалил лампата и погледнал натук-натам, да види дали не е дошъл някой дух. Каква била изненадата му, когато видял в легена една жаба, която се мъчела да излезе навън. Той я извадил и пуснал на свобода. Мислел, че това са духове, които искат да се проявят, но излязло жаба. И той беше лекар!

Много от разбиранията на сегашните хора са като т е зи на лекаря върху спиритизма. Това е действителен случай. И вие се занимавате с духовни въпроси за морала, за Бога, но малко ги разбирате. Въпросът за морала е толкова далеч от вас, колкото е разстоянието от небето до земята. С този морал вие не можете да стигнете нито до прага на рая. Светията мисли за неща, които на обикновения човек и наум не му дохождат. Въпреки това и за него раят не всякога е отворен. Някога през ума на светията минават мисли, за които той може да се самоосъжда. Обикновеният човек обаче при същия случай си казва: „Не съм убил никого, не съм откраднал, на никого не съм направил зло. Защо трябва да се самоосъждам? Че съм направил една малка погрешка - това нищо не значи". В какво се заключават погрешките?

Една муха се хванала в паяжина. Закачило се само едното ѝ краче. Тя се мъчела да се освободи. Паякът ѝ се притекъл на помощ. Вместо да откачи крачето ѝ, той закачил и другото. Колкото повече усилия правела мухата, толкова

323
повече паякът я свързвал. Искрено ли е желанието на паяка да и помогне? Невежеството на мухата причинило смъртта ѝ. Ако тя знаеше какбо нещо е паяжината, нямаше да попадне в нея. Трябваше ли мухата да вярва на паяка? И хората, поради невежеството си, изпадат в големи грешки. Човешкият живот трябва да се измени, в смисъл да се пречисти. Всяко нещо, което се употребява, изисква чистене. Водата, въздухът, светлината трябва да се пречисти в а т . Как? Има начини за това. Ако човек не знае как да гледа, т.е. как да възприема светлината, неизбежно ще греши. А грехът нарушава чистотата. Мъжът казва на жена си: „Нямаш право да гледай! други мъже". И жената казва на мъжа си, че няма право да гледа други жени. В случая и мъжът, и жената не приемат светлината правилно. Погледът им е крив. Какво може да се възрази на такова гледане? Жената казва на мъжа: „Понеже ти си направен от пръст, имаш право да гледаш само земята. Аз съм направена от реброто на мъжа, следователно имам право да го гледам". Понеже жената е излязла от мъжа, има право да се интересува за своя произход. Днес жените донякъде спазват това, гледат мъжете. Обаче мъжете не гледат земята. Това е иносказателно. Не е въпрос кой кого гледа. Важно е как гледа човек и кой цвят на -светлината възприема — червения, жълтия, зеления, синия или виолетовия. Какво внася червеният цвят в човека? Освеи енергия, той внася още и влага, която не се отразява добре върху мисълта. Жълтият цвят

внася мисъл, а същевремен но и сухота. Значи мисълта може да бъде суха, но може да бъде и влажна. Когато получава едно сложно тяло, химикът трябва да знае каква влага и каква сухота е нужна за реакцията. Казвате: „Ние сме окултни ученици". Окултният ученик трябва да бъде господар на своя ум, сърце и воля. К а т о слиза от небето, душата се облича в четири дрехи: с дрехата на физическия свят, на астралния свят, на умствен.ия[и на причинния. „Виждам човек". Ти виждаш човека толкоба, колкото и слънцето. Толкова голямо ли е слънцето, колкото го виждаш? „Аз чувствам ра-

324
ботите". И като чувстваш, пак не възприемаш правилно. Например не си разположен. В това състояние твоите впечатления и възприятия не са правилни. Може ли да мис- . лиш, че т в о и т е чувствания са абсолютно прави? За да бъдат мислите и чувствата ти прави, ти трябва да бъдеш добре разположен, с повдигнат дух.

Днес всички хора имат желание да оправят света. Как ще го оправят? Според мене първата задача на човека е да се освободи от заблужденията на своето минало, които и до днес го следват. Миналите поколения са оставили своите нечистотии и заблуждения в живота. Хиляди години ви са нужни, за да очистите ума и сърцето си от лошото наследство и да заживеете добре. Тогава може да се говори за разбирателство между хората. На какво прилича сегашната любов на хората? На българска туршия. Само онзи може да разбере любовта, който е разбрал светлината. Много естествено. Любовта се изявява в светлина, а не в тъмнина. Тя се ражда в тайно, а се изявява на светло. Ще кажете, че фотографията хваща образите на тъмно. Всъщност без светлина никакви образи не се отпечатват. В тъмнината се пазят, докато се закрепят. Гледам, много фотографи вървят подир човека и току цъкат с апарата си. Какво гонят? Сянката на човека. И след всичко това казват: „Снехме този-онзи, снехме Учителя". После ще увеличават, ще намаляват образа и ще го продават — да имат спомен от Учителя. Блажени вярващите! Има нещо вярно и във вашата мисъл, но това е теория. Всяко нещо, което носиш в джоба си, е теория, не е факт. Учителя не е в джоба ви. Тежкб на онзи Учител, който може да влезе в джоба на ученика си! „Да ни държи Учителя близо до сърцето си". Тежко на онзи Учител, който държи учениците близо до сърцето си! Някой иска да го държиш близо до сърцето си. Какво значи изразът *близо* fт·, □т до сърцето? Какво иска гладният? Хляб. Той не се интересува дали го държиш близо до сърцето си или не. Следователно да държиш някого близо до сърцето

си това значи да задоволиш нуждите му. Стоиш в тайната
325

си стаичка и мислиш каквото искаш, правиш каквото искаш.
И въпреки това казваш, че Бог е в сърцето ти. Той
благоволява ли в критикуването? Благоволява ли б оплаквания
от този и нози? Оплакваш се, че те обидили. Приятно
ли е на Бога да слуша оплакванията на милиони същества?
Синът се оплаква от бгюдата, дъщерята - от майката и в
края на краищата минават за духовни хора. Какво печели
човек, като се оплаква?* Какво печели, като обижда? Ще наречеш
някого говедо. Ме е лошо да бъдеш говедо — го-веди
— учен човек, който не знае как да приложи знанието си.
Знаеш да пееш, но не искаш. Защо не искаш? Защото не ти
платили колкото трябва.

Един американец чел във вестниците, че виден виртуоз
цигулар ще дава концерт. Случило се, че някаква работа
го задържала и когато отишъл на концерта, намерил Врат
а т а затворена. Поне>ке бил голям любител на музиката,
той отишъл в хотела, 0 е т о гостувал виртуозът, макар и
късно, похлопал на в р а т а т а : „Господине, не можах да чуя
вашия концерт, моля ви1 да ми изсвирите нещо". „Не мога,
ще си лягам вече". „Дава_м доо долара, 200 долара". „Не мога".
„500 долара". „Пак не мога". „1000?" „Почакайте малко — да
се приготвя". Виртуозът взел цигулката си ц засвирил. След
това посетителят казал.: „Лайте ми сега вашата цигулка и
аз да ви изсвирия нещо, да се произнесете как свирия". Каква
поука ще извадите от т о з и пример? Какъв виртуоз е този,
който свири за пари?

Млад момък се влюбил в една красива мома. Питам: красотата
на момата не е ли хилядата долара, които получил
виртуозът? Ако момата изгуби красотата си, момъкът ще
я напусне. Или ако той няма пари, тя ще се откаже от него.
Дето има пари, там е любовта. Щом няма пари, и любов
няма.

Като ученици вие трябва коренно да преобразите живота
си, без да се влияете от това какво мислят хората за
вас. Не се поддавайте на влиянието на този или онзи. И в
общество да сте, пак не се поддавайте на това кой какво
326

говори. Като говорите нещо, говорете само това, което
знаете. Това, което знаеш, само то носи живот. Което не
знаеш, носи нещастие и смърт. Изкуство е човек да вижда
правилно и да говори верни неща.

В първо време, когато братята ц сестрите излизаха
на изгрев-слънце, не знаеха как да гледат. Някои гледаха право
в слънцето, поради което виждаха различни кръгове около

него. Един брат разказваше, че като изгрявало, слънцето трептяло особено, като че се колебае. След това в него се отворила една квадратна дупка, а после се явили много кръгове. Той ме пита какво означава това. Казах му, че колебанието на слънцето е негово колебание. Значи той видял своето състояние, отразено в слънцето. Кръговете в слънцето са кръгове на т в о е т о верую. Те трябва да паднат и да остане веруюто ти чисто, без никакви кръгове, като изгряващото слънце. Дупката в слънцето показва вратата, през която трябва да влезеш в слънцето. Вярно ли е това? Приблизително вярно. Ти трябва да се освободиш от заблужденията си, да виждаш слънцето такова, каквото е в действителност. Човек носи много заблуждения от миналото си; те го ограничават на всяка стъпка. Движиш се, ходиш натук-натам, но не си свободен. За нищо и никакво се гневиш, напразно изразходваш енергията си. Тази енергия трябва да се впрегне на работа. Като се въздържа от гнева, човек става крайно предпазлив и страхлив. Той стъпва на пръстите си. Защо някой, като върви, туря силно пет и т е си? Защото иска всичко да става по неговата воля. Защо някой стъпва на пръстите си? Защото е страхлив. Колкото и да удриш с петите, желанието ти няма да се изпълни. Колкото и да стъпваш на пръсти, по-умен няма да станеш. Ако не знаеш как да удриш с петите си, ти ще станеш крайно нервен и раздразнителен. Ако не знаеш как да стъпваш на пръстите си, ще станеш крайно страхлив. Така ще стъпваш, че да развиеш самоувереност; да знаеш, че каквото кажеш, е вярно. Всяко нещо трябва да се проверява.

327

Добре е всеки от вас да има едно тефтерче, в което да си записва, в продължение на един час, колко от неговите мисли, чувства и постъпки отговарят на истината. Ако не се вглежда в своя вътрешен живот, той е осъден на деградиране. Не може да възприемеш една мисъл, без да окаже тя своето влияние върху т е б е . Една слугиня обичала да се червисва, но нямала пари за червило. Един ден видяла Библията на господарката си ял се зарадвала, защото подвързията и била червена. Така разрешила въпроса с червилото. По няколко пъти на ден тя плюнчала пръстите си и взимала от червената боя на подвързията. Един ден господарката й потърсила Библията си и се почудила защо цветът на подвързията е толкова избелял. Като ми разправяше този случай, аз й казах: Не съЖалявай за подвързията. Един ден слугинята ще се обърне към Бога. Без да е чела книгата, съдържанието й ще я следва. Всяка мисъл ще се отпечата в нейното съзнание и след време ще даде своя плод. Тя се свързва

кармически с Библията. Мнозина се страхуват от кармата. Не е страшна карм ата. Тя не е нищо друго освен хроникриране, филмуванс на ч-обешкия живот. Той се филмува и като спиш, и като работиш, и денем, и нощем. Един ден, като заминеш за другия с в я т и няма какво да правиш, ще започнеш да преглеждаш своя филм, да видиш как си живял в миналото и какво си прабил. Приятно е да гледа човек своя живот на филм. Като се говори за руската експедиция на Северния полюс, приятно е да видиш на филм как са живели там. Не всеки може да о т и д е на Северния полюс, но може да гледа филма за тази експедиция.

Като се изучавате, спирайте вниманието си върху добрите си черти. Изучавайте всяка черта на лицето си, даже по колко косми имате на главата, на веждите. Преди няколко дни направихме о п и т с един от учениците на специалния клас, да видим колко косми има на главата. Той имаше дълга коса. Острига косата си и на всеки от учениците се даде по едно малко снол-че коса, да преброи космите. Оказа се, че той има на главата си 250 000 косми. Това е прибли-
328

зително. Един има по-малко косми, друг — повече. Обикновено слабите, сухите натури имат по-малко косми от пълните, т.е. онези, които имат повече влага в организма си.

Значи броят на космите се определя от степента на сухот а т а и влажността на организма. Какво представя косата? Това е антена. Всеки косъм е проводник на светлината. Вие не подозирате какво отношение имат космите към външните сили на природата. Ето защо космите трябва винаги да се държат в изправност. Като станете от сън, обикновено космите са разбъркани. Първата ви работа е да се срезите, за да могат външните сили да протичат правилно през вас. Работата ти не върви добре — прокарай пръстите на ръцете си през космите, най-малко три пъти на ден. Не си разположен, отпаднал си духом — не ходи от къща в къща да се оплакваш от страданията си, но прокарай пръстите си през космите. Случва ти се нещо лошо — поглади отгоре едната ръка, после и другата. Започни след това да гладиш всички пръсти, от палеца до малкия пръст. Също поглади и цялата ръка. Ще кажете, че това нищо няма да ви допринесе. Питам: ако гледаш картината на някой велик художник, не придобиваш ли нещо?

Художникът е избрал отличен сюжет от природата. Той ще внесе нещо ново във вас. Всички хора — мъже и жени, са скулптори, художници. Всеки сам изработва своите произведения. Всеки човек е едно произведение. В това отношение той заслужава внимание. Разглеждайте лицето, косата,

устата, веждите, очите.

При мене дохожда една госпожа да ме пита какво да прави, за да осмисли живота си. Дадох ѝ следния съвет: Слушай гласа на твоите вежди, защото чрез тях действа сърцето, интуицията. Някога поглади веждите си и кажи: „Благодаря ти, Господи, че ми даде такива хубави вежди, които предсказват какво ще ми се случи“. Не искам да ми вярвате, но направете опит, за да проверите думите ми. Вярата, която не се основава на опит, на знание, тя е суеверие. Когато си неразположен, не пипай веждите си. Да ги пипаш

329

— това е свещен акт. Първо човек трябва да благодари, че има вежди, а после да ги изследва. Веждите са граница между астралния и Божествения свят. Като минаваш от един свят в друг, ти ще се освободиш от много свои възгледи. Като ви говоря по този въпрос, очаква ви една опасност, а именно: започвате да се интересувате прави ли са отношенията ви към хората; какви ще бъдат условията на вашия живот, т.е. ще имате ли всякога на разположение храна, облекло, жилище; ще бъдете ли здрави. Здравото на човека зависи от степента на любовта към Бога. Дали е здраво сърцето му; какви сърдечни изпитания го очакват - това зависи от духовния живот на човека и от отношението му към ангелския свят; най-после, той ще се интересува от умствения свят - как рабс-ти неговият ум, какво може да постигне в живота си.

И тъй, любовта на човека към хората регулира неговия стомах; любовта му към ангелите регулира дишането му, а любовта му към Бога регулира главния мозък, т.е. нервната му система. Щом имаш здрав стомах, любовта ти към хората е правилна; щом имаш здрави дробове, любовта ти към ангелите е правилна; щом имаш здрава нервна система и здрав мозък, любовта ти към Бога е правилна. Оплакваш се, че те боли глава - любовта ти към Бога е неправилна. Болят те гърдите — любовта ти към ангелите е неправилна. Ако ръцете и краката те болят, това показва, че в любовта ти към растенията има нещо неправилно. И тъй, за да бъде здрав, човек трябва да изправи отношенията си към целия органически свят. Нова, права мисъл е нужна на сегашния човек. Обикновеният човек мисли по един начин, талантливият — по друг начин, гениалният - по трети начин, а светията — по съвсем особен начин. Всеки мисли посвоему. Защо? Защото всеки живее в особен свят: обикновеният човек живее на физическия свят, талантливият - в астралния: свят, гениалният — в умствения, а светията - в при-чинния. Светията има най-много

знания. След него идат гениалният, талантливият и най-
330

после - обикновеният. Благодарете, че главата ви е свързана с Божествения свят, дробовете - с ангелския свят, а стомахът - с физическия свят. Не може да имаш здрав стомах, ако отношенията ти към хората не са правилни. Това е новото разбиране за живота. Докато боледуваш, ти си б обикновеното съзнание. Щом започнеш да изправяш грешките си, ти влизаш в самосъзнанието и своята сила се удвоява. Който изправя грешките си, става два пъти по-си-
лн. Не ги ли изправя, т ой губи силата си.

,Ще ви дам едно правило за вътрешно тониране. Слаб си, искаш да станеш силен. Започни да изправяш грешките си. Боли те глава; тонирай главата си с любов към Бога. Болят те гърдите - тонирай гърдите си с любов към ангелите. Боли те стомах — тонирай стомаха си с любов към хората. Ще кажете, че много съм ви говорил, много правила съм ви дал. Това, което съм говорил и което сега говоря, са семена. Посяхте ли ги? Какво с т е посели в центъра на милосърдието, вярата и надеждата? Какво с т е посели б съзнанието си за право и криво? Какво с т е посели б центъра на приятелството? В човешкия мозък има много центрове или области, в които трябва да се сеят най-хубави семена. Лошите издънки ще корените или ще присадите с добри присадки. Всички диви маслини, смокини, ябълки, круши трябва да се присадят, да станат благородни. Това не може да се постигне в един ден - много време е нужно. Какво ще стане, ако затворите всички прозорци на салона? Днес времето е много хубаво - прозорците трябва да се отворят! Какво ще стане с вас, ако се затворите в сегашните си възгледи? Те представят големи замъци с малки прозорчета. Големи прозорци са нужни. Всички прозорци да бъдат отворени! Едно време замъците са били нужни. Днес не се нуждаем от никакви замъци. Снегът и ледът са нужни през зимата, но не и през пролетта и лятото. Щом дойде силното слънце, снегът и ледът се стопяват. Те се превръщат във вода и се учат на щедрост. „Праведен съм, щедър съм". Не, докато не изгубиш белия си цвят и не се пре-
331

върнеш на чиста, бистра бода, своята праведност е привидна. Според мене реални неща са само тези, които при всички условия запазват своето вътрешно естество. Казваш: „Аз съм всякога радостен, добре разположен". Ще те изпитам. Ако при най-малката скръб не загубиш своята вътрешна радост, ти си наистина разположен човек. Нека остане в ума ви следната мисъл: обичайте Бога,

за да изучавате всичко, к о е т о Той е създал. Обичайте ангелите,
за да изучавате всичко, което те са създали. Обичайте
хората, за да изучавате всичко, което те са създали.
Само чрез любовта ще оцените всичко, което ви обикаля.
Любовта е единственото нормално отношение, което
човек може да има към Бога, към ангелите и към хората.
Вън от любовта няма нормални отношения. Ако нямаш любов,
ти си откъснат л и с т от дървото и вятърът ще те
разнася навсякъде. Имаш ли любов, ти си лист, който стои
здро на дървото на живота. Без любов ти си плод, паднал
на земята. С любов ти си плод на дървото. Който ви
обича, сам ще ви откъсне < ръката си. Който не ви обича,
ще ви остави да се търкаляте на земята, да гниете. Не
яжте гнили плодове! Това значи: не се хранете с криви мисли
и чувства! Оставете Божията Любов да мине през Божествения
свят. О с т а в е т е ангелската любов да мине през
духовния свят. Оставете човешката любов да мине през
човешкия свят.

Христос е човекът пeс изобилната сила.

Христос е човекът пeс изобилната вяра.

Христос е човекът пeс изобилната любов.

БЕЗОПАСНИЯТ ПЪТ

Размишление

Ще прочета 23 Псалом.

Често се говори за истината. Да се говори за истината — това значи да се говори за свободата и за любовта. Понякога се говори за любовта, както за ябълката. Така се говори и за свободата. Външно всички познават ябълката, но вътрешно малцина я познават. Външното знание не е съществено.

Казват за някого, че успява в живота си. Кой човек успява?

По какво се познава това? Казвам: само оня успява в живота си, когото придружават хлябът, водата, въздухът и светлината. Само оня побеждава, който е в съюз с хляба, водата, въздуха и светлината. Покажете един човек в света, който да е победил без хляб, без вода, без въздух и без светлина. „Правото е на моя страна“. Кога? Когато хлябът, водата, въздухът и светлината са на твоя страна.

Някой стои, разглежда нещата отвън и е недоволен от живота. Защо? Защото няма ясна представа за живота. Със своите мисли и желания той дотяга на Господа. Той е своенравно дете, което никой не може да задоволи. Не е лошо да бъдеш недоволен, но трябва да работиш, да се справиш с причините на недоволството. Ти не си виновен, че си недоволен. Недоволството носи началото си още от първите човеци. Днес всички, които те обикалят, са недоволни. Ти трябва да се справиш не само със своето недоволство, но и с недоволството на окръжаващите.

Как можем да се справим с недоволството? Ще направите връзка със светлината, защото Бог е светлина. Ще нап-
333

рабите връзка с Въздуха, защото диханието на Бога е във въздуха. Ще направите връзка с водата, защото тя е носителка на живота. Ще направите връзка с хляба, защото е казано: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето“. Хората приемат нещата по два начина; чрез закона и чрез любовта. Законът е принудителен начин — той е за децата. Като стане човек възрастен, законът трябва да отстъпи на любовта. Това, което стеснява и ограничава човека, е законът. Той го ограничава и в разбирането, и в прилагането. Дето е законът, там са насилието и злото. Представете си, че счупите едно шише на малки парченца, които нахвърляте на земята. Това шише е вече опасно за човека. Достатъчно е да стъпи бос, за да се нарани. В този смисъл злото не е нищо друго освен дребни парченца стъкла, пръснати на земята. Всяка мисъл, раздробена на много мисли, пръснати в света, без прилагане, без служене на Бога, става опасна. Всеки човек, който не приема хляба, водата, въздуха и светлината с любов,

е опасен. Всеки човек, куйто приема хляба, водата, въздуха и светлината с любо в, е безопасен и добър.

Днес всички хора се запитват кой ще победи в сегашната война. Ще победят ония, с които са хлябът, водата, въздухът и светлината. Без хляб, без вода, без въздух и без светлина не може да има ни какво развитие нито в индивидуалния живот на човека, нито в семейния, нито в обществения, нито в общочовския. Това трябва да се разбере от всички. „Аз мисля“. Какво е т в о е т о мислене? Ако мисълта ти е силна, кажи нсш.о и каквото кажеш, да го направиш. Ще напишеш някоя книга. Какво от това, че си написал една книга? „Ще я ч е т а т хората“. Ще я четат, ако знаят да четат; ако не знаят да четат, какво ще ги ползва книгата? Който не знае да ч е т е и вярва в нея, ще я използва като лекарство, но сам иде се убеди, че тая книга не може да лекува. Истинското лекарство за човека се крие в хляба, във водата, във въздуха и в светлината. Какво представя хлябът? Живият хляб е Бог. Чистата, животворна вода е Бог. Чистият въздух и светлината - това е проявеният

334

Бог. Няма по-хранително нещо в живота от хляба, по-чисто от водата, по-приятно от въздуха и по-красиво от светлината. Идете на Северния полюс, да прекарате там шест месеца нощ, да разберете какво нещо е светлината. Голяма радост изживява душата, когато след шестмесечна нощ види изгряващото слънце.

Следователно каже ли някой, че е радостен, това показва, че той е видял изгряването на слънцето след дълга нощ. Само при радостта човек познава силата и красотата на Божествената светлина. Радостта се дължи на изгряващото слънце в духовния свят. Светлината прави човека смел и решителен. Тя го повдига, дава му криле. Вечер, като залезе слънцето, човек става страхлив. Без светлина пространството се изпълва с неприятели. Тогава човек чувства, че нещо се оттегля от него, губи смелостта си и започва да се страхува. Приятно е да ходиш в светлина. „Как трябва да се живее?“ Иди при плодовете, там ще се научиш. Когато обикне хората, ябълката започва да дава хубави плодове. Когато момата обикне един момък, тя започва да се облича хубаво, постепенно се разхубавява. Тя става внимателна, любезна с хората, разговаря се с всички — добра обхода има. Щом любовта я напусне, тя отново се затваря, нищо не я интересува.

Сегга цялото човечество е в края на века. Иде новата епоха, която носи едно здравословно състояние за всички. Няма по-приятно състояние за болния човек от това, когато

постепенно започва да се подобрява и очаква деня да стъпи на краката си и да напусне своето легло. Знаете ли каква сила се влива в човека, когато реши доброволно и с любов да изпълни Божията воля? Всички да изпълним Божията воля с любов, без да ни се говори, без да ни убеждават! Ако постоянно ни се казва да любим Бога, да изпълняваме волята Му, това значи да се отегчим. Да свирим, да пеем! И това не става с говорене. Хиляди години вече как хората говорят за любовта, но какво са разбрали от нея? Ако се натъкнат на най-малкия изпит на любовта, те не могат да

издържат. По какво се отличават добрите и любещите хора? Ако носи кошница, пълна с грозде, и срещне някой човек, любещият е готов да му даде най-големия грозд. Оня, който не носи любовта в себе си, като срещне някого, пак може да му даде един грозд, но най-малкия. Бутне един грозд, види; че е голям, оставя го; бутне втори, трети и като намери най-малкия, дава го. Да благодарим, че и това дава. Когато се състезават в първенство кой да заеме първо място, хората стават по-щедри. Добре е човек да бъде пръв, но трябва да отговаря на известни качества. Пръв е оня, който носи светлина в ума си, топлина в сърцето си и сила в душата си.

Казвам: ако си пръв на физическия свят, ти можеш да свършиш най-тежката работа; ако си пръв между учените, ти можеш да решиш най-трудната задача; ако си пръв между добрите, ти си голпов на най-голямата жертва за своя ближен. Някой музикант е виден, защото свири най-трудни парчета. Който свири обикновени, леки парчета, той е обикновен музикант. Добре е да бъдеш пръв, но във възможностите, които се крият в твоята душа, а не да седиш на първо място. Простият и на първо място да седне, пак прост си остава. Ученият и на последно място да е, пак е учен. Дето и да седне даровитият, все е на първо място. Обикновено силните хора остават назад, а слабите излизат напред. И в природата, между дърветата, виждаме същото. Малките слаби клончета излизат отпред и нагоре, а големите и силни клони остават назад и надолу. Те държат тежестите. В светските общества децата са на първо място, а възрастните - назад. В духовните общества възрастните са напред, а децата - назад. И едното, и другото е добре. Като шиеш една дреха, ще си послужиш с малка игла, а не с губерка. Деликатните работи се вършат с малки, нежни инструменти. Малките работи ще шиеш с малка игла, а големите работи - с голяма игла. Думите *голямо* и *малко* имат друг смисъл, а не такъв,

какъвто досега са имали. Голямото не подразбира нещо физическо

336
голямо. Защо? Защото физически големите неща се смаяват, а физически малките растат. Това, което се смаява, не е голямо; и това, което расте, не е малко. Голяма ли е прясната, висока 10-20 метра, която през лятото се стопява и нищо не остава от нея? Малка ли е семката, която покълва, расте, развива се и дава плод? Мощна сила се крие в малкото семенце. Дето е Духът Божий, там е силата. Защо ви са десет кибритени кутии, ако кибритените клечки са влажни? Цъкаш една, втора, десет, но никоя не се запалва. За предпочитане е една суха кибритена клечка пред десет влажни кибритени кутии. Една мисъл с Божествено съдържание с за предпочитане пред сто мисли с човешко съдържание. Човешките упорити и своенравни мисли отдалечават човека от Бога. След това той се моли на Бога да го направи даровит. Опасно е това. Да бъдеш преждевременно даровит значи да излезеш на първо място като някой паразит. И въшката излиза на първо място, снася гниди, които се нанизват по космите като броеници. Дълго време трябва да се чисти човек, докато се освободи от тия гниди.

Сегашните хора употребяват голяма част от времето си да крият нещата. Не всичко трябва да се крие, но и всичко не може да се изнася пред света. Как ще разкриеш сърцето си пред хората, да покажеш процесите, които стават в него? Как ще разкриеш мозъка си? Ако отвориш мозъка си, ще нарушиш порядъка, който съществува там. Понеже вън и вътре в мозъка има голямо налягане, за да издържи на това налягане, природата го е поставила в здрава, яка обвивка. Черепът запазва мозъка от голямото напрежение на мисълта. Ако се наблюдават процесите на мисълта и отражението, което правят в мозъка, ще забележите големи повдигания и спадания в някои мозъчни центрове. Накарайте упорития да каже нещо, което той не иска да изнесе вън. На каквито мъчения и да го подлагат, той не казва нищо, но от напрежение мястото на главата, дето е центърът на твърдостта, започва да се повдига.

22. Нсликото сега 337

Да се Върнем към любовта като нещо реално. Ие с достатъчно да кажеш на човека, че го обичаш. Човекът не се нуждае само от думи. И Бог не се нуждае само от думи. *Ли* обичаш някого това значи да направиш нещо реално за него. Бог възлюби човека и с-ъздаде заради него света. Той предвидя и създаде всичко, от к о е т о хората се нуждаят. Това е любов. Любовта носи за човека хляб, вода, въздух и светлина.

От тия блага произлизат всички останали. Говориш за любовта, но какво си допринесъл на хората със своята любов? Ако хората изпълнявала Божията воля, малцина щяха да боледуват, да бъдат бедни, неучени и прости. Като не изпълняват Божията воля, хората вършат работи, с които се излагат.

В една от гимназиите в България дошъл министърът на просветата — да пре-гледа училището. Заедно с директора той посетил един от класовете, да види как се работи. Директорът разговар-ял любезно с министъра, но като се .обръщал към учени ците, свивал вежди, заканвал им се — да не направят нещо, -с к о е т о да го изложат. Повечето хора имат две лица: к а т о се обърнат към Господа, показват светлото си лице — разположени са; като се обърнат към хората, показват с ъ р д и т о т о си лице — не са разположени. Бог гледа на всички хора еднакво. Той иска да види готови ли са да покажат и на ближния си своето весело, засмяно лице, което показват на Него.

Павел казва: „Ние няма да умрем, но ще се изменим“. Всички трябва да се измен им — не по закона на насилието, но по свободата. Всички говорят за свобода, но малцина я разбират. Къде с свободният човек? Има ли свобода в семействата? Като отида в някое семейство, виждам, че или мъжът не е свободен, ил_и жената. Ако жената е красива, с хубави черти на лицето, с благородно сърце, мъжът я ограничава, следи я — къде гл-еда и какво прави. После поглежда към мене, да не би да взе ма нещо от нея. Аз поглеждам към двамата и казвам: И дбамата с т е добри, разумни хора. Обичайте Бога, работете за Него, за да се ползвате от благословието Му. На мъзка мислено казвам да не бъде тол-

338

кова недоверчив. Погледът на жена му с чист. Тя е справедлива и честна, никога няма да му измени. Жена ти е една хубава книга, която трябва да четеш. Ползвай се от нея, защото тя няма да остане завинаги при тебе. Ако мислиш, че можеш да задържиш тая книга само за себе си, тя скоро ще те остави. И на жената казвам същото. И мъжът е хубава книга, която жената трябва да чете. Ако и двамата искат да станат господари, животът им ще се развали. Мъжът трябва да вижда в жена си Господа. И заради Господа те трябва да си дадат един на друг свобода. Без Бога ние не знаем как да се отнасяме с хората.

Всеки човек се нуждае от приятел. Ако си болен и срещнеш човек, който може да ти бъде приятел, ти ще оздравееш. Приятелят предава нещо от себе си. Всички хора са носители на Божиите блага. Радвайте се, когато срещате

човек, който не крие тия блага, а е готов да ги сподели със своите близки. Да бъдем извори, които дават изобилно от своите блага и на другите. Да бъдем проводници на Божественото и да се радваме, че изпълняваме такава служба.

Останалите въпроси са задача на Бога. Той решава трудните

въпроси, а не ние. Какво ще стане със света? Това не е

ваша работа. Който е създал света, Той има грижа за него.

В края на краищата всичко ще се нареди така, както трябва.

Ти седиш и мислиш какво да правиш, как ще свършиш

училището, кога ще отидеш на оня свят. Това не е важно.

От тебе се иска да учиш и да бъдеш способен ученик. Как

ще свършиш училището, ако не учиш? Ти не мислиш за своята

работа, но се произнасяш, че някой не живее добре.

Ако видиш, че приятелят ти не живее добре, не изисквай

от него добър живот, не го критикувай, но се обърни към

Господа и кажи: „Научи ме, Господи, да живея добре. Неговата

погрешка е моя погрешка. Щом аз изправам живота си,

и той ще изправи своя". Ако в дюкяна на своя приятел си

поставил лош слуга, в кого е погрешката? Смени лошия слуга

с добър и работата ще се оправи. Никога не поставяй

лош слуга в своя дюкян или в дюкяна на своя приятел.

339

Съвременните хора не разбират дълбокия смисъл на живота,

защото мислят статично. Те се стремят да бъдат

добри. Всъщност друго с<< иска от тях: да проявят Божията

Любов, т.е. да бъдат проводници на любовта. Често

хората се обичат, но взаимно се изкористяват. Слугата с

внимателен, добър към господаря си — с цел да му увеличи

заплатата. И господарят се отнася добре със слугата си,

увеличава заплатата му — с цел да го разположи - повече и

по-добре да му работи. 1/1 двамата са корисни един към

друг. И това е добре, но истинският живот изисква друго

нещо от човека. Ако слуга т а не работи за господаря си като

за себе си и ако господарят не плаща на слугата като на

себе си, и двамата не се обичат. Да работя за другите като

за себе си и те да ми плащат като на себе си — това е

идеалното в живота. Прг! това положение не може да има

недоразумение между хората. На това иска Бог да ни научи.

Казвам: трябва да познаваме Бога, Който живее в храната,

във водата, във въздуха и в светлината. Ако приемате

хляба, водата, въздуха и светлината и не с т е доволни,

какво повече искате? Какво повече искате от плода като

храна за вашия организъм ? Една светла мисъл е плод, който

човек създава в умствения свят; доброто чувство е плод,

който човек създава в сърдечния свят; добрата постъпка

е плод, който човек създава в физическия свят. Радвай се,

ако някой опита плодовете на твоя ум, на т в о е т о сърце и на твоята душа и каже: Лобри са тия плодове. Само така се разбира стихът, к о й т о Христос е казал: „Всяко растение, което Отец ми не е насадил, ще се изкорени". Или: „Всяко дърво, което не ражда според закона на любовта, не може да се благослови". Е т о защо животът ни трябва да се насочи към използване светлината, въздуха, водата и хляба като блага на живота. Малцина знаят, че във въздуха е диханието на Бога, във водата е животът, в хляба е словесното мляко. Във всяко външно благо се крие вътрешно благо, което трябва да се изпо-\\зва.

Представете си, че Бог зададе на хората въпроса как могат да оправят света.. Какво ще отговорят? Какво ще
340

кажа, ако зададе на мене този въпрос? Аз няма да говоря за оправянето на света, но понеже виждам, че съм снежна преспа, ще помоля Господа да ме стопи и да потека. С мене заедно ще се стопят всички хора и заедно ще потечем. Докато сме снежни преспи, ще стоим на едно място и няма да мърдаме. Като се стопим, ще се раздвижим, живот ще се създаде около нас. Днес всеки се е свил, затворил се е, страх го е да не го оберат. Обмяна трябва да става между всички, да се движат нещата. Дойде ли една Божествена мисъл в тебе, не я задържай дълго време. Пусни я на работа, да свърши нещо и след това да се върне пак при тебе. Не задържайте и чувствата си — нека отиват на работа. И вие не стойте на едно място. Какво правят военните със своите бойници? По цял ден ги упражняват. Щом научат военното изкуство, нека ги пуснат по домовете им, да помагат на близките си. Щом дойде жетва, всички войници трябва да бъдат по домовете си, да жънат. И офицерите могат да отидат на жътва. Ако офицерът може да се бие, защо да не жъне? Ако върши по-мъчна работа, защо да не върши по-лека? Сегашните хора вършат по-мъчни работи, а лесните изоставят. Понякога става обратно: занимават се с леките работи, а мъчните изоставят. Лесно е да счупиш едно шише, но мъчно се залепва. Да вземеш счупените парченца и едно по едно да ги лепиш - това не е лесно. Правете упражнения, да не отвиквате от оня ред, който природата изисква. Ето, това лято не правих екскурзия и сега мъчно се ходи. Но казвам си: ще ходя! Като ставам сутрин, виждам, че съм отвикнал, но тръгвам, за да бъда полезен на себе си и на другите. Някои искат да знаят какво правя на планината. Радвам се на планината и търся причината за лошевината на хората. Дошъл съм до две положения по този въпрос. Човек става лош, когато му даваш повече,

отколкото трябва, или когато му даваш по-малко, отколкото трябва. Който е получил повече, отколкото трябва, не може да го носи и започва да търси човек или животно да му го носи. Така той създава злото. Ние товарим ума си с

341

ненужни мисли, сърцето си — с ненужни чувства и тялото си — с ненужни постъпки. Така си създаваме голямо напрежение. Човек не може да работи в света, докато сам не се учи отнякъде. „Какво се иска от нас сега?" Единственото нещо, което се изисква от вас, е да намалите товара си. Надигнал си голям товар — казвам: Намали товара си! Безпокоиш се — казвам: Не се безпокои! Срецам една мома, тревожи се, че късметът ѝ не може да излезе. Годявала се няколко пъти и се разгодявала, обезсърчила се вече. Казвам: Радвай се, че си свободна. За когото да беше се омъжила, щеше да те измъчва. Провидението иска да те освободи от мъчение, а ти се свързваш. Ще чакаш, не е доип>л още твоят час. Чрез тебе ще дойдат души, които ще помагат на хората. Бог казва на една мома да чака, а тя бърза, иска по-скоро да се омъжи. Баща ѝ и майка ѝ също бързат, искат да я наредят, да се задоми. Ако съм на мястото на т а я мома, ще стана слугиня. Щом ми излезе късметът, ще се ом.ъжа. В този случай слугуването е на място. Когато не ме викат да копая, ще взема цигулката да свиря или книгата—,да чета. Младите моми и момци имат нужда от музиканти, да свирят на хорото. Виждал съм понякога да свирят трима музиканти заедно: единият свири на цигулка, вторият на гайда, т р е т и я т - на гъдулка, и хорото се върти.

Казвам: вадете поука от всичко. Като видиш една ябълка или какъв и да е плод, разгледай формата му и виж каква поука ще извадиш от него. Кажи си: „Искам да бъда като този плод". Всяко хубаво ме що заслужава да послужи за пример. Като вадиш поука от всяко нещо, ще се научиш да цениш и малките неща. Някой вземе един косъм, подхвърли го и казва: „Косъм е това!" Косъм е, но Бог е работил за него. Гледайте на живота с нужната сериозност. Първо отделение да свършиш, това значи да минеш цял курс, през което време Земята прави едно обръщане около Слънцето. Така минават година след година и ти придобиваш все нови и нови знания. Да свъртиш курса на гимназията — това показва, че си придобил нещо.

342

Изучавайте живота, но знайте, че без Божията Любов, Мъдрост и Истина нищо не се постига. Ти не можеш да разбереш някого, ако не го обичаш. Обичта предшества нещата. Тя води човека към истинското знание. Като се говори

за любовта, някой казва: Можеш да обичаш, но трябва да познаваш човека, да знаеш заслужено ли го обичаш или не.

Изкуство е да обичаш човека, да му дадеш любовта си

безкористно, да не мислиш заслужава ли той това или не.

Само така ще видиш последствията на твоята любов. Всяко живо същество заслужава да бъде обичано. Докато даваш любовта си с мярка, всякога ще гледаш нещата по форма и ще се въздържаш. Любовта изключва всякакви форми. Обичаш някого за самия него, а не за неговите хубави очи, нос или уста.

Преди два дена тръгнах с двама приятели за Витоша.

По едно време започна да роси, явиха се няколко росни капки.

Бях говорил вече за росните капки като Божие благословение.

Вървим нагоре и пред нас се яви дъгата във вид на

голяма, широка врата по направление от запад към изток.

Цели два часа дъгата вървеше пред нас и ни придружаваше.

Ние вървим, дъждецът ни мокри слабо, но не се страхуваме

от него. Радваме се, че дъгата е пред нас и ни казва, че

потоп няма да стане. От нас зависи да дойде мирът, да се оправят работите. Ако не изтръсвам росните капки, мирът ще дойде по-скоро. Те носят благословение в света.

Милвали ли с те росните капки, да опитате благото, което те носят? Това не става по задължение, но по свобода.

Росната капка крие в себе си електричество и магнетизъм, които трябва да се използват разумно. Като знаете това, не изтръсвайте дъждовните капки от дрехата си.

Не се страхувайте, че дрехата ще се развали. Напротив,

цветът на дрехата става по-хубав. Друг е въпросът, ако дъждовните капки са смесени с прах и сажда — те развалят дрехата. Обаче чистата росна капка носи благословение.

Оня, който има силно обоняние, усеща уханието на росните капки.

343

Ние продължихме да вървим нагоре и колкото по-нагоре

се качвахме, толкова по-разположени бяхме. Така опитахме

благата на дъгата и на росните капки. Казвам: радвайте

се и на малките блага, дадени от Бога. Великото се крие в

малките блага. Всеки сам трябва да дойде до това заключение-

Не казвай на човека какво да яде и как да яде, но

дай му един плод и го остави сам да се справи с него. Ако

цени малките блага, то първо ще погледне плода, ще го

помилва, ще поговори с него и след това ще си позволи да

отвори плика, да види какво е скрила природата в него. Във всеки плод природата е написала нещо хубаво.

Няма по-велико нещо от това Бог да бъде наш Баща.

Казваш; „Ава, Отче!“ Той е далеч от нас, а не както другите

бащи. Бог стои далеч от нас, за да не ни плаши- Той иска да бъдем свободни: всичко, каквото правим, да изтича от любовта. Той не ни крит икува, оставя ни свободни, даже и да направим някаква погрешка. След това тихо ни нашепва: „Сгрешил си, но ще изправиш погрешката си". Ла изправяме погрешките си, без; да съжаляваме! Да се радваме, че има какво да изправяме. Да се радваме, когато направим нещо според Божията воля.

„Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога". Това е живот Вечен, да възлюбиш всички хора заради Бога; да видиш какво е вложил Той във всеки човек. Какво е човекът? Лист от великата Божествена книга, върху който Бог е написал ценни неща. Всеки лист е на мястото си. Като четеш тая книга и видиш, че някой лист липсва, трябва да го намериш и да прочетеш това, което Бог е написал на него. Разбирайте листата, в които Бог е вложил вечните блага на живота.

Ценете всеки лист, за да разбирате Господнята молитва:

„Отче наш, който си на небето, да се освети името Ти". Къде е името Божие? В умовете ни. „Да дойде Царството Твое". Къде? В сърцата ни. „Ла бъде волята Твоя". Къде?

В душите ни. „Не ни въвеждай в изкушение, но избави нас от лукавия, защото е Тбое царството, и силата и сла-

344

вата завинаги, амин!" Изкушението дохожда в живота на хората, когато станат нехайни. Като не оценяваш богатството, което ти е дадено, ще те поставят на изпит, да видиш какво нещо е беднотията. Ако не си доволен от богатството, ще ти изпратят сиромашията; ако не си доволен от сиромашията, ш.е ти изпратят богатството.

Богатството е един род изпитание, а сиромашията - друг род. Като забогатееш, създаваш си неприятели и започваш да се страхуваш да не изгубиш имането си, тон-оня да не ти направят никакви пакости.

Неразбраното богатство е мъчение; неразбраната сиромашия

е мъчение. Разбраното богатство е благо; разбраната сиромашия е благо. Затова е казано: „Блажени нищите

духом". Как ще разберете това — от вас зависи. Всеки ще разбере и приложи тая истина по особен начин. Всеки човек прилага любовта по особен начин. В това се крие красотата на живота. Няма по-деликатен въпрос от тоя да приложиш любовта и при най-дребния случай по свой специфичен начин. Може да си подражавате, но не и да се копирате.

Проявявайте любовта така, както Бог ви напътва, в оная форма, която на вас подхожда. Божествената красота се заключава в хармоничното съчетаване на разнообразните

форми на любовта.

Да бъдем носители на Божията Любов! Да бъдем носители на Божията Мъдрост! Да бъдем носители на Божията Истина!

Да бъдем носители на Божия живот, на Божието знание, на Божията свобода!

Да бъдем носители на Божественото движение, на Божественото учение и на Божествената работа!

Да изпеем песента: „Аз мога да любя“.

Христос казва: „Вам е дадено да разберете тайните на Царството Божие“. Какво означават тия думи? Когато едно цвете или дърво израсте, дадено му е да разбере тайната на светлината. За онова, което не е израсло, е нужно време, за да разбере тайната на светлината. Какво ще ста-

345

не с тия растения? Какво ще стане с другите хора? Ние говорим за ония, които са израснали вече, за тях светлината е разбрана. Те трябва да използват светлината, да не се обръщат назад. Вие се обръщате назад, гледате какво ще стане със света. Ще се намерите в положението на Лотовата жена, на която беше казано, като напуска Содом и Гомор, да не се обръща назад; да гледа какво става.

Не гледайте какво стана със света. Със света Бог ще се разправя, както знае. „Защо да не гледаме?“ Има неща, които не могат да се гледат.. Сутрин може да гледаш слънцето, но на обяд не можеш. Ония неща, които можем да възприемаме и прилагаме в Живота си, можем да гледаме, обаче ония неща, които не можем да възприемаме и прилагаме, не можем да гледаме. Какво ще стане със света? Това не е твоя работа. Ако любиш — в рая ще бъдеш, ако не любиш — в ада ще бъдеш. „Ще бъде ли в рая?“ Ако любиш Господа, в рая ще бъдеш; ако не Го любиш, в ада ще бъдеш. Няма ли друг път за влизане в рая? Аз не знам, може и да има друг път. Единственият безопасен път за влизане в рая е да обичаш Бога.

Ако не Го любиш, в ада ще бъдеш. По-ясно от това няма.

„Ла направя едно добро“. Можеш да направиш добро, но това още не показва, че ще влезеш в рая. Христос казва: „Полеело ще мине камила през иглени уши, нежели богатият да влезе в Царството Божие“. Мислиш ли, че ако се натовариш със знание като камила, ще влезеш в Царството Божие?

С човешко знание не се влиза в рая. Там учените имат друго знание. Наблюдавайте как свирят музикантите в симфоничния оркестър. Те свирят е часове и не правят никакви поарешки. Някога те свирят без капелмайстор и пак не правят погрешки. Никой не е чувал как свирят музикантите в рая. Техните мисли, чувства и постъпки са свършени.

Дадат ли им нещо ново, на пръв поглед още те свирят безпогрешно. Новаците в музиката правят много погрешки. Между тях има спор, диехармония.

Казвам: учете се да свирите, да станете виртуози. Свирете за Господа. Ако жената работи на мъжа си 20-30 годи-

346

ни и се учи от невд, защо да не работи 20-30 години за Господа?

Мъжът и се кара, пъди я, нарича я с разни епитети — тигрица, змийорка — и тя всичко изтърпява. Защо да не служи на Господа? Вие с т е служили на много господари, всички са ви лъгали, затова и на Господа не вярвате. Казвате: „Не знаем как ще постъпи с нас новият господар". Много работи, които хората вършат, са все заблуждения. Те учат много работи, които знаят. Влизат в казармите, учат се да маршируват, да се обръщат наляво-надясно. Не знаят ли това? Знаят го, но за най-малкото непослушание ги турят в арест.

Всичко, каквото става в света, е добро. В целокупния живот всички неща са добри; само някои неща, при известни условия, са лоши. Здравото шише е безопасно. Щом се счупи, частиците му се разпръсват и те стават опасни. В целокупния живот всички неща са на място; щом частите на тоя живот се отделят настрана, като отделни, самостоятелни прояви, те стават опасни. Частиците от счупеното шише, както и отделните прояви на целокупния живот, ще турим настрана, като противоречия. Псалмопевецът казва: „Добре ми стана, че пострадах". Ако страдаш и не виждаш добрата страна, ти не разбираш страданието. Днес не разбираш страданието, но след две-три години ще разбереш, че всичко, което си минал, е било за твоя полза.

Помнете: всичко, което се случва в живота ви, е за добро.

Радвайте се, че с т е минали през страдания, които са ви обогатили с опитности за новия живот. Не се смущавайте.

Ако се смущавате, да не се смутите; като се оскърбявате, да не се наскърбите. Вечер, като пътуваш през гора, дръж ръката си пред очите, да не се удариш в някой клон. Щом усетиш, че пред тебе има клони, наведи се малко.

„Не съм навикнал да се навеждам, да правя поклони". Щом пътуваш през гора, ще се покланяш. Каквото и да срещнеш в живота си, не казвай, че това или онова не мога да направя. Богат човек съм. Срецам един, който ми казва: „Раздели богатството ей". Веднага ще изпълня желанието ти. Кол-

347

ко искаш? „Еди-колко си". Заповядай! Той казва: „Обрах го".

Не ме е обрал. Като обере мене, той обира себе си, но не знае закона. Сега някои обират хората, а мислят, че не обират

себе си. Всъщност като дават откуп за нещо, те обират себе си.

•Нова мисъл е нужна на човечеството. Хората проповядват Словото по стар начин. Казват: „Колко е страдал Христос!" Те желаят да следват Неговия път, да бъдат като Него. Мнозина искат да бъдат като Христа, но без да ги разпъват на кръст, без да забибят ръцете и краката им с гвоздеи. Такива христосовци не признавам. Геройство е онова, през което Христос мина. Л-з проповядвам вече учението: Долу гвоздеите на Христа, к о и т о държаха ръцете и краката Му заковани! Да турим гвоздеите настрана и да разберем възкресението. Бог освобод и Христа от гвоздеите и прояви своята Любов към Него. Някои плачат, че Христос бил закован. Да мине любовта през вашите сърца и да разтопи леда! Христос и днес е разпнат и закован. Доброто, което искаме, е заковано. Гвоздеите трябва да се стопят! ^Ръцете и краката трябва да бъдат свободни! Човекът трябва да слезе от кръста и да служи на Бога! Не са нужни мъртви кръстове, но живи кръстове, които растат.

Истинският кръст е любовта, която расте, която въздига човешкия ум, въздига човешкото сърце, въздига и човешката душа. Тя изважда мъртвите от гробовете. Това е Любовта, това е Бог, Който се проявява. Да станем едно с Бога! Да възприемем любовта, която изтича от Бога, и да се освободим от ненужните терзания. Това значи да станем безсмъртни. Аа приемем любовта и да раздаваме от нейните блага. Какво лошо има в това, ако срещнеш на пътя си един гладен човек? Когато Христос минаваше през изгладнелия свят, даваше му от хубавите плодове, които носеше. Сега и ние, к а т о минаваме по Христовия път, има какво да ядем. Христовият път е обрасъл вече с плодове. Когато Той минавате по т о я път, нямаше нито едно дръвче. Мнозина тръгнаха по тоя път, но дохождаха до ед-348

но място и се връщаха назад. Пръв Христос мина през тоя път. Днес Неговият път е обсипан с блага.

Да се радваме, че минаваме по пътя, който Христос е приготвил. Сега пътят ни е още по-добър. До времето на Христа нямаше кой да държи ключа на ада. И праведните, и грешните влизаха заедно. Христос заключи ада, да не влизат праведните в тоя затвор. Апостол Петър държи ключа на рая, няма опасност да влизат грешните там. Опасното място е адът, но няма опасност вече за праведния да влезе там. Опасно е да влезеш в астралния свят на заблужденията. Ла се радваме, че пътят, по който вървим, е бепопаесн. Да снемем знамето на любовта от гърба си и да го вдигнем

високо. Няма по-смели хора от тия, които живеят в любовта. Няма по-страхливи хора от тия, които живеят в безлюбието. Най-големи герои са хората на любовта. Най-страхливи са хората на безлюбието.

Досега всички желаехте тоя народ да стане знаменит, оня народ да стане знаменит. Сега ние желаем Господ да внесе мир между народите и те да слушат какво Той им говори.

Всички народи трябва да изпълнят Божията воля и мирът да дойде по Божествен път, както Господ иска.

Утринно слово на Учителя,
държано на 5 декември 1943 г.

София, Изгрев

349

БИБЛИОГРАФИЯ

Представеният подбор е направен от следните

1. Абсолютна истина, С, 19-19 -г.
2. Ново разбиране, С, 1949 г.
3. Сеятелят, С., 1950г.
4. Дреха на живота, С, 1950 г.
5. Трите родословия, С., 1943 г_
6. Устойчиви величини, С, 15*43 г,
7. Той създава, С, 1947 г.
8. Старото отмина, С, 1947 г.
9. Ликвидация на века, С, 1948 г.
10. Красотата ма душата, С, 1948 г.
11. Новото начало, С, 1946 г.

350

СЪДЪРЖАНИЕ

1930 АБСОЛЮТНА ИСТИНА ..'	5
1931 ИСТИНСКИ ПОКЛОННИЦИ	15
МИСТИЧНО РАЗБИРАНЕ	31
1932 ПРАВИЛА ЗА ЖИВОТА	43
ЗАБРАНЕНИЯТ ПЛОД	53
1933 ВЪНШНА И ВЪТРЕШНА ВЯРА	73
БОЖЕСТВЕН ИМПУЛС	93
ПРИЕМАНЕ И ПРЕДАВАНЕ	115
ЦЕЛТА НА ЖИВОТА	120
ВЯРА И ЛЮБОВ	127
1935 ДВАТА ПОРЯДЪКА	139
ОГЪН НА ПРЕЧИСТВАНЕ	149
ЗЕМЯТА КАТО УЧИЛИЩЕ	163
1936 ТОПЛИНАТА НА ЛЮБОВТА '	182
ПОЗНАТ ОТ БОГА	198
КОЕТО БОГ Е СЪЧЕТАЛ	211
ЗА. СЛАВА БОЖИЯ	224

1937 БОЖЕСТВЕНАТА ХРАНА 232
СТЕПЕНИ НА ЛЮБОВТА 242
НОВОТО 259
СВЯТ НА ПРОМЕНИ 263
ЛИКВИДАЦИЯ НА ВЕКЪТ 273
СЛУЖЕНИЕ НА БОГА 286
1938 ВЕЛИКИТЕ ПЪТИЩА 294
ДЪРОМ ДАВАЙТЕ 311
ТОНИРАНЕ 322
1943 БЕЗОПАСНИЯТ ПЪТ 333
БИБЛИОГРАФИЯ